

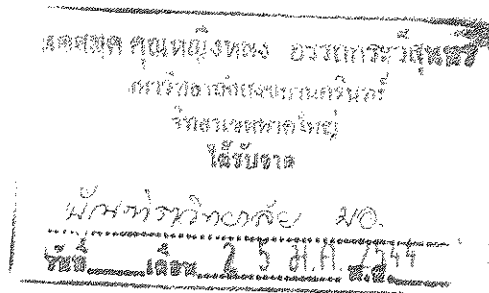
อิทธิพลของปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงสำหรับการเจริญของ
คลอเรลลา (*Chlorella* sp.) ที่ใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (*Brachionus rotundiformis*)

✓ Influence of Nitrate and Phosphate in Culture Medium on Growth of *Chlorella* sp.
and consequently on Rotifer (*Brachionus rotundiformis*)

จักรพงษ์ ศรีพนมยม

Jakkrapong Sripanomyom

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

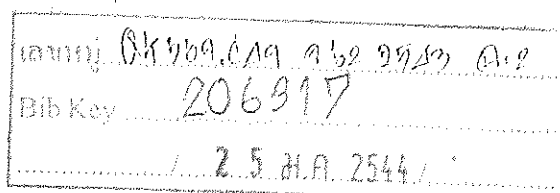
Master of Science Thesis in Aquatic Science

Prince of Songkla University

2543

๑

(1)

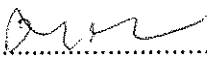

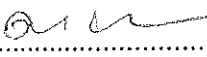
ชื่อวิทยานิพนธ์ อิทธิพลของปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงสำหรับการเจริญ
ของคลอเรลลา (*Chlorella* sp.) ที่ใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (*Brachionus*
rotundiformis)

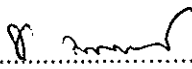
ผู้เขียน นายจักรพงษ์ ศรีพนมยม
สาขาวิชา วาริชศาสตร์

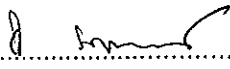
คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

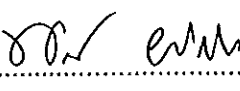
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงรัตน์ มีแก้ว)

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงรัตน์ มีแก้ว)

.....กรรมการ
(นางธิดา เพชรมณี)

.....กรรมการ
(นางธิดา เพชรมณี)

.....กรรมการ
(ดร. วิไลวรรณ เจริญคุณานนท์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พรศิลป์ ผลพันธ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวาริชศาสตร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปิติ ทฤษฎีคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์ อิทธิพลของปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงสำหรับการเจริญ
 ของคลอเรลลา (*Chlorella* sp.) ที่ใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (*Brachionus*
rotundiformis)

ผู้เขียน นายจักรพงษ์ ศรีพนมยม

สาขาวิชา วาริชศาสตร์

ปีการศึกษา 2543

บทคัดย่อ

การศึกษอิทธิพลของปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงต่อการเจริญของ
 คลอเรลลาและไรติเฟอร์ แบ่งการทดลองเป็น 2 ชุดการทดลอง การทดลองแรกเพาะเลี้ยง
 คลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-70:1 (N:P 1.6:1-
 32:1) ตามลำดับ พบว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาและไรติเฟอร์ที่ได้แปรผันโดยตรงกับปริมาณ
 ไนโตรเจนที่มีอยู่ในอาหารและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) คลอเรลลามีความหนาแน่น
 มากที่สุด 10.18×10^6 , 10.43×10^6 , 12.69×10^6 , 14.17×10^6 , 15.54×10^6 , 18.89×10^6 และ
 19.57×10^6 เซลล์/มล. ในวันที่ 6, 6, 7, 8, 8, 9 และ 9 ส่วนไรติเฟอร์ที่กินคลอเรลลาที่ได้หนาแน่น
 มากที่สุด 190.3, 195.6, 201.0, 203.3, 207.7, 221.4 และ 232.9 ตัว/มล. ตามลำดับพร้อมกันใน
 วันที่ 3 ปริมาณไนโตรเจน ไนไตรท์ และแอมโมเนียในวันที่คลอเรลลาหนาแน่นมากที่สุดและในวันที่
 เก็บเกี่ยวไรติเฟอร์แปรผันตาม ส่วนฟอสเฟตแปรผันกับปริมาณไนโตรเจนในอาหาร การใช้อาหาร
 ที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 เหลือไนโตรเจนในน้ำ 0.02-0.54 และ 0 มก./ล. และแอมโมเนีย
 14.3-26.4 และ 0-133.9 ไมโครกรัม/ล. ส่วนการใช้อาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 เหลือ
 ไนโตรเจนในน้ำ 3.40-58.8 และ 1.44-50.5 มก./ล. และแอมโมเนีย 32.7-67.6 และ 161.0-261.3
 ไมโครกรัม/ล. เหลือฟอสเฟตในทั้งสองช่วง > 1 มก./ล. ผลผลิตของทั้งคลอเรลลา ไรติเฟอร์ และ
 คุณภาพน้ำใกล้เคียงหรือดีกว่ากับชุดควบคุมเมื่อใช้อาหารที่มีไนโตรเจน 14 และ 28 ส่วน

การทดลองสุดท้ายเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกัน ใช้อาหาร
 ทดลอง 12 สูตรที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:0.25-42:1.0 (N:P 25:1-19:1) ความหนาแน่นของ
 คลอเรลลาและไรติเฟอร์ที่ได้แปรผันโดยตรงตามปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารและ
 แตกต่างกันอย่างสถิติ ($P < 0.01$) ได้คลอเรลลาและไรติเฟอร์หนาแน่นมากที่สุดเมื่อใช้อาหารที่มี
 ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:1 เท่ากับ 13.99×10^6 เซลล์/มล. ในวันที่ 8 และ 219.3 ตัว/มล. ในวันที่ 3

และต่ำที่สุดเมื่อใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 เท่ากับ 10.29×10^6 เซลล์/มล. ในวันที่ 7 และ 149.2 ตัว/มล. ในวันที่ 3 ตามลำดับ ปริมาณไนเตรทและไนโตรที่ที่เหลือในน้ำในวันที่ คลอเรลลาและโรติเฟอร์หนาแน่นมากที่สุดแปรผันตามปริมาณไนเตรท แต่แปรผกผันกับฟอสเฟตที่ ใส่ในอาหาร ปริมาณแอมโมเนียแปรผันตามทั้งไนเตรทและฟอสเฟต ส่วนฟอสเฟตที่เหลือแปรผัน ตามปริมาณฟอสเฟตในอาหารแต่แปรผกผันกับไนเตรท เหลือฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำน้อยและ มากที่สุดเมื่อใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 และ 14:1 ตามลำดับ ปริมาณฟอสเฟตใน อาหารเพาะเลี้ยงมีอิทธิพลต่อความหนาแน่นของคลอเรลลาเมื่อในอาหารมีไนเตรท ≥ 28 ส่วน การใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 สำหรับการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเพื่อเลี้ยงโรติเฟอร์ได้ ผลผลิตที่เพียงพอและสามารถจำกัดปริมาณสารตกค้างในน้ำในระหว่างการเพาะเลี้ยงทั้งสองช่วง ได้ดีที่สุด

Thesis Title Influence of Nitrate and Phosphate in Culture Medium on Growth of
Chlorella sp. and consequently on Rotifer (*Brachionus*
rotundiformis)

Author Mr. Jakkrapong Sripanomyom

Major Programme Aquatic Science

Academic Year 2000

Abstract

The influence of nitrate and phosphate concentrations in culture media on the growth of *Chlorella* sp. and consequently on rotifers fed on the *Chlorella* sp. were investigated in two experiments. The 1st experiment was to culture *Chlorella* sp. in 7 media comprising nitrate : phosphate ratios of 3.5:1-70:1 (N:P = 1.6:1-32:1). The maximum densities of *Chlorella* and rotifer fed on the *Chlorella* were highly significantly different among treatments ($P < 0.01$) and were positively related to the nitrate concentration in the media. The maximal densities of *Chlorella* sp. cultured in each medium were 10.18×10^6 , 10.43×10^6 , 12.69×10^6 , 14.17×10^6 , 15.54×10^6 , 18.89×10^6 and 19.57×10^6 cells/ml (on 6th, 6th, 7th, 8th, 8th, 9th and 9th day) and those of the rotifers fed on the *Chlorella* sp. were 190.3, 195.6, 201.0, 203.3, 207.7, 221.4 and 232.9 ind/ml respectively (all on 3rd day). Concentrations of nitrate, nitrite and ammonia remaining in the media on these days were positively related to the nitrate amount but that of phosphate showed an inverted relation. There were 0.02-0.54 and 0 mg/l of nitrate and 14.3-26.4 and 0-133.9 $\mu\text{g/l}$, respectively of remaining ammonia on which the *Chlorella* sp. and rotifer densities were maximum when culture media containing nitrate : phosphate 3.5:1-14:1 were used. While taking the culture in media consisting of nitrate : phosphate of 28:1-70:1, 3.40-58.6 and 1.44-50.5 mg/l of nitrate and 32.7-67.6 and 161.0-261.3 $\mu\text{g/l}$ of ammonia were indicated. Phosphate concentrations of >1 mg/l were found in the culture media when the maximal production of both organisms existed.

The equivalent maximal densities of both *Chlorella* sp., rotifer and water qualities compared to the control were, indicated when the media contained 14 and 28 parts of nitrate.

The last experiment was to culture the *Chlorella* sp. in 12 media containing different amounts of phosphate comprising nitrate : phosphate of 14:0.25-42:1 (N:P = 25:1-19:1), respectively. The maximal densities of both *Chlorella* sp. and rotifer were statistically different ($P < 0.01$), positively related to the quantity of both nitrate and phosphate in the media. The greatest of the maximal densities of both organisms (13.99×10^6 cells/ml and 219.3 ind/ml on 8th and 3rd days respectively) were obtained when the medium having nitrate : phosphate of 42:1 was used. The minimal densities of both (10.29×10^6 cells/ml and 149.2 ind/ml on 8th and 3rd days respectively) were found with the medium comprising nitrate : phosphate of 14:0.25. Nitrate and nitrite remaining in water when the *Chlorella* sp. and rotifer densities were maximum, were decidedly related to the nitrate amount in media. But these were negatively related to the phosphate concentration while the remaining ammonia positively correlated with both nitrate and phosphate. The rest remaining phosphate positively correlated with the giving phosphate amount, but showed a negative correlation with the nitrate. The remaining inorganic phosphate was minimum and maximum in the media containing nitrate : phosphate ratio of 42:0.25 and 14:1, respectively. The phosphate concentration influenced the density of *Chlorella* sp. when the nitrate in the media was ≥ 28 parts. Using the nitrate : phosphate 14:0.25 medium for *Chlorella* culture for the rotifer gave the considerable productions of both, and gave the least residue.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงรัตน์ มีแก้ว ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้โอกาสและรับข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้งยังให้ความกรุณาอย่างสูง ทั้งในด้านการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และการช่วยเหลือในระหว่างการค้นคว้า การทดลอง และการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนความห่วงใยและเป็นกำลังใจให้กับข้าพเจ้าในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณคุณธิดา เพชรมณี กรรมการที่ปรึกษา ที่ให้ความกรุณาแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ทั้งยังให้ความกรุณาเชื้อเพื่อพันธุ์โคลอเรลลาและโรติเฟอร์สำหรับใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. กิจการ สุขมาตย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูติมา ตันตีกิตติ รองศาสตราจารย์ ดร. วุฒิพร พรหมขุนทอง และคณาจารย์ภาควิชาวาริชศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจและให้ความห่วงใยในการทำวิทยานิพนธ์แก่ข้าพเจ้าตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ดร. วิไลวรรณ เจริญคุณานนท์ กรรมการผู้แทนภาควิชาวาริชศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศิลป์ ผลพันธิน กรรมการผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ซึ่งให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามาโดยตลอด ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่กลุ่มอาหารมีชีวิต ของสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลาทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์พันธุ์โคลอเรลลาและโรติเฟอร์สำหรับใช้ในการวิจัย และช่วยแนะนำการเตรียมอาหาร และการเพาะเลี้ยงโคลอเรลลาและโรติเฟอร์เป็นอย่างดี ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาวาริชศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดลอง ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยซึ่งให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งขอขอบคุณ คุณสุภา ศิริรัฐนิคม คุณสวาทิตรี ศิลาเกษ ตลอดจนนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาตรี ภาควิชาวาริชศาสตร์ ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและให้การช่วยเหลือด้วยดีมาตลอด ขอขอบคุณคุณองศา หนูด้วง ที่ช่วยผลักดันและเป็นกำลังใจที่ดีแก่ข้าพเจ้ามาตั้งแต่ต้น คุณประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอขอบแต่บิดา มารดา คณาจารย์ผู้มีพระคุณ และประเทศชาติต่อไป

จักรพงษ์ ศรีพนมยม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(14)
รายการภาพ.....	(23)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
บทนำต้นเรื่อง.....	1
การตรวจเอกสาร.....	3
1. คลอเรลลา.....	3
1.1 รูปร่างลักษณะและชีววิทยาโดยทั่วไปของคลอเรลลา.....	3
1.2 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	4
1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	5
1.4 ธาตุอาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	6
2. โรติเฟอร์.....	11
2.1 รูปร่างลักษณะและชีววิทยาโดยทั่วไปของโรติเฟอร์.....	11
2.2 ชนิดของโรติเฟอร์.....	12
2.3 การสืบพันธุ์ของโรติเฟอร์.....	13
2.4 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์.....	14
2.5 อาหารสำหรับการเลี้ยงโรติเฟอร์.....	15
2.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์.....	17
2.7 การใช้โรติเฟอรรักษากร่อยสำหรับการอนุบาลลูกสัตว์น้ำ.....	19
วัตถุประสงค์.....	19
2. วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ.....	20
วัสดุ/อาหารทดลอง.....	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อุปกรณ์.....	22
วิธีการ.....	22
1. การเตรียมหัวเชื้อคลอเรลลาและโรติเฟอร์.....	22
2. การทดลอง.....	23
2.1 การทดลองชุดที่ 1.....	23
2.2 การทดลองชุดที่ 2.....	24
3. และ 4. ผลการทดลองและวิจารณ์.....	25
ผลการทดลอง.....	25
1. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา และการเลี้ยง โรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้.....	25
1.1. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	25
1.1.1 การเจริญทิวี่จำนวนของคลอเรลลา.....	25
1.1.1.1 การเพิ่มจำนวนเซลล์.....	25
1.1.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า.....	25
1.1.1.3 ขนาดเซลล์.....	27
1.1.2 คุณภาพน้ำ.....	28
1.1.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน.....	28
1.1.2.2 ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน.....	28
1.1.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน.....	28
1.1.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์.....	30
1.1.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม.....	30
1.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์.....	33
1.2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	33
1.2.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์.....	34
1.2.2.1 การเจริญของโรติเฟอร์.....	34
1.2.2.1.1 ความหนาแน่นของโรติเฟอร์.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
1.2.2.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า.....	36
1.2.2.1.3 ขนาดของตัวโรติเฟอร์.....	36
1.2.2.1.4 จำนวนไข่โรติเฟอร์.....	36
1.2.2.1.5 ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ.....	36
1.2.2.2 คุณภาพน้ำ.....	37
1.2.2.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน.....	37
1.2.2.2.2 ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน.....	37
1.2.2.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน.....	38
1.2.2.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์.....	38
1.2.2.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม.....	38
วิจารณ์.....	42
2. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน และการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้.....	44
2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	44
2.1.1 การเจริญที่จำนวนของคลอเรลลา.....	44
2.1.1.1 ความหนาแน่นของคลอเรลลา.....	44
2.1.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า.....	48
2.1.1.3 ขนาดเซลล์.....	51
2.1.2 คุณภาพน้ำ.....	54
2.1.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน.....	54
2.1.2.1 ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน.....	58
2.1.2.1 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน.....	62
2.1.2.1 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์.....	68
2.1.2.1 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม.....	72
2.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์.....	77
2.2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	77

สารบาญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.1.1 การเจริญทวี่จำนวนของคลอเรลลา.....	77
2.2.1.2 คุณภาพน้ำ.....	78
2.2.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์.....	83
2.2.2.1 การเจริญของโรติเฟอร์.....	83
2.2.2.1.1 ความหนาแน่นของโรติเฟอร์.....	83
2.2.2.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า.....	85
2.2.2.1.3 ขนาดของตัวโรติเฟอร์.....	87
2.2.2.1.4 จำนวนไข่โรติเฟอร์.....	89
2.2.2.1.5 ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ.....	89
2.2.2.2 คุณภาพน้ำ.....	90
2.2.2.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน.....	92
2.2.2.2.2 ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน.....	93
2.2.2.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน.....	96
2.2.2.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์.....	100
2.2.2.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม.....	103
วิจารณ์.....	107
3. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรท : ไคโรเดียม- ไฮโดรเจนฟอสเฟตแตกต่างกัน และการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้.....	118
3.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	118
3.1.1 การเจริญทวี่จำนวนของคลอเรลลา.....	118
3.1.1.1 ความหนาแน่นของคลอเรลลา.....	118
3.1.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า.....	121
3.1.1.3 ขนาดเซลล์.....	122
3.1.2 คุณภาพน้ำ.....	127
3.1.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน.....	127
3.1.2.2 ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน.....	132

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน.....	137
3.1.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์.....	142
3.1.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม.....	147
3.2 การเลี้ยงไรติเฟอร์.....	152
3.2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	152
3.2.1.1 การเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลา.....	152
3.2.1.2 คุณภาพน้ำ.....	154
3.2.2 การเลี้ยงไรติเฟอร์.....	159
3.2.2.1 การเจริญของไรติเฟอร์.....	159
3.2.2.1.1 ความหนาแน่นของไรติเฟอร์.....	159
3.2.2.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า.....	161
3.2.2.1.3 จำนวนไซโรติเฟอร์.....	161
3.2.2.1.4 ขนาดของตัวไรติเฟอร์.....	162
3.2.2.1.5 ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ.....	162
3.2.2.2 คุณภาพน้ำ.....	165
3.2.2.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน.....	165
3.2.2.2.2 ปริมาณไนโตรท-ไนโตรเจน.....	168
3.2.2.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน.....	171
3.2.2.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์.....	175
3.2.2.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม.....	178
วิจารณ์.....	181
5. สรุปผลการทดลอง.....	187
เอกสารอ้างอิง.....	189
ภาคผนวก.....	199
ก. สูตรอาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา.....	200
1 : อาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา (Sato & Serigawa Medium, 1978).....	200

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2 : อาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	202
3 : อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	203
ข. สารเคมีและวิธีการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำ.....	205
1 : สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำ.....	205
2 : การเตรียมสารละลายและวิธีการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำ.....	206
ค. ตารางผลการทดลอง.....	207
ง. ตารางเปรียบเทียบผลผลิตและคุณภาพน้ำ.....	225
ประวัติผู้เขียน.....	229

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา.....	27
2 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา.....	32
3 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา (หัวข้อ 1.2.1; หน้า 33).....	33
4 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา (หัวข้อ 1.2.1; หน้า 33).....	34
5 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (ตัว/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ความกว้าง-ความยาวของเกราะหุ้มตัว (ไมครอน) และจำนวนไรโรติเฟอร์รวม (ฟอง/มล.) ของไรโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา และความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลือ ($\times 10^6$ เซลล์/มล., หัวข้อ 1.2.2; หน้า 34).....	37
6 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรโรติเฟอร์ และที่มีในตัวไรโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา (หัวข้อ 1.2.2.2; หน้า 37).....	41
7 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	47
8 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	50

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	52
10 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1).....	53
11 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	57
12 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	61
13 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	66
14 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) และแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1).....	67
15 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	71
16 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	75
17 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1).....	76

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	78
19 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรในวันเริ่มต้นและในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	82
20 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (ตัว/มล.) และระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	86
21 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความกว้าง-ความยาวของเกราะหุ้มตัว (ไมครอน) ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	88
22 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่นของไข่โรติเฟอร์ (ฟอง/มล.) และความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลือ ($\times 10^5$ เซลล์/มล.) เมื่อเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)....	90
23 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	93

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
24 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (มิลลิกรัม/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และ ปริมาณไนเตรทที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วย คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	96
25 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (มิลลิกรัม/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และ ปริมาณไนเตรทที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วย คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	100
26 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และ ปริมาณไนเตรทที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วย คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	103
27 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และ ปริมาณไนเตรทที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วย คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83).....	106
28 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	124
29 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของคลอเรลลา ที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	125
30 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	126

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
31 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวน เป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยง ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลา มีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่น สูงที่สุด 1 วัน (Dmax-1).....	127
32 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	131
33 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	136
34 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	141
35 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนโตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) และ แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1).....	142
36 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	146
37 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	150
38 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลา มีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1).....	151

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
39 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^5$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอโรเซลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่นำคลอโรเซลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	154
40 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอนินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเซลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันเริ่มต้นและในวันที่นำคลอโรเซลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	158
41 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (ตัว/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และความหนาแน่นของไซโรติเฟอร์ (ฟอง/มล.) ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอโรเซลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159).....	163
42 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความกว้าง-ความยาวของเกาะหุ้มตัวของไรติเฟอร์ (ไมครอน) และปริมาณคลอโรเซลลาที่เหลือ ($\times 10^5$ เซลล์/มล.) ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอโรเซลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159).....	164
43 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (NO_3^- , มก./ล.) ไนไตรท์ (NO_2^- , ไมโครกรัม/ล.) และแอมโมเนีย (NH_3 , ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอโรเซลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159).....	174
44 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ (OP, มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (TP, มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอโรเซลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159).....	180

ตารางภาคผนวก

ค. ตารางผลการทดลอง

ตารางที่	หน้า
1 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	207
2 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	208
3 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	209
4 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	210
5 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	211
6 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	212
7 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	213
8 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77).....	214

ตารางภาคผนวก (ต่อ)

ค. ตารางผลการทดลอง

ตารางที่	หน้า
9 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ในหัวข้อ 2.2.1; หน้า 77.....	215
10 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	216
11 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	217
12 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	218
13 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	219
14 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	220
15 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	221

ตารางภาคผนวก (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำ คลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	222
17 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำ คลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152).....	223
18 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ในหัวข้อ 3.2.1; หน้า 152.....	224

ง. ตารางเปรียบเทียบผลผลิตและคุณภาพน้ำ

ตารางที่	หน้า
1 เปอร์เซ็นต์ผลผลิตคลอเรลลา และการเปลี่ยนแปลงของไนเตรท (NO ₃), ไนไตรท์ (NO ₂), แอมโมเนีย (NH ₃), ฟอสเฟตอินทรีย์ (OP) และฟอสฟอรัสรวม (TP) ในน้ำ เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร ในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด.....	225
2 ราคาต้นทุนและเปอร์เซ็นต์ต้นทุนของอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท แตกต่างกัน 7 สูตร.....	226
3 เปอร์เซ็นต์ผลผลิตคลอเรลลา และการเปลี่ยนแปลงของไนเตรท (NO ₃), ไนไตรท์ (NO ₂), แอมโมเนีย (NH ₃), ฟอสเฟตอินทรีย์ (OP) และฟอสฟอรัสรวม (TP) ในน้ำ เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร ในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด.....	227
4 ราคาต้นทุนและเปอร์เซ็นต์ต้นทุนของอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต แตกต่างกัน 12 สูตร.....	228

รายการภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอโรเลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเชริกาวา.....	26
2 ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาในอาหาร- สูตรซาโตะและเชริกาวา.....	29
3 ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาในอาหาร สูตรซาโตะและเชริกาวา.....	31
4 ความหนาแน่นเฉลี่ยของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรเลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ในอาหารสูตรซาโตะและเชริกาวา.....	35
5 ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์และแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วย คลอโรเลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเชริกาวา.....	39
6 ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสเฟต- อนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยง โรติเฟอร์ด้วยคลอโรเลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเชริกาวา.....	40
7 ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอโรเลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท แตกต่างกัน 7 สูตร.....	46
8 ปริมาณไนเตรทเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท แตกต่างกัน 7 สูตร.....	56
9 ปริมาณไนไตรท์เฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท แตกต่างกัน 7 สูตร.....	60
10 ปริมาณแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท แตกต่างกัน 7 สูตร.....	65
11 ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์เฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท แตกต่างกัน 7 สูตร.....	70

รายการภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
12 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	74
13 ความหนาแน่นเฉลี่ยของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	84
14 ปริมาณไนเตรทเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณไนเตรทที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	92
15 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	95
16 ปริมาณแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	99
17 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	102
18 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร.....	105
19 ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	123
20 ปริมาณไนเตรทเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	130
21 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	135

รายการภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
22 ปริมาณแอมโมเนียเจ็ลลี่ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	140
23 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เจ็ลลี่ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	145
24 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเจ็ลลี่ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	149
25 ความหนาแน่นเจ็ลลี่ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	160
26 ปริมาณไนเตรทเจ็ลลี่ในน้ำ และปริมาณไนเตรทที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหาร ที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	167
27 ปริมาณไนไตรท์เจ็ลลี่ในน้ำ และปริมาณไนไตรท์ที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหาร ที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	170
28 ปริมาณแอมโมเนียเจ็ลลี่ในน้ำ และปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับ ที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	173
29 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เจ็ลลี่ในน้ำ และปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในตัวโรติเฟอร์ ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการ เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	177
30 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเจ็ลลี่ในน้ำ และปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวโรติเฟอร์ ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการ เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร.....	179

บทที่ 1

บทนำ

บทนำต้นเรื่อง

ปัจจุบันอาร์ทีเมียเป็นอาหารมีชีวิตที่สำคัญมากชนิดหนึ่งที่นิยมใช้เลี้ยงลูกสัตว์น้ำกันอย่างแพร่หลายด้วยสามารถจัดเตรียมได้โดยง่าย ผลผลิตอาร์ทีเมียที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบันได้จากการเก็บเกี่ยวจากธรรมชาติทั้งหมด ความต้องการใช้อาร์ทีเมียที่มีสูงมากขึ้น ประกอบกับสภาวะที่ไม่อำนวยของธรรมชาติที่เกิดขึ้นในแหล่งอาร์ทีเมียที่มีอยู่ในบางครั้งคราวทำให้ผลผลิตอาร์ทีเมียไม่เพียงพอแก่ความต้องการ (วิทย์ ธารชลาณุกิจ, 2538) เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดราคาอาร์ทีเมียให้สูงขึ้นเป็นลำดับ สำหรับในประเทศไทยอาร์ทีเมียที่ใช้ทั้งหมดสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ภาวะผลผลิตที่ต่ำลงและราคาของอาร์ทีเมียที่ยิ่งเพิ่มสูงขึ้นมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะที่ค่าเงินบาทลอยตัวเป็นผลให้ต้นทุนในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศสูงขึ้นมาก ในภาวะที่ประเทศขาดแคลนและจำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศไว้ให้ได้มากที่สุด แต่ความต้องการใช้อาร์ทีเมียของเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรผู้เลี้ยงลูกกุ้งกลับมิได้ลดลง เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำยังคงต้องพึ่งพาอาร์ทีเมียเป็นหลัก ด้วยเชื่อว่าจะได้ลูกสัตว์น้ำที่แข็งแรงกว่าอีกทั้งสะดวกในการใช้ แม้ว่าจะมีความพยายามในการใช้อาหารสำเร็จรูปควบคู่กันไปด้วย แต่พบว่าการใช้อาหารสำเร็จรูปดังกล่าวมักก่อให้เกิดปัญหาหลายประการตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพลูกสัตว์น้ำ (วิทย์ ธารชลาณุกิจ, 2538; กองควบคุมและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ, 2541; ธิดา เพชรมณี, 2541; สุพิศ ทองรอด และ อนันต์ ต้นสุตะพานิช, 2541)

มีความพยายามในการนำอาหารมีชีวิตชนิดอื่นมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาทิเช่น คลอเรลลา (*Chlorella* sp.) เตตราเซลมิส (*Tetraselmis* sp.) คีโตเซอรอส (*Chaetoceros* sp.) สเกลลีโตนีมา (*Skeletonema* sp.) ไอโซโครีซิส (*Isochrysis* sp.) ไรชนิดต่าง ๆ โรติเฟอร์ และ โคพีพอด เป็นต้น (Boonyaratpalin, 1987; Watanabe, 1988; โชติมา วณโกสุม และคณะ, 2533; Fermin and Bolivar, 1994; ธิดา เพชรมณี และ มาวิทย์ อัครวารีย์, 2539; ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ความเหมาะสมสำหรับการใช้อาหารมีชีวิตในการเลี้ยงลูกสัตว์น้ำแต่ละชนิดแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ

คุณค่าทางโภชนาการของอาหารมีชีวิตนั้นและที่ลูกสัตว์น้ำต้องการ ความเหมาะสมเกี่ยวกับขนาด ตลอดจนความสามารถในการย่อยอาหารของลูกสัตว์น้ำแต่ละชนิด (Cohen *et al.*, 1976; Helm and Millican, 1977; Juario and Storch, 1984; Watanabe, 1988)

ในบรรดาอาหารมีชีวิตที่ได้กล่าวมา โรติเฟอร์เป็นอาหารมีชีวิตชนิดหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับการนำมาทดแทนอาร์ทีเมีย เนื่องจากมีคุณลักษณะหลายอย่างที่เหมาะสมจะนำมาใช้เป็นอาหารของลูกสัตว์น้ำวัยอ่อน เช่น มีขนาดเล็ก เปลือกหุ้มตัวนิ่ม เคลื่อนที่ช้า มีคุณค่าทางโภชนาการเหมาะสม (Watanabe *et al.*, 1978) และสามารถผลิตเป็นจำนวนมากได้ง่ายจากการที่มีวงจรชีวิตสั้นและปรกติมีการสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศจึงแพร่พันธุ์ได้รวดเร็ว (มาวิทย์ อัครวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2538) ลูกกุ้งกุลาดำในระยะไม่ซีด ตลอดจนลูกปลากระพงขาวสามารถกินโรติเฟอร์ได้ดี (Dhesprasith *et al.*, 1986; ธิดา เพชรมณี, 2534) การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ในปริมาณมากนิยมเลี้ยงด้วยคลอเรลลา (Theilacker, 1971; ธิดา เพชรมณี, 2529; Ruangpanit, 1993)

การนำคลอเรลลาไปใช้ในการเพาะเลี้ยงแพลงก์ตอนสัตว์ในปัจจุบันนิยมทำการเพาะเลี้ยงด้วยอาหารสูตรซาโตและเชริกาวาซึ่งเป็นสูตรที่สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจังหวัดสงขลาแนะนำ (มาวิทย์ อัครวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534) อย่างไรก็ตามพบว่าในบางครั้งได้เกิดปัญหาการตายของลูกปลาที่กินแพลงก์ตอนสัตว์ที่กินคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงด้วยอาหารสูตรดังกล่าวโดยไม่ปรากฏสาเหตุที่แน่ชัด (ธิดา เพชรมณี, ติดต่อบริษัท) มีเพียงข้อสันนิษฐานว่าอาจจะเป็นผลมาจากปริมาณของไนเตรทและฟอสเฟตจากอาหารเพาะเลี้ยงที่ตกค้างอยู่ในทั้งคลอเรลลาและในโรติเฟอร์ที่กินคลอเรลลานั้นเข้าไปตลอดจนในน้ำเลี้ยงที่ติดไปขณะนำอาหารมีชีวิตเหล่านี้ไปใช้ที่อาจมีผลในทางลบต่อลูกสัตว์น้ำเหล่านั้น

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสมมุติฐานที่อาจมีส่วนเป็นที่มาของปัญหาการตายของลูกปลาที่กินอาหารมีชีวิตดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ในเบื้องต้นจะพิจารณาเพียงปริมาณองค์ประกอบหลักสองชนิดคือไนเตรทและฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารที่ใช้เพาะเลี้ยงคลอเรลลา โดยศึกษาติดตามปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่เหลือตกค้างในขั้นตอนของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาและการเลี้ยงโรติเฟอร์ ตลอดจนในน้ำเลี้ยงในทั้งสองขั้นตอนเมื่อมีการใช้ไนเตรทและฟอสเฟตในปริมาณที่แตกต่างกันอันอาจมีผลกระทบจากการใช้สารเคมีในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีต่อภาวะแวดล้อมเพื่อเป็นแนวทางในการลดการใช้สารทั้งสองชนิดในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาให้น้อยลงเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพของผลผลิตที่ต้องการ เชื่อว่าผลที่จะได้จากการศึกษาจะสามารถใช้เป็นหลักฐานเบื้องต้นส่วนหนึ่งที่จะประกอบคำอธิบายถึงปัญหาข้างต้นได้บางส่วน สามารถนำไปศึกษาต่อในส่วนที่เกี่ยวกับตัวลูกสัตว์น้ำโดย

ตรงต่อไปได้ในอนาคต จะสามารถชี้ให้เห็นระดับความเหมาะสมในการใช้สารเคมีบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทดแทนการใช้ในปริมาณเดิมที่ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาซึ่งอาจมีการใช้กันปริมาณมากเกินไปที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อธรรมชาติในระยะยาวลง

การตรวจเอกสาร

1. คลอเรลลา

1.1 รูปร่างลักษณะและชีววิทยาโดยทั่วไปของคลอเรลลา

คลอเรลลาเป็นสาหร่ายเซลล์เดี่ยว จัดอยู่ใน Division Chlorophyta, Class Chlorophyceae และ Order Chlorococcales (กาญจนภาชน์ ลีวมโนมนต์, 2527) มีเซลล์เป็นรูปกลม ไม่มีหนวด เคลื่อนที่ไม่ได้ ลักษณะรูปร่างทั่วไปคล้ายกับ *Chlamydomonas* แต่ต่างจาก *Chlamydomonas* คือไม่มีหนวด และ contractile vacuoles (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2523; Becker and Venkataraman, 1982; บัญญัติ มณฑิยรรอาสน์, 2533; สันติชัย รังสิยาภิรมย์ และ ทวีป แก้วเกลี้ยง, 2537) ผนังเซลล์ของคลอเรลลาหนาและแข็งมี 3 ชั้น ผนังเซลล์ชั้นนอกสุดเป็นสารเมือก (mucilage) พกสารประกอบ โพลีเมอร์ ทำหน้าที่จับกับโลหะหรือสารพิษได้อย่างรวดเร็ว ผนังชั้นกลางหนาสสุดเป็นสารเพคโตสประกอบด้วยเซลลูโลสและเฮมิเซลลูโลส ส่วนผนังชั้นในสุดเป็นชั้นของเยื่อหุ้มเซลล์พอกสารเซลลูโลส ภายในเซลล์ประกอบด้วยคลอโรพลาสต์มีรูปร่างคล้ายถ้วยขนาดใหญ่ มีนิวเคลียส 1 อันอยู่ตรงกลางเซลล์ คลอเรลลาสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศโดยการสร้างสปอร์ โดยเซลล์เดิมจะเริ่มแบ่งโปรโตพลาสต์ซี่มออกเป็น 2-16 ส่วน ทุกส่วนจะมีผนังเซลล์ห่อหุ้มแยกเซลล์จากกันเด่นชัดอยู่ภายในเซลล์แม่ เรียกแต่ละเซลล์ว่า ออโตสปอร์ ต่อมาจึงหลุดออกจากกันเป็นอิสระหรือบางส่วนจะยังอาจติดกันอยู่และเจริญเติบโตต่อไปเมื่อผนังเซลล์แม่สลายตัวไป (บัญญัติ มณฑิยรรอาสน์, 2533) ในธรรมชาติพบคลอเรลลาทั้งในน้ำจืด น้ำเค็ม และน้ำเสีย (Kumar and Singh, 1971; Richmond, 1986) ทั้งที่อยู่เป็นอิสระและบางชนิดก็อาศัยภายในตัวของสัตว์อื่นที่เรียกว่า Zoochlorella เช่น คลอเรลลาที่พบในฟองน้ำ ไฮดรา โปรโตซัว เป็นต้น (Kumar and Singh, 1971; บัญญัติ มณฑิยรรอาสน์, 2533)

คลอเรลลามีลักษณะดีและเหมาะสมหลายประการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กล่าวคือ มีขนาดเล็ก เจริญเติบโตง่าย รวดเร็ว และมีคุณค่าทางโภชนาการสูง (กาญจนภาชน์ ลีวมโนมนต์, 2527) คลอเรลลามีปริมาณโปรตีนค่อนข้างสูงคือประมาณ 55.5

เปอร์เซ็นต์ ไชมัน 7.5 เปอร์เซ็นต์ คาร์โบไฮเดรต 17.8 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) และให้พลังงาน ความร้อน 3.3 กิโลแคลอรี/กรัม (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2538 อ้างถึง Casey and Lubitz, 1963) คลอเรลลาทั้งน้ำจืดและน้ำเค็มส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้ในการเลี้ยงแพลงก์ตอนสัตว์ชนิดต่าง ๆ อาทิ โรติเฟอร์ ไรแดง และ หนอนแดง เป็นต้น ยังสามารถใช้คลอเรลลาช่วยบำบัดน้ำเสีย เช่น ช่วยในการกำจัดแอมโมเนีย คาร์บอนไดออกไซด์และอื่น ๆ ที่เกิดจากการเผาผลาญของแบคทีเรีย ในบ่อทำให้คุณสมบัติของน้ำดีขึ้น และช่วยเพิ่มปริมาณออกซิเจนในน้ำจากกระบวนการสังเคราะห์แสง (ภาณุ เทวรัตน์มณีกุล และคณะ, 2532) มีการใช้คลอเรลลาช่วยบำบัดน้ำเสียในโรงงาน อุตสาหกรรมร่วมกับการใช้แบคทีเรียบางชนิด (บัญญัติ มณฑิยธราสน์, 2533) มีแนวความคิดในการนำคลอเรลลาน้ำจืดมาใช้ช่วยป้องกันโรคที่เกิดจากไวรัสและช่วยกำจัดเชื้อแบคทีเรียหลายชนิด (ธิดา เพชรมณี และ มาวิทย์ อัสวารีย์, 2537) คลอเรลลายังเป็นพืชตัวอย่างเพื่อสาธิต กระบวนการสังเคราะห์แสงของพืช อีกทั้งยังสามารถนำคลอเรลลาน้ำจืดมาใช้เป็นอาหารเสริมของมนุษย์ (บัญญัติ มณฑิยธราสน์, 2533) เนื่องจากเป็นแหล่งวิตามินที่ดี มีสารช่วยเร่งการเจริญเติบโต และสารช่วยต่อต้านเชื้อโรคได้หลายชนิด (กาญจนาภาชน์ ลิวมโนมนต์, 2527)

คลอเรลลามีความสำคัญมากสำหรับวงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดและน้ำจืด เพราะถือ ว่าเป็นอาหารธรรมชาติชั้นปฐมภูมิ ส่วนมากใช้คลอเรลลาเป็นอาหารของแพลงก์ตอนสัตว์ แล้วใช้ แพลงก์ตอนสัตว์ที่ได้เป็นอาหารแก่ลูกสัตว์น้ำอีกต่อหนึ่ง คลอเรลลาที่นิยมเพาะเลี้ยงได้แก่ชนิดที่ พบในแหล่งน้ำที่มีความเค็ม 10-20 ส่วนในพัน คลอเรลลาเจริญเติบโตได้ดีที่อุณหภูมิระหว่าง 25-35 องศาเซลเซียส (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539)

1.2 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

การเพาะขยายพันธุ์คลอเรลลาโดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ (Ruangpanit, 1993) คือ

1.2.1 การเพาะขยายพันธุ์คลอเรลลาในห้องปฏิบัติการ

การเลี้ยงคลอเรลลาวิธีนี้เริ่มต้นจากการเตรียมหัวเชื้อบริสุทธิ์แล้วนำหัวเชื้อดังกล่าวมาเลี้ยงในน้ำทะเลที่ผ่านการอบฆ่าเชื้อในหลอดแก้วหรือขวดแก้วที่สะอาดและผ่านการ ฆ่าเชื้อ (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ด้วยอาหารสูตรเอฟ (F-medium) หรือสูตรคอนเวย์ (Conway medium) เป็นต้นเพาะเลี้ยงในห้องที่ควบคุมอุณหภูมิ ความเข้มแสงน้อยกว่า 1,000 ลักซ์ ให้ อาหารและอากาศตลอดเวลา เลี้ยงคลอเรลลาจนได้ความหนาแน่นประมาณ 2×10^7 เซลล์/ มิลลิลิตร จึงนำไปเลี้ยงในบ่อกลางแจ้งต่อไป

1.2.2 การเพาะขยายพันธุ์คลอเรลลาปริมาณมาก

การเพาะพันธุ์คลอเรลลาในปริมาณมากมักเพาะในบ่อขนาด 10-30 ตันที่กลางแจ้ง เมื่อล้างทำความสะอาดบ่อเพาะและตากให้แห้งแล้วจึงดำเนินการในขั้นตอนคล้ายคลึงกับการเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการคือ ใช้หัวเชื้อคลอเรลลาความหนาแน่นเริ่มต้นประมาณ 1×10^7 เซลล์/มิลลิลิตร จากการเพาะพันธุ์ในห้องปฏิบัติการลงเพาะในบ่อเพาะพันธุ์ที่มีน้ำทะเลซึ่งผ่านการฆ่าเชื้อแล้วที่ความเค็ม 22-30 ส่วนในพัน ใช้ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต : แคลเซียมซุบเปอร์ฟอสเฟต : ยูเรีย 40:4:1 (โดยน้ำหนัก-กรัม) ต่อน้ำทะเลปริมาตร 1 ตัน และใช้อัตราส่วนของหัวเชื้อคลอเรลลา : น้ำทะเล 1:5-1:10 (โดยปริมาตร) ให้อากาศตลอด ในสภาวะปรกติคลอเรลลาสามารถขยายพันธุ์จนกระทั่งมีความหนาแน่นพอกับความหนาแน่นของหัวเชื้อ ภายในเวลาประมาณ 2-4 วันจะสามารถทำการเก็บเกี่ยวคลอเรลลาไปใช้ได้ ปริมาณคลอเรลลาที่ควรเตรียมไว้สำหรับการเลี้ยงโรติเฟอร์ควรจัดเตรียมในอัตราส่วน 3:1 โดยเตรียมติดต่อกันตลอดระยะเวลาของการเลี้ยง

1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

1.3.1 ความเข้มของแสง

คลอเรลลานั้น่ากร่อยชนิดหนึ่งที่เพาะเลี้ยงในหลอดทดลองที่อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส ความเค็ม 25 ส่วนในพัน สามารถเพิ่มจำนวนได้สูงสุดไม่แตกต่างกันที่ความเข้มแสง 3,000 และ 5,000 ลักซ์ จากความเข้มแสงที่ 1,000, 3,000 และ 5,000 ลักซ์ (มาวิทย์ อัครวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534)

1.3.2 อุณหภูมิ

ที่ความเค็ม 25 ส่วนในพัน ความเข้มของแสง 3,000 ลักซ์ คลอเรลลานั้น่ากร่อยสามารถเพิ่มจำนวนได้สูงสุดที่อุณหภูมิ 21 และ 28 องศาเซลเซียสจากอุณหภูมิ 21, 28 และ 35 องศาเซลเซียส (มาวิทย์ อัครวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534) ส่วนคลอเรลลานั้น่าจืดที่เพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการให้ผลผลิตสูงสุดเมื่ออุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียสในตอนกลางวัน และ 15 องศาเซลเซียสในตอนกลางคืน ในบ่อเปิดกลางแจ้งในตอนกลางวันควรมีอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และในตอนกลางคืน 20 องศาเซลเซียส (Richmond, 1986) *C. ellipsoidea* เจริญทวีจำนวนได้ดีที่อุณหภูมิ 10, 15 และ 25 องศาเซลเซียส (Sadakane *et al.*, 1981) และที่อุณหภูมิ 20-24 องศาเซลเซียส *C. vulgaris* มีการสะสมแป้งได้สูงสุด และการสะสมแป้งจะลดลงเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นและจะคงที่เมื่ออุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส (Nakamura and Miyachi, 1982)

1.3.3 ความเค็ม

คลอโรเซลล่าน้ำกร่อยสามารถเพิ่มจำนวนได้สูงสุดเมื่อน้ำมีความเค็ม 25 ส่วนในพัน จากความเค็มที่ทดลองคือ 15, 25 และ 35 ส่วนในพัน ที่อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส ความเข้มของแสง 3,000 ลักซ์ (มาวิทย์ อัครอารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534)

1.3.4 ความเป็นกรดเป็นด่าง

ความเป็นกรดเป็นด่างของอาหารเลี้ยงมีผลต่อกระบวนการต่าง ๆ ทางชีววิทยาของเซลล์ทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังมีผลต่อกระบวนการเมตาโบลิซึมของเซลล์ เป็นตัวบอกการละลายของแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หรือปริมาณของไบคาร์บอเนตในอาหารเลี้ยงเชื้อ (Becker and Verkataraman, 1982) คลอโรเซลล่าน้ำจืดเจริญเติบโตได้ดีในสภาพเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง *C. saccharophila* สามารถเจริญเติบโตได้ดีที่ความเป็นกรดเป็นด่างเท่ากับ 2, *C. homosphaera* เติบโตได้ดีที่ความเป็นกรดเป็นด่างเท่ากับ 6 (Richmond, 1986) ส่วน *C. vulgaris* เติบโตได้ดีเมื่อความเป็นกรดเป็นด่างเท่ากับ 6.3 (Malis-Arad and Mc-Gowan, 1982)

1.3.5 องค์ประกอบอาหารและสูตรอาหาร

คลอโรเซลล่าน้ำกร่อยเพิ่มจำนวนได้สูงสุดในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา และสูตรกิลลาร์ดและไรเทอร์ดีกว่าได้ในอาหารสูตรคอนเวย์เมื่อเพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส ความเข้มแสง 3,000 ลักซ์ (มาวิทย์ อัครอารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534)

1.4 ธาตุอาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงคลอโรเซลลา

ธาตุอาหารที่เป็นสารประกอบที่สำคัญต่อการแพร่ขยายพันธุ์ของสาหร่ายแบ่งเป็นธาตุอาหารหลักและธาตุอาหารรอง ธาตุอาหารหลักที่มีส่วนสำคัญในการสร้างโครงสร้างของสาหร่ายสีเขียวได้แก่ คาร์บอน ไนโตรเจน ออกซิเจน ไฮโดรเจน และฟอสฟอรัส ซึ่งเป็นธาตุอาหารหลักที่ต้องการปริมาณมาก ส่วนธาตุอาหารหลักที่สาหร่ายต้องการในปริมาณน้อย ได้แก่ แคลเซียม แมกนีเซียม ซัลเฟอร์ และโปตัสเซียม เป็นต้น สาหร่ายยังต้องการธาตุอาหารรองซึ่งเป็นธาตุที่สาหร่ายต้องการปริมาณน้อยมากแต่ก็ขาดไม่ได้เพราะเป็นธาตุที่เป็นส่วนประกอบของโมเลกุลภายในเซลล์ที่จำเป็น เช่น เอ็นไซม์ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตหรือเป็นส่วนประกอบของโมเลกุลของเอ็นไซม์ที่สำคัญบางชนิดหรือกิจกรรมที่มีเอ็นไซม์เข้ามาเกี่ยวข้อง (Kaplan *et al.*, 1986) ได้แก่ แมงกานีส แคลเซียม สังกะสี เหล็ก ทองแดง โคบอลต์ โบรอน นอกจากนี้ยังสามารถใช้คาร์โบไฮเดรต เช่น น้ำตาลกลูโคส เกลืออินทรีย์หรือสารประกอบที่มีเกลืออินทรีย์อยู่ เช่น เกลืออะซิเตท ($\text{CH}_3\text{COOK} : \text{C}_2\text{H}_3\text{KO}_2$) เป็นต้น และ วิตามินต่าง ๆ เช่น วิตามินบี 1

(thiamine) ไบโตามินบี 12 (cyanocobalamine) และไบโตามินบีรวม (biotin) (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) รวมทั้งพวกคีเลเตอร์หรือ Chelating agent ซึ่งเป็นสารที่ช่วยจับแร่ธาตุที่จำเป็นให้อยู่ในสารละลายอาหาร เพื่อให้เซลล์ที่นำไปใช้ได้ เช่น อีดีทีเอซึ่งเป็นคีเลเตอร์ที่นิยมเติมลงในอาหารเลี้ยงสาหร่ายทะเลมากที่สุด การใส่คีเลเตอร์เพื่อป้องกันการตกตะกอนของธาตุเหล็กซึ่งเป็นธาตุที่มักจะตกตะกอนในสารละลาย ในที่นี้จะขอกล่าวถึงความสำคัญของธาตุอาหารหลักเพียง 2 ชนิดที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและแพร่ขยายพันธุ์ของสาหร่าย ได้แก่ ไนโตรเจนและฟอสฟอรัสที่เป็นปัจจัยหลักที่ถูกนำมาพิจารณาสำหรับการศึกษาดังกล่าวในครั้งนี้

1.4.1 ไนโตรเจน

ไนโตรเจนเป็นสารประกอบหลักของโปรตีนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งมีชีวิต สารประกอบไนโตรเจนมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของสาหร่าย เกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างและสลายสารต่าง ๆ ภายในเซลล์ สาหร่ายมีไนโตรเจนคิดเป็นร้อยละ 1-10 ของน้ำหนักเซลล์แห้ง (Richmond, 1986) สาหร่ายบางชนิดใช้สารประกอบไนโตรเจนได้หลายรูปแบบเพื่อสังเคราะห์เป็นโปรตีน เช่น ไนเตรท และแอมโมเนีย สารประกอบไนโตรเจนที่พบในแหล่งน้ำส่วนมากจะอยู่ในรูปของสารประกอบอนินทรีย์ เช่น ไนไตรท์ ไนเตรท และแอมโมเนีย (ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และ จารุวรรณ สมศิริ, 2528) สารประกอบอินทรีย์ไนโตรเจนที่สาหร่ายนำมาใช้มากที่สุดจัดว่าเป็นแหล่งไนโตรเจนที่ดี ได้แก่ ยูเรีย เอไมด์ กลูตามีน และแอสพาราจีน (Richmond, 1986) นอกจากนี้ยังมีกรดอะมิโน เช่น กรดไกลซีน เซรีน อะลานีน สำหรับกรดกลูตามิก และกรดแอสพาร์ติก สาหร่ายบางชนิดสามารถนำไปใช้ได้ดี (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ไนโตรเจนที่ใช้ในการเลี้ยงสาหร่ายโดยทั่วไปได้มาจากเกลือแอมโมเนียม ไนเตรท และยูเรีย (Borowitzka and Borowitzka, 1988)

1.4.1.1 ไนเตรท ที่มีในแหล่งน้ำเกิดจากขบวนการขั้นสุดท้ายของออกซิเดชัน ไนเตรทเป็นธาตุอาหารสำหรับพืชน้ำในขบวนการสังเคราะห์แสงและไม่เป็นพิษต่อสัตว์น้ำ นอกจากนี้จะมีปริมาณสูงถึง 10 มิลลิกรัม/ลิตร และ 20 มิลลิกรัม/ลิตร จึงจะมีผลต่อที่ขนำในแหล่งน้ำธรรมชาติ (คณิต ไชยาคำ และคณะ, 2537) อย่างไรก็ตามพบว่า *C. protothecoides* ไม่เจริญเติบโตในไนเตรท (Borowitzka and Borowitzka, 1988)

1.4.1.2 ไนไตรท์ สาหร่ายบางชนิดสามารถใช้ไนไตรท์เป็นแหล่งไนโตรเจน แต่ไนไตรท์ส่วนใหญ่ละลายอยู่ในน้ำได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ยกเว้นในสภาวะที่แหล่งน้ำขาดหรือมีแก๊สออกซิเจนต่ำ ส่วนมากมักพบว่าไนไตรท์จะเป็นพิษต่อสัตว์น้ำ โดยการเปลี่ยนฮีโมโกลบินในเม็ดเลือดให้เป็นเมทฮีโมโกลบิน (methemoglobin) ทำให้เม็ดเลือดเป็นสีชาแก่หรือเข้มเพราะขาด

ออกซิเจนและทำให้สัตว์น้ำตายในที่สุด (คณิต ไชยาคำ และคณะ, 2537) สาหร่ายจะหยุดการเจริญเติบโตเมื่อน้ำมีไนโตรเจนความเข้มข้นเกินกว่า 1 มิลลิกรัม/ลิตร (Richmond, 1986)

1.4.1.3 แอมโมเนีย สาหร่ายใช้แหล่งไนโตรเจนในรูปของอนุมูลแอมโมเนียหรือเกลือแอมโมเนียเพียงอย่างเดียว เป็นเหตุให้ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำเลี้ยงลดต่ำลงอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดผลเสียข้างเคียงตามมา แอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำอาจเป็นพิษอย่างเฉียบพลันต่อสาหร่ายบางชนิด การเจริญของสาหร่ายจะหยุดหรือถูกยับยั้งเมื่อความเข้มข้นของแอมโมเนียเท่ากับ 1 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด แต่คาดว่าเกี่ยวข้องกับการเพิ่มขึ้นของความเป็นกรดเป็นด่างภายในเซลล์ของสาหร่ายซึ่งเกิดจากการซึมผ่านของโมเลกุล แอมโมเนียไฮดรอกไซด์จนเป็นเนื้อเดียวกัน (Richmond, 1986)

เมื่อแอมโมเนียหรือไนเตรทถูกใช้เป็นแหล่งไนโตรเจนทำให้ความเป็นกรดเป็นด่างของอาหารเลี้ยงเปลี่ยนแปลงไปซึ่งมีผลต่อการเติบโตของสาหร่าย การดูดซึมไอออนของไนเตรททำให้ค่าความเป็นกรดเป็นด่างในอาหารเลี้ยงเพิ่มขึ้น ส่วนการดูดซึมยูเรียมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดเป็นด่างในอาหารเลี้ยงน้อยมาก (Borowitzka and Borowitzka, 1988) *C. ellipsoidea* สามารถใช้แหล่งไนโตรเจนในรูปของไนเตรทและยูเรียได้แต่ไม่สามารถใช้แอมโมเนียได้ ส่วน *C. pyrenoidosa* สามารถใช้ได้ทั้งไนเตรท ยูเรีย และแอมโมเนียได้ (Richmond, 1986 อ้างถึง Syrett, 1981)

1.4.1.4 ยูเรีย *C. ellipsoidea* เป็นคลอเรลลาที่ไม่มีเอ็นไซม์สำหรับการย่อยยูเรีย แต่มีเอ็นไซม์ ATP:urea amidolyase ไปยับยั้งกิจกรรมของ urea carboxylase และ allophanate lyase เป็นผลต่อการไฮโดรไลซ์ยูเรียให้เป็นอนุมูลแอมโมเนีย และ ไบคาร์บอเนต (Borowitzka and Borowitzka, 1988) เอ็นไซม์ urea carboxylase ใน *C. pyrenoidosa* ลดลงเมื่อคลอเรลลาใช้แอมโมเนียและยูเรีย ในขณะที่เอ็นไซม์ allophanate lyase ถูกสร้างขึ้นมาทดแทนมากขึ้น (Borowitzka and Borowitzka, 1988)

1.4.1.5 กรดอะมิโน คลอเรลลาขนาดใหญ่สายพันธุ์ Emerson มักจะขาดสารประกอบอะมิโนบางชนิด โดยเฉพาะกรดอะมิโนเปปไทด์ซึ่งเป็นกรดอะมิโนที่สำคัญต่อการแบ่งเซลล์ ได้แก่ กรดแอสปาร์ติก กรดกลูตามิกและอะลานีน ในคลอเรลลาปกติพบกรดอะมิโนเปปไทด์ทุกรูปแบบทั้ง 3 ชนิด ส่วนคลอเรลลาขนาดใหญ่ชนิดนี้จะพบอยู่ในรูปกรดอะมิโนอิสระและกรดอะมิโนโปรตีน (Thin and Griffiths, 1975)

อัตราการแพร่ขยายพันธุ์ของสาหร่ายเมื่อใช้ในเตรทและแอมโมเนียขึ้นอยู่กับชนิดและสายพันธุ์ของสาหร่าย (Darley 1982; Richmond, 1986) โดยทั่วไปสาหร่ายใช้แอมโมเนียหมดก่อนแล้วจึงใช้ในเตรท (Richmond, 1986) สาหร่ายสามารถให้ยูเรียได้ดีใกล้เคียงกับการใช้ในเตรทและแอมโมเนีย ของเสียที่สาหร่ายขับออกมาจะอยู่ในรูปของสารประกอบโปรตีนหรือไนโตรเจนอินทรีย์หรือเมื่อสาหร่ายตายลง สารประกอบโปรตีนในร่างกายจะถูกย่อยและเปลี่ยนเป็นสารประกอบอื่น เช่น แบคทีเรียย่อยสลายให้เป็นแอมโมเนีย แล้วแอมโมเนียดังกล่าวอาจนำไปใช้สร้างโปรตีนใหม่ได้ ปริมาณแอมโมเนียที่มีมากจะถูกแบคทีเรียออกซิไดซ์เป็นไนไตรท์และไนเตรทตามลำดับ (ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และ จารุวรรณ สมศิริ, 2528)

สาหร่ายที่เลี้ยงในสภาพที่ขาดไนโตรเจน มักมีปริมาณรงควัตถุที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์แสงและอัตราการสังเคราะห์แสงลดลง แต่สามารถดูดซึมหรือใช้สารประกอบไนโตรเจนเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงของเมตาโบลิซึมตามการเพิ่มขึ้นของอัตราการเจริญเติบโตของคลอริลลาเป็นปรกติ ส่วนปริมาณไขมันต่อหน่วยพื้นที่เลี้ยงสุทธิในคลอริลลาที่เจริญเติบโตในสภาพปกติมีมากกว่าในคลอริลลาที่เลี้ยงในสภาพที่ขาดไนโตรเจน (Borowitzka and Borowitzka, 1988 อ้างถึง Fisher, 1953) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูดซึมไนโตรเจนเมื่อเลี้ยงคลอริลลาในสภาพที่มีไนโตรเจนจำกัด ขึ้นอยู่กับไนโตรเจนที่มีอยู่ โดยแสงเป็นตัวกระตุ้นการดูดซึมและการสะสมไนโตรเจนอินทรีย์ของสาหร่ายและที่ขั้วสูง แสงยังกระตุ้นการรีดิวซ์ของไนไตรท์ ในขณะที่ 3-[p-chlorophenyl]-1,1-dimethylurea (DCMU) ยับยั้งการไหลของอิเล็กตรอนในขบวนการสังเคราะห์แสง photophosphorylation หยุดลงเป็นผลไปยับยั้งการดูดซึมไนเตรท ไนไตรท์ และการรีดักชัน (Richmond, 1986) *C. ellisoidea* SK และ *C. pyrenoidosa* 82 ที่เจริญเติบโตในช่วงขาดไนโตรเจนมีปริมาณกรดไขมันเพิ่มขึ้น ส่วน *C. vulgaris* 157 และ *C. pyrenoidosa* TKH-7-11-05 มีปริมาณคาร์โบไฮเดรตเพิ่มขึ้น (Borowitzka and Borowitzka, 1988)

สำหรับสาหร่ายที่ขาดไนโตรเจนจะมีผลต่อการสังเคราะห์แสงและปริมาณรงควัตถุหรือสารสีของเซลล์ รวมทั้งทำให้กิจกรรมของเอ็นไซม์บางชนิดลดลง ซึ่งจะสังเกตได้จากปริมาณรงควัตถุที่ใช้ในการสังเคราะห์แสงจะมีสีจางลง (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539)

1.4.2. ฟอสฟอรัส

ฟอสฟอรัสมีบทบาทหลักต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของเซลล์ โดยเฉพาะกระบวนการถ่ายเทพลังงานและกระบวนการสังเคราะห์กรดนิวคลีอิก ฟอสฟอรัสยังทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์ช่วยให้ค่าความเป็นกรดเป็นด่างค่อนข้างคงที่ สาหร่ายมักต้องการฟอสฟอรัสในรูป

อนินทรีย์ เช่น อนุมูลไฮโดรเจนฟอสเฟต $H_2PO_4^-$ และ HPO_4^{2-} เป็นต้น ในแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปมีปริมาณฟอสฟอรัสอินทรีย์สูงกว่าฟอสฟอรัสอนินทรีย์ สารประกอบฟอสฟอรัสอินทรีย์เป็นแหล่งฟอสฟอรัสเบื้องต้นซึ่งจะแตกตัวเป็นสารอนินทรีย์ ได้แก่ ฟอสฟอรัสและออร์โธฟอสเฟตหรือฟอสเฟตโดยอาศัยเอนไซม์ที่เรียกว่าฟอสโฟเอสเทอเรส (phosphoesterase) หรือ ฟอสฟาเทส (phosphatase) ขึ้นอยู่กับระดับความเป็นกรดเป็นด่าง และปริมาณของธาตุอาหารชนิดอื่นได้แก่ โซเดียม โปแตสเซียม หรือแมกนีเซียม การดูดซึมฟอสฟอรัสของสาหร่ายจากอาหารจะถูกกระตุ้นจากแสง อัตราการดูดซึมฟอสฟอรัสขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของฟอสฟอรัสในอาหาร ความเป็นกรดเป็นด่าง และชนิดของสาหร่าย

* หากสาหร่ายขาดฟอสฟอรัสจะมีผลเสียต่อการเจริญเติบโตเช่นเดียวกับการขาดไนโตรเจน คือ ทำให้ปริมาณโปรตีน รงควัตถุชนิดคลอโรฟิลล์เอ อาร์เอ็นเอและดีเอ็นเอจะลดลงในขณะที่ปริมาณคาร์โบไฮเดรตหรือแป้งจะสะสมเพิ่มขึ้น มีผลทำให้รูปร่างเซลล์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การลดลงของปริมาณ ATP ภายในเซลล์พบได้ในเซลล์สาหร่ายหลายชนิดในสภาพที่มีฟอสฟอรัสแพร่กระจายมากขึ้น แต่ปริมาณฟอสเฟตทั้งหมดในเซลล์ของสาหร่ายลดลง ใน *C. vulgaris* ระดับของฟอสเฟตทั้งหมดจะลดลงในช่วงเวลาที่ไม่ได้รับฟอสเฟตโดยเฉพาะโพสเฟตอนินทรีย์ ฟอสเฟตจะถูกดูดซึมเร็วกว่าก่อนช่วงเวลาที่ไม่มีฟอสเฟตเมื่อสาหร่ายได้รับฟอสเฟตจากอาหารอีกครั้ง (Richmond, 1986) การสะสมโพสเฟตอนินทรีย์ที่ละลายได้ในกรดมีมากที่สุดหลังจากการเพิ่มปริมาณฟอสเฟต 5-8 ชั่วโมง การสะสมฟอสเฟตมีได้มากกว่าในเซลล์ที่ไม่ขาดอาหาร จากการใช้ ^{32}P ติดตามการใช้ฟอสเฟตชี้ให้เห็นว่าโพสเฟตที่เกิดขึ้นภายในเซลล์ของสาหร่ายมาจากภายนอก (Richmond, 1986 อ้างถึง Aitchison and Butt, 1973)

สาหร่ายสีเขียวต้องการฟอสฟอรัสร้อยละ 2-3 ของน้ำหนักแห้ง เพื่อใช้ในการเจริญเติบโต *Chlorella* sp., *Ankistrodesmus* sp. และ *Hydrodictyon* sp. สามารถดูดซึมสารประกอบเมตาฟอสเฟต และโพสเฟตได้มากเมื่อได้รับแสง ส่วนในสภาพมืดสาหร่ายเหล่านี้สามารถดูดซึมสารประกอบทั้ง 2 ชนิดได้ลดลง แต่สามารถดูดซึมสารประกอบออร์โธฟอสเฟตได้มากขึ้น (สันติชัย รังสิยาภิรมย์ และ ทวีป แก้วเกลี้ยง, 2537)

โดยทั่วไปสารอาหารในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีความเข้มข้นสูงมักเป็นผลดีในช่วงกว้างต่อการเจริญเติบโตของสาหร่ายทุกชนิดโดยเฉพาะการเลี้ยงสาหร่ายในระบบปิดในห้องปฏิบัติการความหนาแน่นของสาหร่ายสามารถเพิ่มขึ้นได้หลายเท่าโดยปราศจากการเพิ่มอาหาร อย่างไรก็ตามความเข้มข้นของอาหารที่สูงสามารถลดการขาดสารอาหารบางชนิดได้ ส่วนการผลิตสาหร่ายในเชิงการค้าจำเป็นต้องพิจารณากำหนดปริมาณ และชนิดสารอาหารในอาหารเลี้ยงอย่าง

รอบคอบเพราะธาตุอาหารบางอย่างจะมีผลเสียต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและปัจจัยอื่น ๆ โดย
จับพลันได้ (Kaplan *et al.*, 1986)

ผลที่เกิดขึ้นกับสาหร่ายโดยทั่วไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของสาร
อาหารได้แก่ การเกิดการเปลี่ยนแปลงอัตราการเจริญเติบโตและผลผลิตขั้นสุดท้าย การเปลี่ยน
แปลงความเข้มข้นของไนโตรเจนและฟอสฟอรัสที่ความเข้มข้นต่ำจะไม่มีผลต่อการเจริญเติบโต
แต่ที่ความเข้มข้นสูงสาหร่ายจะเจริญเติบโตมากขึ้นในสภาพที่ความเข้มข้นของไนโตรเจนและ
ฟอสฟอรัสสูง การขาดสารอาหารอย่างรุนแรงเป็นเหตุให้พลาสมาในเซลล์สาหร่ายหยุดการเจริญ
เติบโตและสาหร่ายจะหยุดการสืบพันธุ์ในที่สุด ในการศึกษาความต้องการสารอาหารควรเลี้ยง
แบบต่อเนื่องจะให้ผลที่ดีกว่าการเลี้ยงแบบปิด ทั้งนี้เนื่องจากสามารถกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง
อัตราการเจริญเติบโตและความเข้มข้นของอาหารจากการเลี้ยงได้ สามารถวิเคราะห์การปรับตัว
ของสาหร่ายต่อการเปลี่ยนแปลงแหล่งอาหารได้ดีกว่าการเลี้ยงแบบปิด (Kaplan *et al.*, 1986)

2. โรติเฟอร์

2.1 รูปร่างลักษณะและชีววิทยาโดยทั่วไปของโรติเฟอร์

โรติเฟอร์เป็นแพลงก์ตอนสัตว์ที่สำคัญกลุ่มหนึ่ง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำทุกชนิดทั้งที่พบใน
ธรรมชาติและในฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พบทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม แต่ส่วนใหญ่จะพบใน
น้ำจืดโรติเฟอร์เหมาะสมที่จะเป็นอาหารของสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิด ด้วยมีขนาดเล็ก มีคุณค่า
ทางอาหารค่อนข้างสูง มีเปลือกหุ้มตัวนิ่ม เคลื่อนที่ช้าทำให้ลูกปลาหรือลูกสัตว์น้ำวัยอ่อนอื่น ๆ
สามารถไล่จับกินโรติเฟอร์ได้ และที่สำคัญมากที่สุดสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำคือสามารถผลิต
โรติเฟอร์เป็นจำนวนมากได้ง่ายเนื่องจากโรติเฟอร์มีวงจรชีวิตที่สั้นและปรกติมีการสืบพันธุ์แบบไม่
อาศัยเพศจึงสามารถแพร่ขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว (มาวิทย์ อัสวอารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2538)

พบโรติเฟอร์มากกว่า 1,800 ชนิดในโลก มีความยาวตั้งแต่ 100-400 ไมครอน ขึ้นอยู่กับ
สายพันธุ์ตามถิ่นที่อาศัยทางภูมิศาสตร์ โรติเฟอร์มีโปรตีน 78 เปอร์เซ็นต์ คาร์โบไฮเดรต 0.3
เปอร์เซ็นต์ ไขมัน 3.8 เปอร์เซ็นต์ ให้พลังงานความร้อน 3.3 กิโลแคลอรี/กรัม (Watanabe *et al.*,
1978; ธิดา เพชรมณี, 2530) โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรลลาเพียงอย่างเดียวมีคุณค่าที่ใกล้เคียงกับ
คุณค่าทางอาหารของโคพีพอดวัยอ่อนคือ มีโปรตีน 58-72 เปอร์เซ็นต์ ไขมัน 21-31 เปอร์เซ็นต์ (น้ำ
หนักแห้ง) โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรลลาร่วมกับยีสต์มีโปรตีนเพิ่มขึ้นเป็น 63-67 เปอร์เซ็นต์ และมี
ไขมัน 20-22 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) (ถนอม พิมลจินดา, 2529)

2.2 ชนิดของโรติเฟอร์

Fu *et al.*, (1991a,b) จำแนกโรติเฟอร์น้ำเค็ม (*B. plicatilis* O.F. Muller) ตามลักษณะทางสัณฐานวิทยาเป็น 2 กลุ่ม คือ โรติเฟอร์ชนิดเล็กและชนิดใหญ่

2.2.1 โรติเฟอร์ชนิดเล็กหรือชนิดเอส (S-type)

โรติเฟอร์ดังกล่าวได้แก่ *B. rotundiformis* Ischugunoff (Segers, 1995) มี anterior spines แหวม เพศเมียอายุ 48 ชั่วโมงมีเปลือกหุ้มตัวยาวกว่าของ *B. plicatilis* (Fu *et al.*, 1991a) ที่อุณหภูมิตั้งที่ 15 องศาเซลเซียส ไม่สามารถสืบพันธุ์ (Hirayama and Rumengan, 1993) ความเค็มที่เปลี่ยนแปลงมีผลต่อ *B. rotundiformis* น้อยมาก (Hagiwara *et al.*, 1995) โรติเฟอร์ชนิดนี้มีบทบาทสำคัญมากในด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศเรา (Hagiwara *et al.*, 1995)

2.2.2 โรติเฟอร์ชนิดใหญ่หรือชนิดแอล (L-type)

โรติเฟอร์ดังกล่าวได้แก่ *B. plicatilis* (Segers, 1995) มี anterior spines ที่เพศเมียอายุ 48 ชั่วโมงมีเปลือกหุ้มตัวสั้นกว่า *B. rotundiformis* (Fu *et al.*, 1991a) มีการสืบพันธุ์แบบมีเพศและไม่มีการสืบพันธุ์ที่อุณหภูมิตั้งที่ 15 และ 30 องศาเซลเซียส (Hirayama and Rumengan, 1993) ความเค็มที่เปลี่ยนแปลงมีผลต่อ *B. plicatilis* มาก (Hagiwara *et al.*, 1995)

โรติเฟอร์สามารถกินสิ่งมีชีวิตในน้ำที่มีขนาดพอเหมาะทั้งจำพวกสัตว์และพืชได้ทุกชนิด เช่น สาหร่ายเซลล์เดียว โปรโตซัว แบคทีเรียและยีสต์ (ธิดา เพชรมณี, 2526ก) โรติเฟอร์กินอาหารตลอดเวลาที่มีอาหารอยู่ในน้ำ (สุธีชัย สุวภีพันธ์, 2516) การกินอาหารของโรติเฟอร์มีอยู่หลายลักษณะ เช่น การกินอาหารโดยตรง การโบกพัดของขนที่ pseudotrochus หรือที่ circumapical band ทำให้เกิดมวนน้ำที่มีสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ผ่านเข้าสู่ corona และทำให้สิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ผ่านเข้าสู่บริเวณปาก และผ่านเข้าไปยังระบบย่อยอาหาร สิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ดังกล่าวอาจหลุดออกมาจากบริเวณปากได้ หากเกิดจากการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของขนที่บริเวณปากอย่างกะทันหัน อาหารที่เข้าสู่ช่องปากของโรติเฟอร์แล้วยังอาจถูกตีกลับออกมาบริเวณปาก อาหารที่ถูกกินเข้าไปจะถูกบดด้วยขากรรไกรก่อนส่งเข้าสู่หลอดอาหารทันที (Gilbert and Starkweather, 1977) โรติเฟอร์ส่วนใหญ่มีอวัยวะที่ช่วยขับถ่าย คือ protonephridia 1 คู่ ตั้งอยู่ด้านหน้าของลำตัว protonephridia ประกอบด้วย flame bulb ที่มีลักษณะเป็นกระเปาะเล็ก ๆ มีขนบาง ๆ อยู่ส่วนปลายกระเปาะนี้เคลื่อนไหวคล้ายเปลวไฟ ทำหน้าที่เก็บของเสียจากภายในลำตัวส่งไปตามท่อและส่งเข้าผ่านทางช่องเปิดทางด้านล่างที่จะส่งต่อไปยังกระเปาะบัลลัสวาระที่เป็นกระเปาะเล็ก ๆ และมี

ท่อที่แตกแขนงออกไป 2 ข้างตัวเพื่อรับของเสีย กระเพาะปัสสาวะจะเปิดเข้าสู่ส่วนท้ายของ ลำไส้เล็ก (ถนอม ทิมลจินดา, 2529)

ปมประสาทของโรติเฟอร์ตั้งอยู่ด้านหลังของ mastax หรืออยู่บริเวณคอ มีเส้นประสาท 6-7 เส้น เริ่มจากสมอง บางเส้นมีปมย่อย ๆ อยู่บนเส้นประสาทเพิ่มอีกด้วย มี retrocerebral organ เป็นต่อมที่สร้างศูนย์รวมของท่อที่ส่งไปทั่วลำตัวในส่วนหน้าเรียกว่า apical field สันนิฐานว่ามีหน้าที่รับความรู้สึก (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2538)

2.3 การสืบพันธุ์ของโรติเฟอร์

โดยทั่วไปโรติเฟอร์มีการสืบพันธุ์ใน 2 ลักษณะ คือ การสืบพันธุ์แบบมีเพศและการสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศหรือแบบ parthenogenesis (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2538)

2.3.1 การสืบพันธุ์แบบมีเพศ

โรติเฟอร์ใน Class Monogononta มักพบเป็นเพศเมียมากกว่าเพศผู้ ปกติโรติเฟอร์เพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าและมีระบบต่าง ๆ พัฒนามากกว่าเพศผู้มาก

โรติเฟอร์เพศผู้ ประกอบด้วยอวัยวะ 1 อัน (ยกเว้น Class Seisonidea ที่มี 1 คู่) ท่อนำเข้าสเปิร์มและช่องเปิดของสเปิร์ม ผนังท่อนี้มีวงงอเพื่อผสมพันธุ์และมีต่อม prostate เพศผู้มีวงจรรชีวิตสั้น ระบบย่อยอาหารเล็กมาก อวัยวะที่เจริญดี ได้แก่ อวัยวะช่วยเคลื่อนที่และระบบสืบพันธุ์ส่วนใน Class Bdelloidea ไม่มีเพศผู้ จึงมีการสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศเพียงอย่างเดียว

โรติเฟอร์เพศเมีย มี germovitellarium เป็นคู่ใน Class Bdelloidea หรือมี 1 ข้าง ใน Class Monogononta ซึ่ง germovitellarium มีลักษณะเป็นถุง ประกอบด้วยเซลล์ที่มีนิวเคลียสขนาดใหญ่ 2-3 อัน ไซโทโตเกออบเต็มที่จะเคลื่อนที่ลงมาเบื้องล่างเพื่อออกมาสู่ท่อนำไข่ โดย germovitellarium จะสร้างไข่ให้แก่รังไข่ เมื่อไข่เจริญเต็มที่จะออกสู่ภายนอกโดยผ่านทางท่อนำไข่ขนาดสั้นออกสู่อกลำตัวทางช่องเปิด การผสมของไข่และสเปิร์มเป็นแบบภายใน ไข่ที่ได้รับการผสมแล้วจะสร้างเยื่อหุ้มไข่ และถูกปล่อยลงสู่พื้นหรือภายในตัวแม่หรือติดกับตัวแม่จนกว่าจะฟักเป็นตัวในที่สุด

2.3.2 การสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศ

การสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศเกิดขึ้นเกือบตลอดปี โรติเฟอร์เพศเมียที่สืบพันธุ์แบบไม่มีเพศเรียกว่า ตัวเมียอะมิคติก (amictic female) ตัวเมียแต่ละตัวจะมีไข่ 1-2 ฟอง ไข่นี้จะฟักเป็นโรติเฟอร์เพศเมีย ตัวของแม่และไข่ที่ถูกสร้างขึ้นมีจำนวนโครโมโซมเป็นคู่ (2n) ไข่พัฒนาการมา

จากการแบ่งตัวของเซลล์โดยไม่มีการลดจำนวนโครโมโซมภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น มีอาหารสมบูรณ์ อุณหภูมิ น้ำ ความเข้มแสงสว่างและความเค็มของน้ำเหมาะสมแก่การเจริญเติบโต หลังจากไข่ฟักออกเป็นตัวแล้วจะเจริญเป็นตัวเต็มวัยและมีการสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศได้เพียงอย่างเดียว หากช่วงสภาวะแวดล้อมไม่เหมาะสม เช่น ปริมาณอาหารลดลง หรืออุณหภูมิเปลี่ยนแปลงกระทันหัน ตัวเมียอะมิคติกของโรติเฟอร์จะสร้างไข่อีกชนิดหนึ่งที่เรียกว่าไข่มิคติก (mictic egg) ที่มีจำนวนโครโมโซมเพียงครึ่งหนึ่งของโครโมโซมปกติที่จะเจริญต่อไปเป็นตัวเมียมิคติก (mictic female) ที่สามารถสืบพันธุ์แบบมีเพศได้โดยออกจากไข่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ตัวเมียมิคติกจะวางไข่ขนาดเล็กกว่าการสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศจำนวน 1-6 ฟอง ตัวเมียมิคติกสามารถผสมพันธุ์กับเพศผู้ได้ หากไข่ได้รับการผสมกับสเปิร์มจะได้ไข่ระยะพัก (resting eggs) ที่มีเปลือกหนาทนต่อสิ่งแวดล้อมได้ดี และไม่เจริญเป็นตัวอ่อนทันทีแต่จะพักตัวอยู่ในน้ำ รอจนสภาพแวดล้อมเหมาะสมจึงเริ่มมีการเจริญเติบโตอีกครั้งและฟักออกเป็นโรติเฟอร์ตัวเมียอะมิคติก ตัวเมียอะมิคติกมีการสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศต่อไปได้ วงจรชีวิตของโรติเฟอร์จึงเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง ตัวเมียมิคติก 1 ตัวอาจผลิตทั้งไข่ที่สามารถรับการผสมจากสเปิร์ม (fertilized eggs) และไข่ที่สามารถเจริญเป็นเพศผู้ (male eggs) ได้ แต่ไข่ซึ่งถูกผสมด้วยสเปิร์มจะไม่เกิดจากแม่โรติเฟอร์ตัวเดียวกัน ดังนั้นในธรรมชาติตัวเมียที่เป็นมิคติกจะมีไข่ทั้ง 2 แบบอยู่ที่ปลายล่างสุดของลำตัว การผสมพันธุ์ของเพศผู้กับตัวเมียอะมิคติกจะไม่เกิดผล เพราะโรติเฟอร์ตัวเมียทั้ง 2 ประเภทมีความแตกต่างกันในด้านสรีระอย่างชัดเจน ปกติในรอบปี โรติเฟอร์มีการผสมพันธุ์แบบไม่มีเพศสลับกับการสืบพันธุ์แบบมีเพศ ในสภาวะที่สิ่งแวดล้อมปกติ โรติเฟอร์จะสืบพันธุ์แบบมีเพศ 1-2 ครั้งในรอบปีเท่านั้น ส่วนการสืบพันธุ์แบบไม่มีเพศจะเกิดขึ้นถึง 20-40 ครั้ง (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2538) ส่วนประกอบของน้ำเลี้ยงที่ประกอบด้วยแร่ธาตุต่าง ๆ หลายชนิดอาจถูกปล่อยมาจากโรติเฟอร์ที่เพาะเลี้ยงมีผลต่อการเกิดตัวเมียชนิดมิคติก (Gilbert and Starkweather, 1977)

2.4 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์

โรติเฟอร์ที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงในประเทศไทยมีสายพันธุ์เดียวคือโรติเฟอร์สายพันธุ์เล็ก เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ในธรรมชาติแม้ว่าสภาพแวดล้อมจะมีความผันแปรสูง โรติเฟอร์ชนิดนี้สามารถจะเจริญเติบโตได้ดีในที่มีอาหารสมบูรณ์เช่น ในนาทุ่งหรือแหล่งน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์และความเค็มต่ำ (ธิดา เพชรมณี, 2529) การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์โดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ (Ruangpanit, 1993) คือ

2.4.1 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ในห้องปฏิบัติการ

เป็นการเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์จากจำนวนน้อยเพื่อขยายพันธุ์ใช้เป็นหัวเชื้อสำหรับการเพาะเลี้ยงในปริมาณมากต่อไป โรติเฟอร์จะถูกเลี้ยงจนได้ระดับความหนาแน่น 60-100 ตัว/มิลลิลิตร ในปริมาตร 500-1,000 ลิตร จึงนำไปเพาะขยายพันธุ์ในบ่อเลี้ยงต่อไป

2.4.2 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ปริมาณมาก

ปัจจุบันนิยมเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ที่ปริมาตร 10-30 ตันโดยให้คลอเรลลาเป็นอาหารเลี้ยงที่ความเค็ม 10-30 ส่วนในพัน อุณหภูมิ 27-30 องศาเซลเซียส ใช้โรติเฟอร์เริ่มต้นประมาณ 30 ตัว/มิลลิลิตรและคลอเรลลาความหนาแน่น 1×10^7 เซลล์/มิลลิลิตร อัตราส่วนโรติเฟอร์/คลอเรลลาเท่ากับ 1/1 ให้อากาศแรง และควรเติมคลอเรลลาอัตราส่วนเท่ากับน้ำเลี้ยงลงในบ่อทุกวันจนครบ 4-5 วันน้ำจะเต็มบ่อเลี้ยงและจะได้โรติเฟอร์ที่ความหนาแน่น 60-100 ตัว/มิลลิลิตรจึงเก็บเกี่ยวโรติเฟอร์ 50 เปอร์เซ็นต์ แล้วเติมน้ำเขียว (คลอเรลลา) จนเต็มบ่ออีกครั้ง จะสามารถเก็บได้ทุก ๆ วันประมาณ 10 วันจึงควรล้างทำความสะอาดและตากบ่อแล้วจึงเริ่มเลี้ยงใหม่ การเลี้ยงโรติเฟอร์ในปริมาณมากในอิสราเอลโดยการเก็บเกี่ยววันละประมาณ 3-5 เปอร์เซ็นต์ ของผลผลิตทั้งหมด รายงานว่าจะทำให้ผลผลิตโรติเฟอร์มีใช้ได้นาน (Zmora, 1991)

2.5 อาหารสำหรับการเลี้ยงโรติเฟอร์

โรติเฟอร์น้ำกร่อยสามารถกินอาหารทั้งจำพวกพืชและสัตว์ (omnivorous) และสามารถกินสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในน้ำที่มีขนาดพอเหมาะ และอาหารที่ใช้เพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ส่วนมากใช้สาหร่ายเซลล์เดียวพวก *Chlorella* sp., *Tetraselmis* sp., *Monochrysis lutheri*, *Dunaliella* sp., *Nannochloopsis* sp. และ *Exuviella* sp. เป็นต้น หรือพวกโปรโตซัว แบคทีเรีย ยีสต์และมูลสัตว์ เป็นต้น (Theilacker, 1971; ธิดา เพชรมณี, 2529)

2.5.1 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลา

คลอเรลลาเป็นอาหารที่ดีที่สุดสำหรับการเลี้ยงโรติเฟอร์ (Hirayama and Watanabe, 1978; สาธิต โกวิทวาที และ อรุณ ดิษฐ์, 2531) นิยมเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยวิธีการย้ายถัง ใช้ถังขนาด 1.5 ลูกบาศก์เมตรที่มีคลอเรลลาเพาะด้วยปุ๋ยพวกแอมโมเนียมซัลเฟต 100 กรัม/ลูกบาศก์เมตร ซุปเปอร์ฟอสเฟต 15 กรัม/ลูกบาศก์เมตร ยูเรีย 5 กรัม/ลูกบาศก์เมตร และคลิวัด-32 5 กรัม/ลูกบาศก์เมตร เริ่มจากใส่โรติเฟอร์ในถังแรกที่มีคลอเรลลาความหนาแน่น $10-20 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร เมื่อคลอเรลลาเจือจางลงจึงจะกรองเอาตัวโรติเฟอร์ 10-36 เปอร์เซ็นต์ ด้วยผ้ากรองขนาดตา 69 ไมครอน ใส่ในถังที่มีคลอเรลลาเตรียมไว้แล้วในถังต่อไป จากนั้นจึงย้าย

โรติเฟอร์จากถังที่สองไปสู่ถังที่สามในระบบเดียวกัน เริ่มทำความสะอาดและเพาะคลอเรลลาเตรียมไว้ในถังแรกเมื่อครบรอบ (สาธิต โกวิทวที และ อรณัฐ ดีช่วย, 2531) โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาความหนาแน่นประมาณ 150×10^4 เซลล์/โรติเฟอร์ 2 ตัว/มิลลิลิตร ให้ผลผลิตสูงสุด (Hirayama and Watanabe, 1973)

2.5.2 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยเตตราเซลมิส

โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยเตตราเซลมิสมีการเพิ่มจำนวนตัวแปรผันตามระดับความหนาแน่นของเตตราเซลมิสเสมอ ปรกติสามารถเพิ่มจำนวนเป็น 2 เท่าได้ทุก 24 ชั่วโมง (ธิดา เพชรมณี, 2529) การเลี้ยงเตตราเซลมิสในบ่อกลางแจ้งจะใส่น้ำครั้งบ่อ ความเค็มไม่เกิน 30 ส่วนในพัน อุณหภูมิประมาณ 25-29 องศาเซลเซียส ความเป็นกรดเป็นด่าง 8.1-8.5 ใส่ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต 1,200 กรัม ปุ๋ย 16-20-0 120 กรัมและยูเรีย 60 กรัม ใช้หัวเชื้อเตตราเซลมิส 1 ส่วนต่อน้ำทะเล 2-5 ส่วน ให้อากาศแรงตลอด เก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ของถังเพื่อนำไปใช้เลี้ยงโรติเฟอร์หลังจากเลี้ยงครบ 3 วัน สามารถเริ่มต้นเลี้ยงโรติเฟอร์พร้อมกันได้ 3 บ่อจากเตตราเซลมิสดังกล่าว โดยใส่น้ำทะเลที่กรองแล้วในบ่อโรติเฟอร์ครั้งบ่อ ให้อากาศ ใส่โรติเฟอร์ 30 ตัว/มิลลิลิตร วันรุ่งขึ้นจึงเติมเตตราเซลมิส หลังจากเลี้ยงได้ 3 วันสามารถเก็บเกี่ยวโรติเฟอร์ 50 เปอร์เซ็นต์ของบ่อได้ทุกวันตลอด 1 สัปดาห์ (ลัดดา วงศ์รัตน, 2539) ส่วนการเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยเตตราเซลมิสแบบย้ายบ่อมักจะเริ่มจากนำเตตราเซลมิสขยายลงบ่อเลี้ยงในบ่อแรก ใส่เชื้อโรติเฟอร์และให้อากาศ เลี้ยงจนเตตราเซลมิสเจือจางจึงกรองเอาโรติเฟอร์ 10-30 เปอร์เซ็นต์ใส่ลงบ่อที่สองที่มีเตตราเซลมิสเตรียมไว้ ส่วนโรติเฟอร์ที่เหลือนำไปใช้ได้ จากบ่อที่สองย้ายไปบ่อที่สามในระบบเดียวกัน และทำความสะอาดบ่อแรกเพื่อเพาะเตตราเซลมิสใหม่อีกครั้ง (โชติมา วณโกสุม และคณะ, 2533)

2.5.3 การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยยีสต์ขนมปัง

เพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ในถังคอนกรีต ใช้โรติเฟอร์เริ่มต้น 10-20 ตัว/มิลลิลิตร ให้ยีสต์ที่ละลายในน้ำวันละ 2 ครั้ง (อัตราส่วนยีสต์ 1 กรัม/โรติเฟอร์ 1 ล้านตัว) หลังจากการเลี้ยงครบ 7-10 วันจะได้โรติเฟอร์มากกว่า 100 ตัว/มิลลิลิตร สามารถนำไปเลี้ยงลูกสัตว์น้ำได้ (ลัดดา วงศ์รัตน, 2539) โดยทั่วไปโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยยีสต์สดมีคุณค่าอาหารน้อยกว่าที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาน้ำเค็ม (Kitajima *et al.*, 1979) ในขณะที่ยีสต์แห้งมีคุณค่าทางอาหารให้กับโรติเฟอร์น้อยมาก แต่ยังใช้ยีสต์แห้งเป็นอาหารเสริมที่ดีสำหรับการเพาะโรติเฟอร์ การนำยีสต์แห้งมาเพาะและใช้เป็นอาหารเพิ่มแก่โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาน้ำเค็มช่วยให้โรติเฟอร์เพิ่มจำนวนมากขึ้น ขบวนการย่อย

สลายของยีสต์ภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจนจะได้สารบางชนิดที่มีคุณค่าทางอาหารแก่ไรติเฟอร์ (Hirayama and Watanabe, 1973)

ในปัจจุบันมีการปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยยีสต์ขนมปังด้วยการเพิ่มคลอโรลลาแก่ไรติเฟอร์ที่ทำให้ลูกปลาที่มีอัตราการรอดตายสูงมากขึ้น ไรติเฟอร์ที่กินอาหารที่มีกรดไขมันสูงเมื่อนำไปเลี้ยงลูกสัตว์น้ำก็จะทำให้สัตว์น้ำได้รับพวกกรดไขมันที่สำคัญที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโต (Kitajima *et al.*, 1980) ลูกปลาอายุ (Ayu) ที่กินไรติเฟอร์ที่เพาะเลี้ยงด้วยคลอโรลลาและยีสต์ขนมปังที่เสริมด้วยน้ำมันจากตับปลาหมึกในน้ำที่เพาะยีสต์ขนมปังมีปริมาณกรดไขมันไม่อิ่มตัว ($\omega 3$ HUFA) เจริญเติบโตได้ดีและมีอัตราการรอดตายสูงกว่าลูกปลาที่กินไรติเฟอร์ที่เพาะเลี้ยงด้วยยีสต์ขนมปังเพียงอย่างเดียว (ธิดา เพชรมณี และ มาวิทย์ อัครวารีย์, 2536)

2.5.4 การเพาะเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยอาหารหลายชนิด

การเพาะไรติเฟอร์ *B. plicatilis* ปริมาณมากในถังน้ำระบบหมุนเวียนโดยให้คลอโรลลาและยีสต์เป็นอาหารร่วมกันเมื่อเริ่มต้น ให้ยีสต์แห้งแช่แข็งละลายน้ำความหนาแน่น $1,000-2,000 \times 10^4$ เซลล์/มิลลิลิตร ทุก 6 ชั่วโมงเมื่อคลอโรลลาเริ่มลดลง ไรติเฟอร์สามารถเจริญขยายจำนวนได้สูงสุด 1,170-1,450 ตัว/มิลลิลิตร (Hirata, 1974) อาหารมีผลต่อขนาดของไรติเฟอร์ *B. plicatilis* ที่เลี้ยงด้วยยีสต์น้ำเค็มจะมีขนาดเล็ก ส่วนที่เลี้ยงด้วยคลอโรลลาหรือสาหร่ายสีเขียวชนิดอื่นมีขนาดปานกลาง ในขณะที่ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยเตตราเซลมิสมีขนาดใหญ่ที่สุด (ธิดา เพชรมณี, 2526ก) ไรติเฟอร์น้ำเค็มสามารถยังใช้คลอโรลลาน้ำจืดและยีสต์สดเป็นอาหารได้ (Nyonjie and Radull, 1991)

2.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพาะเลี้ยงไรติเฟอร์

2.6.1 ความเข้มของแสง

ไรติเฟอร์, *B. plicatilis* เจริญเติบโตลดน้อยลงเมื่อความเข้มแสงเพิ่มมากขึ้น ไรติเฟอร์สามารถเพิ่มจำนวนได้เป็น 2 เท่าในช่วงระยะเวลา 0.99-4.5 วันเมื่อแสงมีความเข้ม 100-200 ลักซ์ เมื่อมีความเข้ม 100 ลักซ์ ไรติเฟอร์สามารถเพิ่มจำนวนได้เป็น 2 เท่าในเวลาประมาณ 1 วัน (สุรีย์ สุวภิพันธ์, 2516) แต่ Pechmanee และ Assavaaree (1996) เพาะเลี้ยงไรติเฟอร์ *B. plicatilis* สายพันธุ์สกุลใดที่มีดี ที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส พบว่าไรติเฟอร์ดังกล่าวสามารถเพิ่มจำนวนได้รวดเร็วและให้จำนวนมาก

2.6.2 อุณหภูมิ

อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเพิ่มจำนวนของไรติเฟอร์ *B. plicatilis* ประมาณ 22-30 องศาเซลเซียส ไรติเฟอร์จะผลิตไข่พักตัวอุณหภูมิที่ลดลงต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียส ที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ไรติเฟอร์สามารถเจริญเติบโตได้แต่จะไม่วางไข่ ช่วงชีวิตของไรติเฟอร์จะสั้นลงถ้าอุณหภูมิสูงเกินไป (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ไรติเฟอร์ *B. plicatilis* สายพันธุ์สตูลเจริญสูงสุดที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส (Pechmanee and Assavaaree, 1996)

2.6.3 ความเค็ม

ความเค็มที่เหมาะสมที่ไรติเฟอร์จะให้ผลผลิตดีที่สุดอยู่ระหว่าง 10-20 ส่วนในพัน ไรติเฟอร์เจริญเติบโตได้ดีเท่าที่ควรถ้าความเค็มต่ำกว่าหรือเค็มจัดเกินไป (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) การเลี้ยง *B. plicatilis* สามารถเจริญเติบโตและให้จำนวนไข่ที่ดีเมื่อน้ำมีความเค็ม 15 ส่วนในพัน (พิศมัย สมสืบ และ สุธีวัฒน์ สมสืบ, 2534; Pechmanee and Assavaaree, 1996)

2.6.4 ความเป็นกรดเป็นด่าง

ไรติเฟอร์เจริญเติบโตได้ดีที่สุดเมื่อน้ำมีความเป็นกรดเป็นด่าง 7.8-8.0 ส่วนที่ความเป็นกรดเป็นด่างต่ำกว่า 5.0 หรือมากกว่า 10.0 ไรติเฟอร์จะเจริญทวีจำนวนได้น้อยมากและมีการสร้างไข่ระยะพักจำนวนมาก (Michell and Joubert, 1986) หรืออาจตาย (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539)

2.6.5 ชนิด ปริมาณ และองค์ประกอบของอาหาร

ชนิดของอาหารมีผลต่อน้ำหนักและองค์ประกอบทางชีวเคมีของไรติเฟอร์ (Scott and Baynes, 1978) เช่น ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรลล่าน้ำกร่อยจะให้คุณค่าทางโภชนาการในแง่ของกรดไขมันที่จำเป็นสำหรับสัตว์น้ำเค็มสูงกว่าที่เลี้ยงด้วยยีสต์หรือเตตราเซดมิส (ธิดา เพชรมณี, 2531) แต่จะมีผลต่อการเพิ่มจำนวนตัวของไรติเฟอร์ไม่มากนัก (Gatesoupe and Luguët, 1981; ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ส่วนปริมาณอาหารจะมีผลต่อน้ำหนัก องค์ประกอบทางชีวเคมีและการเพิ่มจำนวนตัวของไรติเฟอร์น้อยมาก (Scott and Baynes, 1978; Gatesoupe and Luguët, 1981) แต่จะมีผลต่อจำนวนของไข่ไรติเฟอร์ เมื่อเลี้ยงไรติเฟอร์ที่ความเค็ม 18 ส่วนในพัน (Gatesoupe and Luguët, 1981)

2.6.6 สายพันธุ์ของโรติเฟอร์

ผลผลิตของโรติเฟอร์ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ของโรติเฟอร์ที่ใช้เพาะขยายพันธุ์ (Jame and Abu-Rezey, 1989) สายพันธุ์เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดขนาดเปลือก ในขณะที่อุณหภูมิมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงขนาดเปลือกของโรติเฟอร์ ส่วนชนิดของอาหารและความเค็มมีผลต่อขนาดเปลือกของโรติเฟอร์น้อยมาก (Snell and Carrillo, 1984)

2.7 การใช้โรติเฟอร์น้ำกร่อยสำหรับการอนุบาลลูกสัตว์น้ำ

ในประเทศไทยเริ่มมีการศึกษาโรติเฟอร์ *B. plicatilis* เพื่อการเพาะเลี้ยง เมื่อ พ.ศ. 2516 โดยได้รับสายพันธุ์โรติเฟอร์จากประเทศญี่ปุ่น และได้นำมาใช้เป็นอาหารมีชีวิตระยะแรกของลูกปลากะพงขาว (ธิดา เพชรมณี, 2526) หลังจากนั้นจึงได้นำโรติเฟอร์ดังกล่าวมาใช้ในด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหลายชนิด โดยเฉพาะใช้เป็นอาหารระยะแรกของลูกสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ เช่น ลูกปลากะพงขาว ปลากะพงแดง ปลาเก๋า และ ลูกกุ้งทะเล เป็นต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษา :

1. การเจริญทวิจำนวนของคลอเรลลาในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตแตกต่างกัน
2. การเจริญเติบโตและความสามารถในการแพร่ขยายพันธุ์ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงด้วยอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตแตกต่างกัน
3. ปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตที่ใช้และที่เหลือตกค้างจากอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาและการเลี้ยงโรติเฟอร์

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

วัสดุ/อาหารทดลอง

1. พันธุ์แพลงก์ตอน

ใช้หัวเชื้อพันธุ์คลอเรลลาและโรติเฟอร์น้ำกร่อย (*Brachionus rotundiformis*) สายพันธุ์ส่งมาจากสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลา

2. วัสดุอาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

2.1 อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

2.1.1 หัวเชื้อคลอเรลลา ใช้อาหารเหลวสูตรซาโตและเซริกาวา (Sato and Serikawa, 1978; มาวิทย์ อัครอารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534) ซึ่งมีส่วนประกอบในอาหาร ปริมาตร 1 ลิตรดังต่อไปนี้ (ภาคผนวก ก; หน้า 200)

1) โซเดียมไนเตรท (NaNO_3)	100	มิลลิกรัม
2) โซเดียมไบคาร์บอเนต (NaHCO_3)	168	"
3) ไดโซเดียมเมธาซิลิเกตแอนไฮไดรต์ (Na_2SiO_3)	4	"
4) ไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต ($\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$)	10	"
5) ไดโซเดียมเอทิลีนไดอะมีนเตตระอะซิเตท (Na_2EDTA)	3	"
6) เฟอริกคลอไรด์ ($\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$)	0.24	"
7) ซิงค์คลอไรด์ (ZnCl_2)	0.03	"
8) แมงกานีสคลอไรด์ ($\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)	0.27	ไมโครกรัม
9) คิวปริกซัลเฟต ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$)	0.40	"
10) กรดบอริก (H_3BO_3)	3.44	มิลลิกรัม

2.1.2 คลอเรลลาทดลอง อาหารทดลองสำหรับเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ใช้อาหารเหลวสูตรซาโตและเซริกาวาที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรทและไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตแตกต่างกัน

2.1.2.1 อาหารทดลองที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรทแตกต่างกัน ใช้อาหารทดลองที่มีปริมาณไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตคงที่ แต่มีปริมาณโซเดียมไนเตรทที่แตกต่างกัน 7 สูตร ดังต่อไปนี้ (ภาคผนวก ก; หน้า 202)

- 1) ไช้เดียมไนเตรท : ไคไ้เดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต 3.5:1 อัตราส่วนของ N:P 1.6:1
- 2) _____ " _____ 7:1 _____ " _____ 3:1
- 3) _____ " _____ 14:1 _____ " _____ 6.3:1
- 4) _____ " _____ 28:1 _____ " _____ 12.6:1
- 5) _____ " _____ 42:1 _____ " _____ 19:1 (ชุดควบคุม)
- 6) _____ " _____ 56:1 _____ " _____ 25:1
- 7) _____ " _____ 70:1 _____ " _____ 32:1

2.1.2.2 อาหารทดลองที่มีปริมาณไคไ้เดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตแตกต่างกัน ใช้ อาหารทดลองจากการทดสอบปริมาณไ้เดียมไนเตรทที่แตกต่างกัน (จากหัวข้อ 2.1.2.1) ที่ คลอเรลลาสามารถใช้ในการเจริญเติบโตและเพิ่มจำนวนเซลล์ได้ดีที่สุดเป็นสูตรอาหารทดลองหลัก (ชุดควบคุม) กำหนดให้อาหารทดลองชุดใหม่มีปริมาณไ้เดียมไนเตรทคงที่แต่ปริมาณไคไ้เดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตเปลี่ยนแปลงไป พิจารณากำหนดปริมาณไคไ้เดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต และ จำนวนสูตรอาหารตามความเหมาะสม (ไม่น้อยกว่า 4 สูตร) จากผลการทดลองจึงเลือกสูตรอาหาร ที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 28:1 และ 42:1 มาเปลี่ยนแปลงระดับฟอสเฟตที่มีอยู่ใน ไคไ้เดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต เป็น 4 ระดับคือ 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 ส่วน ดังต่อไปนี้ (ภาคผนวก ก; หน้า 203)

- 1) ไ้เดียมไนเตรท : ไคไ้เดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต 14:0.25 อัตราส่วนของ N:P 25:1
- 2) _____ " _____ 14:0.5 _____ " _____ 12.6:1
- 3) _____ " _____ 14:0.75 _____ " _____ 8.4:1
- 4) _____ " _____ 14:1 _____ " _____ 6.3:1
- 5) _____ " _____ 28:0.25 _____ " _____ 50.5:1
- 6) _____ " _____ 28:0.5 _____ " _____ 25:1
- 7) _____ " _____ 28:0.75 _____ " _____ 16.8:1
- 8) _____ " _____ 28:1 _____ " _____ 12.6:1
- 9) _____ " _____ 42:0.25 _____ " _____ 76:1
- 10) _____ " _____ 42:0.5 _____ " _____ 38:1
- 11) _____ " _____ 42:0.75 _____ " _____ 13.3:1
- 12) _____ " _____ 42:1 _____ " _____ 19:1 (ชุดควบคุม)

2.2 อาหารเลี้ยงโรติเฟอร์

ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร และอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรเลี้ยงโรติเฟอร์

3. สารเคมี

สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำคือ ไนเตรท-ไนโตรเจน ไนไตรท์-ไนโตรเจน แอมโมเนีย-ไนโตรเจน ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวม (ภาคผนวก ข; หน้า 205)

อุปกรณ์/เครื่องมือสำหรับ

1. การเตรียมอาหารเพาะเลี้ยง เช่น หม้ออบไอน้ำ (autoclave) เครื่องแก้วดวงวัด เป็นต้น
2. การเพาะเลี้ยงแพลงก์ตอน เช่น ขวดพลาสติกและฝาปิดที่มีท่อแก้วกลวง ตู้อ่างไฟฟ้า เป็นต้น
3. การตรวจนับปริมาณแพลงก์ตอน เช่น สไลด์นับเม็ดเลือดแดง สไลด์นับแพลงก์ตอนสัตว์ เป็นต้น
4. การวัดและวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและเคมีของน้ำ เช่น สเปกโตรโฟโตมิเตอร์ เป็นต้น

วิธีการ

1. การเตรียมหัวเชื้อคลอเรลลาและโรติเฟอร์

1.1 การเพาะเลี้ยงหัวเชื้อคลอเรลลา

เพาะเลี้ยงคลอเรลลาปริมาตร 900 มิลลิลิตรในขวดทดลองขนาด 1 ลิตรด้วยอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา (หัวข้อ 2.1.1) ความหนาแน่นเริ่มต้น 1.3×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร (มาวิทย์ อัสวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534) ระดับความเค็ม 15 ส่วนในพัน อุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส (Richmond, 1986; มาวิทย์ อัสวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534) ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำประมาณ 6.3 ± 0.3 (Malis-Arad and McGowan, 1982) ให้แสงสว่างความเข้ม 5,000 ลักซ์ (มาวิทย์ อัสวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534) 12 ชั่วโมง/วัน (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) และให้อากาศตลอดการเพาะเลี้ยง ตรวจวัดการเพิ่มจำนวนของคลอเรลลาด้วยการนับจำนวนด้วยสไลด์นับเม็ดเลือด (Haemocytometer) วัดขนาดเซลล์ (จำนวน 30 เซลล์ต่อ 1 ข้ำ จำนวน 3 ข้ำ) วัดอุณหภูมิ ความเป็นกรดเป็นด่าง และความเค็มของน้ำวันละครั้ง ใช้คลอเรลลานี้สำหรับการทดลองต่อไป

1.2 การเพาะเลี้ยงหัวเชื้อไรติเฟอร์

เพาะเลี้ยงไรติเฟอร์ปริมาณ 600 มิลลิลิตรในขวดทดลองขนาด 1 ลิตร ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในข้อ 1.1 ให้คลอเรลลาในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันที่ 4.5×10^6 เซลล์/ไรติเฟอร์ 15 ตัว/มิลลิลิตร (Ruangpanit, 1993) เพาะเลี้ยงที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน (พิศมัย สมสืบ และ สุธีวัฒน์ สมสืบ, 2534) อุณหภูมิ 28-35 องศาเซลเซียส (Pechmanee and Assavaaree, 1996) ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำ 8 ± 0.3 (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) และเลี้ยงในที่มืด (Pechmanee and Assavaaree, 1996) โดยให้อากาศตลอดการเพาะเลี้ยง ตรวจวัดการเพิ่มจำนวนตัวไรติเฟอร์โดยการนับจำนวนด้วยสไลด์นับแสงก๊อตทอนส์ตว์ ตรวจนับจำนวนไรติเฟอร์รวม วัดความกว้างและความยาวของเกราะหุ้มลำตัว (จำนวน 20 ตัวต่อ 1 ซ้ำ จำนวน 3 ซ้ำ) และวัดปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ วัดอุณหภูมิ ความเป็นกรดเป็นด่าง และความเค็มของน้ำวันละครั้ง ใช้ไรติเฟอร์นี้สำหรับการทดลองต่อไป

2. การทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (Completely Randomized Design; CRD) การเปรียบเทียบระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance; ANOVA) (Walpole and Myers, 1978) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (DMRT) (Duncan, 1995) วิเคราะห์ค่าคงที่ของการเจริญเติบโต (K) และค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G) ทุกวัน ตามสมการของ Fogg (1966) และวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำทุกวันตามวิธีของ Boyd และ Tucker (1992) แบ่งการทดลองออกเป็น 7 และ 12 ชุดการทดลอง (treatments) ในการทดลองชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ตามลำดับ แต่ละชุดการทดลองมี 3 ซ้ำ (replications) ทั้งสองชุดการทดลอง

2.1 การทดลองชุดที่ 1 : การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณโซเดียม

ในเตรทแตกต่างกันและ การเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้

เพาะเลี้ยงคลอเรลลาความหนาแน่น 1.3×10^6 เซลล์/มิลลิลิตรปริมาณ 900 มิลลิลิตรในขวดทดลองขนาด 1 ลิตรด้วยอาหารทดลองที่มีปริมาณโซเดียมในเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร (ข้อ 2.1.2.1) ที่อุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส ความเค็มของน้ำ 15 ส่วนในพัน ความเป็นกรดเป็นด่าง 6.3 ± 0.3 ให้แสงสว่างความเข้ม 5,000 ลักซ์ 12 ชั่วโมง/วัน และให้อากาศตลอดการทดลอง ตรวจวัดการเพิ่มจำนวนและขนาดเซลล์ของคลอเรลลา วัดคุณภาพน้ำเลี้ยง ได้แก่ อุณหภูมิ

ความเป็นกรดเป็นด่าง ความเค็ม ปริมาณไนเตรต-ไนโตรเจน ไนโตรที่-ไนโตรเจน แอมโมเนีย-ไนโตรเจน ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวม (ด้วยการย่อย) ทุกวัน ๆ ละครั้ง กระทั่งความหนาแน่นของคลอโรลลาที่เลี้ยงด้วยอาหารแต่ละสูตรมีการเพิ่มจำนวนสูงสุดและลดจำนวนลงจนวันที่สอง

ทำการเพาะเลี้ยงคลอโรลลาด้วยอาหารทดลองทั้ง 7 สูตร ๆ ละ 3 ขั้ว ในสภาพการเลี้ยงและการดำเนินการในทำนองเดียวกันอีกครั้ง เพาะเลี้ยงคลอโรลลาจนถึงกำหนด 1 วันก่อนวันที่คลอโรลลาในอาหารทดลองแต่ละสูตรเจริญทวีจำนวนได้สูงที่สุด จึงใช้คลอโรลลาดังกล่าวสำหรับเลี้ยงโรติเฟอร์ต่อไป เพราะคลอโรลลาในวันดังกล่าวมีความแข็งแรง สมบูรณ์ และพร้อมที่จะแพร่พันธุ์ในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ได้ดีกว่าคลอโรลลาในวันที่มีความหนาแน่นสูงที่การเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ทำในขวดทดลองขนาด 1 ลิตร เพาะเลี้ยงในปริมาตร 600 มิลลิลิตร ความเค็ม 15 ส่วนในพัน ความเป็นกรดเป็นด่าง 8 ± 0.3 อุณหภูมิ 28-35 องศาเซลเซียส ในที่มีด ให้คลอโรลลา 4,500,000 เซลล์/โรติเฟอร์ 15 ตัว/มิลลิลิตร และให้อากาศตลอดการเลี้ยง ตรวจนับการเพิ่มจำนวน ขนาดของตัว จำนวนไข่เฉลี่ยของโรติเฟอร์ และปริมาณคลอโรลลาที่เหลืออยู่ทุกวัน ตรวจวัดอุณหภูมิ ความเป็นกรดเป็นด่าง และความเค็ม ปริมาณไนเตรต-ไนโตรเจน ไนโตรที่-ไนโตรเจน แอมโมเนีย-ไนโตรเจน ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวมของน้ำทุกวัน ๆ ละครั้ง กระทั่งความหนาแน่นของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรลลาในอาหารแต่ละสูตรเพิ่มจำนวนสูงสุดและลดจำนวนลงในวันแรก

2.2 การทดลองชุดที่ 2 : การเพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีปริมาณไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตแตกต่างกันและการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้

ทำการทดลองเพาะเลี้ยงคลอโรลลาและโรติเฟอร์ ดำเนินการในทำนองเดียวกับในหัวข้อที่

2.1 โดยใช้อาหารทดลองที่กำหนดไว้ในหัวข้อที่ 2.1.2.2 (หน้า 21)

บทที่ 3 และ บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลการทดลอง

1. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา และการเลี้ยงโรติเฟอร์ ด้วยคลอเรลลาที่ได้

1.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

ผลจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวาที่ใช้ความหนาแน่นเริ่มต้นของคลอเรลลา 1.3×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร เพาะเลี้ยงในแสงสว่างความเข้ม 5,000 ลักซ์ ที่สว่าง : มืด เท่ากับ 12 : 12 ชั่วโมง อุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส ความเค็ม 15 ส่วนในพัน และความเป็นกรดเป็นด่าง 6.3 ± 0.3 (หน้า 22) มีดังต่อไปนี้

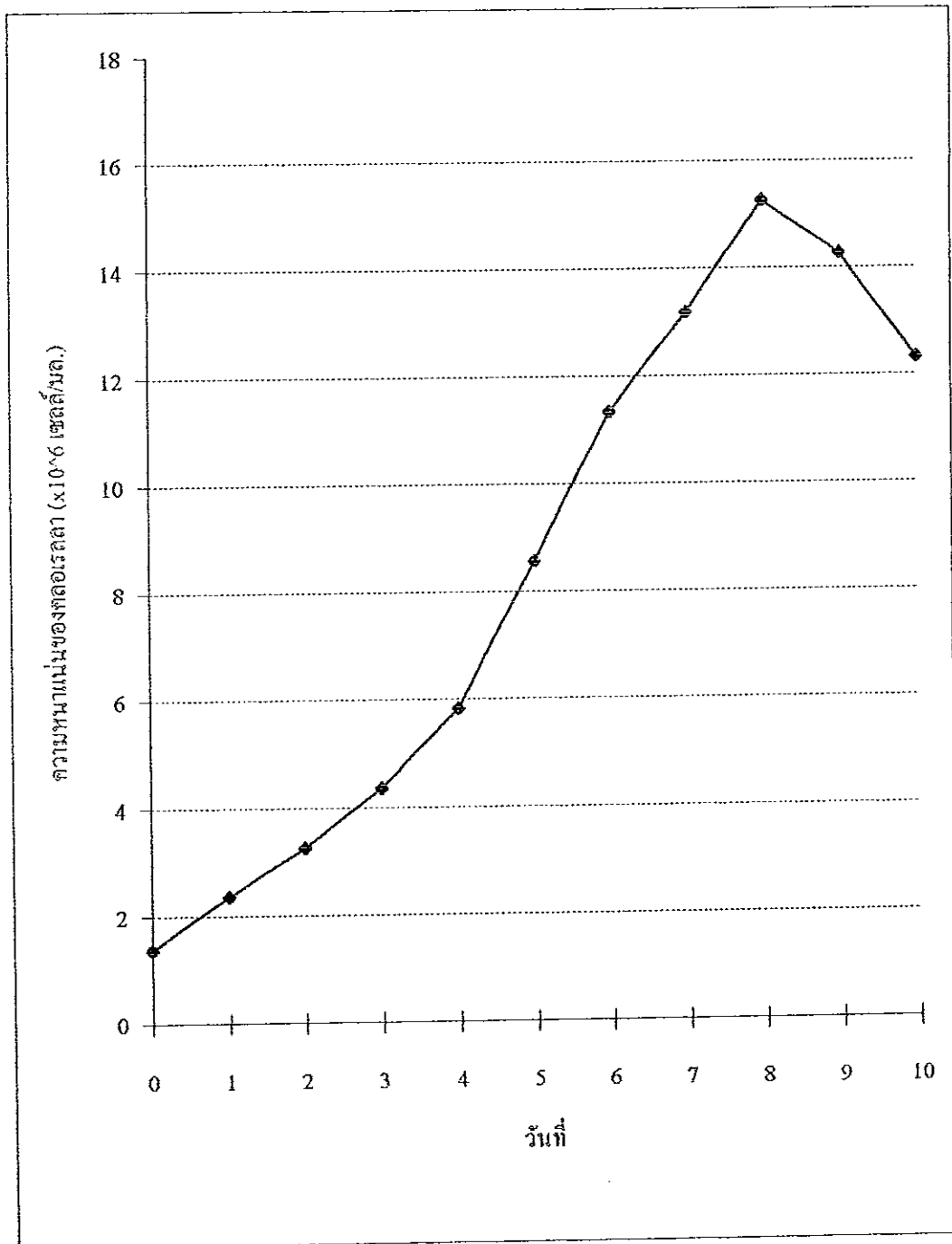
1.1.1 การเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลา (ตารางที่ 1)

1.1.1.1 ความหนาแน่นของคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงมีการเพิ่มจำนวนเซลล์ในแต่ละวันตลอดระยะเวลาของการเพาะเลี้ยงแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในระยะ 4 วันแรกคลอเรลลาเพิ่มจำนวนเฉลี่ยประมาณวันละ 1 ล้านเซลล์/มิลลิลิตร และ 2-3 ล้านเซลล์/มิลลิลิตรตั้งแต่วันที่ 5 เป็นต้นไป คลอเรลลาเพิ่มจำนวนเซลล์ได้สูงที่สุดในวันที่ 8 มีความหนาแน่นเฉลี่ย $15.26 \pm 0.20 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร วันที่ 7 คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นเฉลี่ย $13.18 \pm 0.19 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร ใช้คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงได้ในวันที่ 7 ไปเลี้ยงโรติเฟอร์สำหรับการทดลองต่อไปในหัวข้อที่ 2.2 (ภาพที่ 1)

1.1.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G)

ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาในแต่ละวันแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนของคลอเรลลาเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันของการเพาะเลี้ยงที่เพิ่มมากขึ้น ในวันที่ 1 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา คลอเรลลามีค่าระยะเวลาเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยสั้นที่สุดคือ 1.266 ± 0.18 วัน ในวันที่ 4-7 ค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 1.8-2.0 วัน ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาในวันที่ 7 และในวันที่ 8 ที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นของเซลล์มากที่สุดมีค่าใกล้เคียงกันคือ 2.095 ± 0.02 และ 2.294 ± 0.08 วันตามลำดับ คลอเรลลามีค่าระยะเวลาเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยยาวนานที่สุดในวันที่ 10 คือ 3.148 ± 0.08 วัน

ภาพที่ 1 ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอริเดียมที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา

1.1.1.3 ขนาดเซลล์

ตลอดการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา คลอเรลลามีขนาดเซลล์เฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ขนาดเซลล์คลอเรลลาเฉลี่ยในช่วง 4 วันแรกและในสองวันสุดท้าย (วันที่ 9 และ 10) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ เซลล์มีขนาดเฉลี่ย 3.92-4.04 ไมครอน ในระหว่างวันที่ 6-9 เซลล์ของคลอเรลลามีขนาดเฉลี่ย 4.04-4.08 ไมครอน คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงได้ในวันที่ 5 และวันที่ 7 มีขนาดเซลล์เฉลี่ยใหญ่ที่สุด 4.08-4.09 ไมครอน เซลล์มีขนาดเฉลี่ยเล็กที่สุดในวันที่ 1 และวันที่ 10 เท่ากับ 3.92 ไมครอน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G; วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา

วันที่	ความหนาแน่นเซลล์	G	ขนาดเซลล์
0	1.36±0.11 ^k	0 ^h	3.96±0.05 ^{abc}
1	2.36±0.08 ^j	1.266±0.18 ^g	3.92±0.02 ^c
2	3.26±0.05 ⁱ	1.589±0.14 ^f	4.01±0.06 ^{abc}
3	4.35±0.17 ^h	1.792±0.10 ^{ef}	3.94±0.04 ^{bc}
4	5.82±0.03 ^g	1.908±0.10 ^{de}	3.94±0.08 ^{bc}
5	8.56±0.07 ^f	1.884±0.08 ^{de}	4.09±0.09 ^a
6	11.32±0.26 ^e	1.962±0.09 ^{de}	4.08±0.05 ^a
7	13.18±0.19 ^c	2.095±0.02 ^{cd}	4.09±0.02 ^a
8	15.26±0.20 ^a	2.294±0.08 ^c	4.06±0.04 ^{ab}
9	14.27±0.14 ^b	2.650±0.10 ^b	4.04±0.02 ^{abc}
10	12.31±0.18 ^d	3.148±0.08 ^a	3.92±0.03 ^c

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด

1.1.2 คุณภาพน้ำ (ตารางที่ 2)

ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวม ระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวามีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน

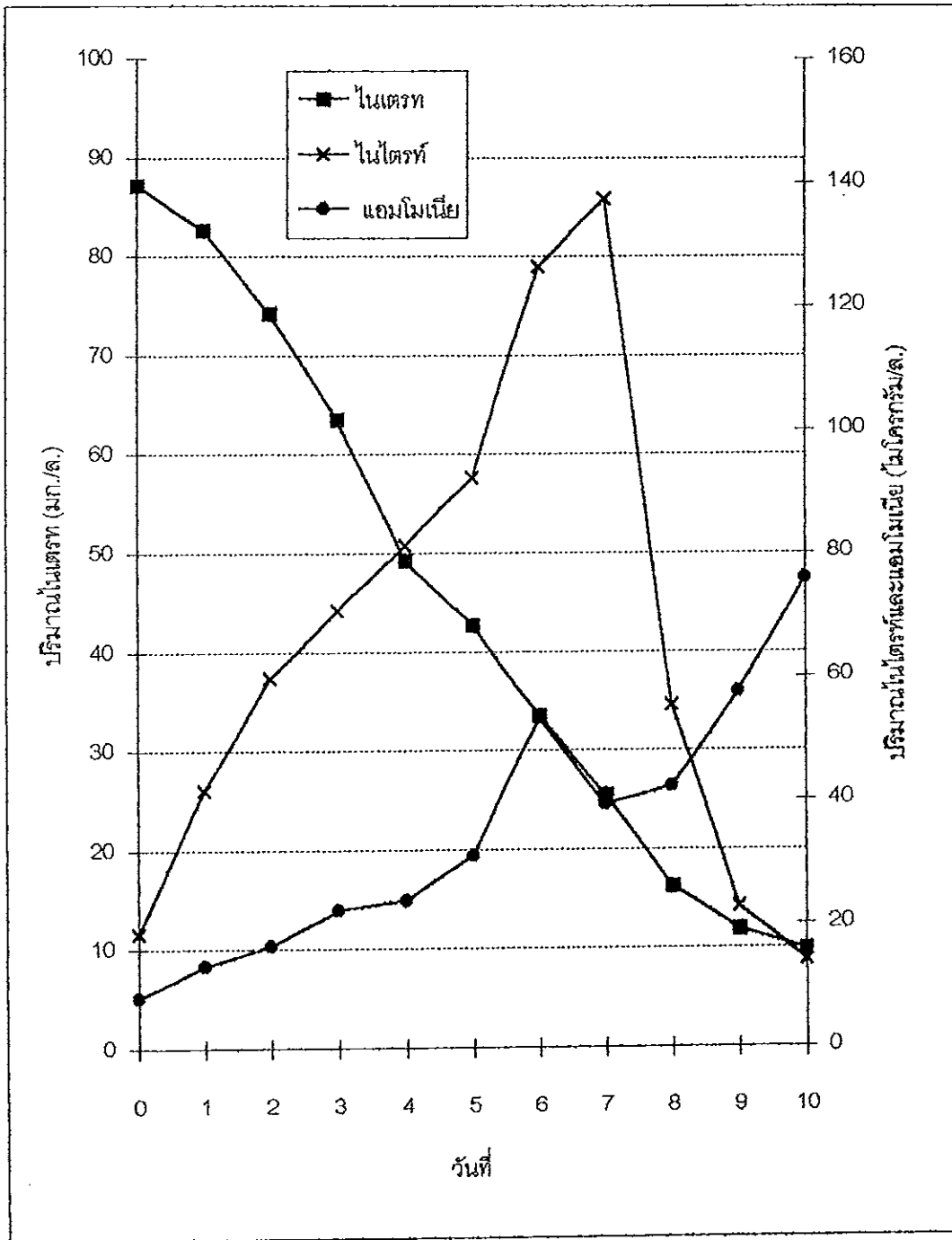
ไนเตรทเจือปนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาลดปริมาณลงเป็นลำดับนับแต่เริ่มต้นทำการเพาะเลี้ยง ปริมาณไนเตรทในน้ำเมื่อเริ่มต้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 87.2 ± 1.75 มิลลิกรัม/ลิตรและมีค่าต่ำที่สุดคือ 9.80 ± 0.78 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่ 10 ปริมาณไนเตรทในวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงมีความหนาแน่นสูงสุดคือ (วันที่ 8) มีค่าเฉลี่ย 16.2 ± 1.36 มิลลิกรัม/ลิตร เป็นปริมาณที่ต่ำกว่าปริมาณไนเตรทในน้ำในวันที่ 7 ซึ่งมีไนเตรทเจือปน 25.5 ± 1.12 มิลลิกรัม/ลิตรอย่างมีนัยสำคัญ (ภาพที่ 2)

1.1.2.2 ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน

นับตั้งแต่เริ่มต้นทำการเพาะเลี้ยงปริมาณไนไตรท์เจือปนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเพิ่มปริมาณมากขึ้นเป็นลำดับและมีค่าอยู่ในช่วงสูงที่สุดระหว่างวันที่ 6 และวันที่ 7 ปริมาณไนไตรท์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในวันที่ 7 คือ 137.3 ± 6.18 ไมโครกรัม/ลิตร หลังจากนั้นปริมาณไนไตรท์เจือปนเริ่มลดลงเป็นลำดับโดยมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันตั้งแต่วันที่ 8 ที่มีความหนาแน่นเซลล์ของคลอเรลลาสูงที่สุด ปริมาณไนไตรท์ในวันดังกล่าวมีค่าต่ำกว่าปริมาณไนไตรท์สูงที่สุดที่วัดได้มาก (วันที่ 7) คือมีเพียง 55.3 ± 4.83 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณไนไตรท์มีค่าเหลือเพียง 14.0 ± 1.36 ไมโครกรัม/ลิตรในวันที่ 10 (ภาพที่ 2)

1.1.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน

ปริมาณแอมโมเนียเจือปนในน้ำเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับนับตั้งแต่เริ่มต้นเพาะเลี้ยง ปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีค่าต่ำที่สุดในวันเริ่มต้น 8.17 ± 0.65 ไมโครกรัม/ลิตร และมีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 75.8 ± 2.56 ไมโครกรัม/ลิตรในวันที่ 10 ปริมาณแอมโมเนียเจือปนในน้ำในวันที่ 7 และวันที่ 8 ที่คลอเรลลามีความหนาแน่นเซลล์สูงที่สุดไม่แตกต่างกันทางสถิติคือมีค่า 39.3 ± 0.97 และ 42.2 ± 1.74 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ (ภาพที่ 2)

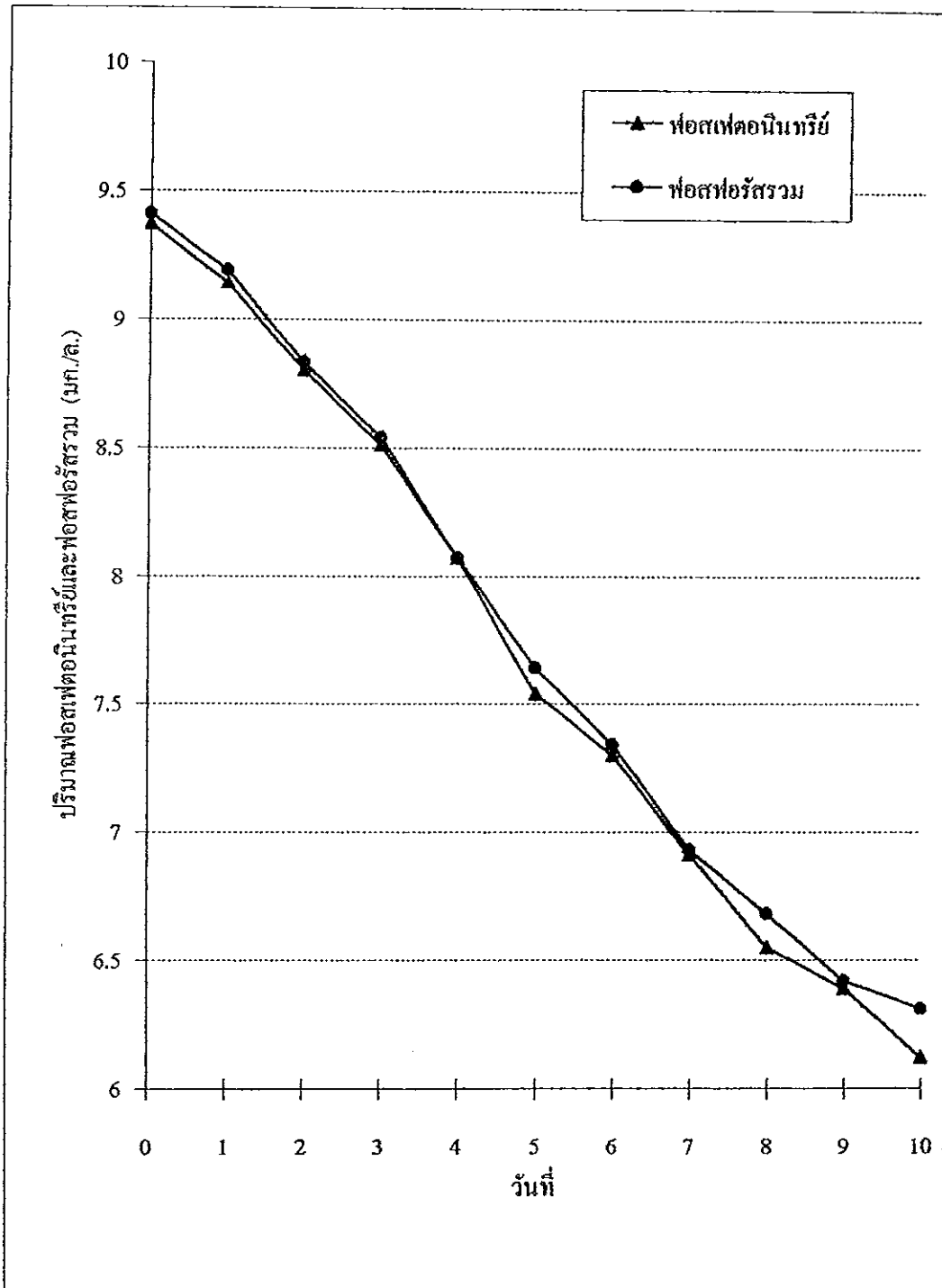
ภาพที่ 2 ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหาร
สูตรซาโตและเซริกาวา

1.1.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เฉลี่ยในน้ำตั้งแต่เริ่มต้นทำการเพาะเลี้ยงลดปริมาณลงเป็นลำดับ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในวันเริ่มต้นเพาะเลี้ยงมีค่าสูงที่สุดคือ 9.37 ± 0.04 มิลลิกรัม/ลิตรและลดลงเหลือ 6.21 ± 0.10 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่ 10 สำหรับวันที่ 7 ของการเพาะเลี้ยง และวันที่ 8 ที่คลอเรลลามีความหนาแน่นเซลล์สูงที่สุด ในน้ำมีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ใกล้เคียงกันคือ 6.91 ± 0.58 และ 6.55 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ (ภาพที่ 3)

1.1.2.5 ฟอสฟอรัสรวม

ฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำมีค่าลดลงตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยงที่เพิ่มมากขึ้น ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยเมื่อเริ่มต้นทำการเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดคือ 9.41 ± 0.04 มิลลิกรัม/ลิตร และมีค่าต่ำที่สุดในวันที่ 10 คือ 6.31 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตร ในวันที่ 7 และวันที่ 8 ของการเพาะเลี้ยง ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกันคือ 6.93 ± 0.60 และ 6.68 ± 0.03 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 ปริมาณฟอสเฟตไนโตรเจนและฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเคลลา
ในอาหารสูตรซาโตะและเชริกาวา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา

วันที่	ไนเตรท	ไนไตรท์	แอมโมเนีย	ฟอสเฟตอินทรีย์	ฟอสฟอรัสรวม
0	87.2±1.75 ^a	18.6±1.67 ^g	8.17±0.65 ^h	9.37±0.04 ^a	9.41±0.04 ^a
1	82.6±2.30 ^b	41.7±3.37 ^f	13.3±1.22 ^g	9.14±0.04 ^{ab}	9.19±0.03 ^{ab}
2	74.2±2.11 ^c	59.8±4.58 ^{de}	16.5±1.31 ^g	8.80±0.09 ^{bc}	8.83±0.18 ^c
3	63.5±2.03 ^d	70.7±4.82 ^{cd}	22.3±1.44 ^f	8.51±0.04 ^c	8.54±0.03 ^c
4	49.2±0.57 ^e	81.2±7.04 ^c	23.8±1.19 ^f	8.05±0.05 ^d	8.07±0.03 ^d
5	42.7±2.15 ^f	92.2±5.95 ^b	31.0±2.40 ^e	7.54±0.06 ^e	7.64±0.04 ^{de}
6	33.5±3.35 ^g	126.4±5.33 ^a	53.2±1.40 ^c	7.30±0.09 ^{ef}	7.34±0.13 ^{ef}
7	25.5±1.12 ^h	137.3±6.18 ^a	39.3±0.97 ^d	6.91±0.58 ^{fg}	6.93±0.60 ^{fg}
8	16.2±1.36 ⁱ	55.3±4.83 ^c	42.2±1.74 ^d	6.55±0.06 ^{gh}	6.68±0.03 ^{gh}
9	11.9±1.66 ⁱ	22.7±3.52 ^g	57.5±1.44 ^b	6.39±0.03 ^h	6.42±0.14 ^h
10	9.80±0.78 ⁱ	14.0±1.36 ^g	75.8±2.56 ^a	6.21±0.10 ^h	6.31±0.09 ^h

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด

1.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์

1.2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวาในสภาพการเพาะเลี้ยง เช่นเดียวกับในหัวข้อที่ 1 (หน้า 23) มีการเจริญทวีจำนวนในแต่ละวันในทำนองเดียวกันและมีค่าใกล้เคียงกับผลจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในหัวข้อที่ 1.1.1 ในวันที่ 7 ที่จะนำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ คลอเรลลามีความหนาแน่นเฉลี่ย $13.42 \pm 0.71 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร ระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนเซลล์เป็นสองเท่าเฉลี่ยในวันดังกล่าวมีค่า 2.125 ± 0.03 วัน ขนาดเซลล์เฉลี่ย 4.12 ± 0.04 ไมครอน (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (mean \pm SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G; วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา (หัวข้อ 1.2.1; หน้า 33)

วันที่	ความหนาแน่นเซลล์	G	ขนาดเซลล์
0	1.36 ± 0.03^g	0^f	4.18 ± 0.13^{abc}
1	2.39 ± 0.13^f	1.240 ± 0.09^e	4.21 ± 0.16^{abc}
2	3.01 ± 0.09^{ef}	1.747 ± 0.02^d	4.24 ± 0.13^{ab}
3	3.79 ± 0.14^e	2.034 ± 0.04^{bc}	4.04 ± 0.07^{abc}
4	4.71 ± 0.12^d	2.235 ± 0.02^a	4.26 ± 0.04^a
5	7.64 ± 0.33^c	2.012 ± 0.05^c	4.02 ± 0.08^{bc}
6	10.80 ± 0.46^b	2.012 ± 0.05^c	3.91 ± 0.08^c
7	13.42 ± 0.71^a	2.125 ± 0.03^b	4.12 ± 0.04^{abc}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

ปริมาณไนโตรเจน ไนโตรเจน แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในแต่ละวันระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในทำนองเดียวกัน และมีค่าใกล้เคียงกับผลการทดลองในหัวข้อที่ 1.2 ในวันที่ 7 ที่จะนำคลอเรลลาไปใช้เลี้ยงโรติเฟอร์ ในน้ำเลี้ยงมีไนโตรเจน ไนโตรเจน แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ย 23.6 ± 2.14

มิลลิกรัม/ลิตร 131.8 ± 7.94 ไมโครกรัม/ลิตร 43.1 ± 3.02 ไมโครกรัม/ลิตร 6.60 ± 0.07 มิลลิกรัม/ลิตร และ 6.66 ± 0.07 มิลลิกรัม/ลิตร ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (mean \pm SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสฟอรัสรวม (ไมโครกรัม/ล.) (หัวข้อ 1.2.1; หน้า 33)

วันที่	ไนเตรท	ไนไตรท์	แอมโมเนีย	ฟอสเฟตอินทรีย์	ฟอสฟอรัสรวม
0	88.7 ± 1.41^{ab}	19.3 ± 0.91^g	5.80 ± 0.60^g	9.50 ± 0.03^a	9.56 ± 0.05^a
1	85.4 ± 0.99^a	38.2 ± 1.70^f	10.2 ± 0.55^f	9.20 ± 0.03^b	9.29 ± 0.07^a
2	78.2 ± 2.00^a	50.5 ± 2.38^{ef}	14.7 ± 1.38^e	8.91 ± 0.06^c	8.94 ± 0.05^{ab}
3	66.4 ± 1.92^{ab}	59.6 ± 10.27^{de}	19.2 ± 1.32^d	8.55 ± 0.06^d	8.64 ± 0.07^{ab}
4	53.0 ± 2.21^{ab}	68.8 ± 7.07^{cd}	21.3 ± 1.51^d	8.15 ± 0.06^e	8.24 ± 0.06^{ab}
5	48.7 ± 1.40^{ab}	78.4 ± 7.05^c	29.3 ± 1.31^c	7.72 ± 0.07^f	7.84 ± 0.05^{abc}
6	36.7 ± 1.42^{ab}	115.5 ± 8.60^b	55.3 ± 2.00^a	7.46 ± 0.05^g	7.56 ± 0.06^{bc}
7	23.6 ± 2.14^b	131.8 ± 7.94^a	43.1 ± 3.02^b	6.60 ± 0.07^h	6.66 ± 0.07^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

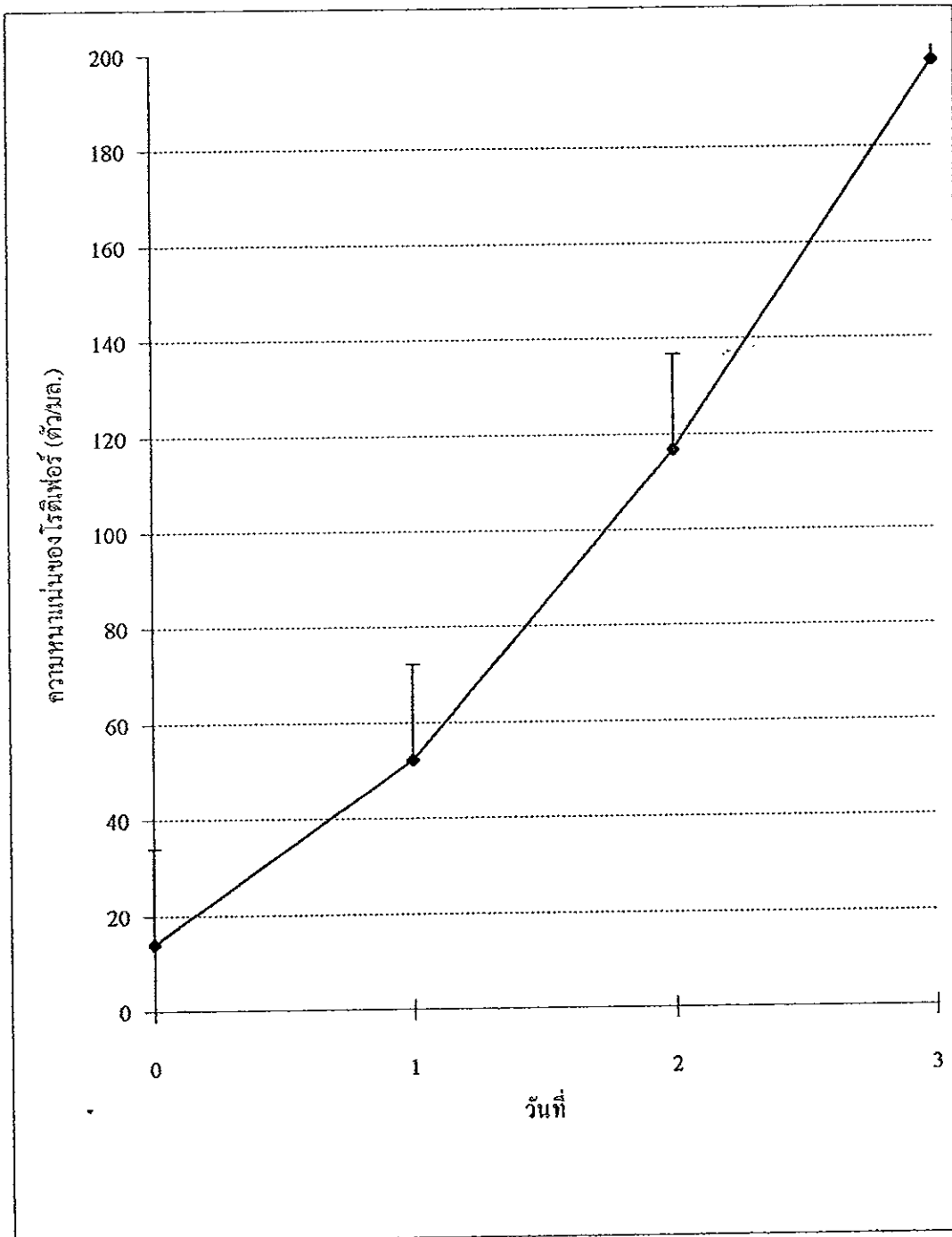
1.2.2 การเลี้ยงไรติเฟอร์

ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา (หัวข้อ 1.2.1; หน้า 33) ใช้คลอเรลลาเริ่มต้น 4.5×10^6 เซลล์/ไรติเฟอร์ 15 ตัว/มิลลิลิตร เลี้ยงไรติเฟอร์ในที่มีดื่มน้ำความเค็ม 15 ส่วนในพัน อุณหภูมิ 28-32 องศาเซลเซียส และความเป็นกรดเป็นด่าง 8 ± 0.3 มีดังต่อไปนี้

1.2.2.1 การเจริญของไรติเฟอร์ (ตารางที่ 5)

1.2.2.1.1 ความหนาแน่นของไรติเฟอร์

ไรติเฟอร์มีการเพิ่มจำนวนในแต่ละวันตลอดระยะเวลาของการเลี้ยงแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ความหนาแน่นเฉลี่ยของไรติเฟอร์เพิ่มขึ้นเป็นลำดับนับตั้งแต่เริ่มต้นเลี้ยงไรติเฟอร์ที่มีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงที่สุด 198.3 ± 43.97 ตัว/มิลลิลิตรในวันที่ 3 (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 ความหนาแน่นเฉลี่ยของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา

1.2.2.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า

ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนตัวไรดิเฟอร์ในแต่ละวันเป็นสองเท่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ค่าระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนตัวไรดิเฟอร์เป็นสองเท่าเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันของการเลี้ยงที่เพิ่มมากขึ้น ในวันที่ 1-2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของไรดิเฟอร์มีค่าใกล้เคียงกันคือ 0.542 ± 0.09 และ 0.654 ± 0.05 วันตามลำดับ ไรดิเฟอร์ใช้ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่ายาวนานที่สุดในวันที่ 3 คือ 0.791 ± 0.07 วัน

1.2.2.1.3 ขนาดของตัวไรดิเฟอร์

ไรดิเฟอร์ที่เลี้ยงในแต่ละวันมีขนาดไม่แตกต่างกันทางสถิติ เพราะหริอเปลือกหุ้มลำตัว (Lorica) มีความกว้างและความยาวเฉลี่ย $120.2-126.2$ และ $170.1-179.7$ ไมครอนตามลำดับ

1.2.2.1.4 จำนวนไข่ไรดิเฟอร์

จำนวนไขรวมเฉลี่ยที่ไรดิเฟอร์มีการสร้างในแต่ละวันแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) เมื่อวันเริ่มต้นเลี้ยง ไรดิเฟอร์มีไข่เฉลี่ย 5.20 ± 0.85 ฟอง/มิลลิลิตร ในวันที่ 1 และวันที่ 2 ไรดิเฟอร์มีจำนวนไข่เพิ่มมากขึ้นใกล้เคียงกันคือ 40.3 ± 2.00 และ 50.9 ± 13.74 ฟอง/มิลลิลิตร ตามลำดับ ในวันที่ 3 ไรดิเฟอร์มีจำนวนไข่เฉลี่ยลดลงเหลือ 13.3 ± 2.63 ฟอง/มิลลิลิตร

1.2.2.1.5 ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ

ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือในแต่ละวันในระหว่างการเลี้ยงไรดิเฟอร์มีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ไม่มีคลอเรลลาเหลืออยู่ในน้ำในวันที่ 3 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการเลี้ยงไรดิเฟอร์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (ตัว/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G; วัน) ความกว้าง-ความยาวของเกราะหุ้มตัว (ไมครอน) และจำนวนไข่ไรติเฟอร์รวม (ฟอง/มล.) ของไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา และความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลือ ($\times 10^5$ เซลล์/มล., หัวข้อ 1.2.2; หน้า 34)

วันที่	ไรติเฟอร์					คลอเรลลาที่เหลือ
	ความหนาแน่น	G	ลำตัวกว้าง ^{NS}	ลำตัวยาว ^{NS}	จำนวนไข่	
0	13.9±0.72 ^c	0 ^c	125.3±8.78	173.6±7.70	5.20±0.85 ^b	4.61±0.04 ^a
1	52.1±11.65 ^c	0.542±0.09 ^b	125.3±7.65	179.7±19.34	40.3±2.00 ^a	3.46±0.30 ^b
2	117.3±16.55 ^b	0.654±0.05 ^{ab}	120.2±2.60	170.1±1.50	50.9±13.74 ^a	1.05±0.14 ^c
3	198.3±43.97 ^a	0.791±0.07 ^a	126.2±8.90	170.2±1.47	13.3±2.63 ^b	0 ^d

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

1.2.2.2 คุณภาพน้ำ (ตารางที่ 6)

ปริมาณไนเตรท ไนโตรท์ แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวม ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลา มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.2.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน

ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์มีปริมาณไนเตรทลดลงเมื่อจำนวนวันที่เลี้ยงไรติเฟอร์เพิ่มขึ้น ปริมาณไนเตรทในน้ำมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเมื่อเริ่มต้น 28.5 ± 2.10 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณไนเตรทในน้ำมีค่าต่ำที่สุดในวันที่ 3 เท่ากับ 18.4 ± 1.35 มิลลิกรัม/ลิตร ในน้ำและในตัวไรติเฟอร์มีปริมาณไนเตรทรวมกันเฉลี่ย 21.2 ± 2.69 มิลลิกรัม/ลิตร (ภาพที่ 5)

1.2.2.2.2 ปริมาณไนโตรท์-ไนโตรเจน

ไนโตรท์เฉลี่ยในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์เพิ่มปริมาณขึ้นตามจำนวนวันที่เลี้ยงไรติเฟอร์มากขึ้นเป็นลำดับ ในน้ำมีปริมาณไนโตรท์เฉลี่ยเมื่อเริ่มต้นเลี้ยงไรติเฟอร์ 80.3 ± 7.73 ไมโครกรัม/ลิตร เมื่อสิ้นสุดการทดลองในวันที่ 3 ปริมาณไนโตรท์ในน้ำเฉลี่ยมีค่า 110.4 ± 8.10 ไมโครกรัม/ลิตร ในน้ำและในตัวไรติเฟอร์มีปริมาณไนโตรท์รวมกันเฉลี่ย 134.3 ± 4.12 ไมโครกรัม/ลิตร (ภาพที่ 5)

1.2.2.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน

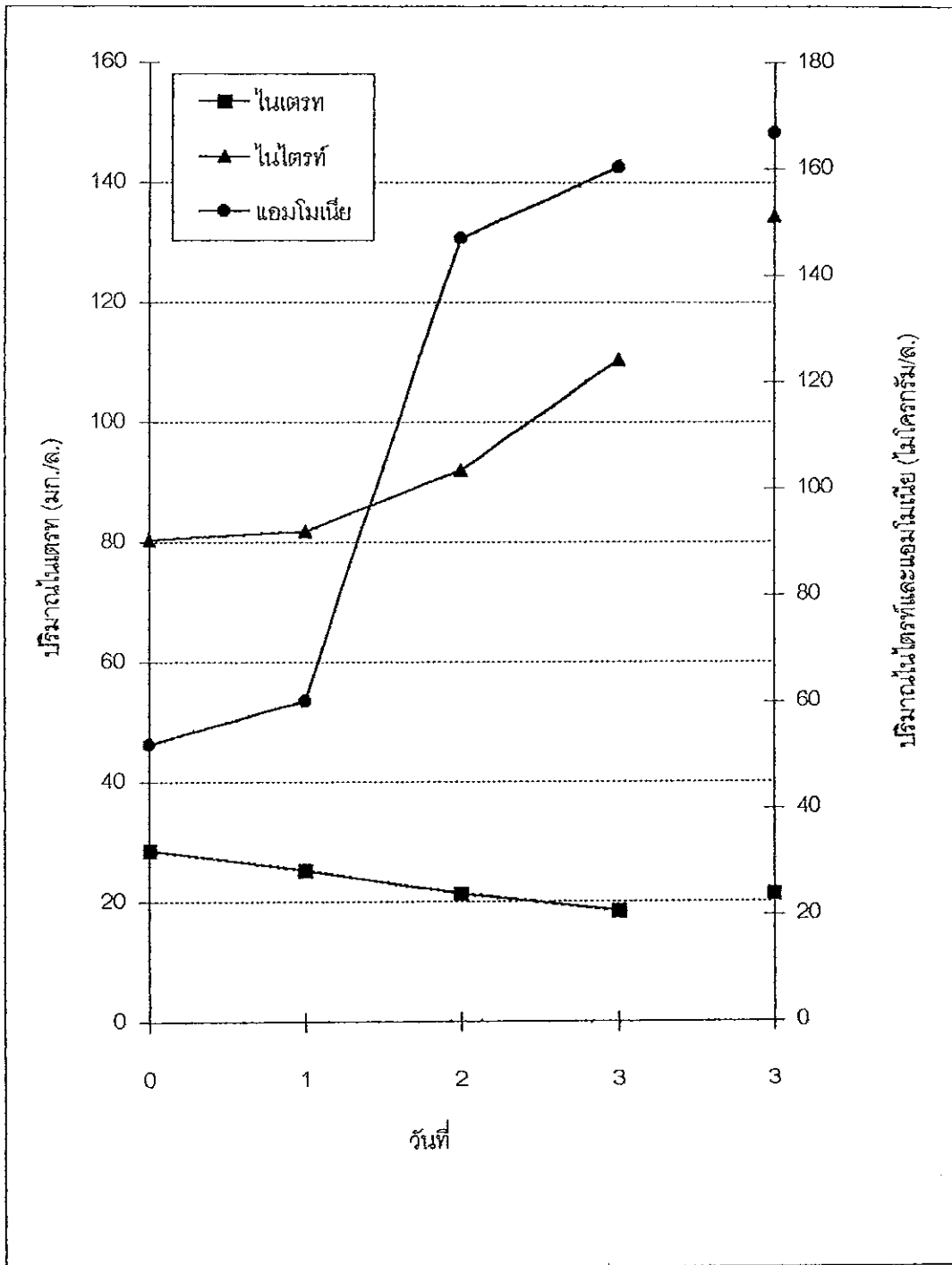
แอมโมเนียเจือปนในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์เพิ่มมากขึ้นตามจำนวนวันที่เลี้ยงโรติเฟอร์ ในวันที่ 2 และวันที่ 3 ในน้ำมีปริมาณแอมโมเนียสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในวันแรกอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือมีค่า 146.9 ± 8.97 และ 160.3 ± 6.60 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ปริมาณแอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำและที่มีในตัวโรติเฟอร์เมื่อสิ้นสุดการทดลองมีค่ารวมกันเฉลี่ย 166.7 ± 6.21 ไมโครกรัม/ลิตร (ภาพที่ 5)

1.2.2.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์

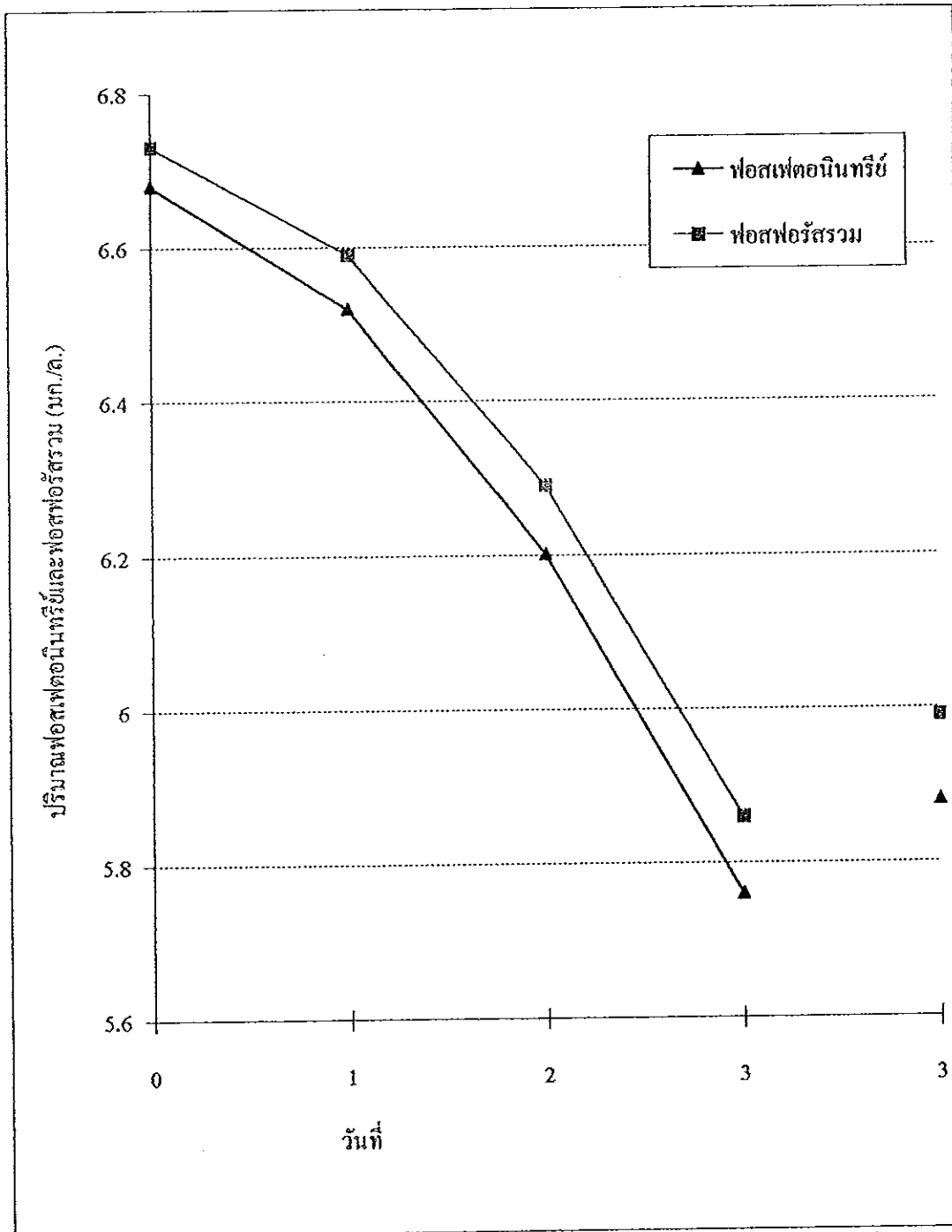
ฟอสเฟตอินทรีย์เจือปนในน้ำลดปริมาณลงเมื่อเลี้ยงโรติเฟอร์ยาวนานขึ้นเป็นลำดับ ฟอสเฟตอินทรีย์เจือปนในแต่ละวันมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในน้ำเมื่อเริ่มต้นมีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ 6.68 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตร และมีค่าต่ำที่สุดในวันที่ 3 เท่ากับ 5.76 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณเฉลี่ยของฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์มีค่า 5.88 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตร (ภาพที่ 6)

1.2.2.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม

ปริมาณเฉลี่ยของฟอสฟอรัสรวมในน้ำลดลงตามจำนวนวันที่เลี้ยงโรติเฟอร์นานขึ้นเป็นลำดับ มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยที่มีอยู่ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ในแต่ละวันมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในน้ำมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมเมื่อเริ่มต้น 6.73 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยมีค่าต่ำที่สุด 5.86 ± 0.05 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่ 3 ในน้ำและในตัวโรติเฟอร์มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยรวมกัน 5.99 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตร (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 5 ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวไรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยง ไรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา

ภาพที่ 6 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำ และที่มีในตัวไรดิเฟอรรวมกับที่มีอยู่ในน้ำระหว่างการเลี้ยงไรดิเฟอรร่วมด้วยคลอเคลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเซริกาวา (หัวข้อ 1.2.2.2; หน้า 37)

วันที่	ไนเตรท	ไนไตรท์	แอมโมเนีย	ฟอสเฟตอินทรีย์	ฟอสฟอรัสรวม
0	28.5±2.10 ^a	80.3±7.73 ^c	51.9±1.37 ^c	6.68±0.08 ^a	6.73±0.08 ^a
1	25.2±1.02 ^{ab}	81.7±7.36 ^c	60.2±2.25 ^c	6.52±0.02 ^a	6.59±0.05 ^a
2	21.2±0.91 ^{bc}	91.9±8.47 ^{bc}	146.9±8.97 ^b	6.20±0.04 ^b	6.29±0.06 ^b
3	18.4±1.35 ^c	110.4±8.10 ^b	160.3±6.60 ^{ab}	5.76±0.09 ^c	5.86±0.05 ^c
ในน้ำ+ในตัวไรดิเฟอรร่วม	21.2±2.69 ^{bc}	134.3±4.12 ^a	166.7±6.21 ^a	5.88±0.09 ^c	5.99±0.09 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

วิจารณ์

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรธาโตและเซริกาวาที่เพาะเลี้ยงในการทดลองนี้เจริญทวีจำนวนได้ความหนาแน่นสูงสุดได้ต่ำกว่าและมีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าที่ยาวนานกว่าคลอเรลลาที่มาวิทย์ อัครวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี (2534) รายงานไว้จากการทดลองเพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะเดียวกันเล็กน้อย ความแตกต่างที่เกิดขึ้นในส่วนนี้ควรเนื่องมาจากความแตกต่างของขนาดและรูปทรงของภาชนะที่ใช้เพาะเลี้ยงที่มีส่วนทำให้คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงสามารถรับแสงได้แตกต่างกัน คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในหลอดทดลองขนาดเล็กที่มาวิทย์และธิดา ใช้มีโอกาสได้รับแสงตลอดเวลาทั่วถึงกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ขนาด 1 ลิตรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้แม้จะมีการให้อากาศตลอดเวลา คลอเรลลาบางส่วนในบางเวลาจะไม่ได้รับแสงเมื่อถูกพัดเข้าไปสู่ด้านล่างรวมทั้งด้านล่างของขวดเลี้ยงโดยเฉพะอย่างยิ่งในวันท้าย ๆ เมื่อคลอเรลลามีความหนาแน่นเพิ่มมากขึ้น แสงจึงเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่กำหนดความแตกต่างของผลผลิตคลอเรลลา (Fogg, 1975; มาวิทย์ อัครวารีย์ และ ธิดา เพชรมณี, 2534; ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) แต่แสงไม่ได้มีผลต่อขนาดเซลล์เฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยง ดังที่พบว่าคลอเรลลามีขนาดเซลล์เฉลี่ยไม่แตกต่างกับที่เคยมีรายงานไว้คือ 3.92-4.09 ไมครอน (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539; Becker and Vankataraman, 1982; บัญญัติ มนเทียรอาสน์, 2533)

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงใช้ในเตรทส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในอาหาร (81 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณเมื่อเริ่มต้น, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ในการเพิ่มจำนวนเซลล์จากระยะเริ่มต้นถึงในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด แต่ยังคงเหลือในเตรทในน้ำเพาะเลี้ยงในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดอีกถึง 16.2 มิลลิกรัม/ลิตร ส่วนฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารถูกคลอเรลลาใช้ไปไม่มากนัก (ฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมถูกใช้ไป 30 และ 29 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณเมื่อเริ่มต้นตามลำดับ, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) เหลือฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด 6.55 และ 6.68 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ในน้ำมีไนโตรเจนและแอมโมเนียเกิดขึ้นในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเพิ่มขึ้นมาก ทั้งจากการปล่อยของเสียหรือสารจากภายในเซลล์มาสู่ภายนอกเซลล์ของคลอเรลลาเอง (Marsot *et al.*, 1991; Torkelson *et al.*, 1995) การเปลี่ยนแปลงรูปของไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารผ่านปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชัน (denitrification) และการย่อยสลายเซลล์คลอเรลลาที่ตายแล้วโดยแบคทีเรียในขบวนการแอมโมนิฟิเคชัน (ammonification) (Russell-Hunter, 1970; Raymont, 1980; มนุวัต หังสพฤกษ์, 2532; Cole, 1994; สุมาลี สุทธิประดิษฐ์, 2536) ไนโตรเจนและแอมโมเนียที่เกิดขึ้นและสะสมอยู่ในน้ำเป็นต้นเหตุที่สำคัญที่ทำให้คลอเรลลาไม่สามารถหรือสามารถเจริญทวีจำนวนได้เพิ่มขึ้นไม่มาก

นักแม้ว่าในน้ำจะยังคงมีไนเตรทและฟอสเฟตที่เหลืออยู่อย่างพอเพียงก็ตาม (ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีไนโตรเจนและแอมโมเนียในน้ำ 55.3 และ 42.2 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ) (สิริ ทุกชีวินาศ, 2528, คณิต ไชยาคำ และคณะ, 2537; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992) เนื่องจากปริมาณของทั้งไนเตรทและฟอสเฟตทั้งสองกลุ่มที่มีเหลืออยู่ในน้ำอยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำคือ 10 และ 0.1 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ (ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และ จารุวรรณ สมศิริ, 2528; มนุวดี หังสฤกษ์, 2532, คณิต ไชยาคำ และคณะ, 2537; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992)

การเลี้ยงไรติเฟอร์สายพันธุ์สงขลาด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรธาโตและเซริกาวาข้างต้นใช้ความหนาแน่นเมื่อเริ่มต้น 15 ตัว/มิลลิลิตรที่อุณหภูมิ 28-30 องศาเซลเซียส ความเค็ม 15 ส่วนในพัน ได้ไรติเฟอร์ความหนาแน่นสูงที่สุดในวันที่ 3 เท่ากับ 198.3 ตัว/มิลลิลิตร Pechmanee and Assava-aree (1996) รายงานว่าการเลี้ยงไรติเฟอร์ชนิดเดียวกันแต่สายพันธุ์สูงที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียสที่ระดับความเค็มเท่ากันได้ความหนาแน่นของไรติเฟอร์สูงที่สุด 90 ตัว/มิลลิลิตรภายในวันเดียว ในขณะที่ความหนาแน่นของไรติเฟอร์เมื่อเลี้ยงไรติเฟอร์ครบ 1 วันในการทดลองครั้งนี้มีเพียง 52 ตัว/มิลลิลิตร อุณหภูมิระหว่างการเลี้ยงจึงเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการเจริญทวีจำนวนของไรติเฟอร์ สอดคล้องกับที่มีรายงานว่าไรติเฟอร์น้ำกร่อยของประเทศเป็นไรติเฟอร์สายพันธุ์เล็กที่ปรกติเจริญได้ดีที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส (Hagiwara *et al.*, 1995) ปัจจัยรองลงมาที่อาจทำให้เกิดความแตกต่างในส่วนนี้ได้แก่ความแตกต่างของสายพันธุ์ของไรติเฟอร์ (Fu *et al.*, 1991; Hagiwara, 1995)

นอกจากนี้แล้วปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ใส่ไรติเฟอร์ลงไปเลี้ยงที่มีค่าค่อนข้างสูงดังที่กล่าวถึงมาแล้วข้างต้นที่มีค่าสูงถึง 160.3 ไมโครกรัม/ลิตรในวันสุดท้ายของการเลี้ยง ปริมาณแอมโมเนียที่เพิ่มมากขึ้นมีส่วนให้จำนวนตัวของไรติเฟอร์ลดลงในที่สุด (Fulks and Main, 1991 อ้างถึง Snell *et al.*, 1987) เนื่องจากแอมโมเนียในน้ำมีผลต่อการเจริญและการสืบพันธุ์ของไรติเฟอร์ (Yu and Hirayama, 1986; Hoff and Snell, 1989) ในขณะที่ปริมาณไนเตรทที่เหลือในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ในวันสุดท้ายคือ 18.1 มิลลิกรัม/ลิตรก็อยู่ในระดับที่เป็นพิษต่อการมีชีวิตอยู่ของไรติเฟอร์ได้ (มนุวดี หังสฤกษ์, 2532; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992) ส่วนปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสเฟตรวมในน้ำในระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ลดลงจากวันเริ่มต้นน้อยมาก ยังคงมีฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสเฟตรวมเหลืออยู่ในน้ำในระดับที่เป็นพิษต่อไรติเฟอร์

2. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรทแตกต่างกัน และการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้

2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวาที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรท : ไคโตเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตเท่ากับ 3.5:1, 7:1, 14:1, 28:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 ใช้ความหนาแน่นเริ่มต้นของคลอเรลลา 1.3×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร เพาะเลี้ยงในแสงสว่างความเข้ม 5,000 ลักซ์ 12 ชั่วโมง/วัน อุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส ความเค็มน้ำ 15 ส่วนในพัน และความเป็นกรดเป็นด่าง 6.3 ± 0.3 ได้ผลดังนี้

หมายเหตุ เพื่อความกระชับรัดกุมจะเรียกชื่ออาหารสูตรซาโตและเชริกาวาที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรท : ไคโตเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตเป็นอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต

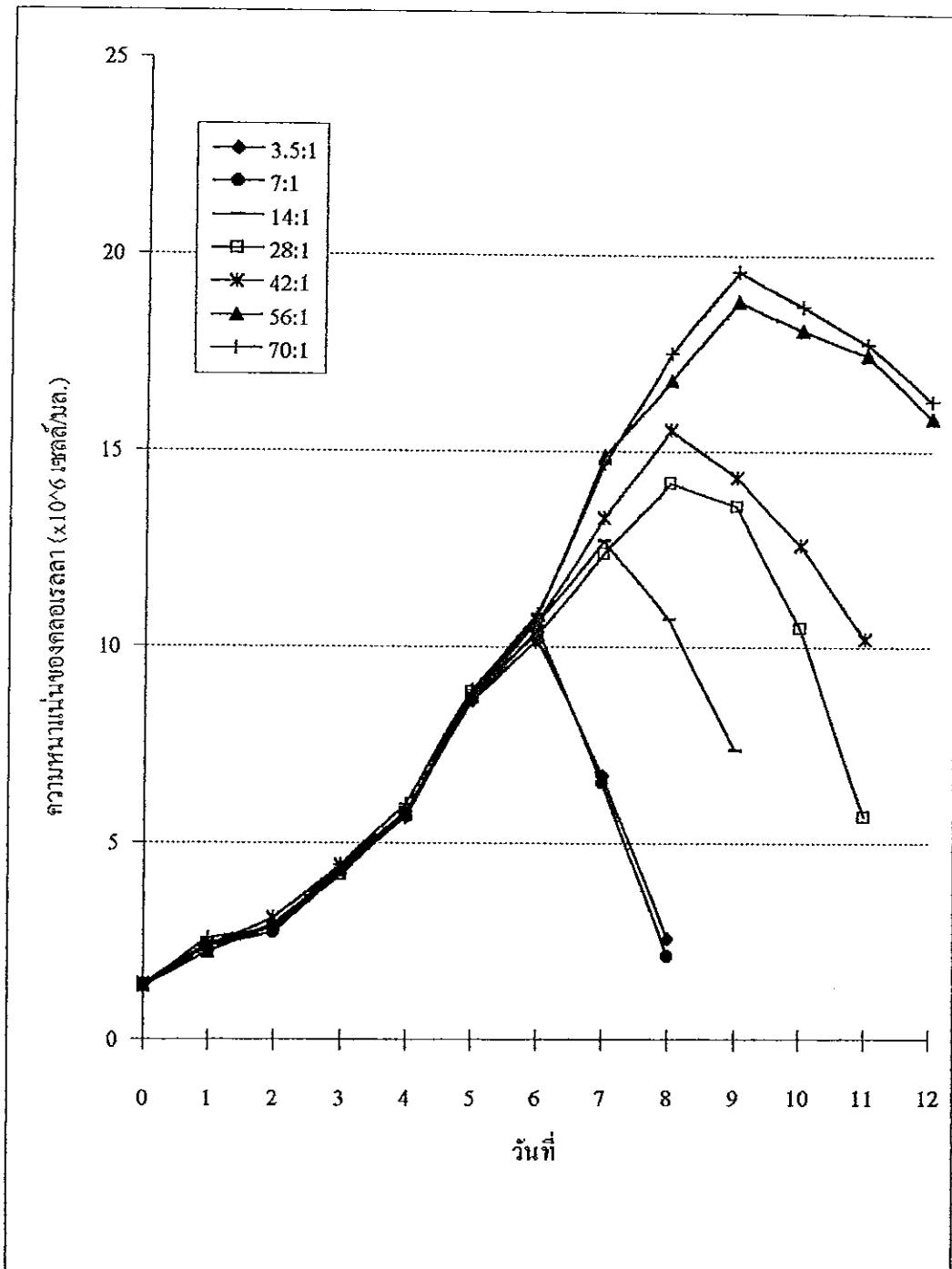
2.1.1 การเจริญทวิจำนวนของคลอเรลลา

2.1.1.1 ความหนาแน่นของคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทดลองที่มีความหนาแน่นเฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติเกือบทุกวัน รวมทั้งความหนาแน่นในระหว่างวันที่คลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุดและก่อนวันที่มีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน คลอเรลลามีการเพิ่มจำนวนเซลล์เฉลี่ยประมาณวันละ 1 ล้านเซลล์/มิลลิลิตรในระยะ 4 วันแรก และ 2-3 ล้านเซลล์/มิลลิลิตรตั้งแต่วันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป ตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงจนถึงสิ้นสุดการทดลองคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่ต่างกันมีความหนาแน่นเฉลี่ยในแต่ละวันแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงมีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงสุดพร้อมกันในวันที่ 6 ในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ $10.18 \pm 0.07 \times 10^6$ และ $10.43 \pm 0.13 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ ความหนาแน่นสูงสุดของคลอเรลลาดังกล่าวมีค่าต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาในชุดควบคุม (ไนเตรท: ฟอสเฟต 42:1) ซึ่งมีค่าเท่ากับ $10.68 \pm 0.18 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 คลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นสูงสุดไม่แตกต่างทางสถิติกับความหนาแน่นสูงสุดของคลอเรลลาในชุดควบคุม คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีความหนาแน่นลดลงตั้งแต่วันที่ 7 เป็นต้นไป ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงสุดในวันที่ 7 เท่ากับ $12.69 \pm$

0.20×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร ความหนาแน่นของคลอเรลลาดังกล่าวใกล้เคียงกับความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 แต่มีค่าต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตตั้งแต่ 42:1 เป็นต้นไปอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นลดลงตั้งแต่วันที่ 8 เป็นต้นไป

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 เจริญทวีจำนวนได้ความหนาแน่นเฉลี่ยสูงที่สุดในวันที่ 8 เท่ากับ $14.17 \pm 0.10 \times 10^6$ และ $15.54 \pm 0.18 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 มีค่าต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 อย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นเฉลี่ยในวันที่ 8 เท่ากับ $16.79 \pm 0.23 \times 10^6$ และ $17.47 \pm 0.11 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวสูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาในชุดควบคุม (ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1) อย่างมีนัยสำคัญ คลอเรลลาในทั้งสองชุดการทดลองที่มีปริมาณมีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีความหนาแน่นลดลงตั้งแต่วันที่ 9 ซึ่งเป็นวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ $18.82 \pm 0.18 \times 10^6$ และ $19.57 \pm 0.01 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ ความหนาแน่นดังกล่าวของคลอเรลลาสูงกว่าความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอเรลลาในชุดควบคุม (ไนเตรท: ฟอสเฟต 42:1) อย่างมีนัยสำคัญ ความหนาแน่นของคลอเรลลาทั้งที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีค่าลดลงตั้งแต่วันที่ 10 เป็นต้นไป (ภาพที่ 7 และ ตารางที่ 7)

ภาพที่ 7 ความหนาแน่นเฉลี่ยของคอเลสเตอรอลที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	1.40±0.05 ^h	1.32±0.08 ^h	1.40±0.06 ⁱ	1.37±0.06 ^j	1.40±0.05 ^l	1.35±0.08 ^m	1.38±0.09 ^k
1	2.34±0.08 ^g	2.36±0.13 ^a	2.34±0.23 ^h	2.41±0.11 ⁱ	2.37±0.18 ^k	2.23±0.15 ^l	2.56±0.10 ^j
2	2.92±0.21 ^f	2.71±0.14 ^f	2.85±0.12 ^g	2.85±0.10 ^h	3.07±0.19 ^j	2.88±0.14 ^k	2.80±0.07 ^j
3	4.32±0.18 ^b	4.26±0.06 ^e	4.20±0.19 ^f	4.19±0.11 ^g	4.43±0.21 ⁱ	4.33±0.08 ⁱ	4.43±0.09 ^j
4	5.68±0.11 ^d	5.74±0.13 ^d	5.79±0.14 ^e	5.69±0.12 ^f	5.78±0.09 ^h	5.73±0.09 ^j	5.98±0.11 ^h
5	8.62±0.13 ^b	8.63±0.18 ^b	8.72±0.17 ^c	8.84±0.10 ^e	8.74±0.09 ^g	8.77±0.10 ^h	8.91±0.15 ^g
6	^D 10.18±0.07 ^g	^{BCD} 10.43±0.13 ^g	^{ABC} 10.66±0.25 ^b	^{CD} 10.33±0.12 ^d	^{AEC} 10.68±0.18 ^e	^{AB} 10.79±0.10 ^g	^A 10.86±0.08 ^f
7	^D 6.73±0.10 ^c	^D 6.54±0.10 ^e	^C 12.69±0.20 ^h	^C 12.38±0.13 ^c	^B 13.28±0.16 ^c	^A 14.86±0.14 ^f	^A 14.68±0.17 ^e
8	^G 2.56±0.16 ^g	^F 2.12±0.07 ^g	^E 10.70±0.16 ^b	^D 14.17±0.10 ^g	^C 15.54±0.18 ^g	^B 16.79±0.23 ^d	^A 17.47±0.11 ^c
9	-	-	^E 7.36±0.17 ^d	^D 13.58±0.12 ^b	^C 14.32±0.08 ^b	^B 18.82±0.18 ^g	^A 19.57±0.01 ^a
10	-	-	-	^C 10.49±0.11 ^d	^B 12.60±0.07 ^d	^A 18.08±0.07 ^b	^A 18.70±0.36 ^b
11	-	-	-	^C 5.68±0.24 ^f	^B 10.21±0.12 ^f	^A 17.43±0.19 ^c	^A 17.72±0.18 ^c
12	-	-	-	-	-	15.83±0.22 ^e	16.26±0.18 ^d

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ย ในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ความหนาแน่นเฉลี่ยสูงสุดของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรททั้ง 7 สูตรแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในสูตรอาหาร และมีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างแต่ละค่าที่ลดหลั่นลงไปเป็นลำดับ ยกเว้นในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดใกล้เคียงกันซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดคือ $10.18 \pm 0.07 \times 10^6$ และ $10.43 \pm 0.13 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 คลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นสูงที่สุดมากกว่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดอาหารอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารชุดควบคุม (ไนเตรท: ฟอสเฟต 42:1) คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดเฉลี่ย $15.54 \pm 0.18 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร

ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทุกสูตรในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) เช่นเดียวกับผลในวันที่มีความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดคือในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 คลอเรลลาเจริญได้ดีที่สุดมีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงที่สุด $17.47 \pm 0.11 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 คลอเรลลามีค่าความหนาแน่นใกล้เคียงกันคือ $8.62 \pm 0.13 \times 10^6$ และ $8.63 \pm 0.18 \times 10^6$ 10 เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ และเป็นความหนาแน่นที่ต่ำที่สุด (ตารางที่ 10)

2.1.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 14:1 มีค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่ากระทั่งถึงวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุดเกือบไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนคลอเรลลาในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ที่คลอเรลลามีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในระหว่างต่างชุดการทดลองแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ตั้งแต่วันที่ 7 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 คลอเรลลามีค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยในวันที่ 7 คือ 2.203 ± 0.04 วัน นานกว่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุม (ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1) ในวันเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ในวันที่ 8 ที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุด ค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาระหว่างทั้งสองชุดการทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 2.371 ± 0.04 และ $2.306 \pm$

0.01 วันตามลำดับ เป็นค่าที่ใกล้เคียงกับค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสองชุด หลังมีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยในวันที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด (วันที่ 9) ใกล้เคียงกัน คือ 2.283 ± 0.05 และ 2.354 ± 0.12 วันตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (วัน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยง
ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
1	1.353±0.03 ^d	1.199±0.08 ^c	1.435±0.38 ^d	1.227±0.07 ^h	1.361±0.26 ^h	1.385±0.06 ^h	1.133±0.12 ^h
2	1.901±1.90 ^c	1.933±0.11 ^{bc}	1.972±0.21 ^c	1.886±0.11 ^g	1.785±1.78 ^g	1.839±0.13 ^g	1.972±0.16 ^{fg}
3	1.853±0.10 ^c	1.778±0.10 ^{bc}	1.900±0.07 ^c	1.857±0.04 ^g	1.813±0.07 ^{fg}	1.785±0.04 ^g	1.787±0.09 ^g
4	1.983±0.04 ^c	1.886±0.07 ^{bc}	1.958±0.08 ^c	1.943±0.03 ^{fg}	1.959±0.01 ^{efg}	1.917±0.04 ^{efg}	1.896±0.09 ^{fg}
5	1.909±0.03 ^c	1.847±0.08 ^{bc}	1.896±0.04 ^c	1.860±0.05 ^g	1.894±0.01 ^{fg}	1.852±0.03 ^{fg}	1.861±0.07 ^{fg}
6	2.098±0.03 ^c	2.013±0.07 ^{bc}	2.051±0.05 ^c	2.056±0.05 ^f	2.050±0.03 ^{fg}	2.000±0.04 ^{ef}	2.018±0.05 ^{cf}
7	^A 3.095±0.04 ^b	^A 3.033±0.12 ^b	^B 2.203±0.04 ^c	^B 2.202±0.05 ^e	^{BC} 2.158±0.02 ^{de}	^C 2.023±0.04 ^e	^C 2.053±0.04 ^{ef}
8	^B 9.259±0.47 ^a	^A 11.732±1.40 ^a	^C 2.729±0.07 ^b	^C 2.371±0.04 ^d	^C 2.306±0.01 ^d	^C 2.200±0.03 ^d	^C 2.186±0.04 ^{de}
9	-	-	^A 3.768±0.14 ^a	^B 2.716±0.04 ^c	^B 2.686±0.02 ^c	^C 2.283±0.05 ^d	^C 2.354±0.12 ^d
10	-	-	-	^A 3.400±0.03 ^b	^B 3.157±0.02 ^b	^C 3.671±0.04 ^c	^C 2.661±0.03 ^c
11	-	-	-	^A 5.354±0.09 ^a	^B 3.841±0.03 ^a	^C 2.979±0.05 ^b	^C 2.989±0.04 ^b
12	-	-	-	-	-	3.378±0.04 ^a	3.375±0.06 ^a

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด ค่าระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในชุดการทดลองเดียวกันคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทั้ง 7 สูตรมีค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในวันก่อนและวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดใกล้เคียงกันเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 มีความหนาแน่นสูงสุดมีค่ายาวนานกว่าก่อนหน้าวันดังกล่าวนี้ 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 8)

ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 เพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าได้เร็วที่สุดคือ 2.013 ± 0.07 วันใกล้เคียงกับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 ที่มีค่า 2.098 ± 0.03 วัน ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 คลอเรลลาที่มีค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยในวันที่มีความหนาแน่นสูงสุดยาวนานที่สุดคือ 2.371 ± 0.04 วัน ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกับระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุมและในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 (ตารางที่ 10)

2.1.1.3 ขนาดเซลล์

เซลล์ของคลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดมีขนาดใหญ่กว่าขนาดเซลล์ของคลอเรลลาในวันอื่น ๆ ที่คลอเรลลามีขนาดเซลล์ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ พบความแตกต่างทางสถิติของขนาดเซลล์คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงเฉพาะในวันที่ 8 ($P < 0.01$) และในวันที่ 10 ($P < 0.05$) เซลล์คลอเรลลาในวันเริ่มต้นจนถึงวันที่ 7 มีขนาดเฉลี่ย 3.83-4.56 ไมครอน ในวันที่ 8 เซลล์คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 เป็นต้นไปมีขนาดใหญ่กว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 มีขนาดเฉลี่ย 4.20-4.45 ไมครอน ส่วนคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีขนาดเฉลี่ย 3.79-3.91 ไมครอน (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มี ปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	45:1	70:1
0	3.84±0.12 ^{cd}	3.85±0.11 ^b	3.96±0.17 ^b	3.92±0.05 ^d	3.87±0.12 ^e	3.98±0.19 ^{cd}	3.85±0.13 ^d
1	3.94±0.14 ^{abcd}	3.87±0.09 ^b	4.02±0.16 ^{ab}	3.92±0.16 ^d	3.88±0.08 ^{de}	3.94±0.09 ^d	4.04±0.07 ^{bcd}
2	4.06±0.16 ^{abcd}	4.10±0.11 ^{ab}	3.85±0.19 ^b	4.08±0.08 ^{abcd}	4.02±0.06 ^{bcde}	4.03±0.10 ^{bcd}	4.08±0.04 ^{bcd}
3	4.15±0.13 ^{ab}	4.18±0.26 ^{ab}	3.96±0.01 ^b	4.05±0.08 ^{bcd}	4.03±0.03 ^{bcde}	4.14±0.17 ^{bcd}	4.01±0.12 ^{bcd}
4	4.06±0.14 ^{abcd}	3.83±0.04 ^b	3.91±0.06 ^b	3.99±0.19 ^{cd}	3.93±0.18 ^{cde}	3.90±0.08 ^d	3.85±0.04 ^d
5	3.89±0.06 ^{bcd}	3.96±0.06 ^b	4.01±0.04 ^{ab}	3.92±0.10 ^d	3.96±0.13 ^{cde}	4.02±0.09 ^{cd}	4.06±0.17 ^{bcd}
6	4.19±0.07 ^a	4.56±0.53 ^a	4.34±0.26 ^a	4.29±0.19 ^{ab}	4.16±0.08 ^{abcd}	4.21±0.07 ^{bcd}	4.31±0.21 ^{ab}
7	4.10±0.09 ^{abc}	4.14±0.12 ^{ab}	4.19±0.09 ^{ab}	4.35±0.09 ^a	4.33±0.11 ^a	4.21±0.20 ^{bcd}	4.27±0.11 ^{abc}
8	^B 3.79±0.05 ^d	^B 3.87±0.08 ^b	^B 3.91±0.10 ^b	^A 4.26±0.17 ^{abc}	^A 4.20±0.09 ^{abc}	^A 4.33±0.04 ^{ab}	^A 4.45±0.19 ^a
9	-	-	4.18±0.06 ^{ab}	4.30±0.08 ^{ab}	4.27±0.23 ^{ab}	4.51±0.15 ^a	4.26±0.09 ^{abc}
10	-	-	-	^B 4.05±0.06 ^{abcd}	^B 4.12±0.09 ^{abcde}	^A 4.27±0.09 ^{abc}	^A 4.27±0.06 ^{abc}
11	-	-	-	3.97±0.05 ^{cd}	4.07±0.07 ^{abcde}	4.01±0.08 ^{cd}	4.05±0.12 ^{bcd}
12	-	-	-	-	-	3.95±0.10 ^d	4.00±0.05 ^{cd}

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติ ระหว่างค่าเฉลี่ย ในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01; วันที่ 10, P<0.05)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ขนาดเซลล์ของคลอเรลลาในวันที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ เซลล์มีขนาดเฉลี่ย 4.19-4.56 ไมครอน แต่ในวันก่อนที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน ขนาดเซลล์ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทั้ง 7 ชนิดมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) เซลล์คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 (3.89 ± 0.06 และ 3.96 ± 0.06 ไมครอน ตามลำดับ) มีขนาดเล็กกว่าขนาดเซลล์คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารอีก 5 สูตรที่เหลือ (4.33-4.45 ไมครอน) อย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 10) คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีขนาดเซลล์ใหญ่กว่าขนาดเซลล์คลอเรลลาในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1-70:1 มีขนาดเซลล์ในวันทั้งสองใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (mean \pm SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน (Dmax-1)

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร	ความหนาแน่นเซลล์		G		ขนาดเซลล์	
	Dmax-1	Dmax	Dmax-1	Dmax	Dmax-1	Dmax
3.5:1	8.62 \pm 0.13 ^f	10.18 \pm 0.07 ^f	1.909 \pm 0.03 ^c	2.098 \pm 0.03 ^{cd}	3.89 \pm 0.06 ^b	4.19 \pm 0.07
7:1	8.63 \pm 0.18 ^f	10.43 \pm 0.13 ^f	1.847 \pm 0.08 ^c	2.013 \pm 0.07 ^d	3.96 \pm 0.06 ^b	4.56 \pm 0.53
14:1	10.66 \pm 0.25 ^e	12.69 \pm 0.20 ^e	2.051 \pm 0.05 ^b	2.203 \pm 0.04 ^{bc}	4.34 \pm 0.26 ^a	4.19 \pm 0.09
28:1	12.38 \pm 0.13 ^d	14.17 \pm 0.10 ^d	2.212 \pm 0.05 ^a	2.371 \pm 0.04 ^a	4.35 \pm 0.09 ^a	4.26 \pm 0.17
42:1	13.28 \pm 0.16 ^c	15.54 \pm 0.18 ^c	2.158 \pm 0.02 ^{ab}	2.306 \pm 0.01 ^{ab}	4.33 \pm 0.11 ^a	4.20 \pm 0.09
56:1	16.79 \pm 0.23 ^b	18.82 \pm 0.18 ^b	2.200 \pm 0.03 ^a	2.283 \pm 0.12 ^{ab}	4.33 \pm 0.04 ^a	4.51 \pm 0.15
70:1	17.47 \pm 0.11 ^a	19.57 \pm 0.01 ^a	2.186 \pm 0.04 ^a	2.354 \pm 0.05 ^{ab}	4.45 \pm 0.19 ^a	4.26 \pm 0.09

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

2.1.2 คุณภาพน้ำ

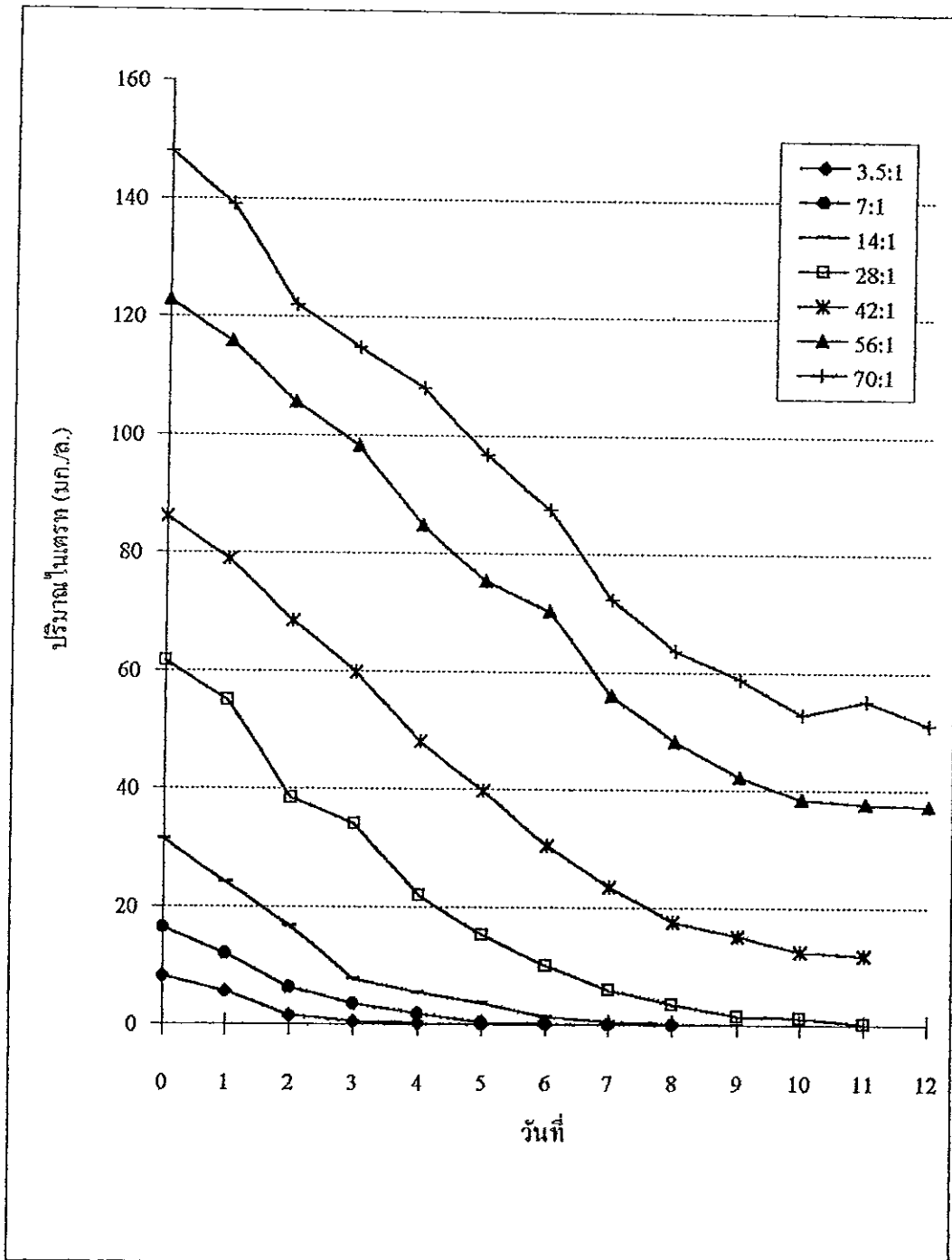
ในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรมีปริมาณไนโตรเจน ไนโตรที่ แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวมแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.2.1 ปริมาณไนโตรเจน-ไนโตรเจน

ปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในน้ำตลอดการเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีค่าแตกต่างกัน ($P < 0.01$) ตามปริมาณไนโตรเจนที่ใช้ในอาหารแต่ละสูตร ไนโตรเจนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทุกชุดการทดลองลดปริมาณลงเป็นลำดับตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่นานขึ้น ปริมาณไนโตรเจนที่มีในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 7 สูตรในช่วง 5 วันแรกมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในระหว่างชุดการทดลองเกือบทุกชุดการทดลองและในระหว่างในชุดการทดลองเดียวกันในวันที่แตกต่างกัน ตั้งแต่วันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ปริมาณไนโตรเจนที่มีในน้ำเหลืออยู่ในปริมาณน้อยมากใกล้เคียงกันและเป็นปริมาณที่ต่ำกว่าในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงสูตรอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไปมีไนโตรเจนเหลืออยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 ในปริมาณใกล้เคียงกัน ซึ่งต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนที่มีเหลือในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ใช้อาหารสูตรอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณไนโตรเจนที่เหลืออยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันและวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด ในทั้งสามชุดการทดลองนี้มีค่าใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 11)

ในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ปริมาณไนโตรเจนที่มีเหลืออยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาแตกต่างกันเป็นลำดับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบการทดลอง ซึ่งผันแปรโดยตรงกับปริมาณไนโตรเจนที่มีในอาหารแต่ละสูตรเช่นเดียวกัน มีปริมาณไนโตรเจนในน้ำเหลืออยู่มากที่สุดในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 70:1 เท่ากับ 51.0 ± 1.07 มิลลิกรัม/ลิตร และน้อยที่สุดในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 เท่ากับ 0.15 ± 0.02 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณไนโตรเจนที่เหลืออยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลามีค่าเกือบน้อยที่สุดในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดในทุกชุดการทดลอง ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันดังกล่าวในเกือบทุกชุดการทดลองมีค่าต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนที่เหลืออยู่ในน้ำก่อนหน้านั้น 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 70:1 ที่ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนเหลืออยู่ในสองวันดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 8 และ ตารางที่ 11)

ปริมาณไนเตรทในน้ำในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดระหว่างทั้ง 7 ชุดการทดลองมีค่าแตกต่างกันทางสถิติในทำนองเดียวกันทั้ง 2 วัน ($P < 0.01$) ในวันทั้งสองมีไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 ในปริมาณที่สูงกว่าไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารในทุกชุดการทดลองที่เหลือ ซึ่งมีไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำในปริมาณที่ลดหลั่นลงไปตามปริมาณไนเตรทที่มีในสูตรอาหารอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 ในวันทั้งสองมีค่า 63.5 ± 1.23 และ 58.8 ± 1.48 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-28:1 มีไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำในวันทั้งสองในปริมาณที่ต่ำกว่าไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 อย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 14:1 มีไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำในปริมาณที่ต่ำที่สุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 0.06 ± 0.08 , 0.29 ± 0.03 และ 1.25 ± 0.12 มิลลิกรัม/ลิตรในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน และ 0.017 ± 0.01 , 0.10 ± 0.05 และ 0.54 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ภาพที่ 8 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหาร
ที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^G 8.20±0.07 ^a	^F 16.3±0.10 ^a	^E 31.3±1.21 ^a	^D 61.5±1.19 ^a	^C 86.0±3.51 ^a	^B 122.7±0.87 ^a	^A 148.0±0.42 ^a
1	^G 5.62±0.07 ^b	^F 12.0±0.30 ^b	^E 24.0±0.85 ^b	^D 54.8±1.07 ^b	^C 78.9±1.31 ^b	^B 115.7±2.04 ^b	^A 139.0±1.51 ^b
2	^G 1.52±0.04 ^c	^F 6.20±0.09 ^c	^E 16.7±1.18 ^c	^D 38.4±0.89 ^c	^C 68.4±2.36 ^c	^B 115.7±2.04 ^c	^A 122.0±1.30 ^c
3	^F 0.54±0.07 ^d	^F 3.44±0.08 ^d	^E 7.70±0.67 ^d	^D 33.9±2.46 ^d	^C 59.8±2.17 ^d	^B 98.1±1.99 ^d	^A 114.7±4.57 ^d
4	^F 0.19±0.08 ^e	^F 1.84±0.12 ^e	^E 5.33±0.09 ^e	^D 21.8±1.60 ^e	^C 48.0±2.10 ^e	^B 84.8±1.77 ^e	^A 108.0±1.87 ^d
5	^F 0.060±0.08 ^f	^F 0.29±0.03 ^f	^E 3.54±0.10 ^f	^D 15.2±0.55 ^f	^C 39.6±0.82 ^f	^B 75.3±0.91 ^f	^A 96.6±2.54 ^e
6	^F 0.017±0.01 ^f	^E 0.10±0.05 ^f	^E 1.25±0.12 ^g	^D 9.98±0.19 ^g	^C 30.4±0.70 ^g	^B 70.2±2.69 ^g	^A 87.3±8.10 ^f
7	^E 0 ^f	^E 0.069±0.02 ^f	^E 0.54±0.08 ^g	^D 5.84±0.26 ^h	^C 23.4±0.67 ^h	^B 55.9±1.32 ^h	^A 72.1±1.45 ^g
8	^E 0 ^f	^E 0 ^f	^E 0.091±0.01 ^g	^D 3.40±0.11 ⁱ	^C 17.4±0.70 ⁱ	^B 48.1±1.60 ⁱ	^A 63.5±1.23 ^h
9	-	-	^D 0 ^g	^D 1.52±0.11 ^h	^C 15.0±0.30 ^j	^B 42.1±1.84 ^j	^A 58.8±1.48 ^h
10	-	-	-	^D 1.08±0.05 ^h	^C 12.4±0.31 ⁱ	^B 38.3±1.80 ^k	^A 52.7±2.63 ⁱ
11	-	-	-	^D 0.15±0.02 ^j	^C 11.7±0.21 ^j	^B 37.5±1.03 ^k	^A 55.1±1.97 ^j
12	-	-	-	-	-	^B 37.2±1.12 ^k	^A 51.0±1.07 ^j

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด ในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

2.1.2.2 ปริมาณไนโตรเจน-ไนโตรเจน

ไนโตรเจนในน้ำเมื่อเริ่มต้นทำการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทุกชุด การทดลองมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.01$) เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ของ การเพาะเลี้ยงเป็นต้นไปทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดการ ทดลองเดียวกันเมื่อช่วงเวลาต่างกัน มีไนโตรเจนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดการทดลองต่าง ๆ ในปริมาณที่แตกต่างกันและเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยงจนมีค่าสูงที่สุดในวันที่ต่างกัน ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 ปริมาณไนโตรเจนในน้ำลดลงตั้งแต่เริ่มต้นหรือเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเฉพาะในช่วงแรก ส่วนในชุดการ ทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ปริมาณไนโตรเจน ในน้ำเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตลอดการเพาะเลี้ยงหรือเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยง

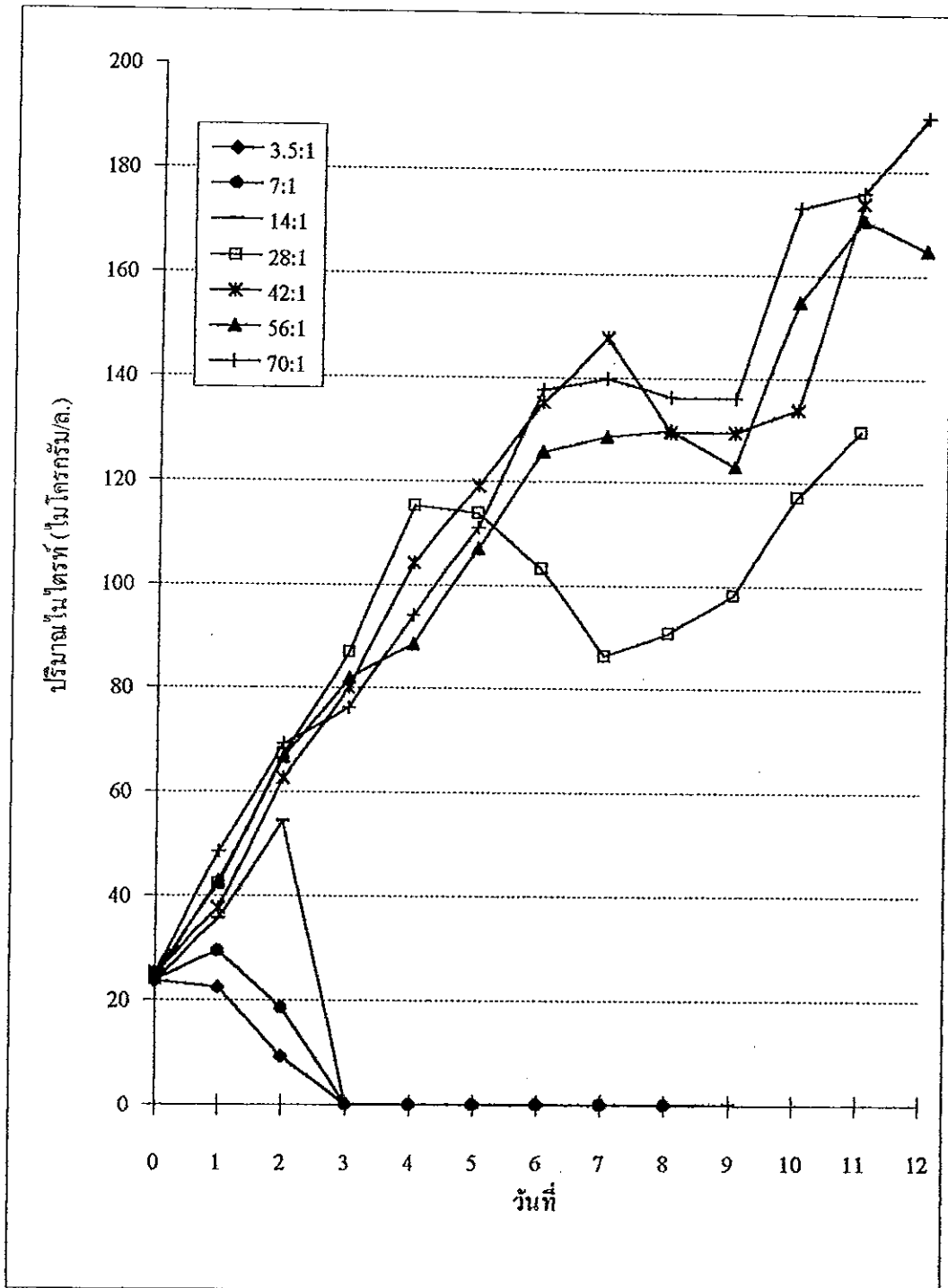
ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีไนโตรเจนในน้ำเหลืออยู่ในปริมาณน้อยมากใกล้เคียงกัน ค่าดังกล่าวต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำ เพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงสูตรอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 14) ในชุด ทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 ปริมาณไนโตรเจนในน้ำ ลดลงจากเมื่อเริ่มต้นทำการทดลองทุกวัน ตั้งแต่วันที่ 3 เป็นต้นไปตรวจพบปริมาณไนโตรเจนในน้ำ น้อยกว่า 1 ไมโครกรัม/ลิตร และตรวจไม่พบไนโตรเจนในที่สุดหลังจากคลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูง ที่สุด ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 7:1 และ 14:1 ปริมาณ ไนโตรเจนที่มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในระหว่าง 1-2 วันแรกของการเพาะเลี้ยง ตั้งแต่วันที่ 3 เป็นต้นไปตรวจ พบบริมาณไนโตรเจนในน้ำน้อยกว่า 1 ไมโครกรัม/ลิตร และตรวจไม่พบไนโตรเจนในที่สุด หลังจากคลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดเช่นเดียวกัน ปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยง คลอเรลลาในอาหารทดลองทั้งสามชุดการทดลองนี้ทั้งในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด และก่อนหน้านั้น 1 วันมีค่าใกล้เคียงกันทั้งในชุดการทดลองเดียวกัน (ตารางที่ 12) และในระหว่าง ชุดการทดลองที่ต่างกัน (ตารางที่ 14)

ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนวันของการ เพาะเลี้ยงแตกต่างกันในระหว่างชุดการทดลอง ปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาใน อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีค่าเพิ่มมากขึ้นในระยะต้นและมีค่าลดลง ตั้งแต่วันที่ 5 และวันที่ 8 ตามลำดับ จนถึงวันที่คลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นมากที่สุด หลังจากนั้นปริมาณไนโตรเจนเพิ่มขึ้นอีกครั้งจนมีค่าสูงที่สุดในวันสุดท้ายของการทดลอง ส่วนในชุด

การทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 ปริมาณไนโตรเจนที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาของการเพาะเลี้ยง ปริมาณไนโตรเจนในน้ำมีค่าสูงที่สุดในวันสุดท้ายของการเพาะเลี้ยงเช่นเดียวกัน ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1, 56:1 และ 70:1 มีปริมาณไนโตรเจนในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดใกล้เคียงกัน เฉพาะชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 ที่ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนเหลืออยู่ในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุดสูงกว่าในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณไนโตรเจนในชุดการทดลองนี้มีค่าคงที่ในวันถัดไปหลังจากนั้นค่าของไนโตรเจนในน้ำมีค่าสูงขึ้นเรื่อย ๆ กระทั่งสิ้นสุดการทดลอง ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด ปริมาณไนโตรเจนมีค่าลดลงเล็กน้อย หลังจากนั้นค่าของไนโตรเจนในน้ำในทั้งสองชุดการทดลองก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ กระทั่งมีค่าสูงที่สุดเมื่อสิ้นสุดการทดลอง (ภาพที่ 9 และ ตารางที่ 12)

ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดของทั้งสี่ชุดการทดลองนี้มีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 56:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 และ 70:1 ทั้งสองวันแตกต่างกันทางสถิติ ในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 มีปริมาณไนโตรเจนในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดสูงกว่าในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารชุดควบคุมที่ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ

ก่อนวันที่คลอเรลลาจะมีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน ปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 มีค่าสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในทุกชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1, 56:1 และ 28:1 ตามลำดับ ส่วนในวันคลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 มีปริมาณไนโตรเจนในน้ำสูงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ชุดควบคุม), 56:1 และ 28:1 ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ภาพที่ 9 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	23.6±0.90 ^a	23.9±1.01 ^b	23.7±1.10 ^c	24.9±0.21 ^g	25.1±0.72 ^l	24.0±1.03 ^h	25.1±0.51 ^h
1	^E 22.4±2.30 ^a	^D 29.3±0.80 ^a	^C 35.7±1.60 ^b	^C 42.2±1.74 ^f	^B 37.6±0.78 ⁱ	^B 42.8±2.19 ^g	^A 48.5±1.00 ^g
2	^E 9.14±0.84 ^b	^D 18.5±1.11 ^c	^C 54.3±1.71 ^g	^B 67.3±2.00 ^e	^{AB} 62.6±1.97 ^h	^A 66.6±1.80 ^f	^A 69.2±2.36 ^f
3	^D 0.01±0.01 ^c	^D 0.01±0.01 ^d	^D 0.05±0.01 ^d	^A 86.8±3.20 ^d	^{BC} 80.0±2.65 ^g	^B 81.9±1.56 ^g	^C 76.2±2.01 ^f
4	^D 0.03±0.01 ^c	^D 0.01±0.01 ^d	^D 0.02±0.01 ^d	^A 115.1±4.18 ^b	^B 104.2±5.57 ^f	^C 88.5±1.98 ^e	^C 94.0±1.35 ^e
5	^C 0.05±0.01 ^c	^C 0.07±0.01 ^d	^C 0.03±0.01 ^d	^{AB} 113.6±2.83 ^b	^A 119.0±4.60 ^e	^B 106.9±3.66 ^d	^B 111.0±2.91 ^d
6	^D 0.04±0.01 ^c	^D 0.05±0.01 ^d	^D 0.03±0.01 ^d	^C 103.1±3.15 ^c	^A 135.2±2.54 ^d	^B 125.6±2.63 ^c	^A 137.6±3.52 ^c
7	^E 0 ^c	^E 0 ^d	^E 0.02±0.01 ^d	^D 86.4±1.33 ^d	^A 147.7±5.46 ^c	^C 128.5±1.99 ^e	^B 139.8±3.31 ^c
8	^D 0 ^c	^D 0 ^d	^D 0 ^d	^C 90.7±2.53 ^d	^B 129.4±1.05 ^d	^B 129.9±3.26 ^e	^A 136.3±1.87 ^c
9	-	-	^D 0 ^d	^C 98.1±3.82 ^c	^A 129.4±1.05 ^d	^B 122.8±2.56 ^e	^A 136.0±3.27 ^c
10	-	-	-	^C 117±3.27 ^b	^B 133.8±3.47 ^b	^B 154.6±3.73 ^b	^A 172.8±4.48 ^b
11	-	-	-	^B 129.7±1.59 ^a	^A 173.8±3.18 ^a	^A 170.5±3.63 ^a	^A 175.8±3.87 ^b
12	-	-	-	-	-	^B 164.7±6.25 ^a	^A 190.3±7.07 ^a

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด ในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

2.1.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน

ในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 7 สูตรมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำแตกต่างกันทางสถิติตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสุดการทดลอง ($P < 0.05$, < 0.01) ทั้งในชุดการทดลองเดียวกันในช่วงเวลาที่ต่างกันและในระหว่างชุดการทดลองที่แตกต่างกันในช่วงเวลาเดียวกัน ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทดลองทั้ง 7 ชุดเมื่อเริ่มต้นมีค่าแตกต่างกันไม่มากนัก ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดการทดลองเดียวกันทุกชุดมีค่าเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยงจนมีค่าสูงที่สุดในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1, ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันสุดท้ายของการทดลองในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 3.5:1-7:1 และ 28:1-70:1 ตามลำดับ

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันที่ 1 ถึงวันที่ 4 ของการเพาะเลี้ยงแตกต่างกันไม่มากนัก แต่เป็นปริมาณที่ต่ำกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำของชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณแอมโมเนียในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-7:1 ลดลงในสองวันแรกของการเพาะเลี้ยง หลังจากนั้นจึงเพิ่มมากขึ้นจนมีค่าสูงที่สุดในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่า 15.4 ± 0.79 และ 26.4 ± 3.54 ไมโครกรัม/ลิตร แล้วจึงลดลงอีกครั้งหลังจากนั้น ในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีการเปลี่ยนแปลงขึ้น-ลงตลอดการเพาะเลี้ยง แอมโมเนียมีค่ามากที่สุด 22.5 ± 2.84 ไมโครกรัม/ลิตรในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน

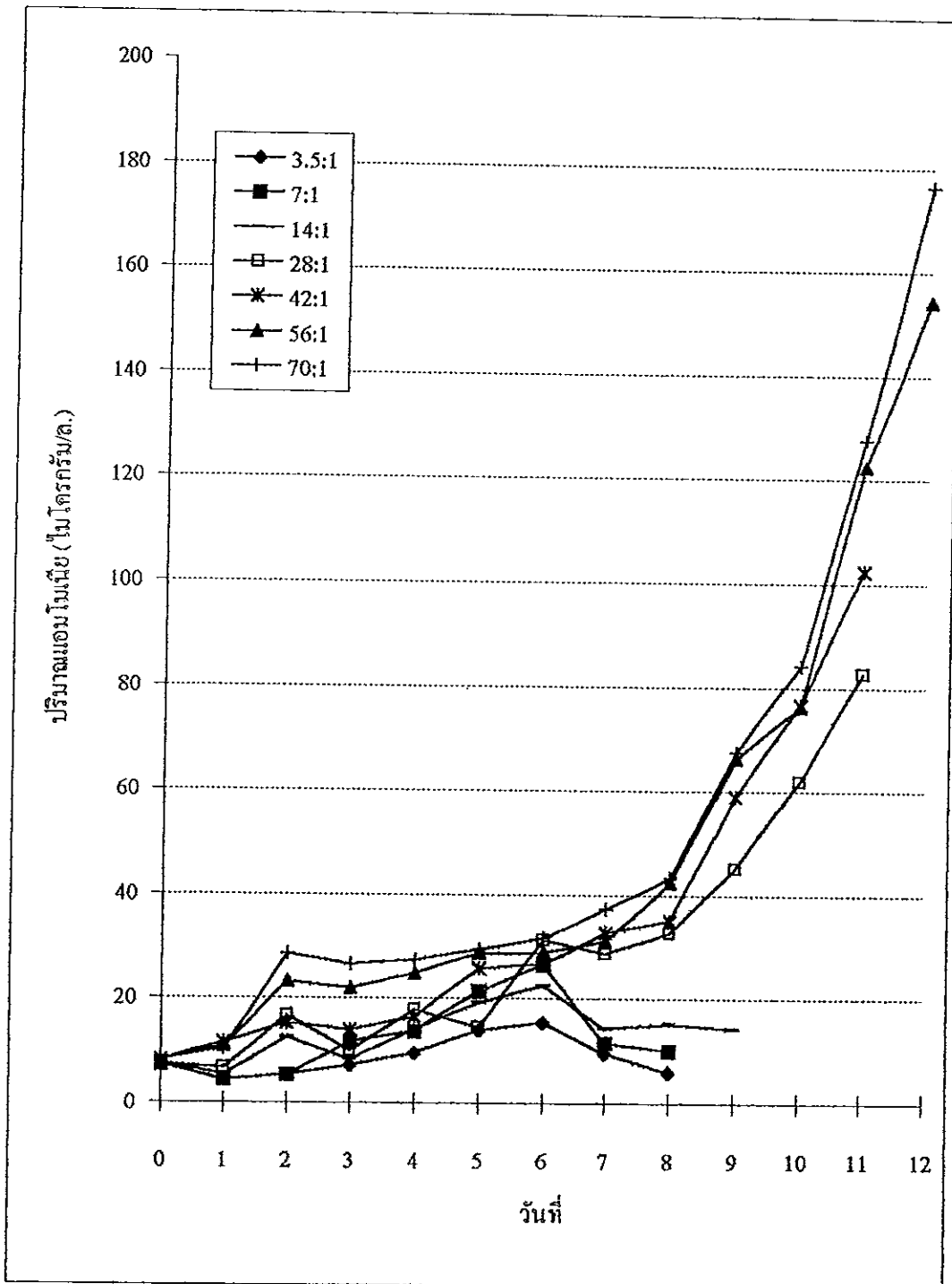
ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ปริมาณแอมโมเนียในน้ำแตกต่างกันทั้งในชุดการทดลองที่ต่างกันและในชุดทดลองเดียวกันเมื่อต่างช่วงเวลากัน ส่วนมากปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่วัดได้ในแต่ละวันมีการเปลี่ยนแปลงขึ้น-ลงและมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนเตรทในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลากระทั่งจบการทดลอง โดยมากปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 มีค่าต่ำกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 และมีค่าสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันที่ 5 ที่ในชุดการทดลองที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 และ 56:1 และในวันที่ 6 ของทั้ง 4 ชุดการทดลองมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยง

คลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีแอมโมเนียในน้ำสูงที่สุดในวันสุดท้ายของการทดลองเท่ากับ 82.6 ± 2.13 และ 102.3 ± 2.15 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ส่วนการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 ส่วนมากมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียที่มีในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ หรือในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 มีแอมโมเนียสูงกว่าในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 อย่างมีนัยสำคัญ ในน้ำมีแอมโมเนียสูงที่สุดในวันสุดท้ายของการทดลองเท่ากับ 154.2 ± 7.55 และ 176.2 ± 3.92 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-70:1 มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันก่อนหน้าวันดังกล่าว 1 วันแตกต่างกันทางสถิติเกือบทุกชุดการทดลอง โดยส่วนใหญ่มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมากกว่าในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน สูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ และคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ชุดควบคุม) มีแอมโมเนียในน้ำในวันทั้งสองไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 10 และ ตารางที่ 13)

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันระหว่างชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-70:1 มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยให้ผลในทำนองเดียวกันทั้งสองวันเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นแอมโมเนียในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดของชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 และ 14:1 ที่มีปริมาณแตกต่างกันคือ 26.4 ± 3.54 และ 14.3 ± 1.12 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกับในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันที่ปริมาณแอมโมเนียในทั้งสองชุดการทดลองมีค่า ($21.4-22.5$ ไมโครกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 และ 56:1 มีแอมโมเนียในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ $42.2-43.3$ และ $66.2-67.6$ ไมโครกรัม/ลิตรในวันก่อน 1 วันและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดตามลำดับ และเป็นปริมาณที่สูงกว่า

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 และ 28:1 ที่มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 28.7-32.7 และ 32.7-35.1 ไมโครกรัม/ลิตรในวันก่อน 1 วันและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดตามลำดับ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีแอมโมเนียในน้ำต่ำกว่าแอมโมเนียในชุดควบคุมอย่างมีนัยสำคัญคือ 13.9-22.5 และ 14.3-26.4 ไมโครกรัม/ลิตรในวันก่อน 1 วันและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ภาพที่ 10 ปริมาณแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยง
 คลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^{bc} 7.41±0.30 ^d	^c 7.23±0.29 ^{ef}	^{abc} 7.66±0.13 ^{de}	^{bc} 7.38±0.19 ^g	^{ab} 8.03±0.20 ^g	^a 8.03±0.68 ⁱ	^a 8.21±0.27 ⁱ
1	^d 4.28±0.11 ^g	^d 4.37±0.16 ^f	^d 5.29±0.13 ^g	^c 6.58±5.29 ^g	^a 11.5±0.70 ^g	^{ab} 10.8±0.60 ⁱ	^{ac} 10.3±0.65 ⁱ
2	^f 5.27±0.09 ^g	^f 5.34±0.06 ^f	^e 12.5±0.46 ^c	^c 16.6±0.42 ^f	^d 15.1±0.56 ^f	^b 23.2±0.67 ^{gh}	^a 28.5±0.65 ^{gh}
3	^f 7.12±0.07 ^{de}	^d 11.6±0.36 ^{cd}	^f 8.17±0.08 ^d	^e 9.80±0.79 ^g	^c 13.8±0.40 ^f	^b 21.9±0.56 ^h	^a 26.4±0.46 ^h
4	^f 9.42±0.026 ^c	^e 13.6±0.85 ^c	^{de} 14.1±0.60 ^c	^c 17.9±1.73 ^f	^{cd} 16.4±1.03 ^f	^b 24.8±0.67 ^{gh}	^a 27.3±1.11 ^{gh}
5	^d 13.9±1.25 ^b	^c 21.4±1.80 ^b	^c 19.2±1.45 ^b	^d 14.4±0.92 ^f	^b 25.7±1.14 ^e	^{ab} 28.6±0.92 ^g	^a 29.4±0.83 ^{gh}
6	^c 15.4±0.79 ^a	^{ab} 26.4±3.54 ^a	^b 22.5±2.84 ^a	^a 31.2±1.94 ^{de}	^{ab} 26.7±2.31 ^e	^a 28.9±0.91 ^g	^a 31.5±1.04 ^g
7	^e 9.55±0.09 ^c	^{bc} 11.5±0.92 ^{cd}	^d 14.3±1.12 ^c	^c 28.7±1.63 ^e	^b 32.7±1.96 ^d	^{bc} 31.1±1.82 ^f	^a 37.3±0.80 ^f
8	^d 5.88±0.80 ^{ef}	^d 9.99±0.32 ^{de}	^c 15.2±0.56 ^c	^b 32.7±3.56 ^d	^b 35.1±2.62 ^d	^a 42.4±2.35 ^e	^a 43.3±3.07 ^e
9	-	-	^d 14.2±0.70 ^c	^c 45.1±1.72 ^c	^b 58.9±3.91 ^c	^a 66.2±3.81 ^f	^a 67.6±2.42 ^f
10	-	-	-	^c 61.9±1.63 ^b	^b 76.7±3.56 ^b	^b 76.3±1.86 ^e	^a 84.1±1.51 ^e
11	-	-	-	^d 82.6±2.13 ^a	^c 102.3±2.15 ^a	^b 112.5±2.85 ^b	^a 127.5±3.47 ^b
12	-	-	-	-	-	^a 154.2±7.55 ^a	^a 176.2±3.92 ^a

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$; วันที่ 0, $P < 0.05$)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด ในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) และแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร ในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1)

ปริมาณไนเตรท :	ไนเตรท		ไนไตรท์		แอมโมเนีย	
	Dmax-1	Dmax	Dmax-1	Dmax	Dmax-1	Dmax
3.5:1	0.060±0.08 ^e	0.017±0.01 ^e	0.049±0.01 ^e	0.039±0.01 ^e	13.9±1.25 ^d	15.4±0.79 ^d
7:1	0.290±0.03 ^e	0.100±0.05 ^e	0.071±0.01 ^e	0.052±0.01 ^e	21.4±1.80 ^f	26.4±3.54 ^f
14:1	1.25±0.12 ^c	0.540±0.08 ^e	0.034±0.01 ^e	0.024±0.01 ^e	22.5±2.84 ^c	14.3±1.12 ^d
28:1	5.84±0.26 ^d	3.40±0.11 ^d	86.4±1.33 ^d	90.7±2.53 ^d	28.7±1.63 ^b	32.7±3.56 ^{bc}
42:1	23.4±0.67 ^c	17.4±0.70 ^c	147.7±5.46 ^a	129.4±1.05 ^b	32.7±1.96 ^b	35.1±2.62 ^b
56:1	48.1±1.60 ^b	42.1±1.84 ^b	129.9±3.26 ^c	122.8±2.58 ^c	42.2±2.35 ^a	66.2±3.81 ^a
70:1	63.5±1.23 ^a	58.8±1.48 ^a	136.3±1.87 ^b	136.0±3.27 ^a	43.3±3.07 ^a	67.6±2.42 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน (P<0.01)

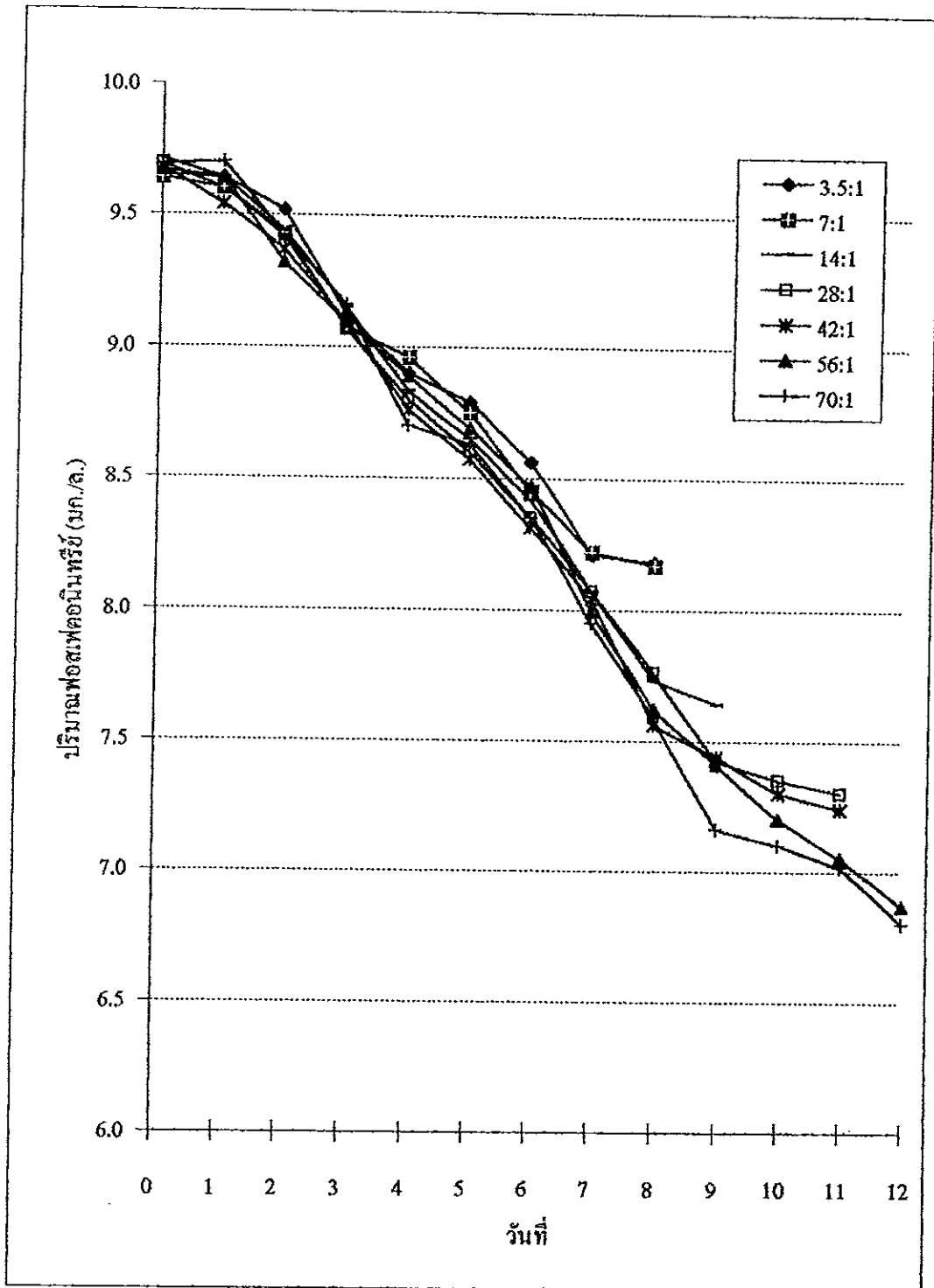
2.1.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 7 สูตรในวันเริ่มต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติคือมีค่า 9.64-9.71 มิลลิกรัม/ลิตร หลังจากนั้นความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.01$) ของปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เกิดขึ้นเกือบทุกวันทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่แตกต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดทดลองเดียวกันในวันที่ต่างกัน ส่วนมากฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในทุกชุดการทดลองลดปริมาณลงตามจำนวนวันที่เพาะเลี้ยงจนมีค่าน้อยที่สุดในวันสุดท้ายของการทดลอง

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทดลองทุกสูตรมีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำใน 2 วันแรกแตกต่างกันน้อยมากและไม่แตกต่างกันทางสถิติในวันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยง หลังจากนั้นจนถึงวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีความแตกต่างของฟอสเฟตอินทรีย์ในแต่ละชุดการทดลองมากขึ้น โดยทั่วไปปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ไม่แตกต่างกันทางสถิติและมีปริมาณสูงกว่าที่มีในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในชุดการทดลองที่มีปริมาณ ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1-70:1 ส่วนมากมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในวันที่คลอเรลลาในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุด ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 มีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่เหลือในวันเดียวกันที่มีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 ส่วนมากมีฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำตลอดการเพาะเลี้ยงน้อยมากและไม่แตกต่างกันทางสถิติเกือบทุกวัน ยกเว้นในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด (วันที่ 9) ในวันที่คลอเรลลาในชุดการทดลองที่ 4 และในวันที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุด ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 มีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์สูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 70:1 อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1-42:1 (ภาพที่ 11)

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันที่คลอเรลลาในทุกชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าต่ำกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในวันก่อนวันที่ คลอเรลลาในทุกชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันในชุดการทดลองเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 15) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่เหลืออยู่ในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันก่อนวันดังกล่าว 1 วันในระหว่าง 7 ชุดการทดลองมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในทำนองเดียวกัน ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 8.75-8.79 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่มีฟอสเฟตอินทรีย์ 8.42 ± 0.04 มิลลิกรัม/ลิตรในน้ำ, ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 42:1 มีฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำ 8.04-8.07 มิลลิกรัม/ลิตร และในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีฟอสเฟตอินทรีย์ 7.59-7.62 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำระหว่างในชุดการทดลอง 2 คู่หลังไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ส่วนในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 8.45-8.56 มิลลิกรัม/ลิตร และมีปริมาณสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ ในน้ำในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 28:1 และ 42:1 ที่มีฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำ 8.42 ± 0.04 , 8.07 ± 0.05 และ 8.04 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่มากกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 อย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดในปริมาณที่ต่ำกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติในระหว่างสองชุดการทดลองดังกล่าว มีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 เท่ากับ 7.62 ± 0.09 และ 7.59 ± 0.05 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ภาพที่ 11 ปริมาณฟอสฟอรัสที่ขับออกในปัสสาวะเฉลี่ยในน้ำปัสสาวะเลี้ยงคอกอเลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยง
คลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	9.65±0.06 ^a	9.64±0.05 ^a	9.71±0.03 ^a	9.69±0.03 ^a	9.68±0.04 ^a	9.67±0.03 ^a	9.69±0.04 ^a
1	^A 9.64±0.02 ^{ab}	^A 9.60±0.03 ^a	^A 9.64±0.04 ^a	^A 9.60±0.06 ^a	^B 9.54±0.06 ^b	^A 9.64±0.06 ^a	^A 9.70±0.05 ^a
2	^A 9.52±0.04 ^b	^{AB} 9.43±0.04 ^b	^{AB} 9.44±0.05 ^b	^{AB} 9.42±0.06 ^b	^B 9.37±0.07 ^c	^B 9.32±0.03 ^b	^{AB} 9.42±0.05 ^b
3	9.12±0.05 ^c	9.07±0.03 ^c	9.15±0.05 ^c	9.07±0.04 ^c	9.09±0.02 ^d	9.09±0.06 ^c	9.16±0.04 ^c
4	^{AB} 8.90±0.07 ^d	^A 8.96±0.03 ^d	^{BC} 8.83±0.04 ^d	^{BC} 8.80±0.04 ^d	^{CD} 8.76±0.03 ^e	^{AB} 8.89±0.02 ^d	^D 8.70±0.04 ^d
5	^A 8.79±0.05 ^d	^{AB} 8.75±0.05 ^e	^{BC} 8.65±0.05 ^e	^C 8.60±0.03 ^e	^C 8.57±0.08 ^f	^{ABC} 8.69±0.03 ^e	^{BC} 8.63±0.06 ^d
6	^A 8.56±0.04 ^e	^{ABC} 8.45±0.04 ^f	^{BC} 8.42±0.04 ^f	^{BC} 8.35±0.05 ^f	^C 8.31±0.06 ^g	^{AB} 8.47±0.06 ^f	^{BC} 8.35±0.06 ^e
7	^A 8.21±0.09 ^f	^A 8.22±0.04 ^g	^B 8.07±0.03 ^g	^B 8.07±0.05 ^g	^{BC} 8.04±0.06 ^h	^{BC} 7.99±0.08 ^g	^C 7.95±0.04 ^f
8	^A 8.18±0.05 ^f	^A 8.17±0.03 ^g	^{BC} 7.73±0.05 ^h	^B 7.76±0.04 ^h	^D 7.56±0.07 ⁱ	^{CD} 7.62±0.09 ^h	^D 7.59±0.05 ^g
9	-	-	^A 7.64±0.11 ^h	^A 7.42±0.04 ⁱ	^A 7.44±0.09 ⁱ	^A 7.41±0.09 ⁱ	^B 7.16±0.10 ^h
10	-	-	-	^A 7.35±0.04 ⁱ	^A 7.30±0.04 ⁱ	^{BC} 7.20±0.05 ^j	^C 7.10±0.04 ^h
11	-	-	-	^A 7.30±0.03 ⁱ	^A 7.24±0.08 ⁱ	^B 7.05±0.07 ^k	^B 7.02±0.10 ⁱ
12	-	-	-	-	-	6.87±0.03 ⁱ	6.80±0.05 ^j

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$; วันที่ 1, $P < 0.05$)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด ในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

2.1.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม

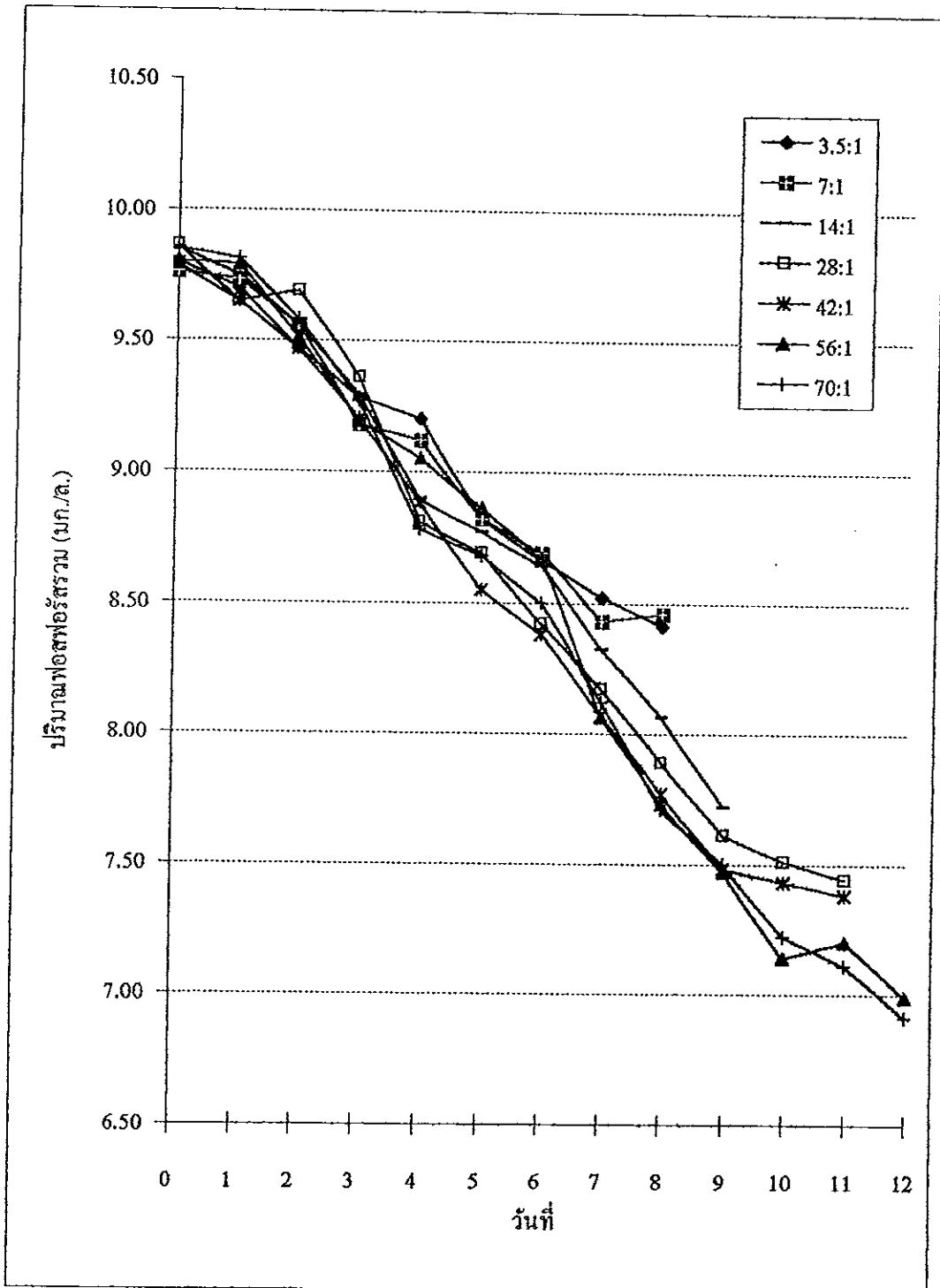
ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองลดปริมาณลงเป็นลำดับตามจำนวนวันที่เพาะเลี้ยงในทำนองเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในวันเริ่มต้นมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 7 สูตรไม่แตกต่างกันทางสถิติคือมีค่า 9.76-9.86 มิลลิกรัม/ลิตร หลังจากนั้นปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันเกือบทุกวัน ยกเว้นในวันที่ 2 และวันที่ 6 ที่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรทต่างกันมีฟอสฟอรัสรวมใกล้เคียงกัน

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุดคือ 8.64-8.69 มิลลิกรัม/ลิตร ส่วนในวันที่ 7 ที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุด ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาทั้งสามชุดการทดลองมีฟอสฟอรัสรวมสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปริมาณฟอสฟอรัสรวมในชุดการทดลองที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 มีค่าใกล้เคียงกันเกือบทุกวันยกเว้นในวันที่ 1, วันที่ 3 และวันที่ 5 ที่มีค่าแตกต่างกันเล็กน้อย มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเท่ากับ 7.71-7.89 และ 7.47-7.61 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่คลอเรลลาในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-42:1 และ 56:1-70:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุดตามลำดับ

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่เหลืออยู่ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดมีปริมาณต่ำกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่เหลืออยู่ในน้ำในวันก่อนหน้า 1 วันในชุดการทดลองเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 และ 28:1 ที่มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในทั้งสองวันดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 12 และ ตารางที่ 16)

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่เหลืออยู่ในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด และในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันของทั้ง 7 ชุดการทดลองมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในระหว่างชุดการทดลองเช่นเดียวกันในทั้งสองวัน กล่าวคือมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่ตรวจพบในชุดการทดลองในวันที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 เท่ากับ 8.82 และ 8.66-8.69 มิลลิกรัม/ลิตรในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความ

หนาแน่นสูงสุด 1 วัน และในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดตามลำดับ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาทั้งสองชุดการทดลองในทั้งสองวันสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ในน้ำมีฟอสฟอรัสรวม 8.64 ± 0.08 และ 8.32 ± 0.13 มิลลิกรัม/ลิตรในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดตามลำดับ, การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีฟอสฟอรัสรวมในน้ำ 8.07-8.17 และ 7.77-7.89 มิลลิกรัม/ลิตรในวันก่อน 1 วันและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดตามลำดับ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่ต่ำกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีอยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดการทดลองที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 อย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำต่ำกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในทุกชุดการทดลองที่ได้กล่าวมาข้างต้นอย่างมีนัยสำคัญ และไม่แตกต่างกันทางสถิติทั้งในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดและในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในสองชุดการทดลองดังกล่าวมีค่า 7.71-7.73 และ 7.47-7.50 มิลลิกรัม/ลิตรในวันก่อนและวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ภาพที่ 12 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำพะเลียงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเคลลา
ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	9.80±0.08 ^a	9.76±0.05 ^a	9.85±0.06 ^a	9.86±0.02 ^a	9.79±0.06 ^a	9.80±0.05 ^a	9.85±0.04 ^a
1	^{BC} 9.70±0.03 ^a	^{AB} 9.73±0.07 ^a	^{ABC} 9.75±0.05 ^a	^C 9.65±0.04 ^{ab}	^C 9.65±0.09 ^a	^{AB} 9.79±0.06 ^a	^A 9.81±0.05 ^a
2	9.47±0.05 ^b	9.56±0.09 ^b	9.56±0.07 ^b	9.69±0.07 ^{ab}	9.47±0.09 ^b	9.51±0.07 ^b	9.58±0.05 ^b
3	^{AB} 9.28±0.06 ^c	^B 9.18±0.04 ^c	^{AB} 9.29±0.04 ^c	^A 9.36±0.06 ^{bc}	^B 9.20±0.05 ^c	^B 9.19±0.05 ^c	^{AB} 9.27±0.07 ^c
4	^A 9.20±0.06 ^c	^A 9.12±0.06 ^c	^A 8.89±0.09 ^d	^B 8.81±0.08 ^c	^B 8.88±0.04 ^d	^B 9.05±0.06 ^c	^B 8.78±0.06 ^d
5	^{ABC} 8.82±0.08 ^d	^{AB} 8.82±0.06 ^d	^{ABC} 8.77±0.04 ^{de}	^{BC} 8.69±0.06 ^d	^D 8.55±0.06 ^e	^A 8.86±0.05 ^d	^{CD} 8.68±0.04 ^d
6	^B 8.66±0.07 ^e	^B 8.69±0.04 ^d	8.64±0.08 ^e	8.42±0.05 ^{de}	8.38±0.07 ^f	8.67±0.07 ^e	8.50±0.06 ^e
7	^A 8.52±0.07 ^e	^{AB} 8.43±0.06 ^e	^{BC} 8.32±0.13 ^f	^D 8.17±0.06 ^{ef}	^D 8.07±0.04 ^g	^D 8.06±0.06 ^f	^D 8.12±0.05 ^f
8	^A 8.41±0.10 ^e	^A 8.46±0.05 ^e	^B 8.06±0.08 ^g	^{BC} 7.89±0.06 ^g	^C 7.77±0.07 ^h	^C 7.73±0.09 ^g	^C 7.71±0.04 ^g
9	-	-	^A 7.72±0.07 ^h	^{AB} 7.61±0.02 ^g	^B 7.48±0.07 ⁱ	^B 7.47±0.08 ^h	^B 7.50±0.09 ^h
10	-	-	-	^A 7.51±0.06 ^g	^{AB} 7.43±0.06 ⁱ	^C 7.14±0.11 ⁱ	^{BC} 7.22±0.09 ⁱ
11	-	-	-	^A 7.44±0.08 ^g	^A 7.38±0.06 ⁱ	^B 7.20±0.07 ⁱ	^B 7.11±0.06 ⁱ
12	-	-	-	-	-	6.99±0.06 ⁱ	6.91±0.03 ⁱ

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)
2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเคลลามีค่าสูงที่สุด ในแต่ละชุดการทดลอง
3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1)

ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร	ฟอสเฟตอินทรีย์		ฟอสฟอรัสรวม	
	Dmax-1	Dmax (X)	Dmax-1	Dmax
3.5:1	8.79±0.05 ^a	8.56±0.04 ^a (6)	8.82±0.08 ^a	8.66±0.07 ^a
7:1	8.75±0.05 ^a	8.45±0.04 ^a (6)	8.82±0.06 ^a	8.69±0.04 ^a
14:1	8.42±0.04 ^b	8.07±0.03 ^b (7)	8.64±0.08 ^b	8.32±0.13 ^b
28:1	8.07±0.05 ^c	7.76±0.04 ^c (8)	8.17±0.06 ^c	7.89±0.06 ^c
42:1	8.04±0.06 ^c	7.56±0.07 ^d (8)	8.07±0.04 ^c	7.77±0.07 ^c
56:1	7.62±0.09 ^d	7.41±0.09 ^d (9)	7.73±0.09 ^d	7.47±0.08 ^d
70:1	7.59±0.05 ^d	7.16±0.10 ^e (9)	7.71±0.04 ^d	7.50±0.09 ^d

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

2. (X) แสดงวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด

2.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์

2.2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1, 14:1, 28:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 ในสภาพการเพาะเลี้ยงเช่นเดียวกับหัวข้อ 2.1; หน้า 44 ดังต่อไปนี้

2.2.1.1 การเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร มีการเจริญทวีจำนวนได้ความหนาแน่นของเซลล์ ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า รวมทั้งขนาดเซลล์มีค่าและผลจากการเปรียบเทียบทางสถิติทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันและในชุดการทดลองเดียวกันเมื่อต่างช่วงเวลากันใกล้เคียงกับผลจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในการทดลองในหัวข้อที่ 2.1.1; หน้า 44 (ตารางที่ 1-3 ในภาคผนวก ค) ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1, 14:1, 28:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 ในวันที่กำหนดว่าจะนำไปเลี้ยงโรติเฟอร์ (วันก่อนวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุด; ผลจากการทดลองในหัวข้อที่ 2.1.1) คือวันที่ 5, 5, 6, 7, 7, 8 และ 8 มีค่าเท่ากับ $9.76 \pm 0.00 \times 10^6$, $8.17 \pm 0.99 \times 10^6$, $10.27 \pm 1.97 \times 10^6$, $11.95 \pm 1.36 \times 10^6$, $14.20 \pm 1.11 \times 10^6$, $17.40 \pm 1.45 \times 10^6$ และ $16.86 \pm 1.09 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 และ 3.5:1-14:1-28:1 ในวันที่ดังกล่าวมีค่าใกล้เคียงกัน โดยที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 ในวันที่ดังกล่าวให้ผลที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติและมีค่าต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตสูงกว่าในชุดการทดลองที่เหลือ คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดเมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 ค่าความหนาแน่นดังกล่าวกับความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 70:1 และความหนาแน่นของคลอเรลลาในชุดควบคุมไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทดลองเกือบทุกสูตรในวันที่เก็บเกี่ยวไปเลี้ยงโรติเฟอร์ส่วนมากมีค่าใกล้เคียงกันคือ 1.890-2.273 วัน ยกเว้นระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 ที่มีค่าสั้นกว่าค่าระยะเวลาดังกล่าวของคลอเรลลาในชุดการทดลอง อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญคือ 1.704 ± 0.00 วัน อย่างไรก็ตามค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ

7:1 ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ขนาดเซลล์ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทั้ง 7 สูตรในวันที่จะนำไปเลี้ยงไรติเฟอร์มีค่าใกล้เคียงกันทุกชุดการทดลองคือ 4.36-4.60 ไมครอน (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร (วันที่ของการเพาะเลี้ยง)	คลอเรลลา		
	ความหนาแน่น	G	ขนาดเซลล์
3.5:1 (5)	9.76±0.00 ^{cd}	1.704±0.00 ^b	4.37±0.00
7:1 (5)	8.17±0.99 ^d	1.890±0.15 ^{ab}	4.60±0.41
14:1 (6)	10.27±1.97 ^{cd}	2.065±0.16 ^a	4.36±0.18
28:1 (7)	11.95±1.36 ^{bc}	2.273±0.01 ^a	4.48±0.19
42:1 (7)	14.20±1.11 ^{ab}	2.031±0.07 ^a	4.49±0.30
56:1 (8)	17.40±1.45 ^a	2.135±0.05 ^a	4.40±0.46
70:1 (8)	16.86±1.09 ^a	2.214±0.05 ^a	4.47±0.32

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

2.2.1.2 คุณภาพน้ำ

ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในระหว่างชุดทดลองเกือบทุกชุดการทดลองและในชุดทดลองเดียวกันเมื่อต่างช่วงเวลากันทำนองเดียวกับผลในหัวข้อที่ 2.1.2; หน้า 54 (ตารางที่ 4-8 ในภาคผนวก ค)

ปริมาณไนเตรทในน้ำตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการทดลองมีค่าสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนเตรทในอาหาร ปริมาณไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาทั้ง 7 ชุดการทดลองลดลงเป็นลำดับจากวันเริ่มต้นที่มีค่ามากที่สุดและแตกต่างกันทางสถิติ จนเหลือปริมาณไนเตรทน้อยที่สุดในวันในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ ในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีปริมาณไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการ

เลี้ยงโรติเฟอร์น้อยมาก (0.04-1.21 มิลลิกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ชุดควบคุม) มีปริมาณไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำในวันดังกล่าวสูงกว่าในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 แต่ต่ำกว่าในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 อย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณไนเตรทในน้ำของ 4 ชุดทดลองหลังนี้มีค่า 5.80 ± 0.18 , 22.2 ± 1.89 , 44.7 ± 3.90 และ 61.2 ± 2.35 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ

ปริมาณไนโตรเจนในวันเริ่มต้นทำการทดลองเพาะเลี้ยงมีค่าใกล้เคียงกันทั้ง 7 ชุดการทดลองคือ 17.9-20.6 ไมโครกรัม/ลิตร ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ มีปริมาณไนโตรเจนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 14:1 ลดลงจากวันเริ่มต้นจนมีค่าน้อยที่สุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 0, 0.07 ± 0.01 และ 0.06 ± 0.02 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 มีปริมาณไนโตรเจนในน้ำสูงที่สุดในวันที่ 1 เท่ากับ 19.3 ± 0.62 ไมโครกรัม/ลิตรพร้อมกับในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 ที่มีปริมาณไนโตรเจนสูงที่สุดเท่ากับ 25.5 ± 1.73 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณไนโตรเจนในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 มีค่าต่ำกว่าในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีปริมาณไนโตรเจนในน้ำสูงกว่าในสองการทดลองแรกมากคือ 47.2 ± 4.15 ไมโครกรัม/ลิตรในวันที่ 2 ของการเพาะเลี้ยงตั้งแต่วันที่ 2 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไปปริมาณไนโตรเจนในน้ำในทั้ง 3 ชุดการทดลองมีค่าต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนเพิ่มมากขึ้น ปริมาณไนโตรเจนในทั้งสองชุดการทดลองนี้มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 127.6 ± 2.68 และ 150.7 ± 5.39 ไมโครกรัม/ลิตรก่อนวันที่จะนำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ 2 และ 1 วันตามลำดับ ไนโตรเจนในน้ำในสองชุดการทดลองนี้ลดปริมาณลงเล็กน้อยในวันที่นำ คลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ ส่วนการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1-70:1 มีปริมาณไนโตรเจนในน้ำเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในระหว่างการเพาะเลี้ยงและมีค่าสูงที่สุดในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์เท่ากับ 143.2 ± 2.98 และ 151.0 ± 3.16 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติและสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ชุดควบคุม) รวมทั้งใน

ชุดการทดลองอื่นที่เหลือในวันเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ในวันที่ปริมาณไนโตรเจนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-28:1 ที่มีค่าต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 อย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ไนโตรเจนในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติและเป็นค่าที่ต่ำที่สุดคือ 0, 0.07 ± 0.01 และ 0.07 ± 0.02 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ

ส่วนปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันเริ่มต้นมีค่าแตกต่างกันในระหว่างบางชุดการทดลอง ปริมาณแอมโมเนียมีค่ามากที่สุดในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และมีค่าต่ำที่สุดในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลา 6 ใน 7 ชุดการทดลอง (ยกเว้นชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1) ในแต่ละวันปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพิ่มขึ้นจากวันเริ่มต้นจนถึงในวันที่เก็บเกี่ยวคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติ ตั้งแต่วันที่ 4 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา กระทั่งวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ ปริมาณแอมโมเนียในน้ำส่วนใหญ่มีค่าแปรผันโดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์มีแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 น้อยที่สุดคือ 13.9 ± 0.00 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองนี้มีค่าไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่มีค่า 18.1 ± 1.28 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีค่ามากที่สุดเท่ากับ 60.2 ± 4.67 ไมโครกรัม/ลิตรในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 28:1, 42:1 และ 56:1 มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำ 18.1 ± 1.28 , 40.2 ± 1.50 , 48.0 ± 2.05 และ 54.3 ± 1.87 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ

ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาทุกชุดการทดลองมีปริมาณฟอสเฟต-อนินทรีย์ในวันเริ่มต้นใกล้เคียงกันคือ 9.75-9.85 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในทุกชุดการทดลองมีค่าลดลงจากวันเริ่มต้นเป็นลำดับจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์ ตั้งแต่วันที่ 4 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเป็นต้นไปมีฟอสเฟตอนินทรีย์เหลืออยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารทดลองส่วนมากในปริมาณที่แปรผันกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ในน้ำมีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์แตกต่างกันทางสถิติในวันที่เก็บเกี่ยวคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์ ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท :

ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีฟอสเฟตอินทรีย์ใกล้เคียงกันคือ 8.60-8.61 มิลลิกรัม/ลิตร ค่าดังกล่าวสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ในน้ำมีฟอสเฟตอินทรีย์ 8.35 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตร ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีค่าฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเหลืออยู่ในปริมาณที่ใกล้เคียงกันคือ 7.94-8.00 มิลลิกรัม/ลิตร ในน้ำมีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์น้อยที่สุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1

ส่วนปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำมีการเปลี่ยนแปลงและมีผลการเปรียบเทียบทางสถิติในการทำงานของเดียวกันกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ข้างต้น กล่าวคือปริมาณฟอสฟอรัสรวมในวันเริ่มต้นของทุกสูตรอาหารมีค่าใกล้เคียงกันคือ 9.86-9.92 มิลลิกรัม/ลิตร หลังจากนั้นปริมาณฟอสฟอรัสรวมมีค่าลดลงในทุกชุดการทดลอง ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำมีค่าต่ำที่สุดใกล้เคียงกันในวันที่เก็บเกี่ยวคลอเรลลาไปเลี้ยงโรติเฟอร์ 7.70 ± 0.05 และ 7.72 ± 0.11 มิลลิกรัม/ลิตรเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 ตามลำดับ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในวันดังกล่าวมีค่าสูงที่สุด 8.77-8.81 มิลลิกรัม/ลิตรในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 รองลงมาได้แก่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่มีค่าฟอสฟอรัสรวม 8.43 ± 0.04 มิลลิกรัม/ลิตร และในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีปริมาณฟอสฟอรัสรวม 8.15 ± 0.05 และ 8.16 ± 0.07 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันเริ่มต้นและในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

คุณภาพน้ำ	วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร						
		3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
ไนเตรท	1	^C 8.25±0.04 ^a	^F 16.4±0.15 ^a	^E 33.5±1.11 ^a	^D 63.5±0.65 ^a	^C 86.1±1.91 ^a	^B 123.1±1.46 ^a	^A 144.2±1.65 ^a
	2	^E 0.04±0.00 ^e	^E 0.25±0.04 ^e	^{DE} 1.21±0.17 ^o	^D 5.80±0.18 ^h	^C 22.2±1.89 ^g	^B 44.7±3.99 ⁱ	^A 61.2±2.35 ⁱ
ไนไตรท์	1	18.0±1.34 ^a	18.5±0.80 ^b	20.1±2.00 ^c	18.6±1.50 ^e	18.0±1.53 ^g	20.6±1.70 ^h	17.9±2.26 ^f
	2	^D 0 ^c	^D 0.07±0.01 ^c	^D 0.07±0.02 ^d	^C 101.6±4.59 ^b	^B 126.8±8.32 ^b	^A 143.2±2.98 ^a	^A 151.0±3.16 ^a
แอมโมเนีย	1	^C 8.87±0.09	^{AB} 9.11±0.10 ^c	^A 9.16±0.06 ^c	^{BC} 8.94±0.14 ^e	^{ABC} 9.03±0.15 ^f	^C 8.89±0.14 ^f	^{BC} 8.93±0.09 ^f
	2	^F 13.9±0.00	^E 24.4±0.70 ^a	^F 18.1±1.28 ^a	^D 40.2±1.50 ^a	^C 48.0±2.05 ^a	^B 54.3±1.87 ^a	^A 60.2±4.67 ^a
ฟอสเฟต-อินทรีย์	1	9.75±0.03 ^a	9.79±0.04 ^a	9.83±0.05 ^a	9.84±0.03 ^a	9.79±0.03 ^a	9.82±0.06 ^a	9.85±0.06 ^a
	2	^A 8.61±0.00 ^f	^A 8.60±0.05 ^o	^B 8.35±0.06 ^f	^C 8.00±0.05 ^h	^C 7.94±0.06 ^h	^D 7.58±0.08 ^g	^D 7.59±0.11 ^h
ฟอสฟอรัสรวม	1	9.86±0.08 ^a	9.90±0.05 ^a	9.91±0.04 ^a	9.90±0.04 ^a	9.87±0.03 ^a	9.87±0.03 ^a	9.92±0.04 ^a
	2	^A 8.77±0.00 ^f	^A 8.81±0.06 ^e	^B 8.43±0.04 ^g	^C 8.15±0.05 ^h	^C 8.16±0.07 ^h	^D 7.70±0.05 ⁱ	^D 7.72±0.11 ^h

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)
2. วันที่ 1 = วันเริ่มต้นเพาะเลี้ยงคลอเรลลา, วันที่ 2 = ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

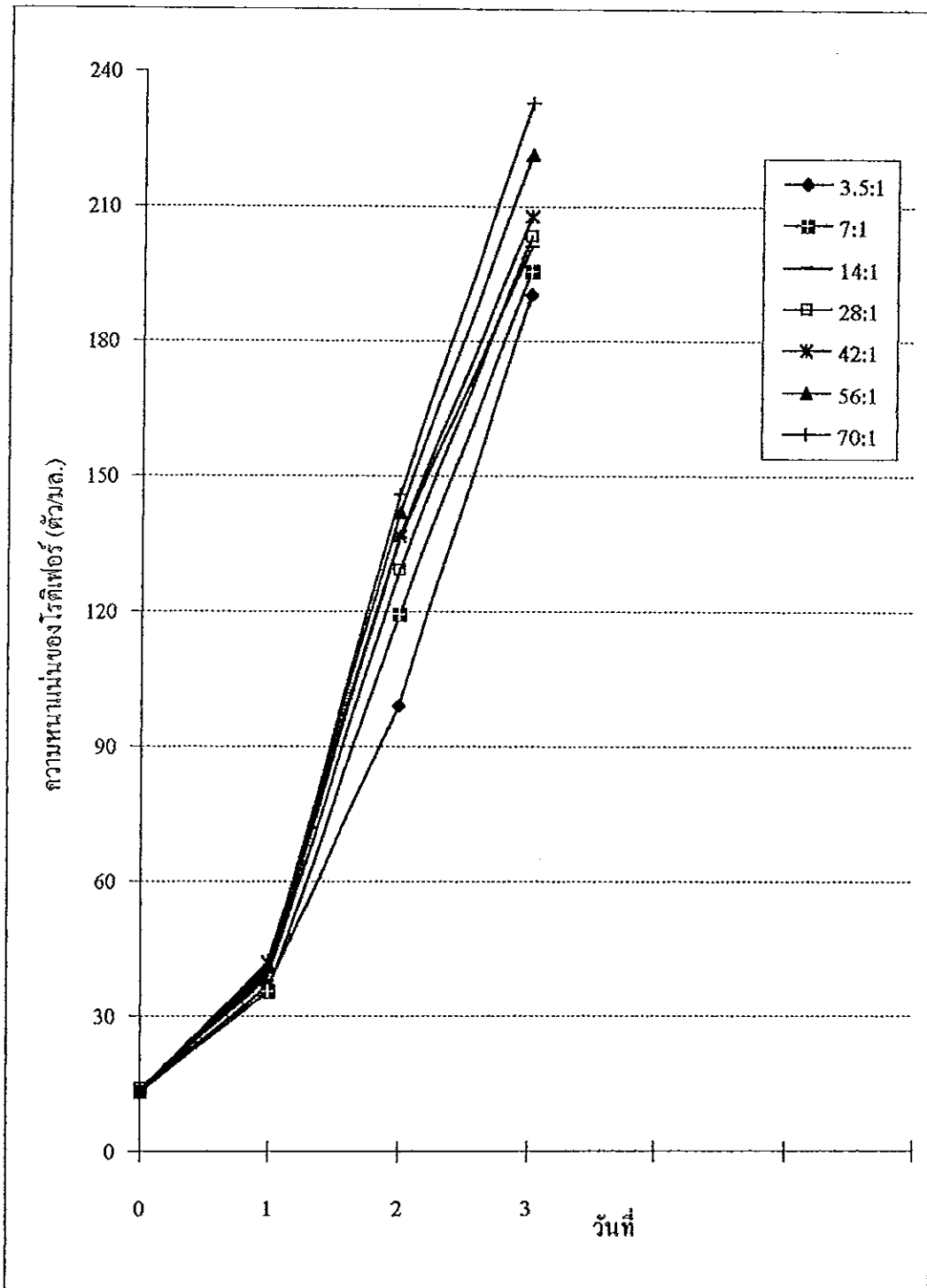
2.2.2 การเลี้ยงไรติเฟอร์

ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77) ใช้คลอเรลลาเริ่มต้น 4.5×10^6 เซลล์/ไรติเฟอร์ 15 ตัว/มิลลิลิตร เลี้ยงไรติเฟอร์ในที่มีดื่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน อุณหภูมิ 28-32 องศาเซลเซียส และความเป็นกรดเป็นด่าง 8 ± 0.3 ได้ผลดังนี้

2.2.2.1 การเจริญของไรติเฟอร์

2.2.2.1.1 ความหนาแน่นของไรติเฟอร์

ตลอดระยะเวลาการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร ไรติเฟอร์เพิ่มจำนวนได้ความหนาแน่นมากเป็นลำดับเมื่อเลี้ยงไรติเฟอร์นานวันขึ้นความแตกต่าง ($P < 0.01$) ของปริมาณไรติเฟอร์ในแต่ละชุดการทดลองเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 2 ของการเลี้ยงเป็นต้นไป ในวันที่ 2 ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 มีความหนาแน่นเฉลี่ย (136.2-145.8 ตัว/มิลลิลิตร) มากกว่าไรติเฟอร์ในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 มีความหนาแน่นน้อยที่สุด (99.0 ± 0.00 ตัว/มิลลิลิตร) ในวันที่ 3 ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีความหนาแน่นเฉลี่ย (221.4-232.9 ตัว/มิลลิลิตร) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และมากกว่าความหนาแน่นของไรติเฟอร์ในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ไรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 มีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงที่สุด 232.9 ± 12.24 ตัว/มิลลิลิตร ไรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1, 28:1 และ 14:1 มีความหนาแน่นไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 207.7 ± 6.66 , 203.3 ± 10.26 และ 201.0 ± 4.00 ตัว/มิลลิลิตรตามลำดับ ไม่ปรากฏความแตกต่างทางสถิติระหว่างความหนาแน่นของไรติเฟอร์ที่ให้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 42:1 ไรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีความหนาแน่นน้อยที่สุดคือ 190.3 ± 0.00 และ 195.6 ± 5.61 ตัว/มิลลิลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกับค่าความหนาแน่นของไรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1-42:1 (ภาพที่ 13 และ ตารางที่ 20)

ภาพที่ 13 ความหนาแน่นเฉลี่ยของโรติเฟออร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรเซลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยง
ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

2.2.2.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า

ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทั้ง 7 ชุดการทดลองดังกล่าวมีค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในวันที่ 2 และ 3 ของการเลี้ยงแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยทั่วไปไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรตต่ำกว่ามีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าที่ยาวนานกว่าไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรตสูงกว่าเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่มีปริมาณไนเตรต : ฟอสเฟต 14:1 ในทั้งสองวัน ในวันที่ 2 ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรต : ฟอสเฟต 3.5:1 มีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าที่ยาวนานที่สุดคือ 0.690 ± 0.00 วัน ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรต : ฟอสเฟต 14:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 ใช้ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าไม่แตกต่างกันทางสถิติและสั้นกว่าไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในทุกสูตรอาหารที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของไรติเฟอร์ในกลุ่มนี้มีค่า 0.586-0.592 วัน ในวันที่ 3 ของการเลี้ยง ไรติเฟอร์ที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรต : ฟอสเฟต 14:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 มีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าไม่แตกต่างกันทางสถิติและสั้นกว่าไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารทุกสูตรที่เหลือคือ 0.734-0.759 วัน ส่วนในชุดการทดลองอื่นที่ไรติเฟอร์ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรต : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 28:1 มีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าไม่แตกต่างกันทางสถิติและยาวนานกว่าไรติเฟอร์ในชุดการทดลองอื่นคือ 0.772-0.782 วัน (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (ตัว/มล.) และระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอโรเลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

ปริมาณ ไนโตรเจน : ฟอสเฟต	ความหนาแน่นของโรติเฟอร์ - จำนวนที่				G - จำนวนที่		
	0	1	2	3	1	2	3
3.5:1	^D 13.3±0.00	^C 36.7±0.00	^B 99.0±0.00 ^d	^A 190.3±0.00 ^e	^C 0.683±0.00	^B 0.690±0.00 ^a	^A 0.782±0.00 ^a
7:1	^D 13.3±0.65	^C 35.5±4.61	^B 119.3±3.21 ^c	^A 195.6±5.61 ^c	^{AB} 0.696±0.07	^B 0.632±0.02 ^b	^A 0.774±0.02 ^{ab}
14:1	^D 13.0±0.58	^C 39.4±2.98	^B 136.2±0.68 ^{ab}	^A 201.0±4.00 ^{bc}	^B 0.628±0.06	^B 0.590±0.01 ^c	^A 0.759±0.007 ^{abc}
28:1	^D 13.8±0.92	^C 38.5±7.40	^B 129.1±4.66 ^{bc}	^A 203.3±10.26 ^{bc}	0.689±0.10	0.640±0.03 ^b	0.772±0.01 ^{ab}
42:1	^D 12.9±0.51	^C 42.0±1.87	^B 136.7±4.34 ^{ab}	^A 207.7±6.66 ^{bc}	^B 0.588±0.04	^B 0.587±0.02 ^c	^A 0.748±0.02 ^{bc}
56:1	^D 13.7±0.65	^C 41.1±2.76	^B 141.8±4.62 ^a	^A 221.4±8.94 ^{ab}	^B 0.630±0.01	^C 0.592±0.003 ^c	^A 0.746±0.003 ^{bc}
70:1	^D 13.7±0.35	^C 40.3±6.37	^B 145.8±7.21 ^a	^A 232.9±12.24 ^a	^{AB} 0.654±0.09	^B 0.586±0.09 ^c	^A 0.734±0.01 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01; ค่า G ของชุดทดลองที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 7:1 และ 70:1, P<0.05)

2.2.2.1.3 ขนาดของตัวโรติเฟอร์

ขนาดของโรติเฟอร์ที่ได้จากการเลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารทั้ง 7 สูตรในช่วงสองวันแรกของการเลี้ยงแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในวันที่ 1 โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 70:1 มีขนาดของเกราะหุ้มลำตัว (106.2 ± 0.00 และ 106.2 ± 2.22 ไมครอนตามลำดับ) แคบกว่าโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1-42:1 ($116.5-119.9$ ไมครอน) อย่างมีนัยสำคัญ โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 และ 56:1 มีความกว้างของเกราะหุ้มลำตัวไม่แตกต่างกันทางสถิติและไม่แตกต่างจากความกว้างของเกราะหุ้มลำตัวของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารทุกสูตรที่เหลือ ส่วนในวันที่ 2 ทั้งความกว้างและความยาวของเกราะหุ้ม ลำตัวของโรติเฟอร์แตกต่างกัน โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 28:1 มีเกราะหุ้มลำตัว ($106.2-108.4$ ไมครอน) แคบกว่าของโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ($117.8-119.9$ ไมครอน) อย่างมีนัยสำคัญ ความยาวของเกราะหุ้มลำตัวของโรติเฟอร์ในทั้ง 2 ชุดการทดลองนี้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และไม่แตกต่างกับของโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรอื่นที่เหลือเกือบทุกสูตร ยกเว้นความยาวของเกราะหุ้มลำตัวของโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 ที่มีเกราะหุ้มลำตัว (111.4 ± 2.22 ไมครอน) สั้นกว่าของโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรอื่น ($106.2-119.9$ ไมครอน) ทุกสูตรอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความกว้าง-ความยาวของเกราะหุ้มตัว (ไมครอน) ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วย
 คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า
 83)

ปริมาณ ไนโตรเจน ; ฟอสเฟต	ความกว้าง วันที่				ความยาว วันที่			
	0	1	2	3	0	1	2	3
3.5:1	^A 121.6±0.00	^C 106.2±0.00 ^b	^{AB} 117.8±0.00 ^{ab}	^B 113.9±0.00	179.2±0.00	166.4±0.00	163.8±0.00 ^{ab}	176.6±0.00
7:1	^A 121.6±8.96	^{AB} 113.1±1.48 ^{ab}	^A 119.9±3.70 ^a	^B 107.1±4.86	162.1±16.21	160.9±12.60	171.1±3.22 ^a	171.1±6.31
14:1	^A 121.2±5.17	^A 117.8±0.00 ^a	^B 106.2±3.84 ^c	^{AB} 110.5±1.48	^A 174.5±1.48	^{AB} 165.5±3.22	^B 163.0±6.05 ^{ab}	^B 160.9±7.05
28:1	^A 119.5±4.85	^A 119.9±4.50 ^a	^B 108.4±1.96 ^c	^{AB} 112.2±4.50	^A 181.8±4.62	^B 160.9±5.33	^B 160.4±6.57 ^{ab}	^{AB} 169.0±4.62
42:1	114.8±6.57	116.5±5.58 ^a	108.8±3.39 ^{bc}	118.2±3.70	^A 181.3±9.61	^C 158.7±8.39	^{BC} 164.3±7.50 ^{ab}	^{AB} 174.1±4.62
56:1	115.2±3.39	110.9±4.50 ^{ab}	113.5±6.05 ^{abc}	110.1±5.57	172.8±5.87	155.3±3.22	151.5±1.10 ^b	159.1±10.73
70:1	^A 122.0±5.77	^C 106.2±2.22 ^b	^C 111.4±2.22 ^{abc}	^{AB} 116.1±5.77	^A 170.2±0.00	^A 157.9±6.57	^B 134.4±7.79 ^c	^A 157.0±15.40

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยใน
 แนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2.2.2.1.4 จำนวนไขโรติเฟอร์

โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรมีปริมาณไขที่สร้างเฉพาะในวันที่ 1 แตกต่างกันอย่างสถิติ ($P < 0.01$) เพียงวันเดียว กล่าวคือโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีการสร้างไขโดยเฉลี่ยมากกว่าโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่เลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 จำนวนเฉลี่ยของไขโรติเฟอร์ในทั้งสองชุดการทดลองแรกเท่ากับ 66.8 ± 1.65 และ 68.0 ± 0.89 ฟอง/มิลลิลิตรตามลำดับ ในสองชุดการทดลองหลังโรติเฟอร์มีการสร้างไข 40.3 ± 0.00 และ 48.2 ± 8.96 ฟอง/มิลลิลิตรตามลำดับ โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1, 28:1 และ 42:1 มีจำนวนไขที่สร้าง ($52.3-55.7$ ฟอง/มิลลิลิตร) ไม่แตกต่างกับของโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 7:1 (ตารางที่ 22)

2.2.2.1.5 ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ

มีคลอเรลลาเหลืออยู่ในแต่ละชุดการทดลองในแต่ละวันตลอดช่วงการเลี้ยงโรติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$, < 0.05) ในวันที่ 1 โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีคลอเรลลาเหลืออยู่ไม่แตกต่างทางสถิติกับโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1, 28:1, 42:1 และ 70:1 มีความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลือไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในวันที่ 2 มีปริมาณคลอเรลลาเหลือมากที่สุด ในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1-42:1 ที่ยังคงมีคลอเรลลาเหลืออยู่ในน้ำในปริมาณใกล้เคียงกัน มีคลอเรลลาเหลือน้อยที่สุดในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 7:1 และ 3.5:1 ในวันที่ 3 ของการเลี้ยงโรติเฟอร์มีคลอเรลลาเหลือน้อยมากในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 ไม่มีคลอเรลลาเหลืออยู่เลย (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่นของไซโรติเฟอร์ (ฟอง/มล.) และความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลือง ($\times 10^5$ เซลล์/มล.) เมื่อเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต	ความหนาแน่นของไซโรติเฟอร์				ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลือง		
	วันที่				วันที่		
	0	1	2	3	1	2	3
3.5:1	^B 3.00±0.00	^A 40.3±0.00 ^c	^A 54.0±0.00	^B 10.0±0.00	^A 3.80±0.00 ^{abc}	^B 0.55±0.00 ^c	^C 0 ^c
7:1	^B 4.00±0.30	^A 48.2±8.96 ^{bc}	^A 51.3±3.18	^B 6.77±1.75	^A 3.74±0.13 ^{abc}	^B 0.55±0.05 ^c	^C 0 ^c
14:1	^B 3.67±0.85	^A 55.7±2.76 ^b	^A 48.4±7.95	^B 9.13±1.25	^A 3.55±0.16 ^c	^B 0.73±0.05 ^b	^C 0 ^c
28:1	^B 4.87±1.40	^A 52.3±3.61 ^b	^A 49.3±5.86	^B 7.20±2.15	^A 3.67±0.07 ^{bc}	^B 0.78±0.06 ^b	^C 0.007±0.01 ^{bc}
42:1	^C 5.43±1.91	^A 54.8±1.01 ^b	^B 46.4±3.21	^C 7.03±0.58	^A 3.63±0.07 ^{bc}	^B 0.81±0.08 ^b	^C 0.04±0.01 ^{ab}
56:1	^C 5.43±1.86	^A 66.8±1.65 ^a	^B 51.4±3.09	^C 7.67±0.58	^A 3.98±0.13 ^a	^B 1.20±0.06 ^a	^C 0.03±0.03 ^{ab}
70:1	^C 4.43±1.03	^A 68.0±0.89 ^a	^B 55.0±2.17	^C 7.77±1.86	^A 3.89±0.08 ^{ab}	^B 1.29±0.04 ^a	^C 0.03±0.03 ^{ab}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$; ค่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เหลืองในวันที่ 3, $P < 0.05$)

2.2.2.2 คุณภาพน้ำ

ปริมาณไนโตรเจน ไนโตรเจน แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรในแต่ละวันมีค่าและผลของความแตกต่าง ($P < 0.01$) จากการเปรียบเทียบทางสถิติ (ตารางที่ 23-27) สอดคล้องกับผลการทดลองในหัวข้อ 2.2.1; หน้า 77 ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพน้ำมีดังต่อไปนี้

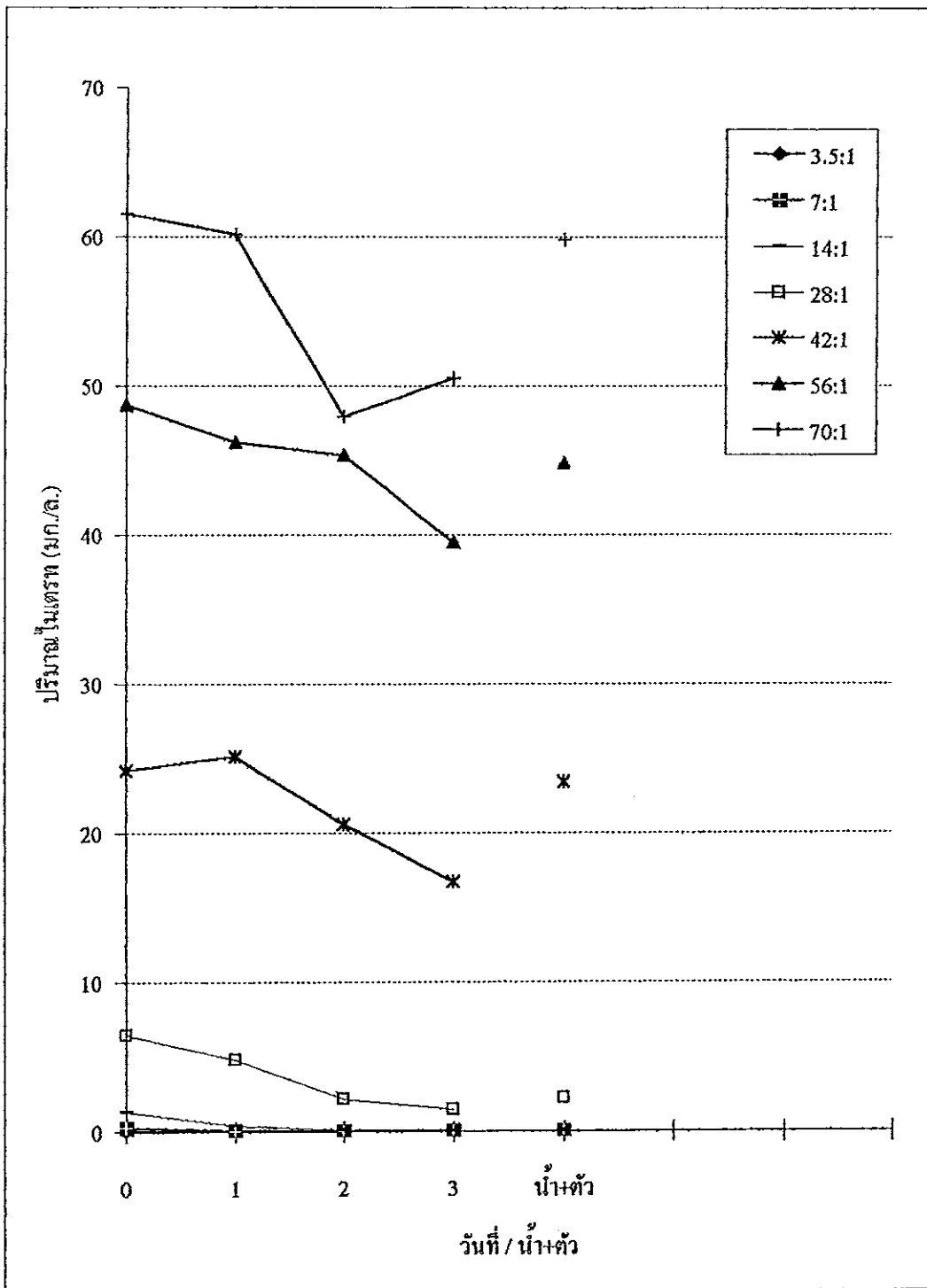
2.2.2.2.1 ปริมาณไนโตรเจน-ไนโตรเจน

ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในทุกชุดการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในวันเริ่มต้นและลดลงเป็นลำดับตามจำนวนวันของการเลี้ยงจนมีค่าต่ำที่สุดในวันที่ 3 เกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ที่ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนน้อยมากในวันเริ่มต้นและตรวจไม่พบไนโตรเจนในน้ำหลังจากนั้น ไนโตรเจนที่พบในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จาก

การเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1-70:1 มีปริมาณแปรผันตรงกับปริมาณไนเตรท ในสูตรอาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ในวันเริ่มต้นปริมาณไนเตรทในน้ำของชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีค่าใกล้เคียงกันและต่ำกว่าปริมาณไนเตรทในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญคือ 0.09-1.34 มิลลิกรัม/ลิตร ตลอดการเลี้ยงไรติเฟอร์ในชุดการทดลองดังกล่าวในน้ำมีไนเตรทใกล้เคียงกันจนไม่เหลือไนเตรทในน้ำเลี้ยงในวันที่ 3 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการทดลองเหมือนกันทั้ง 3 ชุดทดลอง ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ปริมาณไนเตรทในน้ำมีค่าเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีปริมาณไนเตรทมากกว่าปริมาณไนเตรทในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 อย่างมีนัยสำคัญ ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 เหลือปริมาณไนเตรทน้อยกว่าในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 ทั้งในวันเริ่มต้นและในวันที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ปริมาณไนเตรทรวมเฉลี่ยที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำเลี้ยงในระหว่างชุดการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทำนองเดียวกับปริมาณไนเตรทที่ตรวจพบในน้ำในระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ในวันที่ 2 และในวันที่ 3 กล่าวคือตรวจไม่พบไนเตรทหลงเหลืออยู่ทั้งในน้ำเลี้ยงรวมกับตัวไรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 14:1 ส่วนปริมาณไนเตรทรวมเฉลี่ยที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่ใช้ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเช่นเดียวกันคือ 2.21 ± 0.06 , 23.4 ± 2.01 , 44.8 ± 1.48 และ 59.8 ± 1.57 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ

ปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ดังกล่าวมีค่าสูงกว่าปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในน้ำในวันที่ 3 ของชุดการทดลองเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 ที่มีปริมาณไนเตรทในน้ำในวันที่ 3 และปริมาณไนเตรทที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำมีค่าใกล้เคียงกัน (ภาพที่ 14 และตารางที่ 23)

ภาพที่ 14 ปริมาณไนโตรเจนละลายในน้ำ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวของไรดิเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรดิเฟอร์ด้วยโคลอเมลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^E 0.09±0.00	^E 0.25±0.02 ^a	^E 1.34±0.02 ^a	^D 6.48±0.07 ^a	^C 24.2±0.75 ^a	^B 48.7±1.29 ^a	^A 61.5±1.50 ^a
1	^E 0	^E 0 ^b	^E 0.36±0.06 ^b	^D 4.81±0.04 ^b	^C 25.1±1.35 ^a	^B 46.2±1.10 ^{ab}	^A 60.1±2.41 ^a
2	^D 0	^D 0 ^b	^D 0.08±0.01 ^c	^D 2.17±0.08 ^c	^C 20.6±0.96 ^b	^B 45.3±1.11 ^{ab}	^A 57.9±2.51 ^a
3	^D 0	^D 0 ^b	^D 0 ^d	^D 1.44±0.12 ^c	^C 16.7±0.95 ^c	^B 39.5±1.35 ^c	^A 50.5±1.91 ^b
ตัว+น้ำ	^D 0	^D 0 ^b	^D 0 ^d	^D 2.21±0.06 ^c	^C 23.4±2.01 ^{ab}	^B 44.8±1.48 ^b	^A 59.8±1.57 ^a

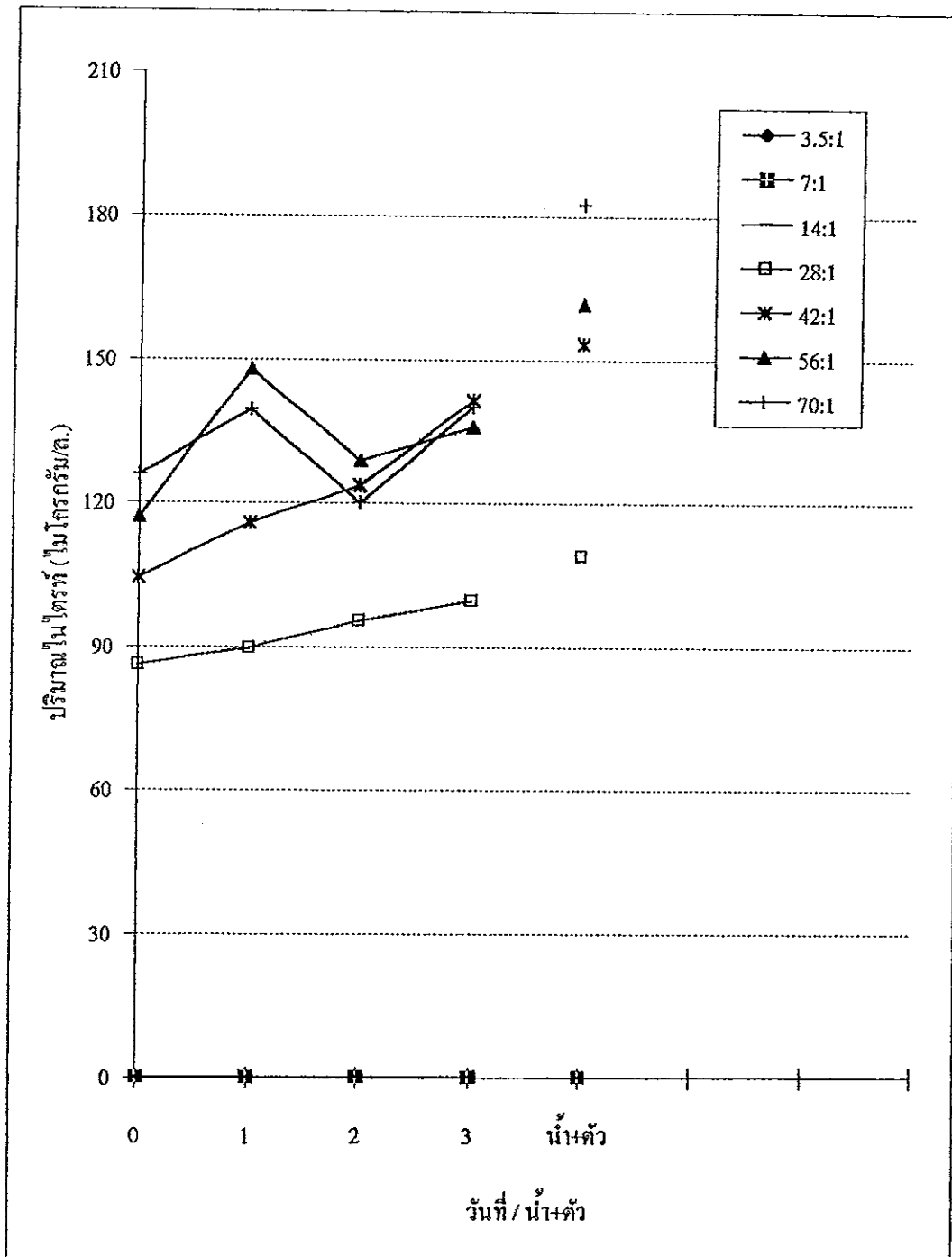
หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)

2.2.2.2 ปริมาณไนโตรเจน-ไนโตรเจน

ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันเริ่มต้นเลี้ยงโรติเฟอร์ในทั้ง 7 ชุดการทดลองมีค่า แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) สัมพันธ์กับปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันที่เก็บเกี่ยวคลอเรลลาไปเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1.2; หน้า 78) ที่ปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในน้ำแปรผันโดยตรงกับปริมาณไนโตรเจนที่ใช้ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ปริมาณไนโตรเจนที่ลดลงการเลี้ยงโรติเฟอร์เกือบทุกชุดการทดลองมีค่าเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันที่เลี้ยงโรติเฟอร์ ยกเว้นในชุดการทดลองที่โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 ที่ในน้ำมีค่าไนโตรเจนที่ลดลงการเลี้ยงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ตรวจไม่พบปริมาณไนโตรเจนในน้ำตลอดการเลี้ยง โรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1 ตรวจพบไนโตรเจนในน้ำในปริมาณน้อยมาก ปริมาณไนโตรเจนตั้งแต่ในวันเริ่มต้นจนกระทั่งจบการทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติ และมีค่าต่ำกว่าค่าไนโตรเจนที่พบในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 อย่างมีนัยสำคัญ

ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดที่มีอยู่ในน้ำและที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 มีค่าต่ำกว่า 1 ไมโครกรัม/ลิตร ในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ปริมาณไนโตรเจนในน้ำมีค่าเพิ่มขึ้นเกือบทุกวันและมีค่าแตกต่างกันทางสถิติเมื่อสิ้นสุดการทดลอง ในชุดการทดลองที่ให้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 และ 70:1 แก่โรติเฟอร์พบปริมาณไนโตรเจนในน้ำสูงที่สุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 141.6 ± 2.38 และ 140.2 ± 0.95 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ รองลงมาได้แก่ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 28:1 ที่ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนในน้ำและที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำเท่ากับ 136.0 ± 1.30 และ 99.5 ± 2.41 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ตรวจไม่พบไนโตรเจนในน้ำและที่มีในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 -70:1 ปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในน้ำรวมกับที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติและแปรผันตามปริมาณไนเตรทในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาคือมีค่า 109.1 ± 3.15 , 153.3 ± 3.54 , 161.7 ± 2.06 และ 182.5 ± 2.26 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำของสี่ชุดการทดลองนี้มีค่าสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันที่ 3 ของชุดการทดลองเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทุกชุดการทดลอง (ภาพที่ 15 และ ตารางที่ 24)

ภาพที่ 15 ปริมาณไนโตรเจนที่ละลายในน้ำ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และ ปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^E 0	^E 0	^E 0.02±0.01	^D 86.1±1.21 ^d	^F 104.3±2.24 ^e	^B 117.0±3.32 ^e	^A 125.9±3.22 ^e
1	^E 0	^E 0	^E 0.03±0.01	^D 89.8±2.43 ^{cd}	^F 115.8±1.36 ^d	^B 147.9±2.58 ^b	^A 139.6±2.39 ^b
2	^D 0	^D 0	^D 0.04±0.02	^C 95.4±1.91 ^{bc}	^F 123.7±2.51 ^c	^A 128.8±2.50 ^d	^B 120.1±3.82 ^c
3	^D 0	^D 0	^D 0.04±0.017	^C 99.5±2.41 ^b	^F 141.6±2.38 ^b	^B 136.0±1.30 ^c	^A 140.2±0.95 ^b
ในตัว+ในน้ำ	^E 0	^E 0	^E 0.07±0.03	^D 109.1±3.15 ^a	^F 153.3±3.54 ^a	^B 161.7±2.05 ^a	^A 182.5±2.26 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2.2.2.3 ปริมาณแอมโมเนียในไนโตรเจน

พบความแตกต่างของปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 7 สูตร ทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันและในชุดทดลองเดียวกันในช่วงเวลาต่างกัน ปริมาณแอมโมเนียในน้ำระหว่างชุดการทดลองเมื่อเริ่มต้นแตกต่างกันสอดคล้องกับผลของปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันสุดท้าย (ผลจากการทดลองในหัวข้อที่ 2.2.1.2; หน้า 78) โดยปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 14:1 มีค่าใกล้เคียงกันและต่ำกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่วันที่ 2 ของการเลี้ยงไรติเฟอร์ เป็นต้นไป ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ในทุกชุดการทดลองมีปริมาณแอมโมเนียที่ตรวจพบในน้ำรวมทั้งในส่วนของปริมาณแอมโมเนียที่ตรวจพบในน้ำรวมกับในตัวไรติเฟอร์แปรผันโดยตรงกับปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ให้แก่วัยติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติ

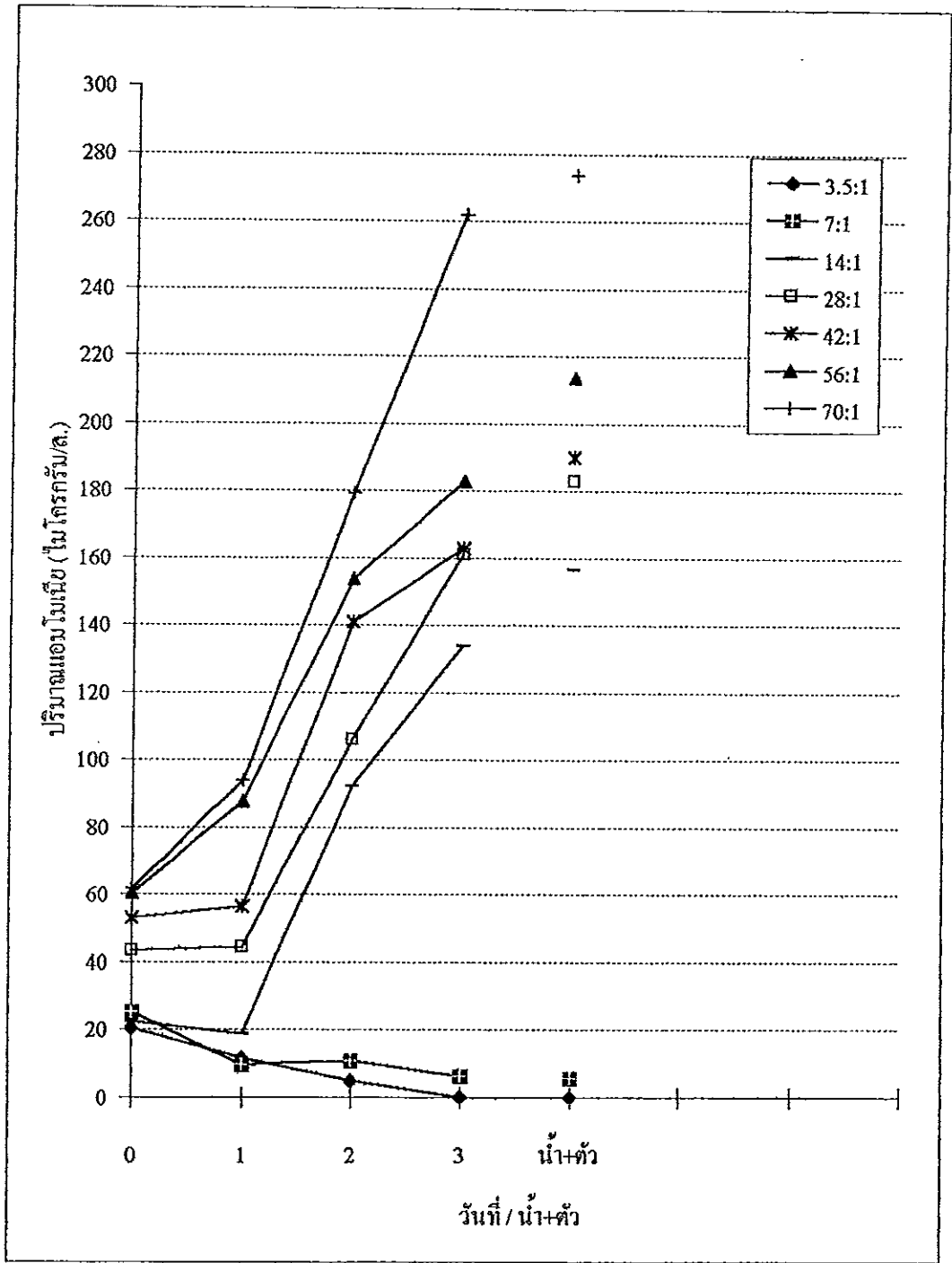
ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ในแต่ละชุดการทดลองมีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละวันแตกต่างกันคือในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-7:1 มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำลดลงตามระยะเวลาของการเลี้ยง ในขณะที่ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 28:1 และ 42:1 มีแอมโมเนียในน้ำในช่วงวันแรกในปริมาณที่ค่อนข้างคงที่ ปริมาณแอมโมเนียในชุดการทดลองเหล่านี้เพิ่มขึ้นในวันที่ 2-3 แตกต่างกับปริมาณแอมโมเนียในช่วง 2 วันข้างต้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1, 56:1 และ 70:1 ในน้ำมีแอมโมเนียในปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นทุกวัน ปริมาณแอมโมเนียในแต่ละชุดการทดลองแตกต่างกันทางสถิติเกือบทุกวัน

ในวันที่ 3 ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดการทดลอง ตรวจไม่พบปริมาณแอมโมเนียในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 เป็นต้นไปมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามสูตรอาหารที่มีปริมาณไนเตรทเพิ่มขึ้น มีแอมโมเนียในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ในชุดทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 และ 56:1 (261.8 ± 1.55 และ 186.6 ± 2.07 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ) ในปริมาณที่สูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (162.9 ± 1.93 ไมโครกรัม/ลิตร) ในชุดทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 มีแอมโมเนียในน้ำ (161.0 ± 2.32 ไมโครกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 ในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำรวมกับที่มีอยู่ในตัวไรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ต่างกันมีค่าแตกต่างกันทางสถิติเช่นเดียวกันกับความแตกต่างของปริมาณแอมโมเนียที่ตรวจพบในน้ำในวันที่ 3 ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 70:1 มีปริมาณแอมโมเนียดังกล่าวมากที่สุดคือ 273.7 ± 6.12 ไมโครกรัม/ลิตร รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 เพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีแอมโมเนีย 213.6 ± 5.53 ไมโครกรัม/ลิตรในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ สูงกว่าปริมาณแอมโมเนียที่ตรวจพบในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 ที่มีปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ (190.1 ± 1.53 ไมโครกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์

ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 (182.8 ± 2.27 ไมโครกรัม/ลิตร) แต่สูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1 และ 14:1 ($0-156.4$ ไมโครกรัม/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 ตรวจไม่พบแอมโมเนียในน้ำรวมกับในตัวไรดิเฟอร์เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ปริมาณแอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำในวันที่ 3 ในเกือบทุกชุดการทดลองมีค่าต่ำกว่าปริมาณแอมโมเนียรวมเฉลี่ยจากการตรวจในน้ำและในตัวไรดิเฟอร์อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นปริมาณของแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงไรดิเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 ที่มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 16 และ ตารางที่ 25)

ภาพที่ 16 ปริมาณแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวโรติเฟอรุรวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอรด้วยคลอเคลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ และ ปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^D 20.3±0.00 ^a	^D 25.2±1.61 ^a	^D 22.3±0.55 ^d	^C 43.5±1.63 ^d	^B 53.0±2.36 ^d	^A 60.5±5.01 ^e	^A 61.9±1.26 ^e
1	^F 11.6±0.00 ^b	^F 9.53±1.09 ^b	^E 18.6±1.05 ^d	^D 44.6±1.95 ^d	^C 56.3±3.63 ^d	^B 87.6±0.79 ^d	^A 93.9±1.42 ^d
2	^G 4.79±0.00 ^c	^F 10.8±0.67 ^b	^E 92.1±1.61 ^c	^D 106.0±2.69 ^c	^C 141.0±1.20 ^c	^B 153.8±2.26 ^c	^A 179.1±3.60 ^c
3	^F 0 ^d	^E 6.25±0.18 ^c	^D 133.9±1.11 ^b	^C 161.0±2.31 ^b	^B 162.9±1.93 ^b	^B 182.6±2.07 ^b	^A 261.8±1.55 ^b
ตัว+น้ำ	^F 0 ^d	^E 5.69±0.55 ^c	^D 156.4±2.51 ^b	^C 182.8±2.27 ^b	^B 190.1±1.53 ^a	^B 213.6±5.53 ^a	^A 273.7±6.12 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P<0.01$)

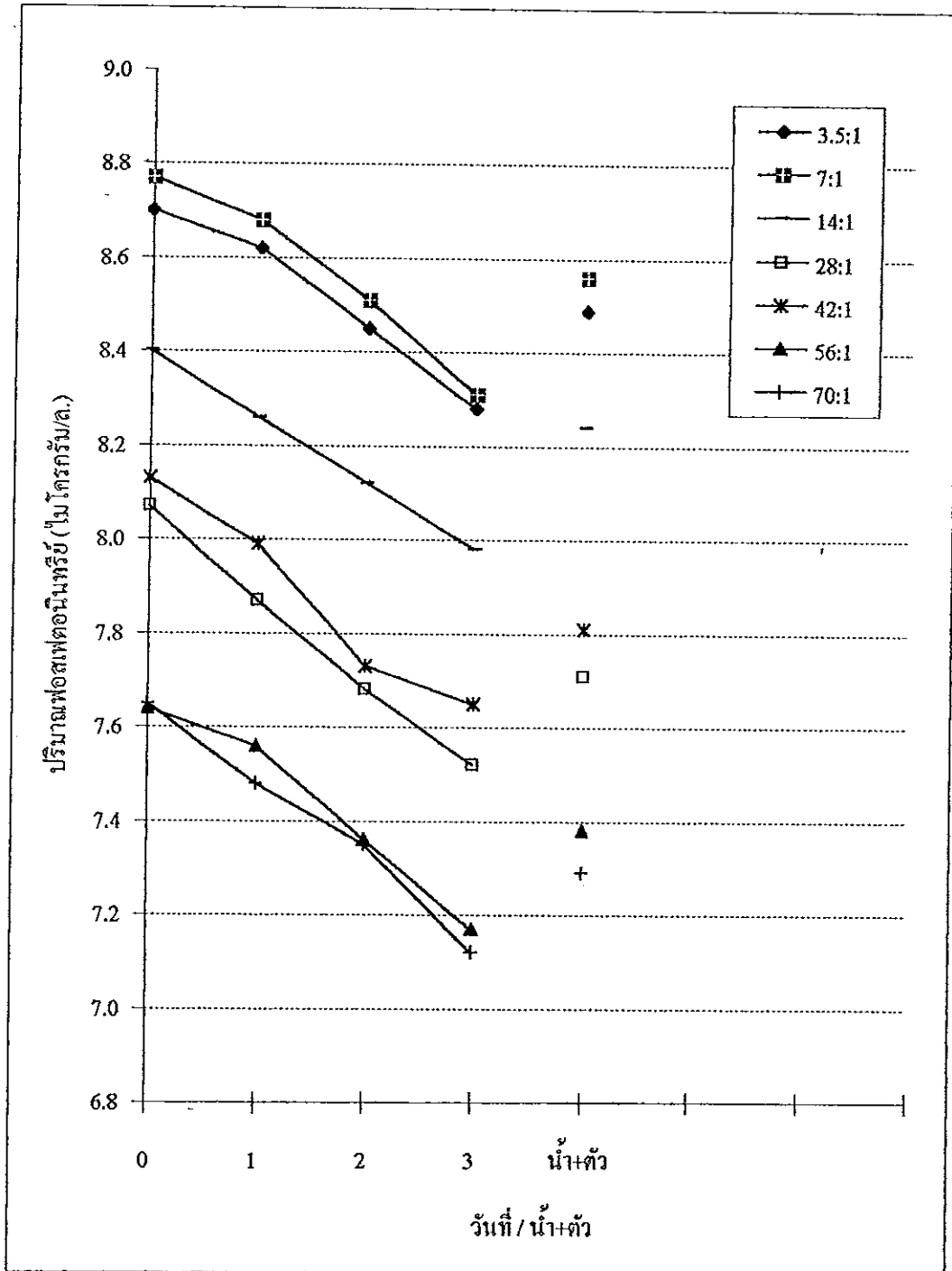
2.2.2.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่ตรวจพบในน้ำมีอยู่ในปริมาณที่แปรผันกับปริมาณไนโตรเจนที่ใช้ในอาหารที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลา ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำมีค่าลดลงเรื่อย ๆ เมื่อเลี้ยงไรติเฟอร์นานขึ้น ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในทุกชุดการทดลองมีค่าและผลจากการเปรียบเทียบทางสถิติแตกต่างกัน ($P<0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองบางชุด การทดลองและในชุดทดลองเดียวกันในบางวัน ความแตกต่างของปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในวันเริ่มต้นเป็นผลมาจากปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาจากการทดลองในหัวข้อที่ 2.1 ของการทดลองชุดที่ 1 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ทั้งหมดที่เจือปนในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์และเมื่อตรวจในน้ำรวมกับในตัวไรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีค่าสูงที่สุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1, 28:1 และ 42:1, 56:1 และ 70:1 ตามลำดับ ความแตกต่างในส่วนขอปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ดังกล่าวเป็นไปในทำนองเดียวกันตลอดการทดลอง

ในวันที่ 3 ของการเลี้ยงไรติเฟอร์ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 7:1 มีค่ามากที่สุด ทั้งที่ตรวจพบในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์และที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำคือ

8.31±0.06 และ 8.56±0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ดังกล่าวใกล้เคียงกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 ที่มีค่า 8.28±0.00 และ 8.49±0.00 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ รองลงมาได้แก่ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่มีฟอสเฟตอินทรีย์ 7.98±0.04 และ 8.24±0.04 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในชุดการทดลองที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ชุดควบคุม) ที่มีฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ในวันที่ 3 คือ 7.65±0.09 มิลลิกรัม/ลิตร ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 ที่มีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำ 7.81±0.10 มิลลิกรัม/ลิตร ในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำและในตัวไรติเฟอร์รวมกับในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติและมีค่าต่ำกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญคือ 7.12-7.17 และ 7.29-7.38 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เฉลี่ยรวมที่มีในตัวไรติเฟอร์และในน้ำมีค่าสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่ตรวจพบเฉพาะในน้ำในวันเก็บเกี่ยวไรติเฟอร์ (วันที่ 3) อย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 ที่ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เฉลี่ยรวมที่มีในตัวไรติเฟอร์และในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 17 และ ตารางที่ 26)

ภาพที่ 17 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในตัว
 ไรดีเฟอรรวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงไรดีเฟอรรด้วยคลอเคลสลาที่ได้จาก
 การเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ และ ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยง โรติเฟอร์ด้วยคลอโรเลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^A 8.70±0.00 ^a	^A 8.77±0.05 ^a	^B 8.40±0.10 ^a	^C 8.07±0.03 ^a	^C 8.13±0.07 ^a	^D 7.64±0.05 ^a	^D 7.65±0.09 ^a
1	^A 8.62±0.00 ^b	^A 8.68±0.08 ^{ab}	^B 8.26±0.07 ^{ab}	^C 7.87±0.06 ^b	^C 7.99±0.04 ^{ab}	^D 7.56±0.09 ^a	^D 7.48±0.04 ^b
2	^A 8.45±0.00 ^d	^A 8.51±0.05 ^c	^B 8.12±0.05 ^{bc}	^C 7.68±0.07 ^c	^C 7.73±0.08 ^c	^D 7.36±0.10 ^b	^D 7.35±0.04 ^{bc}
3	^A 8.28±0.00 ^e	^A 8.31±0.06 ^d	^B 7.98±0.04 ^c	^C 7.52±0.07 ^d	^C 7.65±0.09 ^c	^D 7.17±0.05 ^c	^D 7.12±0.05 ^d
ตัวน้ำ	^A 8.49±0.00 ^c	^A 8.56±0.06 ^{bc}	^B 8.24±0.04 ^{ab}	^C 7.71±0.07 ^c	^C 7.81±0.10 ^{bc}	^D 7.38±0.03 ^b	^D 7.29±0.08 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P<0.01$)

2.2.2.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม

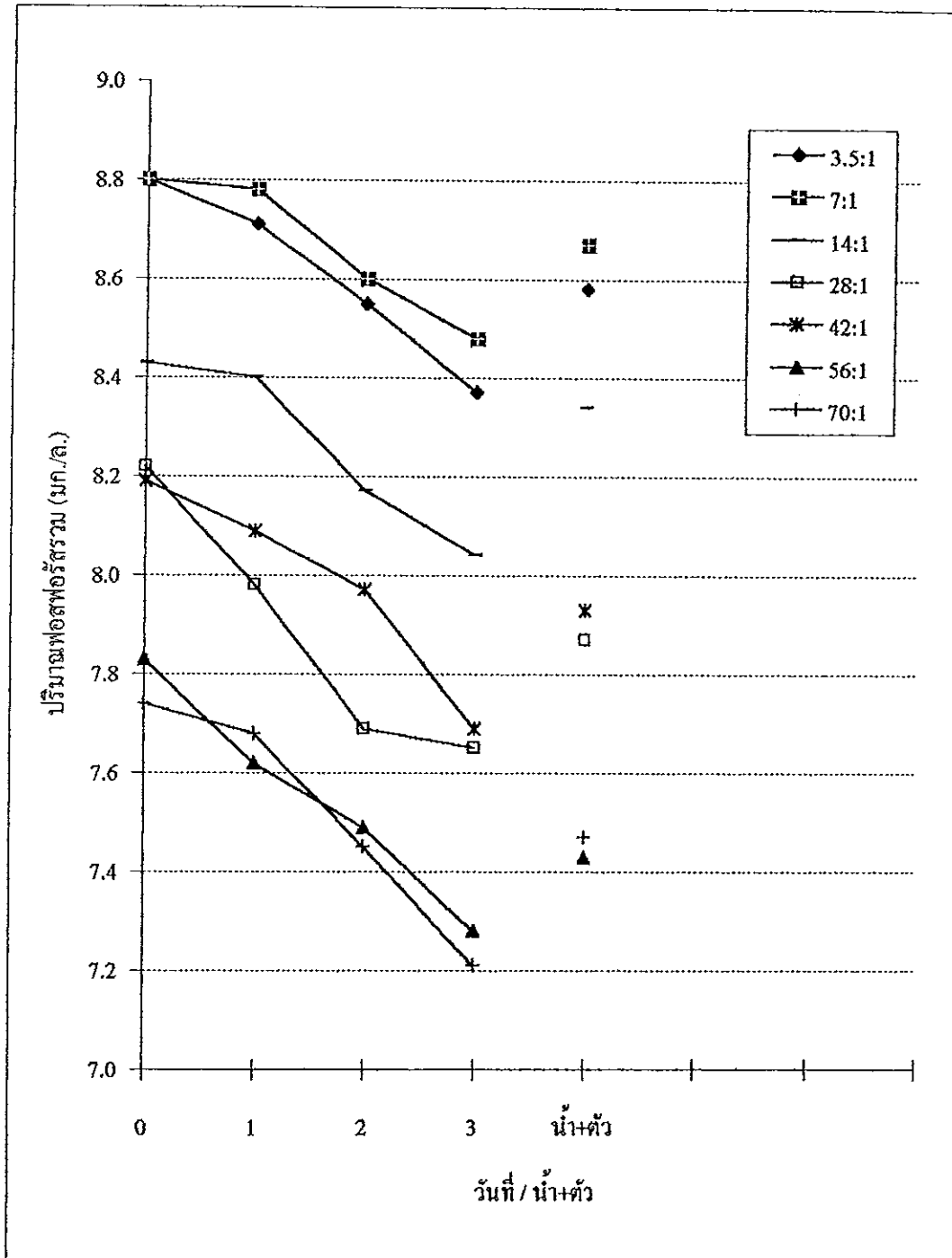
ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่ตรวจพบในน้ำที่มีในน้ำแปรผกผันกับ ปริมาณไนโตรเจนในอาหารเพาะเลี้ยงคลอโรเลลาให้แก่โรติเฟอร์ในทำนองเดียวกับปริมาณฟอสเฟต-อินทรีย์ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรเลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหาร ที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 7 สูตรในวันเริ่มต้นมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ($P<0.01$) อัน เป็นผลมาจากปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันสุดท้ายของการเพาะเลี้ยงคลอโรเลลา (จากการ ทดลองในหัวข้อที่ 2.2.1.2; หน้า 78) ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำตลอดการเลี้ยงโรติเฟอร์มีค่าลด ลงเป็นลำดับเมื่อเลี้ยงโรติเฟอร์นานขึ้น ในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่ เลี้ยงโรติเฟอร์ระหว่างชุดการทดลองส่วนมากยังคงมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P<0.01$) ในชุด ทดลองเดียวกันในบางวันสอดคล้องกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นในระหว่างค่าของปริมาณ ฟอสเฟตอินทรีย์ในแต่ละชุดการทดลองที่มีความแตกต่างกัน

ในวันที่ 3 ของการเลี้ยงโรติเฟอร์ ในชุดการทดลองที่ใช้คลอโรเลลา ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีฟอสฟอรัสรวมใน น้ำ (8.37-8.48 มิลลิกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างกันทางสถิติและมีค่าสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมใน น้ำในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ใช้คลอโรเลลาที่

ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ในน้ำมีปริมาณฟอสฟอรัสรวม 8.04 ± 0.03 มิลลิกรัม/ลิตร ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 ที่มีฟอสฟอรัสรวมในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 7.65-7.69 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำมีค่าต่ำที่สุดในชุดการทดลองที่ไรติเฟอร์ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 คือ 7.21-7.28 มิลลิกรัม/ลิตร

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับในน้ำของชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีค่าใกล้เคียงกันคือ 8.58-8.67 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณฟอสฟอรัสรวมดังกล่าวสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่ไรติเฟอร์ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ในน้ำรวมกับในตัวไรติเฟอร์มีฟอสฟอรัสรวม 8.34 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีอยู่ในน้ำรวมกับในตัวไรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ไรติเฟอร์ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 7.87-7.93 มิลลิกรัม/ลิตร แต่สูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 ที่มีค่า 7.43- 7.47 มิลลิกรัม/ลิตรอย่างมีนัยสำคัญ

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่ตรวจพบเฉพาะในน้ำในวันที่ 3 มีค่าต่ำกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในน้ำรวมกับในตัวไรติเฟอร์อย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 7:1 และ 56:1 ที่ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวไรติเฟอร์รวมกับในน้ำ แม้มีค่าสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำ แต่ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 18 และ ตารางที่ 27)

ภาพที่ 18 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัว
โรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเคลลลา
ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ และ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยง โรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนตก ต่างกัน 7 สูตร (หัวข้อ 2.2.2; หน้า 83)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^A 8.80±0.00 ^a	^A 8.80±0.06 ^a	^B 8.43±0.06 ^a	^C 8.22±0.06 ^a	^C 8.19±0.08 ^a	^D 7.83±0.09 ^a	^D 7.74±0.09 ^a
1	^A 8.71±0.00 ^b	^A 8.78±0.06 ^a	^B 8.40±0.06 ^a	^C 7.98±0.06 ^b	^C 8.09±0.04 ^{ab}	^D 7.62±0.08 ^b	^D 7.68±0.07 ^a
2	^A 8.55 ±0.00 ^d	^A 8.60±0.09 ^{ab}	^B 8.17±0.07 ^b	^D 7.69±0.09 ^{cd}	^C 7.97±0.04 ^b	^E 7.49±0.0 ^b	^E 7.45±0.06 ^b
3	^A 8.37±0.00 ^e	^A 8.48±0.10 ^b	^B 8.04±0.03 ^b	^C 7.65±0.08 ^d	^C 7.69±0.07 ^e	^D 7.28±0.05 ^c	^D 7.21±0.06 ^c
ตัวน้ำ	^A 8.58±0.00 ^c	^A 8.67±0.06 ^{ab}	^B 8.34±0.08 ^a	^C 7.87±0.08 ^{bc}	^C 7.93±0.05 ^b	^D 7.43±0.06 ^{bc}	^D 7.47±0.06 ^b

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

วิจารณ์

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

ในช่วง 5 วันแรกของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเป็นช่วงที่คลอเรลลากำลังอยู่ในช่วงของการปรับตัวรวมทั้งในช่วงต้น ๆ ที่คลอเรลลาเริ่มมีการเจริญทวีจำนวนอย่างรวดเร็ว ปริมาณไนโตรเจนที่มีในอาหาร 3.5 - 70 ส่วน (8.3-166.2 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ; ตารางภาคผนวกที่ ก2. หน้า 202) ไม่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของความหนาแน่นของคลอเรลลา . คลอเรลลาสามารถเพิ่มจำนวนเซลล์ได้ ความหนาแน่นตลอดช่วงเวลานี้ใกล้เคียงกันเมื่อมีปริมาณความหนาแน่นเริ่มต้นเท่ากัน (Smith *et al.*, 1993; ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) เฉพาะในระยะเจริญทวีจำนวนได้อย่างรวดเร็วที่ความหนาแน่นของคลอเรลลาแตกต่างกัน แปรผันโดยตรงตามปริมาณไนโตรเจนที่มีในอาหารเพาะเลี้ยง การเพิ่มขึ้นของปริมาณไนโตรเจนในรูปของไนเตรทในอาหารเพาะเลี้ยงมีผลต่อการเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลาโดยตรง (Oviatt *et al.*, 1995; Taylor *et al.*, 1995; สุวรรณภา ภาณุตระกูล, 2540) ความแตกต่างของความหนาแน่นของคลอเรลลาเกิดขึ้นจนถึงระยะที่คลอเรลลาเริ่มลดลง (Smith *et al.*, 1993)

คลอเรลลาใช้เวลาในการเจริญทวีจำนวนจนได้ความหนาแน่นสูงสุดในอาหารเพาะเลี้ยงแต่ละสูตรนานวันขึ้นตามปริมาณไนเตรทที่มีปริมาณมากขึ้นในอาหาร คือ 6 วันสำหรับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1, 7 วันสำหรับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1, 8 วันสำหรับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 และ 9 วันสำหรับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 3.5:1-14:1 ใช้ไนเตรทที่มีในอาหารในการเพิ่มจำนวนเซลล์หมดก่อนแล้วในระยะต้นของการทดลอง คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 3.5:1-14:1 จึงมีการขาดแคลนอาหารทราบได้จากปริมาณไนเตรทที่ตรวจวัดได้ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาดังกล่าวที่มีปริมาณลดลงจนไม่สามารถวัดค่าได้ (ภาพที่ 8 และ ตารางที่ 11) คลอเรลลาจึงไม่สามารถเพิ่มจำนวนต่อไปได้อีก ในขณะที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทสูงกว่ายังคงสามารถเพิ่มจำนวนต่อไปได้เรื่อยจนกระทั่งสภาวะแวดล้อมไม่เหมาะสมอีกต่อไป คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 แม้ว่าจะมีไนเตรทในน้ำเพาะเลี้ยงในปริมาณที่เพียงพอแต่คลอเรลลาก็ไม่สามารถเพิ่มจำนวนต่อไปได้ ในส่วนนี้ควรจะเกิดจากการเสียสภาพสมดุลของความเป็นกรดเป็นด่างที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากจากการที่มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีค่าสูงมากเนื่องมาจากสาเหตุดังที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว นอกจากนี้คลอเรลลาเองยังมีการสร้างสารที่ยับยั้ง

การเจริญเติบโตออกมาในระหว่างการเจริญทวีจำนวนด้วย (Shilo, 1967; Marsot *et al.*, 1991; Torkelson *et al.*, 1995) เป็นเหตุให้สภาวะแวดล้อมในน้ำเพาะเลี้ยงไม่เหมาะสมต่อการดูซึมสารอาหารไปใช้อีกต่อไป (Smith, 1993; ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539)

ความหนาแน่นในวันที่คลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารแต่ละสูตรมีความหนาแน่นสูงมากที่สุดที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในอาหารทดลองเช่นเดียวกัน คลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 (8.3 และ 16.6 มิลลิกรัม/ลิตร) มีความหนาแน่นเฉลี่ยเกือบทุกวันไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าคลอริลลาใช้ไนโตรเจนในอาหาร 8.31 และ 16.6 มิลลิกรัม/ลิตรในการเจริญทวีจำนวนได้ไม่แตกต่างกัน คลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดการทดลองทั้งสองมีความหนาแน่นสูงที่สุด (10.18×10^6 และ 10.43×10^6 เซลล์/มิลลิตรในวันที่ 6 ตามลำดับ หรือ 66 และ 67 เปอร์เซ็นต์ของความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุมตามลำดับ, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ต่ำกว่าความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณไนโตรเจนในน้ำเลี้ยงในทั้งสองชุดการทดลองตั้งแต่วันที่ 5 เหลืออยู่เพียง 0.06 และ 0.29 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ หลังจากวันที่คลอริลลาทั้งสองชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงที่สุดไม่สามารถวัดปริมาณไนโตรเจนที่อยู่ในน้ำได้ นอกจากนี้ในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 คลอริลลาหลังการเพาะเลี้ยงได้ 1-2 วันมักตาย มีจำนวนครั้งที่เพาะเลี้ยงได้สำเร็จต่ำกว่าครั้งโดยยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอน เป็นไปได้ว่าเกิดจากการที่ในอาหารเพาะเลี้ยงมีไนโตรเจนน้อยเกินไป เนื่องจากเซลล์คลอริลลาที่ได้รับไนโตรเจนในปริมาณที่ต่ำหรือน้อยมากทำให้คลอริลลามักเกิดสภาพขาดไนโตรเจนได้ง่าย เนื่องจากปริมาณรงควัตถุที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์แสงที่มีลดลง ทำให้คลอริลลาสังเคราะห์แสงได้ลดลง (Russell-Hunter, 1970; Raymont, 1980) ในอาหารเพาะเลี้ยงจึงควรมีปริมาณไนโตรเจนมากกว่า 8.3 มิลลิกรัม/ลิตร ในสภาวะที่คลอริลลาปรับตัวได้ก็ยังสามารถดูซึมหรือใช้ไนโตรเจนหรือสารประกอบไนโตรเจนเพิ่มขึ้นเช่นเดิม (Borowitzka and Borowitzka, 1998 อ้างถึง Fisher, 1953) และสามารถเจริญทวีจำนวนเช่นปรกติได้ ด้วยเหตุที่มีไนโตรเจนอยู่น้อยในอาหารจึงทำให้ถูกใช้หมดไปอย่างรวดเร็ว คลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนต่ำจึงมีระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนจนมีความหนาแน่นสูงที่สุดสั้นกว่าคลอริลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดอื่น

ปริมาณไนโตรเจนที่เคยมียวมทั้งที่เกิดขึ้นในน้ำตั้งแต่วันที่ 2 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้งสองสูตรนี้ถูกคลอเรลลาดึงเอาไปใช้ทดแทนไนโตรเจนเหลืออยู่ในปริมาณที่ไม่สามารถตรวจวัดค่าได้หลังจากวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นมากที่สุดเช่นเดียวกับการลดลงของปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่มีค่าลดลงในปริมาณที่มากจนมีค่าต่ำกว่า 1 มิลลิกรัม/ลิตรตั้งแต่วันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป ในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดในน้ำมีไนโตรเจนเพียง 0.04-0.05 ไมโครกรัม/ลิตร ในวันที่ปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีค่าสูงที่สุดคือ 15.4 และ 26.4 ไมโครกรัม/ลิตร ตามลำดับ หลังจากนั้นปริมาณแอมโมเนียจึงมีค่าลดลงอย่างรวดเร็ว ปริมาณไนโตรเจน ไนโตรเจน และแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 มีช่วงเวลาการลดลงที่ต่างกัน กล่าวคือไนโตรเจนลดลงทุกวันตั้งแต่เริ่มต้น ไนโตรเจนเริ่มลดลงตั้งแต่วันที่ 2 และแอมโมเนียเริ่มลดลงตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง ซึ่งให้เห็นว่าคลอเรลลาในชุดการทดลองทั้งสองใช้ไนโตรเจนเป็นแหล่งไนโตรเจนหลักและเป็นแหล่งแรกในการเจริญทวีจำนวน ต่อเมื่อไนโตรเจนในอาหารลดลงจนถึงระดับที่ไม่เพียงพอกับความต้องการ คลอเรลลาจึงใช้ไนโตรเจนเป็นแหล่งไนโตรเจนทดแทน/เพิ่มเติมจากที่ได้รับเฉพาะจากแหล่งของไนโตรเจนโดยตรง โดยเปลี่ยนไนโตรเจนมาเป็นไนโตรเจนผ่านกระบวนการไนตริฟิเคชัน (nitrification) (Russell-Hunter, 1970; Raymont, 1980) หลังจากวันที่ 2 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาใช้ทั้งไนโตรเจนที่มีอยู่ในอาหารและไนโตรเจนที่เกิดขึ้นไปใช้ในการเจริญทวีจำนวน ไม่สามารถตรวจวัดค่าทั้งสองในวันที่ 7 ของการเพาะเลี้ยง และคลอเรลลาใช้แอมโมเนียเป็นแหล่งไนโตรเจนเพิ่มเติมเป็นแหล่งที่สองต่อจากแหล่งของไนโตรเจนผลของการดึงไนโตรเจนทั้งสามรูปมาใช้ของคลอเรลลาในทั้งสองชุดการทดลองนี้จึงขัดแย้งกับที่สุมาลี สุทธิประดิษฐ์ (2536) และ Raymont (1980) รายงานไว้ว่าคลอเรลลาใช้ไนโตรเจนและแอมโมเนียเป็นแหล่งไนโตรเจนอันดับแรก

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 จึงมีระดับของทั้งไนโตรเจน ไนโตรเจน และแอมโมเนียในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดอยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ แต่คงมีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำอยู่ในระดับที่เป็นพิษ (Boyd, 1990) คือมีฟอสเฟตอนินทรีย์ 8.45-8.56 ไมโครกรัม/ลิตร และฟอสฟอรัสรวม 8.66-8.69 ไมโครกรัม/ลิตร พบว่าในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจนสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตทั้งสองรูปอยู่ในน้ำมีอยู่ในปริมาณที่มากกว่า จากการที่ปริมาณไนโตรเจนในอาหารที่มีอยู่มีผลต่อการนำฟอสเฟตในอาหารไปใช้โดยตรงของคลอเรลลา (สุวรรณภา ภาณุตระกูล, 2540)

ในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 (ไนเตรท 33.2 มิลลิกรัม/ลิตร) คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยง เจริญทวีจำนวนได้ความหนาแน่นสูงสุดที่ 12.69×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร ต่ำกว่าความหนาแน่นสูงสุดที่สุดของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุม (82 เปอร์เซ็นต์ของความหนาแน่นสูงสุดของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุม, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ช้ากว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรทต่ำกว่า 1 วันคือวันที่ 7 แต่เร็วกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุม (ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1) 1 วันเช่นกัน ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดมี ไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำ 0.54 มิลลิกรัม/ลิตร คลอเรลลาในชุดการทดลองดังกล่าวใช้ไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารในการเพิ่มจำนวนเซลล์จนเกือบหมด เหลือไนเตรทในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด 0.54 มิลลิกรัม/ลิตร คลอเรลลาส่วนใหญ่ไม่มีการเจริญแพร่พันธุ์ต่อไป บางส่วนเริ่มมีการตายเกิดขึ้น (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) ตั้งแต่วันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงปริมาณไนโตรเจนในน้ำได้ถูกคลอเรลลาดึงไปใช้ ในขณะที่ปริมาณแอมโมเนียที่มีค่าเพิ่มขึ้นและลดลงเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวันไม่แน่นอน แอมโมเนียมีค่า 14.3 ไมโครกรัม/ลิตรในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด ในระหว่างการเพาะเลี้ยงมีการลดลงของแอมโมเนีย แต่น้อยกว่าการลดลงของแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรทต่ำกว่า สอดคล้องกับปริมาณไนเตรทที่มีเหลืออยู่ในน้ำที่มีมากกว่าที่มีค่าลดลงมากในวันท้าย ๆ ของการทดลอง แสดงให้เห็นว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีปริมาณไนเตรทในอาหารในปริมาณที่พอเพียงกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1 และ 7:1 คลอเรลลาจึงมีการดึงไนโตรเจนและแอมโมเนียมาใช้ในปริมาณที่น้อยกว่าและในวันที่ช้ากว่า ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดมีไนเตรทไนโตรเจน และแอมโมเนียในน้ำอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ (Boyd and Tucker, 1992) แต่ยังคงมีฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในระดับที่เป็นพิษกับธรรมชาติ (Boyd and Tucker, 1992) คือมีค่า 8.07-8.32 มิลลิกรัม/ลิตร (สูงกว่าชุดควบคุมอยู่ 6.7 และ 7.1 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง)

ส่วนคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 มีความหนาแน่นสูงสุดต่ำกว่าชุดควบคุมเล็กน้อยคือ 14.17×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร (91 เปอร์เซ็นต์ของความหนาแน่นสูงสุดที่สุดของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุม, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ในระยะเวลาที่เท่ากับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุมคือ 8 วัน โดยมีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าใกล้เคียงกัน คลอเรลลาใช้ไนเตรทในอาหารเมื่อ เริ่มต้นคือ 66.5 มิลลิกรัม/ลิตรจนเหลือ 3.40 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด (ใช้ไป 94 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณไนเตรทเมื่อเริ่มต้น, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ในระหว่างการเพาะเลี้ยงมีปริมาณไนโตรเจนและแอมโมเนีย

เพิ่มขึ้นตามจำนวนวันของการเพาะเลี้ยง มีไนโตรเจนในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด 9.7 ไมโครกรัม/ลิตร มีแอมโมเนีย 32.7 ไมโครกรัม/ลิตร หลังจากนั้นแอมโมเนียในน้ำมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมากกว่าการเพิ่มขึ้นของไนโตรเจน โดยเฉพาะในระยะที่คลอเรลลาเริ่มตาย อย่างไรก็ตามในน้ำ ยังคงมีระดับของสารทั้งสามชนิดในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุดอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำเช่นเดียวกับในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 3.5:1-14:1

ส่วนฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมเหลือมีอยู่ในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดใกล้เคียงกับที่มีในน้ำในชุดควบคุม (7.76 และ 7.89 มิลลิกรัม/ลิตร หรือ 102.6 และ 101.5 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในชุดควบคุม, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำเช่นเดียวกับที่พบในสามชุดการทดลองที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น (มนูวดี หังสพฤกษ์, 2532; คณิต ไชยาคำ และคณะ, 2537; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992)

จากสี่ชุดการทดลองที่ได้กล่าวมาแล้ว พบว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาเพิ่มขึ้นตามปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารและปริมาณไนโตรเจนและแอมโมเนียจะถูกนำไปใช้แทนไนเตรทในชุดการทดลองที่มีไนเตรทต่ำ แต่จะมีไนโตรเจนและแอมโมเนียเพิ่มขึ้นในวันท้าย ๆ ของการทดลอง เมื่อในอาหารเพาะเลี้ยงมีไนเตรทในปริมาณที่สูงขึ้น ปริมาณของทั้งไนเตรท ไนโตรเจน และแอมโมเนียในสี่ชุดการทดลองดังกล่าวที่ระดับนี้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อทั้งสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ และจะไม่อยู่ในสภาพที่จะเป็นตัวเพิ่มสภาวะที่เป็นมลพิษให้แก่แหล่งน้ำเมื่อต้องปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติต่อไป (Richmond, 1986; Borowitzka and Borowitzka, 1988; Boyd, 1990) แต่ฟอสเฟตอยู่ในระดับที่ไม่ปลอดภัย (Boyd, 1990)

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรทและฟอสเฟต 42:1 ซึ่งเป็นชุดควบคุม ในการทดลองในช่วงที่สองนี้ได้ผลการทดลองโดยทั่วไปทุกด้านไม่แตกต่างกับผลจากการทดลองที่ทำในครั้งแรก (ในชุดที่ 1) คือคลอเรลลาเจริญทวีจำนวนได้สูงที่สุดในวันที่ 8 เซลล์มีความหนาแน่นเฉลี่ย 15.54×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร (ภาพที่ 7 และ ตารางที่ 10) ไนเตรทที่มีในอาหารถูกใช้ไป 80 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณไนเตรทเมื่อเริ่มต้น (ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ยังเหลือปริมาณไนเตรทในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุด 17.4 มิลลิกรัม/ลิตร มีไนโตรเจนและแอมโมเนียเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันของการเพาะเลี้ยงมีค่า 129.4 และ 35.1 ไมโครกรัม/ลิตร เหลือฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวม 7.56 และ 7.77 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ระดับแอมโมเนียที่พบในน้ำอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตราย แต่มีไนเตรท ไนโตรเจน ฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมอยู่ในระดับที่ไม่

เป็นมิตรกับธรรมชาติทั้งสิ้นอันเป็นเหตุที่ต้องมีการลดการใช้ไนเตรทและฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

* ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 คลอเรลลาสามารถเจริญได้ความหนาแน่นสูงที่สุดเฉลี่ย 18.82×10^6 และ 19.57×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร สูงกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทดลองชุดอื่นทุกชุดที่มีปริมาณไนเตรทต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ความหนาแน่นสูงที่สุดเฉลี่ยของคลอเรลลาในสองชุดการทดลองนี้สูงกว่าความหนาแน่นสูงที่สุดเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทดลองชุดควบคุม (มากกว่า 21 และ 26 เปอร์เซ็นต์ของความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุมตามลำดับ, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) คลอเรลลามีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าไม่แตกต่างกับชุดควบคุม แต่นานกว่าชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทต่ำ เพราะมีจำนวนเซลล์และจำนวนวันที่ใช้ในการเพิ่มจำนวนสูงที่สุดมากกว่า แม้จะสามารถเพิ่มผลผลิตของคลอเรลลาได้ด้วยการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทสูง แต่ผลจากการศึกษาปริมาณสารที่เหลือ/เกิดขึ้นในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาแสดงให้เห็นว่าในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียในน้ำในระหว่างการเพาะเลี้ยงรวมทั้งในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด สูงกว่าที่พบว่ามีอยู่ในน้ำในชุดการทดลองชุดควบคุมมากและมากกว่าชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทต่ำกว่าหลายเท่าตัวดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น (ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) คือมีไนเตรท 42.1 และ 58.8 มิลลิกรัม/ลิตร, และไนไตรท์ 122.8 และ 136.0 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ (ไนเตรทมีค่า 141 และ 237 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณไนเตรทในชุดควบคุม และไนไตรท์มีค่า 94.9 และ 105 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณไนไตรท์ในชุดควบคุม, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) อยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ (คณิต ไชยา คำ และคณะ, 2537; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992) อย่างไรก็ตามในน้ำพบว่าแอมโมเนียอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำแม้ว่าจะมีค่าสูงมากก็ตามคือมีค่า 66.2 - 67.6 ไมโครกรัม/ลิตร (ศิริทุกชีวินาศ, 2528; มนุวัตี หังสพฤกษ์, 2532; Boyd and Tucker, 1992) (แอมโมเนียมีค่า 188.6 และ 192.6 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณแอมโมเนียในชุดควบคุม, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ปริมาณไนไตรท์และแอมโมเนียที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงมาจากการใส่ไนเตรทในอาหารมากเกินไป จำเป็น ส่วนฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 แม้จะมีค่าต่ำกว่าทุกชุดการทดลองอื่นที่ได้กล่าวมาแล้วคือมีค่าฟอสเฟตอนินทรีย์เพียง 7.41 และ 7.16 มิลลิกรัม/ลิตร และฟอสฟอรัสรวม 7.47 และ 7.50 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่เป็นมิตรต่อธรรมชาติเช่นเดียวกับทุกชุดการ

ทดลองที่ได้กล่าวมาแล้ว จากผลการทดลองชี้ให้เห็นว่าไนเตรท (ไนโตรเจน) เป็น first limiting factor เพราะมีปริมาณการนำไปใช้ในการเจริญของคลอเรลลามาก ส่วนฟอสเฟต (ฟอสฟอรัส) เป็น second limiting factor เพราะมีปริมาณการใช้รองลงมา แต่ limiting factor ไม่ได้มีเฉพาะไนเตรทและฟอสเฟตเท่านั้น ยังอาจมีหรืออาจเป็นผลของสารอาหารชนิดอื่นอีก เนื่องจากในการทดลองนี้ใช้น้ำทะเลมาเจือจางจนเหลือความเค็ม 15 ส่วนในพันในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา เพื่อใช้คลอเรลลาที่ได้นำมาใช้เลี้ยงโรติเฟอร์ จึงทำให้สารอาหารหรือธาตุอาหารบางตัวลดปริมาณลงส่งผลกระทบต่อเจริญของคลอเรลลาและการนำคลอเรลลาไปใช้เลี้ยงโรติเฟอร์ได้ จำเป็นต้องทำการศึกษาและทดลองเพิ่มเติมต่อไปในเรื่องของธาตุอาหารตัวอื่น แต่การทดลองนี้พิจารณาเฉพาะไนเตรทและฟอสเฟตเท่านั้น

คลอเรลลาใช้ไนเตรทในอาหารในการเพิ่มจำนวนเซลล์มากกว่าฟอสเฟต คลอเรลลาใช้ไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารไปในการเจริญที่จำนวน 60-99.8 เปอร์เซ็นต์ของที่มี ส่วนฟอสเฟต-อนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมถูกใช้ไป 11.3-26.1 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากไนโตรเจนมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของสาหร่ายมากกว่า (สุวรรณภา ภาณุตระกูล, 2540; Raymont, 1986) มีบทบาทต่อกระบวนการสร้างและสลายสารต่าง ๆ ภายในเซลล์ (Richmond, 1986) เช่น การสร้างเอไมด์และกรดอะมิโนต่าง ๆ ในกระบวนการเกิดโปรตีนภายในเซลล์ (Raymont, 1986 และ Russell-Hunter, 1970) คลอเรลลาใช้ฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมเพิ่มตามปริมาณไนเตรทในอาหารที่มีมากขึ้นในอาหาร สอดคล้องกับที่สุวรรณภา ภาณุตระกูล (2540) เคยรายงานไว้ในการศึกษาว่า ปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารที่ระดับหนึ่งมีผลต่อความสามารถในการนำฟอสเฟตที่มีอยู่ไปใช้ เช่นเดียวกันที่ปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ระดับหนึ่งก็มีผลต่อความสามารถในการนำไนเตรทที่มีอยู่ไปใช้เช่นกัน (สุวรรณภา ภาณุตระกูล, 2540) เช่นที่ไนเตรท 75 ไมโครกรัม/ลิตร และฟอสเฟต 5.35 ไมโครกรัม/ลิตร (สุวรรณภา ภาณุตระกูล, 2540) ระดับฟอสเฟตที่มีค่าสูงในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำส่วนใหญ่มีผลในทางอ้อมมากกว่ามีผลโดยตรงเช่นเดียวกับไนเตรทคือเป็นส่วนที่ส่งเสริมให้เกิดความสมบูรณ์ของแหล่งน้ำมากเกินไปจนทำให้น้ำเน่าเสียและสัตว์น้ำตายในที่สุด

✕ การใช้ไนเตรทในอาหารที่มากเกินไปนอกจากจะทำให้เกิดสภาพความเป็นพิษในน้ำดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นต่อทั้งคลอเรลลาเอง ไนโตรทและแอมโมเนียรวมทั้งของเสียอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นยังก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผล กระทบต่อคุณภาพและคุณสมบัติของน้ำในธรรมชาติตามมาเมื่อมีการปล่อยน้ำดังกล่าวลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นส่วนที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของแหล่งน้ำมากเกินไป (eutrophication) ที่เป็นสาเหตุของการเน่าเสียของน้ำในแหล่งน้ำได้ในที่สุด (Sawyer, 1966;

Schinedller, 1974) ทำให้สิ่งมีชีวิตในน้ำตายลง (มันลิน ตันทูลเวศม์ และ ไพพรรณ พรประภา, 2538; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992) นอกจากนี้ไนโตรที่ยังเปลี่ยนฮีโมโกลบินในเม็ดเลือดแดงให้เป็นเมทฮีโมโกลบิน (methemoglobin) ทำให้เม็ดเลือดเป็นสีชาแก่หรือเข้มขึ้นเพราะขาดออกซิเจนและทำให้สัตว์น้ำตายลงในที่สุด ส่วนแอมโมเนียมีผลโดยตรงต่อการว่ายน้ำและมีผลทางอ้อมต่อการเพิ่มขึ้นของความเป็นกรดเป็นด่างภายในเซลล์ของแพลงก์ตอนที่เกิดจากการซึมผ่านของโมเลกุลแอมโมเนียไฮดรอกไซด์จนเป็นเนื้อเดียวกันกับของเหลวภายในเซลล์ (มนูวดี หังสพฤกษ์, 2532; คณิต ไชยาคำ และคณะ, 2537; Richmond, 1986; Yu and Hirayama, 1986; Boyd, 1990; Boyd and Tucker, 1992)

เกี่ยวกับการใช้อาหารเพาะเลี้ยงสุตรชาโตและเชริกาวาปรกติ จึงนับได้ว่าการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 28:1 ได้ผลทั้งในด้านที่เกี่ยวกับผลผลิตและคุณภาพน้ำทั้งในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาและระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ที่ดีกว่าผลจากชุดการทดลองอื่นที่เหลือ (เมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน) แต่ในสภาพการเลี้ยงคลอเรลลาทั่วไปพบว่าคลอเรลลาเจริญได้ดีที่สุดที่ความเค็ม 25 ส่วนในพัน ถ้าเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ความเค็มนี้คลอเรลลานั้น่าจะให้ไนเตรทและฟอสเฟตในแต่ละสูตรอาหารได้มากกว่านี้ส่งผลให้ผลผลิตคลอเรลลาและไรติเฟอร์มีค่ามากกว่านี้ด้วย ดังนั้นสมควรทำการทดลองต่อไป

การเลี้ยงไรติเฟอร์

ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 56:1 และ 70:1 มีความหนาแน่นและมีจำนวนไซในวันที่ 1 ที่สูงกว่าไรติเฟอร์ในทุกชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ในขณะที่ไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-42:1 มีความหนาแน่นไม่แตกต่างกันทางสถิติ ด้วยเหตุที่คลอเรลลาที่ยังเหลือจากการกินของไรติเฟอร์ในทั้งสองชุดการทดลองยังสามารถแพร่ขยายพันธุ์ต่อไปได้ (ตารางที่ 22; หน้า 90) เนื่องจากในน้ำที่เลี้ยงไรติเฟอร์ในชุดการทดลองทั้งสองยังมีไนเตรทอยู่เหลือในน้ำในวันเริ่มต้นเลี้ยงไรติเฟอร์ในปริมาณที่สูงมาก (48.7 และ 61.5 มิลลิกรัม/ลิตร) สังเกตได้จากการที่ปริมาณไนเตรทในน้ำยังคงลดปริมาณลงทุกวันในระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์และเหลือไนเตรทในวันสุดท้ายของการเลี้ยงไรติเฟอร์ 39.5 และ 50.5 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ นอกจากนี้อุณหภูมิในระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ในการทดลองครั้งนี้ไม่สูงเกินไปสำหรับ คลอเรลลาที่จะเจริญต่อไปได้ (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2539) แม้ว่าในน้ำที่ผ่านการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในทั้งสองชุดการทดลองจะมีแอมโมเนียในปริมาณที่สูงแต่คลอเรลลาก็สามารถทนต่อระดับแอมโมเนียในน้ำ

ที่สูงได้ดี (บัญญัติ มนเทียรอาสน์, 2533) นอกจากนี้คลอเรลลาที่มีเหลือในน้ำเลี้ยงยังช่วยรักษาคุณภาพน้ำให้ไรติเฟอร์อันมีส่วนส่งเสริมให้ไรติเฟอร์เจริญได้ดีอีกด้วย (ธิดา เพชรมณี และคณะ, 2529)

ในขณะที่ชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 ได้ไรติเฟอร์หนาแน่นน้อยกว่าไรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรทสูง ในชุดการทดลองเหล่านี้แม้จะเหลือคลอเรลลาจากการกินของไรติเฟอร์อยู่บ้าง แต่มีไนเตรทในน้ำเมื่อเริ่มต้นเลี้ยงไรติเฟอร์น้อยมาก (0.09-1.34 มิลลิกรัม/ลิตร) และตรวจไม่พบไนเตรทในน้ำเลยในวันสุดท้าย คลอเรลลาที่เหลืออยู่จึงไม่สามารถเพิ่มจำนวนต่อไปได้เหมือนกับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในชุดการทดลองอื่นที่เหลือยังมีไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำ พบว่าปริมาณไนเตรทที่ต่ำที่สุดสำหรับการเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลาที่เหลือจากการกินต่อไปได้ในระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์คือ 8.3 มิลลิกรัม/ลิตร (หน้า 202)

ส่วนการใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารทดลองที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 ได้ไรติเฟอร์มีความหนาแน่นใกล้เคียงกับความหนาแน่นของไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุมคือ 203 ตัว/มิลลิลิตร (ความหนาแน่นของไรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารชุดควบคุม 208 ตัว/มิลลิลิตร) ในชุดการทดลองนี้มีปริมาณไนเตรทในน้ำเมื่อเริ่มต้นเลี้ยงไรติเฟอร์ 6.48 มิลลิกรัม/ลิตร เหลือไนเตรทในน้ำในวันสุดท้ายเลี้ยงไรติเฟอร์ในระดับที่ปลอดภัยคือ 1.44 มิลลิกรัม/ลิตร ในขณะที่ในชุดควบคุมเหลือไนเตรทในน้ำในวันสุดท้ายถึง 16.7 มิลลิกรัม/ลิตร อย่างไรก็ตามปริมาณไนเตรทที่เหลืออยู่ในน้ำในทั้งสองชุดการทดลองยังคงมีค่าต่ำกว่าปริมาณไนเตรทที่เหลืออยู่ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 56 และ 70 ส่วน

ไม่พบไนไตรท์ในน้ำเลี้ยงตลอดการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 3.5 และ 7 ส่วน ในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 14 ส่วนเหลือไนไตรท์ในน้ำอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งที่มีชีวิต คือ <1 ไมโครกรัม/ลิตรตั้งแต่เริ่มต้น ในทำนองเดียวกันในวันสุดท้ายมีแอมโมเนียเกิดขึ้นในน้ำเลี้ยงไรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่เลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 3.5:1 และ 7 ส่วน <1 มิลลิกรัม/ลิตร ในส่วนนี้เป็นผลมาจากการใช้ไนไตรท์และแอมโมเนียของคลอเรลลาให้เป็นอาหารแก่ไรติเฟอร์ทดแทนการใช้ไนเตรทที่มีอยู่ในปริมาณที่ไม่พอเพียง ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันสุดท้าย >1 มิลลิกรัม/ลิตรซึ่งจัดว่าอยู่ใน

ระดับที่เป็นอันตรายเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในน้ำในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรทสูงกว่าทุกสูตรที่เหลือ ที่ในน้ำมีไนโตรท์และแอมโมเนียในวันสุดท้ายของการเลี้ยงโรติเฟอร์ที่มากขึ้นเนื่องจากการขับถ่ายของเสียและการตายของโรติเฟอร์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยมีปริมาณแอมโมเนียโดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่ใช้เพาะเลี้ยงคลอเรลลา คือมีไนโตรท์ 99.5-141.6 ไมโครกรัม/ลิตร (วันเริ่มต้นมี 86.1-125.9 ไมโครกรัม/ลิตร) และมีแอมโมเนีย 161-261.8 ไมโครกรัม/ลิตร (วันเริ่มต้นมี 43.5-61.9 ไมโครกรัม/ลิตร) จากปริมาณผลผลิตของโรติเฟอร์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าไนโตรท์และแอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำในปริมาณใดปริมาณที่ได้กล่าวถึงเมื่อเริ่มต้นเลี้ยงโรติเฟอร์ไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตจำนวนของคลอเรลลาที่ใช้เป็นอาหารแก่โรติเฟอร์ และต่อตัวโรติเฟอร์โดยตรง

ในส่วนของปริมาณฟอสเฟต ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เหลืออยู่ในทุกชุดการทดลองอยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ การเลี้ยงโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 56 และ 70 ส่วน เหลือฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำต่ำกว่าชุดการทดลองอื่นที่ใช้อาหารที่มีไนเตรทต่ำกว่าเนื่องจากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเกี่ยวกับการเจริญเติบโตจำนวนของคลอเรลลาในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ ปริมาณฟอสเฟตทั้งสองรูปถูกดึงไปใช้ในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ 0.04-0.05 มิลลิกรัม/ลิตร เท่านั้น ปริมาณฟอสเฟตถูกดึงเอาไปใช้ในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเพียง 2.0-2.5 มิลลิกรัม/ลิตรเท่านั้นจากปริมาณที่ใส่เมื่อเริ่มต้น 10 มิลลิกรัม/ลิตร แสดงให้เห็นว่าปริมาณฟอสเฟตที่ใช้อยู่เกินความต้องการของแพลงก์ตอนที่เพาะเลี้ยง ฟอสเฟตที่เหลือทั้งหมดนี้ก็จะต้องถูกปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติในที่สุด ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องก็จะเกิดตามมา

การตรวจวัดปริมาณ ไนเตรท ไนโตรท์ และแอมโมเนียในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับในน้ำของทุกชุดการทดลองเป็นการประมาณการปริมาณสารดังกล่าวที่มีสะสมอยู่ในตัวโรติเฟอร์โดยอ้อม เนื่องจากขาดอุปกรณ์ที่สามารถตรวจวัดสารปริมาณน้อย ๆ ผลจากการทดลองแสดงให้เห็นว่าปริมาณของไนเตรท ไนโตรท์ และแอมโมเนียโดยประมาณในตัวโรติเฟอร์ในวันสุดท้ายของเลี้ยงมีค่าแปรผันตามปริมาณไนเตรทที่ใช้ในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ไม่พบไนเตรท ไนโตรท์ และแอมโมเนียในตัวโรติเฟอร์ที่ได้จากการเลี้ยงคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 3.5 ส่วน โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 42, 56 และ 70 ส่วน มีไนเตรทโดยประมาณในตัวโรติเฟอร์ 6.7, 5.3 และ 9.3 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ไนเตรทปริมาณดังกล่าวเป็นปริมาณที่ไม่มีผลต่อลูกสัตว์น้ำที่จะกินโรติเฟอร์ (Boyd and Tucker, 1992) การนำโรติเฟอร์ไปเลี้ยงลูกสัตว์น้ำปรกติกรองเอาเฉพาะตัวโรติเฟอร์ไปใช้ ส่วนปริมาณฟอสเฟต-

อนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในตัวโรติเฟอร์ทั้ง 7 ชุดการทดลองในวันสุดท้ายของการทดลองมีค่าไม่แตกต่างกันคือ 0.16-0.21 และ 0.15-0.26 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับซึ่งมีผลต่อลูกสัตว์น้ำที่จะได้รับโรติเฟอร์ในทำนองเดียวกับไนเตรทเนื่องจากฟอสเฟตระดับที่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำเมื่อมีค่า > 0.1 มิลลิกรัม/ลิตร (Boyd, 1990)

การใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรทแตกต่างกันเลี้ยงโรติเฟอร์ไม่มีผลต่อขนาดของตัวโรติเฟอร์ แต่ปริมาณไนเตรทอาจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของคลอเรลลาที่เลี้ยง และอาจมีผลต่อคุณภาพของโรติเฟอร์ที่กินคลอเรลลานั้น ในส่วนนี้ควรได้มีการศึกษาต่อไป การวิเคราะห์คุณค่าทางอาหารของทั้งคลอเรลลา และโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จะทำให้สามารถยืนยันผลการทดลองได้แน่ชัดยิ่งขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทั้งในส่วนของอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรท 3.5-70 ส่วน และการนำคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารแต่ละสูตรมาเลี้ยงโรติเฟอร์โดยการพิจารณาผลในทั้งสองช่วงประกอบกันทั้งในส่วนของผลผลิตและคุณสมบัติของน้ำทิ้ง แม้ไม่อาจตัดสินได้ว่าการใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาสูตรใดที่ให้ผลที่ดีที่สุดในทุกด้านเนื่องจากสามารถพิจารณาได้ในประเด็นที่แตกต่างกัน ที่แสดงให้เห็นว่าการใช้อาหารเพาะเลี้ยงแต่ละสูตรมีทั้งข้อดีและข้อด้อยที่ต่างกันขึ้นอยู่กับประเด็นหลักที่จะนำมาประกอบการพิจารณา ในความตระหนักถึงสถานะเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่จำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะต้องนำมาประกอบการพิจารณาประกอบกับความจำเป็นในอันที่จะต้องพยายามดำรงผลผลิตที่ได้ให้คงเดิมถ้ายังเป็นไปได้ หรือลดต่ำลงในระดับที่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าการใช้อาหารเพาะเลี้ยงที่ 14 และ 28 ส่วนให้ผลที่สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าสูตรที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมาก (ไนเตรท 42 ส่วน) และได้ผลผลิตในระดับที่ยังสามารถรับได้ในขณะนี้นะดับหนึ่งจากการใช้อาหารเพาะเลี้ยงทั้งสองสูตรมีข้อดีและข้อด้อยที่ต่างกันอย่างที่ได้อ้างมาแล้วข้างต้น (หน้า 112, 113 และ 117) ในการทดลองส่วนต่อไปจึงพิจารณาการใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาทั้งสองสูตรนี้เป็นหลัก ทดลองควบคู่กับอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนที่เป็นสูตรดั้งเดิม โดยนำเอาคุณสมบัติที่ยังจัดว่าใช้ไม่ได้ของอาหารทั้งสองสูตรที่เหมือนกันได้แก่ การที่ในอาหารทั้งสองสูตรยังคงมีปริมาณฟอสเฟตที่เกินความต้องการใช้ของคลอเรลลา (หน้า 70-76 และ 102-106 จากส่วนของผลการทดลอง และหน้า 112, 113, 116 และ 117 จากวิจารณ์ผลการทดลอง) มาเป็นเนื้อหาทำการทดลองต่อไป โดยกำหนดปริมาณฟอสเฟตเท่าเดิมเป็นระดับสูงที่สุด

3. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนในเตรท : ไคโซเดียมไฮโดรเจน ฟอสเฟตแตกต่างกัน และการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้

3.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวาที่มีปริมาณไนโตรเจนในเตรท : ไคโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต 14:0.25, 14:0.5, 14:0.75, 14:1, 28:0.25, 28:0.5, 28:0.75, 28:1, 42:0.25, 42:0.5, 42:0.75 และ 42:1 ความหนาแน่นเริ่มต้นของคลอเรลลา 1.3×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร เพาะเลี้ยงในแสงสว่างความเข้ม 5,000 ลักซ์ 12 ชั่วโมง/วัน ที่อุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส ความเค็ม 15 ส่วนในพัน และความเป็นกรดเป็นด่าง 6.3 ± 0.3 ได้ผลดังต่อไปนี้

3.1.1 การเจริญทวิจำนวนของคลอเรลลา

3.1.1.1 ความหนาแน่นของคลอเรลลา

ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดการทดลองเดียวกันในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรแตกต่างกันทุกวันจนกระทั่งถึงวันที่คลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุด ในระยะ 4 วันแรกของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทุกสูตร คลอเรลลามีความหนาแน่นในแต่ละวันไม่แตกต่างกันทางสถิติและมีการเพิ่มจำนวนเซลล์เฉลี่ยประมาณวันละ 1 ล้านเซลล์/มิลลิลิตร ตั้งแต่วันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไปความหนาแน่นของคลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) ในระยะนี้กระทั่งถึงวันที่คลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงที่สุดซึ่งคลอเรลลามีการเพิ่มเฉลี่ยประมาณวันละ 2 ล้านเซลล์/มิลลิลิตร ความหนาแน่นของคลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองแปรผันโดยตรงตามปริมาณของทั้งไนเตรทและฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยง

ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกันมีความหนาแน่นเฉลี่ยสูงที่สุดที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ $10.29 \times 10^6 - 10.67 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรพร้อมกันในวันที่ 7 ความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอเรลลาทั้ง 4 ชุดทดลองดังกล่าวต่ำกว่าความหนาแน่นในวันเดียวกันของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นเฉลี่ยในวันนี้เท่ากับ $11.64 \times 10^6 - 12.06 \times 10^6$ และ $12.02 \times 10^6 - 13.12 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญ ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนมีค่าลดลงตั้งแต่

วันที่ 8 เป็นต้นไป ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตเท่ากัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในสูตรอาหาร

ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วน ในช่วงก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด ความหนาแน่นของคลอเรลลาในชุดการทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟตใกล้เคียงกันมากกว่ามักไม่แตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นในวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 มีความหนาแน่นสูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาในอีก 3 ชุดการทดลองที่มีฟอสเฟต 0.75-0.25 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ในวันที่คลอเรลลาในกลุ่มการทดลองนี้มีความหนาแน่นสูงที่สุด คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 มีความหนาแน่นสูงที่สุด ($13.17 \pm 0.09 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร) สูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารเพาะเลี้ยงอีก 3 สูตรที่มีไนเตรทเท่ากันแต่มีฟอสเฟตต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.75, 28:0.5 และ 28:0.25 คลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นสูงที่สุด ($12.90 \pm 0.06 \times 10^6$, $12.75 \pm 0.12 \times 10^6$ และ $12.75 \pm 0.05 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วน ที่ในวันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยง คลอเรลลาในชุดการทดลองที่มีฟอสเฟต 1 ส่วนมีความหนาแน่นสูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาในอีก 3 ชุดการทดลองที่เหลือที่มีฟอสเฟตต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ในวันที่ 6-7 มีเพียงในระหว่างคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.25 และ 1 ส่วนที่เจริญได้ความหนาแน่นแตกต่างกันทางสถิติ ความแตกต่างของความหนาแน่นสูงที่สุดในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยง ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟต 1 ส่วน ($13.99 \pm 0.11 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร) มีค่าสูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.75-0.25 ส่วน (13.42×10^6 - 13.71×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร) อย่างมีนัยสำคัญ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.75-0.5 ส่วนและ 0.5-0.25 ส่วนมีความหนาแน่นเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 19, ตารางที่ 28 และ ตารางที่ 31)

ความหนาแน่นของคลอเรลลาในทุกชุดการทดลองในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าสูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันในชุดการทดลองเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 28)

ความหนาแน่นของคลอเรลลาในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดและความหนาแน่นในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 14 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองมีความหนาแน่นเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 9.02×10^6 - 9.45×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร ความหนาแน่นของคลอเรลลาทั้ง 4 ชุดทดลองดังกล่าวต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาในชุดการทดลองอื่นที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนสูงกว่าที่เหลือในวันเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 28 ส่วนที่ทั้ง 4 ชุดการทดลองมีความหนาแน่นเฉลี่ยในวันนี้ (11.64×10^6 - 12.06×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร) ไม่แตกต่างกันทางสถิติและต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.5-42:1 ที่มีค่า 12.52×10^6 - 13.12×10^6 เซลล์/มิลลิลิตรอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.25 ความหนาแน่นของคลอเรลลาไม่แตกต่างกับความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน 28 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองทางสถิติ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจน 42 ส่วน ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยง เฉพาะคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตใกล้เคียงกันมากกว่า ที่มีความหนาแน่นที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:1 มีความหนาแน่นในวันนี้สูงมากที่สุด $13.12 \pm 0.15 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร และคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.25 มีความหนาแน่นต่ำที่สุดเท่ากับ $12.02 \pm 0.19 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร

ในวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทุกชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุด คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 42 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกันมีความหนาแน่นสูงสุดไม่แตกต่างกันทางสถิติ (13.43×10^6 - 13.99×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร) และสูงกว่าชุดการทดลองอื่นที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ($P < 0.01$) ยกเว้นคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 ที่คลอเรลลาสามารถเจริญได้ ความหนาแน่นสูงสุดที่ไม่แตกต่างจากคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.25 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:1 คลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นสูงสุด $13.16 \pm 0.09 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร ไม่แตกต่างกับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:0.75 ที่มีความหนาแน่นสูงสุดเท่ากับ $12.90 \pm 0.06 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตร แต่สูงกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.5 และ 0.25 ส่วน

อย่างมีนัยสำคัญ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.5 และ 28:0.75 มีความหนาแน่นสูงสุด $12.75 \pm 0.12 \times 10^6$ และ $12.75 \pm 0.05 \times 10^6$ เซลล์/มิลลิลิตรตามลำดับ โดยความหนาแน่นสูงสุดของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนที่มีฟอสเฟต 0.75, 0.5 และ 0.25 ส่วนไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วน คลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นสูงสุดต่ำกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนส่วนทั้ง 4 ชุดที่มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 10.29×10^6 - 10.67×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร (ตารางที่ 31)

3.1.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า

ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 ชุดแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ตั้งแต่วันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในสูตรอาหาร คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนใช้ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่ายาวนานกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟตเท่ากันอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟตเท่ากัน คลอเรลลามีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติเกือบทุกวัน ยกเว้นในวันที่ 6 ที่ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25 และ 42:0.25 มีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาเกือบทุกชุดการทดลองในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดมีค่าสูงกว่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 (ตารางที่ 29)

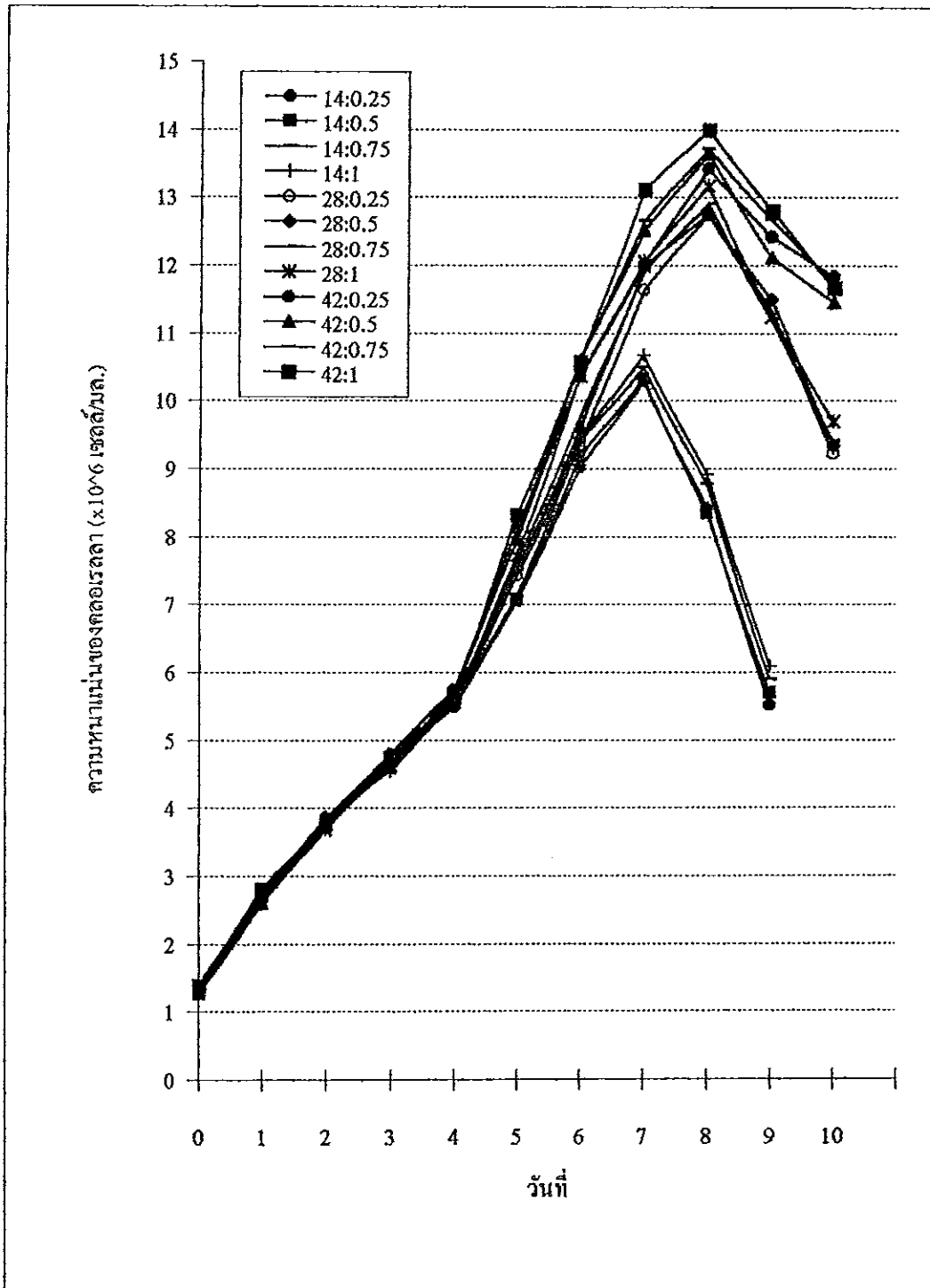
ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกันในวันก่อนวันที่คลอเรลลาในทุกชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในวันนี้มีค่า 2.111-2.237 วัน ส่วนในวันที่คลอเรลลาในทุกชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุด ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยของคลอเรลลาแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทเท่ากันมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดการทดลองที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนทุกชุด

การทดลองและคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.5 มีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าไม่แตกต่างกันทางสถิติและสั้นกว่าค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชนิดอื่น ยกเว้นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1, 42:0.25, 42:0.5 และ 42:1 (ตารางที่ 31)

3.1.1.3 ขนาดเซลล์

ในระหว่างการทดลองขนาดของเซลล์คลอเรลลาในแต่ละชุดการทดลองมีขนาดเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงขึ้น-ลง ในวันเริ่มต้นจนถึงวันที่ 5 ขนาดเซลล์เฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกันมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 3.54-4.30 ไมครอน เซลล์คลอเรลลามีขนาดใหญ่ที่สุดหรือเกือบใหญ่ที่สุดในระหว่างก่อนและวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด เจเพาะในวันที่ 6 และ 7 ของการเพาะเลี้ยงที่คลอเรลลามีขนาดเซลล์แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนมากคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนเตรททั้ง 3 ระดับมีเซลล์ขนาดเล็กกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในสูตรอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตในปริมาณที่มากกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท 14 ส่วนมีขนาดเซลล์ในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน และในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วน ส่วนมากมีขนาดเซลล์ในทั้งสองวันแตกต่างกันทางสถิติ เซลล์ของคลอเรลลาในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดมีขนาดเซลล์เล็กกว่าขนาดเซลล์ของคลอเรลลาในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 30 และ ตารางที่ 31)

ขนาดเซลล์ของคลอเรลลาในทุกชุดการทดลองในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.5 และ 28:0.75 มีขนาดเซลล์ไม่แตกต่างกันทางสถิติและใหญ่กว่าขนาดเซลล์ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 42:0.5-42:1 อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนขนาดของเซลล์คลอเรลลาในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองมีขนาดเซลล์ใหญ่กว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทสูงกว่าทุกชุดการทดลอง เซลล์ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนทุกชุดการทดลองมีขนาดไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 31)

ภาพที่ 19 ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอโรฟิลล์ที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	1.35±0.08 ⁱ	1.29±0.06 ⁱ	1.31±0.06 ^j	1.34±0.06 ^h	1.33±0.09 ^j	1.30±0.06 ^j	1.34±0.07 ^k	1.33±0.04 ^k	1.29±0.05 ^l	1.27±0.07 ^k	1.36±0.04 ^l	1.38±0.04 ^k
1	2.73±0.11 ^h	2.68±0.09 ^h	2.65±0.09 ⁱ	2.70±0.06 ^g	2.73±0.07 ^j	2.74±0.14 ^l	2.64±0.06 ⁱ	2.71±0.15 ^j	2.68±0.12 ^l	2.59±0.07 ^j	2.67±0.67 ^l	2.80±0.08 ^l
2	3.82±0.03 ^g	3.80±0.06 ^g	3.79±0.15 ^h	3.86±0.02 ^f	3.85±0.04 ^h	3.73±0.05 ^h	3.69±0.09 ⁱ	3.69±0.09 ^l	3.81±0.05 ^h	3.72±0.06 ^l	3.71±0.11 ^h	3.78±0.03 ^l
3	4.74±0.09 ^f	4.58±0.16 ^f	4.63±0.09 ^g	4.55±0.12 ^e	4.68±0.11 ^g	4.71±0.10 ^g	4.69±0.11 ^h	4.73±0.09 ^h	4.79±0.07 ^g	4.62±0.07 ^h	4.80±0.08 ^g	4.71±0.12 ^h
4	5.50±0.07 ^e	5.59±0.12 ^e	5.51±0.13 ^f	5.54±0.05 ^d	5.49±0.13 ^f	5.64±0.06 ^f	5.58±0.08 ^g	5.56±0.15 ^g	5.73±0.14 ^f	5.69±0.15 ^g	5.72±0.11 ^f	5.63±0.11 ^g
5	^F 7.04±0.08 ^d	^F 7.08±0.07 ^d	^F 7.12±0.07 ^e	^{DE} 7.54±0.07 ^c	^E 7.42±0.05 ^e	^{DE} 7.52±0.05 ^e	^{CD} 7.65±0.10 ^f	^C 7.72±0.07 ^f	^B 8.12±0.08 ^e	^B 7.96±0.09 ^f	^B 8.11±0.08 ^e	^A 8.32±0.07 ^f
6	^F 9.02±0.11 ^b	^{EF} 9.18±0.09 ^b	^{DE} 9.40±0.08 ^c	^D 9.45±0.13 ^b	^{DE} 9.33±0.13 ^d	^{CD} 9.58±0.11 ^d	^C 9.75±0.06 ^d	^B 10.37±0.18 ^d	^B 10.35±0.09 ^d	^{AB} 10.61±0.14 ^e	^{AB} 10.59±0.11 ^d	^A 10.58±0.66 ^e
7	^E 10.29±0.07 ^a	^E 10.32±0.10 ^a	^E 10.50±0.03 ^a	^E 10.67±0.09 ^a	^D 11.64±0.14 ^b	^{CD} 11.98±0.59 ^b	^{CD} 11.92±0.06 ^b	^{BCD} 12.06±0.15 ^b	^{CD} 12.02±0.19 ^c	^{AC} 12.52±0.12 ^b	^{AB} 12.66±0.13 ^b	^A 13.12±0.15 ^b
8	^G 8.41±0.10 ^c	^G 8.34±0.12 ^c	^F 8.78±0.06 ^d	^F 8.92±0.13 ^b	^E 12.75±0.05 ^a	^E 12.75±0.12 ^a	^E 12.90±0.06 ^a	^D 13.17±0.09 ^a	^C 13.42±0.10 ^a	^{BC} 13.64±0.09 ^a	^B 13.71±0.10 ^a	^A 13.99±0.11 ^a
9	^H 5.51±0.10 ^e	^{GH} 5.69±0.11 ^e	^{FG} 5.89±0.13 ^b	^F 6.08±0.05 ^d	^{DE} 11.34±0.12 ^c	^D 11.50±0.13 ^d	^E 11.19±0.08 ^c	^E 11.23±0.15 ^c	^B 12.42±0.08 ^b	^C 12.11±0.09 ^c	^A 12.67±0.11 ^b	^A 12.81±0.09 ^c
10	-	-	-	-	^D 9.23±0.11 ^d	^D 9.34±0.15 ^d	^D 9.40±0.07 ^e	^C 9.70±0.13 ^c	^A 11.83±0.10 ^c	^B 11.45±0.12 ^d	^A 11.74±0.05 ^c	^A 11.67±0.08 ^d

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง

3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	1.35±0.08 ⁱ	1.29±0.06 ⁱ	1.31±0.06 ^j	1.34±0.06 ^h	1.33±0.09 ^j	1.30±0.06 ^j	1.34±0.07 ^k	1.33±0.04 ^k	1.29±0.05 ^j	1.27±0.07 ^k	1.36±0.04 ^j	1.38±0.04 ^k
1	2.73±0.11 ^h	2.68±0.09 ^h	2.65±0.09 ^j	2.70±0.06 ^g	2.73±0.07 ^j	2.74±0.14 ⁱ	2.64±0.06 ^j	2.71±0.15 ⁱ	2.68±0.12 ^j	2.59±0.07 ^j	2.67±0.67 ^j	2.80±0.08 ^j
2	3.82±0.03 ^g	3.80±0.06 ^g	3.79±0.15 ^h	3.86±0.02 ^f	3.85±0.04 ^h	3.73±0.05 ^h	3.69±0.09 ^j	3.69±0.09 ^j	3.81±0.05 ^h	3.72±0.06 ^j	3.71±0.11 ^h	3.78±0.03 ^j
3	4.74±0.09 ^f	4.58±0.16 ^f	4.63±0.09 ^g	4.55±0.12 ^g	4.68±0.11 ^g	4.71±0.10 ^g	4.69±0.11 ^h	4.73±0.09 ^h	4.79±0.07 ^g	4.62±0.07 ^h	4.80±0.08 ^g	4.71±0.12 ^h
4	5.50±0.07 ^e	5.59±0.12 ^g	5.51±0.13 ^f	5.54±0.05 ^d	5.49±0.13 ^f	5.64±0.06 ^f	5.58±0.08 ^g	5.56±0.15 ^g	5.73±0.14 ^f	5.69±0.15 ^g	5.72±0.11 ^f	5.63±0.11 ^g
5	^F 7.04±0.08 ^d	^F 7.08±0.07 ^d	^F 7.12±0.07 ^g	^{DE} 7.54±0.07 ^c	^E 7.42±0.05 ^g	^{DE} 7.52±0.05 ^g	^{CD} 7.65±0.10 ^f	^C 7.72±0.07 ^f	^B 8.12±0.08 ^g	^B 7.96±0.09 ^f	^B 8.11±0.08 ^g	^A 8.32±0.07 ^f
6	^F 9.02±0.11 ^b	^{EF} 9.18±0.09 ^b	^{DE} 9.40±0.08 ^c	^D 9.45±0.13 ^b	^{DE} 9.33±0.13 ^d	^{CD} 9.58±0.11 ^d	^C 9.75±0.06 ^d	^B 10.37±0.18 ^d	^B 10.35±0.09 ^d	^{AB} 10.61±0.14 ^e	^{AB} 10.59±0.11 ^d	^A 10.58±0.66 ^e
7	^E 10.29±0.07 ^a	^F 10.32±0.10 ^a	^E 10.50±0.03 ^a	^F 10.67±0.09 ^a	^D 11.64±0.14 ^b	^{CD} 11.98±0.59 ^b	^{CD} 11.92±0.06 ^b	^{BCD} 12.06±0.15 ^b	^{CD} 12.02±0.19 ^c	^{AC} 12.52±0.12 ^b	^{AB} 12.66±0.13 ^b	^A 13.12±0.15 ^b
8	^G 8.41±0.10 ^c	^G 8.34±0.12 ^c	^F 8.78±0.06 ^d	^F 8.92±0.13 ^b	^E 12.75±0.05 ^a	^E 12.75±0.12 ^a	^F 12.90±0.06 ^a	^D 13.17±0.09 ^a	^C 13.42±0.10 ^a	^{BC} 13.64±0.09 ^b	^B 13.71±0.10 ^b	^A 13.99±0.11 ^a
9	^H 5.51±0.10 ^e	^{GH} 5.69±0.11 ^e	^{FG} 5.89±0.13 ^b	^F 6.08±0.05 ^d	^{DE} 11.34±0.12 ^c	^D 11.50±0.13 ^d	^E 11.19±0.08 ^c	^E 11.23±0.15 ^c	^B 12.42±0.08 ^b	^C 12.11±0.09 ^c	^A 12.67±0.11 ^b	^A 12.81±0.09 ^e
10	-	-	-	-	^D 9.23±0.11 ^d	^D 9.34±0.15 ^d	^D 9.40±0.07 ^e	^C 9.70±0.13 ^g	^A 11.83±0.10 ^c	^B 11.45±0.12 ^d	^A 11.74±0.05 ^c	^A 11.67±0.08 ^d

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง

3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	1.35±0.08 ⁱ	1.29±0.06 ⁱ	1.31±0.06 ^j	1.34±0.06 ^h	1.33±0.09 ^j	1.30±0.06 ^l	1.34±0.07 ^k	1.33±0.04 ^k	1.29±0.05 ^j	1.27±0.07 ^k	1.36±0.04 ^l	1.38±0.04 ^k
1	2.73±0.11 ^h	2.68±0.09 ^h	2.65±0.09 ⁱ	2.70±0.06 ^g	2.73±0.07 ⁱ	2.74±0.14 ⁱ	2.64±0.06 ^j	2.71±0.15 ^j	2.68±0.12 ^j	2.59±0.07 ^j	2.67±0.67 ⁱ	2.80±0.08 ^l
2	3.82±0.03 ^g	3.80±0.06 ^g	3.79±0.15 ^h	3.86±0.02 ^f	3.85±0.04 ^h	3.73±0.05 ^h	3.69±0.09 ⁱ	3.69±0.09 ⁱ	3.81±0.05 ^h	3.72±0.06 ^j	3.71±0.11 ^h	3.78±0.03 ⁱ
3	4.74±0.09 ^f	4.58±0.16 ^f	4.63±0.09 ^g	4.55±0.12 ^g	4.68±0.11 ^g	4.71±0.10 ^g	4.69±0.11 ^h	4.73±0.09 ^h	4.79±0.07 ^g	4.62±0.07 ^h	4.80±0.08 ^g	4.71±0.12 ^h
4	5.50±0.07 ^e	5.59±0.12 ^e	5.51±0.13 ^f	5.54±0.05 ^d	5.49±0.13 ^f	5.64±0.06 ^f	5.58±0.08 ^g	5.56±0.15 ^g	5.73±0.14 ^f	5.69±0.15 ^g	5.72±0.11 ^f	5.63±0.11 ^g
5	^F 7.04±0.08 ^d	^F 7.08±0.07 ^d	^F 7.12±0.07 ^e	^{DE} 7.54±0.07 ^c	^E 7.42±0.05 ^e	^{DE} 7.52±0.05 ^e	^{CD} 7.65±0.10 ^f	^C 7.72±0.07 ^f	^B 8.12±0.08 ^e	^B 7.96±0.09 ^f	^B 8.11±0.08 ^e	^A 8.32±0.07 ^f
6	^F 9.02±0.11 ^b	^{EF} 9.18±0.09 ^b	^{DE} 9.40±0.08 ^e	^D 9.45±0.13 ^b	^{DE} 9.33±0.13 ^d	^{CD} 9.58±0.11 ^d	^C 9.75±0.06 ^d	^B 10.37±0.18 ^d	^B 10.35±0.09 ^d	^{AB} 10.61±0.14 ^e	^{AB} 10.59±0.11 ^d	^A 10.58±0.66 ^e
7	^E 10.29±0.07 ^a	^E 10.32±0.10 ^a	^F 10.50±0.03 ^a	^E 10.67±0.09 ^a	^D 11.64±0.14 ^b	^{CD} 11.98±0.59 ^b	^{CD} 11.92±0.06 ^b	^{BCD} 12.06±0.15 ^b	^{CD} 12.02±0.19 ^c	^{AC} 12.52±0.12 ^b	^{AB} 12.66±0.13 ^b	^A 13.12±0.15 ^b
8	^G 8.41±0.10 ^c	^G 8.34±0.12 ^c	^F 8.78±0.06 ^d	^F 8.92±0.13 ^b	^E 12.75±0.05 ^a	^E 12.75±0.12 ^a	^E 12.90±0.06 ^a	^D 13.17±0.09 ^a	^C 13.42±0.10 ^a	^{BC} 13.64±0.09 ^a	^B 13.71±0.10 ^a	^A 13.99±0.11 ^a
9	^H 5.51±0.10 ^e	^{GH} 5.69±0.11 ^e	^{FG} 5.89±0.13 ^b	^F 6.08±0.05 ^d	^{DE} 11.34±0.12 ^c	^D 11.50±0.13 ^d	^E 11.19±0.08 ^c	^E 11.23±0.15 ^c	^B 12.42±0.08 ^b	^C 12.11±0.09 ^c	^A 12.67±0.11 ^b	^A 12.81±0.09 ^c
10	-	-	-	-	^D 9.23±0.11 ^d	^D 9.34±0.15 ^d	^D 9.40±0.07 ^e	^C 9.70±0.13 ^e	^A 11.83±0.10 ^c	^B 11.45±0.12 ^d	^A 11.74±0.05 ^c	^A 11.67±0.08 ^d

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง

3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวน เป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1)

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร	ความหนาแน่นเซลล์		G		ขนาดเซลล์	
	Dmax-1	Dmax (X)	Dmax-1	Dmax	Dmax-1	Dmax
14:0.25	9.02±0.11 ^e	10.29±0.07 ^e (7)	2.193±0.06	2.390±0.07 ^{ab}	4.57±0.04 ^{abc}	4.51±0.09 ^a
14:0.5	9.18±0.09 ^e	10.32±0.10 ^e (7)	2.121±0.05	2.334±0.05 ^b	4.52±0.09 ^{abc}	4.56±0.09 ^a
14:0.75	9.40±0.08 ^e	10.50±0.03 ^{ef} (7)	2.111±0.06	2.328±0.05 ^b	4.50±0.08 ^{abc}	4.56±0.16 ^a
14:1	9.45±0.13 ^e	10.67±0.09 ^e (7)	2.125±0.03	2.334±0.05 ^b	4.40±0.08 ^c	4.52±0.10 ^a
28:0.25	11.64±0.14 ^d	12.75±0.05 ^d (8)	2.237±0.08	2.455±0.07 ^a	4.57±0.06 ^{abc}	4.28±0.09 ^b
28:0.5	11.98±0.59 ^d	12.75±0.12 ^d (8)	2.183±0.07	2.401±0.05 ^a	4.62±0.05 ^a	4.28±0.03 ^b
28:0.75	11.92±0.06 ^d	12.90±0.06 ^{cd} (8)	2.219±0.05	2.455±0.06 ^a	4.61±0.05 ^{ab}	4.25±0.04 ^b
28:1	12.06±0.15 ^{cd}	13.16±0.09 ^{bc} (8)	2.197±0.03	2.415±0.03 ^{ab}	4.44±0.07 ^{bc}	4.19±0.04 ^b
42:0.25	12.02±0.19 ^{cd}	13.43±0.10 ^{ab} (8)	2.181±0.03	2.377±0.03 ^{ab}	4.45±0.10 ^{abc}	4.19±0.01 ^b
42:0.5	12.52±0.12 ^{bc}	13.64±0.09 ^a (8)	2.120±0.04	2.334±0.05 ^b	4.41±0.06 ^c	4.26±0.10 ^b
42:0.75	12.66±0.13 ^{ab}	13.71±0.10 ^a (8)	2.171±0.02	2.395±0.02 ^{ab}	4.42±0.06 ^c	4.26±0.07 ^b
42:1	13.12±0.15 ^a	13.99±0.11 ^a (8)	2.178±0.08	2.396±0.04 ^{ab}	4.41±0.12 ^c	4.22±0.04 ^b

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$; ค่า G ใน Dmax, $P < 0.05$)
2. (X) แสดงวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด

3.1.2 คุณภาพน้ำ

ระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร ในน้ำที่มีปริมาณไนเตรท ไนโตรเจน แอมโมเนีย ฟอสเฟตอินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวมแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน

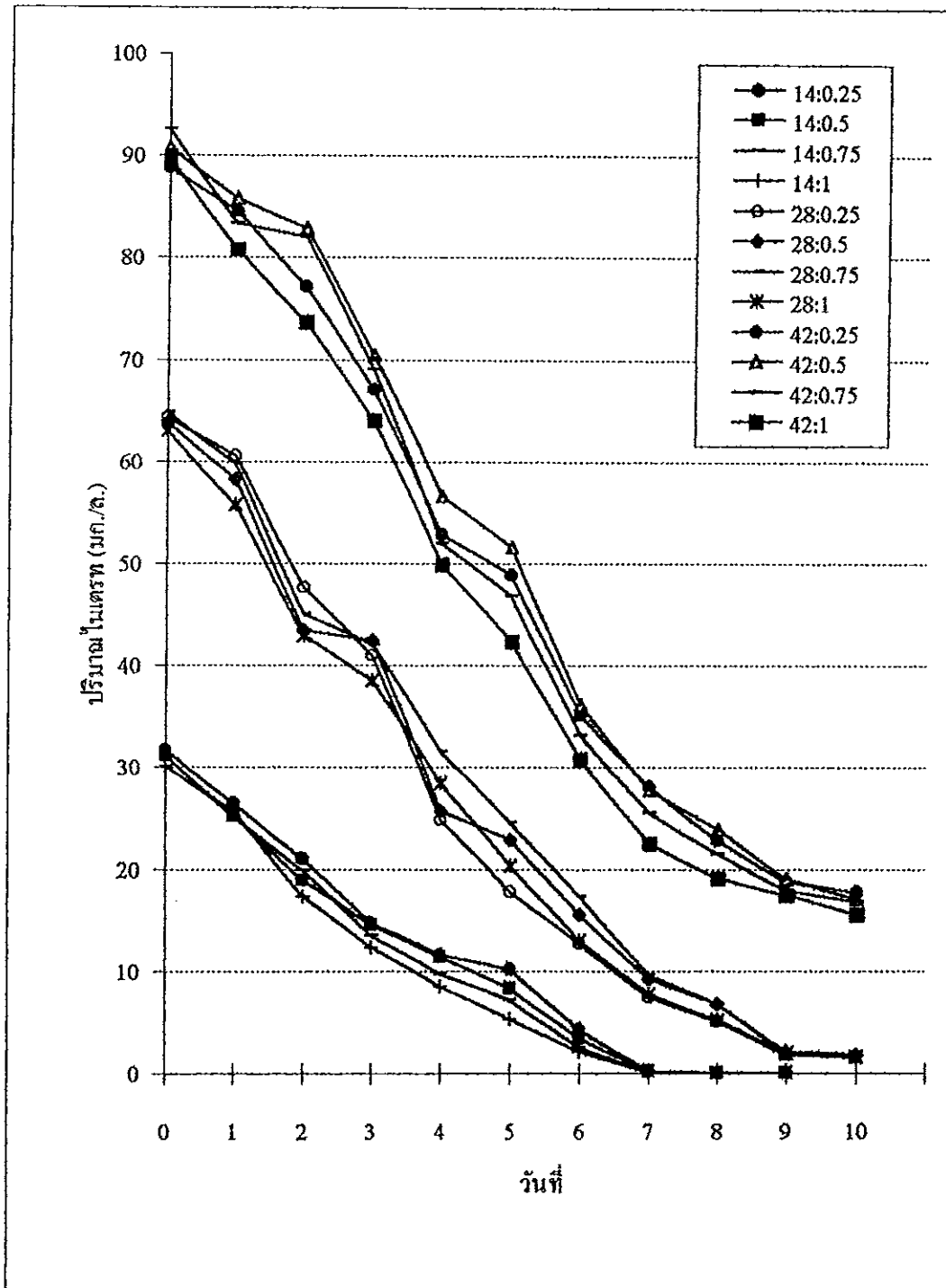
ปริมาณไนเตรทที่ตรวจวัดได้ในน้ำในวันเริ่มต้นของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14, 28 และ 42 ส่วน มีค่า 30.1-31.7, 63.0-64.8 และ

88.8-92.6 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวแตกต่างกันทางสถิติตามปริมาณไนเตรทที่ให้ในสูตรอาหาร ไนเตรทในทุกชุดการทดลองมีปริมาณลดลงเป็นลำดับตามระยะเวลาที่ทำการเพาะเลี้ยง ความแตกต่างทางสถิติและปริมาณไนเตรทในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 12 สูตรเกิดขึ้นทั้งในระหว่างชุดการทดลองเกือบทุกชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดทดลองเดียวกันในวันที่ต่างกัน สัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาแต่ละสูตรเมื่อเริ่มต้นทำการทดลอง ส่วนมากปริมาณไนเตรทที่เหลืออยู่ในแต่ละชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันกระทั่งถึงวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงมากที่สุดผกผันกับปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในสูตรอาหาร

ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25-14:1 มีปริมาณไนเตรทในน้ำทั้ง 4 ชุดการทดลองในช่วงวันเดียวกันตลอดการทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณไนเตรทมีค่าเกือบต่ำที่สุดในวันที่ 7 ที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด ตรวจไม่พบไนเตรทในน้ำหลังจากนั้น ส่วนในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดทดลองที่ใช้ปริมาณไนเตรท 28 ส่วนทั้ง 4 สูตรที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกัน มีปริมาณไนเตรทที่ตรวจพบในน้ำทั้ง 4 ชุดการทดลองในวันเดียวกันตลอดการทดลองแตกต่างกันไม่มากนักและมีความแตกต่างกันในเพียงบางวัน ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดในน้ำมีไนเตรทเกือบต่ำที่สุดคือ 5.07-6.81 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณไนเตรทในน้ำมีค่าต่ำที่สุดในวันสุดท้ายของการทดลองคือ 1.50-1.81 มิลลิกรัม/ลิตร ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วน ส่วนใหญ่ปริมาณไนเตรทที่เหลืออยู่ในระหว่างการทดลองกระทั่งวันสิ้นสุดการทดลองเป็นไปในทำนองเดียวกับผลใน 8 ชุดการทดลองที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยกเว้นในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดที่ปริมาณไนเตรทในน้ำในชุดการทดลองที่มีฟอสเฟตในอาหารสูงกว่ามีค่าน้อยกว่าในชุดการทดลองที่มีฟอสเฟตในอาหารต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในชุดการทดลองที่มีฟอสเฟต 0.25 และ 0.5 ส่วนที่ในวันทั้งสองมีปริมาณไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีไนเตรทในน้ำ 19.1-23.9 มิลลิกรัม/ลิตร (ภาพที่ 20)

ปริมาณไนเตรทที่เหลืออยู่ในน้ำของทั้ง 12 ชุดการทดลองในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าแตกต่างกันทางสถิติเพียงในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25-14:0.75 และ 42:0.25 ที่ในน้ำมีปริมาณไนเตรทในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดต่ำกว่าปริมาณไนเตรทในวันก่อนหน้าวันดังกล่าว 1 วันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 32)

ในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันก่อนหน้านั้น 1 วัน เหลือปริมาณไนเตรทอยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วนมากกว่าปริมาณไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วน และในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วนมากกว่าปริมาณไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 42 ส่วนมีปริมาณไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำค่อนข้างผกผันกับปริมาณฟอสเฟตที่มีในสูตรอาหารในทั้งสองวัน ปริมาณไนเตรทในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 และ 0.5 ส่วนมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติและสูงกว่าอีก 2 ชุดการทดลองที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญคือมีค่า 22.8 ± 2.17 และ 23.9 ± 1.18 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด และ 28.1 ± 1.18 และ 27.8 ± 1.35 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน รองลงมาได้แก่สูตรอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42:0.75 ที่มีไนเตรท 21.5 ± 1.10 และ 25.5 ± 1.51 มิลลิกรัม/ลิตร และในสูตรอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42:1 ที่ในน้ำมีปริมาณไนเตรท 19.1 ± 0.93 และ 22.5 ± 1.99 มิลลิกรัม/ลิตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดและในวันก่อนหน้า 1 วันตามลำดับ (ตารางที่ 35)

ภาพที่ 20 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีปริมาณ
ไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.50	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.50	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.50	42:0.75	42:1
0	^c 31.7±0.85 ^a	^c 31.2±1.16 ^a	^c 31.2±1.72 ^a	^c 30.1±1.81 ^a	^b 64.3±1.71 ^a	^b 63.8±1.97 ^a	^b 64.8±0.95 ^a	^b 63.0±1.14 ^a	^a 88.8±1.15 ^a	^a 90.8±1.42 ^a	^a 92.6±2.73 ^a	^a 89.7±3.29 ^a
1	^e 26.5±0.78 ^b	^e 25.2±1.39 ^b	^e 25.1±0.55 ^b	^e 25.7±0.93 ^b	^c 60.5±1.51 ^b	^{cd} 58.3±2.10 ^b	^c 59.8±2.33 ^b	^d 55.7±1.14 ^b	^{ab} 84.6±1.63 ^a	^a 85.8±1.63 ^b	^{ab} 83.3±2.83 ^b	^b 80.8±1.51 ^b
2	^e 21.0±1.90 ^c	^e 18.9±1.15 ^c	^e 19.9±0.85 ^c	^e 17.3±1.44 ^c	^d 47.6±1.97 ^c	^d 43.4±2.52 ^c	^d 45.0±2.23 ^c	^d 42.9±2.38 ^c	^{bc} 77.1±2.17 ^b	^a 82.9±3.20 ^b	^{ab} 82.0±2.95 ^b	^b 73.6±2.69 ^c
3	^d 14.7±1.85 ^d	^d 14.5±1.76 ^d	^d 13.5±1.08 ^d	^d 12.3±1.40 ^d	^c 41.0±1.88 ^d	^c 42.5±2d35 ^d	^c 42.1±2.68 ^d	^c 38.5±1.20 ^d	^{ab} 67.0±1.52 ^c	^a 70.4±2.21 ^c	^{ab} 69.0±3.13 ^c	^b 64.0±3.24 ^d
4	^e 11.6±1.42 ^d	^e 11.4±1.58 ^d	^e 9.67±0.58 ^d	^e 8.51±0.35 ^d	^d 24.9±2.45 ^e	^d 25.7±2.70 ^d	^c 31.5±2.72 ^d	^{cd} 28.4±1.81 ^e	^{ab} 52.8±2.93 ^d	^a 56.6±2.51 ^d	^{ab} 52.0±1.63 ^d	^b 49.9±2.01 ^e
5	^e 10.2±1.61 ^e	^e 8.29±0.29 ^f	^e 7.18±0.65 ^f	^e 5.28±0.11 ^f	^d 17.8±1.98 ^f	^c 22.9±2.54 ^d	^c 24.6±3.02 ^{cd}	^{cd} 20.3±1.72 ^f	^a 48.9±2.83 ^d	^a 51.6±2.30 ^e	^{ab} 46.8±2.43 ^d	^b 42.4±2.07 ^f
6	^d 4.25±1.02 ^f	^d 3.42±0.30 ^g	^d 2.43±0.34 ^g	^d 2.11±0.15 ^g	^c 12.7±2.05 ^g	^c 15.5±2.32 ^g	^c 17.3±2.19 ^f	^c 13.0±1.57 ^g	^{ab} 35.1±2.17 ^e	^a 36.2±2.77 ^f	^{ab} 33.1±2.77 ^e	^b 30.8±2.47 ^g
7	^e 0.15±0.02 ^g	^e 0.15±0.03 ^h	^e 0.12±0.03 ^h	^e 0.09±0.02 ^g	^d 7.48±0.16 ^h	^d 9.20±0.71 ^f	^d 9.58±0.98 ^g	^d 7.72±0.23 ^h	^a 28.1±1.18 ^f	^a 27.8±1.35 ^g	^b 25.5±1.51 ^f	^c 22.5±1.99 ^h
8	^e 0 ^g	^e 0 ^h	^e 0 ^h	^e 0 ^g	^d 5.07±0.06 ^{hi}	^d 6.81±0.24 ^f	^d 6.78±0.25 ^g	^d 5.14±0.11 ^h	^{ab} 22.8±2.17 ^g	^a 23.9±1.88 ^g	^b 21.5±1.10 ^g	^c 19.1±0.93 ^{hi}
9	^c 0 ^g	^c 0 ^h	^c 0 ^h	^c 0 ^g	^b 1.81±0.09 ⁱ	^b 2.06±0.12 ^g	^b 1.95±0.11 ^{hi}	^b 2.00±0.06 ⁱ	^a 18.7±1.46 ^{gh}	^a 19.0±0.89 ^h	^a 17.9±1.80 ^g	^a 17.4±0.90 ^{hi}
10	-	-	-	-	^b 1.50±0.17 ⁱ	^b 1.81±0.17 ^g	^b 1.71±0.17 ^h	^b 1.57±0.14 ⁱ	^a 17.7±1.17 ^h	^a 17.0±0.86 ^h	^a 16.8±1.55 ^g	^a 15.5±1.18 ⁱ

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

- ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง
- แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

3.1.2.2 ปริมาณไนโตรเจน-ไนโตรเจน

ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 12 สูตรที่มีปริมาณไนโตรเจนเมื่อเริ่มต้น 17.3-18.7 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในน้ำในแต่ละชุดการทดลองมีปริมาณไนโตรเจนเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันที่ทำการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาและมีค่ามากที่สุดในวันที่ 2, 5 และ 7 ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 14, 28 และ 42 ส่วนตามลำดับ ปริมาณไนโตรเจนในน้ำทั้งในระหว่างชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันและระหว่างต่างช่วงเวลาในชุดการทดลองเดียวกันมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ตั้งแต่วันที่ 3 ของการทดลองเป็นต้นไป ตั้งแต่วันที่ 6 เป็นต้นไปปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในน้ำแปรผันโดยตรงกับปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในสูตรอาหาร

ในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:0.25-14:1 ปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในน้ำเพิ่มขึ้นในช่วงสองวันแรกและมีค่ามากที่สุด 43.5-48.8 ไมโครกรัม/ลิตรในวันที่ 2 ในการเพาะเลี้ยงทั้ง 4 ชุดการทดลองและมีค่าลดลงจนเหลือน้อยกว่า 1 ไมโครกรัม/ลิตรตั้งแต่วันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป ตั้งแต่วันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดเป็นต้นไป ไนโตรเจนในทุกชุดการทดลองมีปริมาณลดลงจนไม่สามารถตรวจพบได้ มีความแตกต่างทางสถิติของปริมาณไนโตรเจนระหว่างชุดการทดลองเฉพาะเมื่อเริ่มต้นทำการทดลองและในช่วงสองวันแรก

ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 28 และ 42 ส่วน ปริมาณไนโตรเจนในทุกชุดการทดลองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากเริ่มทำการทดลองจนกระทั่งมีค่าสูงที่สุด 5 และ 7 วันตามลำดับหลังจากนั้น ส่วนมากปริมาณไนโตรเจนในแต่ละวันในชุดการทดลองเดียวกันแตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในระหว่างชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันแตกต่างกันตั้งแต่วันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเป็นต้นไป ในวันที่ 3-4 ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน 28 ส่วนและตั้งแต่วันที่ 3 เป็นต้นไปในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน 42 ส่วน ที่สองชุดการทดลองมีปริมาณฟอสเฟตในอาหารต่ำกว่ามีไนโตรเจนในน้ำสูงกว่าในชุดทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟตในอาหารในปริมาณที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

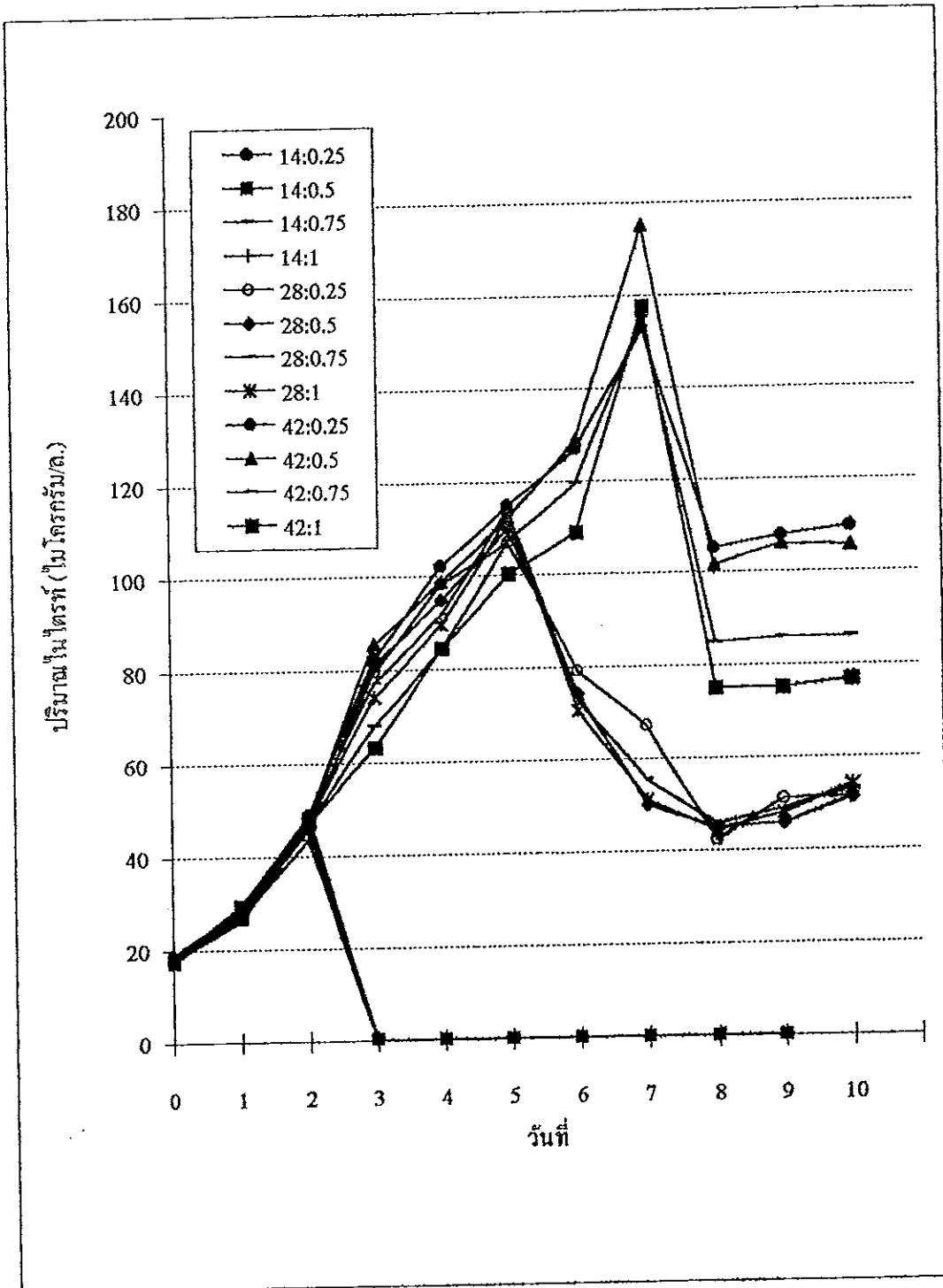
ในวันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ปริมาณไนโตรเจนที่พบในน้ำของทั้งชุดการทดลองที่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณไนโตรเจน 28 และ 42 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25-0.5 ส่วนในวันที่ 3-5 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไปในชุดการทดลองที่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณไนโตรเจน 42 ส่วนมีปริมาณไนโตรเจนในน้ำสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณไนโตรเจน 28 ส่วนอย่างมี

นัยสำคัญ ยกเว้นในวันที่ปริมาณไนโตรเจนในน้ำมีค่าสูงที่สุด และในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดในทั้ง 4 ชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วน และ 3 ใน 4 การทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนที่ไนโตรเจนในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนใกล้เคียงกัน ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท 28 ส่วนมีค่าสูงที่สุด 107.0-114.2 ไมโครกรัม/ลิตร 3 วันก่อนที่คลอเรลลาจะมีความหนาแน่นสูงที่สุดพร้อมกันทุกชุดการทดลอง ส่วนไนโตรเจนที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วน ไนโตรเจนมีค่าสูงที่สุด 153.0-172.5 ไมโครกรัม/ลิตรในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน (ภาพที่ 21)

ปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25 และ 28:0.75 และทั้ง 4 ชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 42 ส่วน ส่วนในชุดทดลองที่เหลือมีปริมาณไนโตรเจนในวันทั้งสองไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 33)

ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรททั้งสามกลุ่มการทดลองมีปริมาณไนโตรเจนทั้งในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในทั้งสองวันปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนมีค่าสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วน และปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนมีค่าสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วยอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท 14 ส่วนไม่พบความแตกต่างทางสถิติระหว่างปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 14 ส่วนทั้งสองวัน ตรวจไม่พบไนโตรเจนในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด คล้ายกับผลในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท 28 ส่วนที่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างปริมาณไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกันในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดและ 3 ใน 4 ชุดการทดลองในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 42 ส่วน ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.5 ส่วนมีปริมาณไนโตรเจนในวันก่อนที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในอีก 3 ชุดการทดลองที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ และในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีไนโตรเจนในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.25 และ 0.5 ส่วน (105.3 ± 4.88)

และ 101.5 ± 4.63 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ) ไม่แตกต่างกันทางสถิติและสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในอีก 2 ชุดการทดลองที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟต 1 ส่วนมีปริมาณไนโตรเจนในน้ำต่ำที่สุดเท่ากับ 75.1 ± 4.86 ไมโครกรัม/ลิตร (ตารางที่ 35)

ภาพที่ 21 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรเซลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	18.7±0.42 ^c	17.3±0.71 ^o	17.3±0.51 ^c	18.7±0.56 ^c	17.2±0.35 ^h	17.4±1.00 ^h	17.7±1.32 ^h	18.1±0.83 ^g	17.4±0.67 ^f	17.5±0.87 ^h	17.6±0.80 ^g	17.5±0.85 ^f
1	28.2±1.81 ^b	29.4±0.90 ^b	29.2±1.32 ^b	26.9±0.46 ^b	27.4±0.89 ^g	26.7±1.48 ^g	27.2±0.85 ^g	26.9±1.57 ^f	26.8±1.63 ^f	28.0±0.50 ^g	26.0±2.31 ^g	26.9±0.55 ^h
2	48.8±1.60 ^o	47.7±1.44 ^a	45.9±1.99 ^a	43.5±3.26 ^a	46.8±2.33 ^{of}	45.8±0.91 ^f	48.1±2.67 ^{of}	47.8±1.15 ^{do}	48.6±1.45 ^o	48.5±1.37 ^f	46.9±3.06 ^f	47.1±0.95 ^g
3	^E 0.14±0.01 ^d	^E 0.11±0.01 ^d	^E 0.09±0.01 ^d	^E 0.07±0.01 ^d	^{ABC} 79.6±2.75 ^c	^{AB} 81.2±4.02 ^c	^{BC} 77.1±2.62 ^c	^C 74.0±3.16 ^c	^{AB} 82.4±2.48 ^d	^A 85.4±2.99 ^o	^D 67.9±2.94 ^o	^D 63.1±2.81 ^f
4	^F 0.10±0.01 ^d	^F 0.07±0.01 ^d	^F 0.06±0.01 ^d	^F 0.05±0.01 ^d	^{ABC} 98.2±1.59 ^b	^{BCD} 94.7±1.80 ^b	^{CD} 91.8±0.96 ^b	^{DE} 89.5±1.15 ^b	^A 102.1±5.89 ^c	^{AB} 98.7±3.78 ^d	^E 84.2±3.32 ^d	^E 84.4±4.78 ^d
5	^C 0.07±0.03 ^d	^C 0.04±0.01 ^d	^C 0.03±0.01 ^d	^C 0.03±0.01 ^d	^A 107.0±9.80 ^a	^A 110.0±2.94 ^a	^A 114.2±3.28 ^a	^A 112.5±3.85 ^a	^A 115.0±6.88 ^{bc}	^A 112.4±3.30 ^c	^{AB} 107.5±4.95 ^c	^B 100.3±3.99 ^o
6	^F 0.06±0.01 ^d	^F 0.04±0.01 ^d	^F 0.03±0.01 ^d	^F 0.02±0.01 ^d	^D 79.1±3.27 ^c	^{DE} 74.3±1.86 ^d	^{DE} 72.7±2.55 ^c	^E 70.6±3.79 ^o	^{AB} 127.0±5.74 ^b	^A 129.0±4.93 ^b	^B 119.7±6.54 ^b	^C 109.0±3.00 ^b
7	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^C 67.1±2.06 ^d	^D 49.9±2.07 ^{of}	^{CD} 55.5±2.80 ^d	^D 51.0±5.35 ^{do}	^B 153.0±1.35 ^a	^A 175.2±5.31 ^a	^B 155.4±8.21 ^a	^B 157.5±6.13 ^a
8	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^D 42.3±1.87 ^f	^D 44.8±1.43 ^f	^D 45.6±2.51 ^f	^D 44.3±3.64 ^e	^A 105.3±4.88 ^c	^A 101.5±4.63 ^d	^B 84.9±4.53 ^d	^C 75.1±4.86 ^o
9	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^E 0 ^d	^D 50.9±4.37 ^o	^D 45.7±1.40 ^f	^D 49.0±1.70 ^{of}	^D 47.9±1.91 ^{do}	^A 107.9±5.12 ^c	^A 106.1±6.86 ^{od}	^B 85.9±4.85 ^d	^C 75.0±4.50 ^o
10	-	-	-	-	^D 51.4±1.19 ^o	^D 51.2±2.24 ^o	^D 53.1±2.17 ^{do}	^D 54.1±2.81 ^d	^A 109.6±2.47 ^c	^A 105.6±2.61 ^{od}	^B 86.1±4.83 ^d	^C 76.6±3.38 ^{do}

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง

3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

3.1.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำเมื่อเริ่มต้นเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 12 สูตรไม่แตกต่างกันทางสถิติมีค่า 9.59-10.5 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในทุกชุดการทดลองมีเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่วันที่ 2 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง เป็นต้นไปปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในสูตรอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนแปรผันโดยตรงกับปริมาณไนเตรท ยกเว้นในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนที่แอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลามีค่าลดลงตั้งแต่วันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยง เป็นต้นไป ความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.01$) ของปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 12 สูตรเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 2 ของการเพาะเลี้ยงทั้งในชุดการทดลองเดียวกันเมื่อต่างเวลากันและในระหว่างชุดการทดลองต่างกัน

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25-14:1 มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำเริ่มมีค่าสูงในวันที่ 3 และมีค่าสูงสุดในทั้ง 4 ชุดการทดลองในวันที่ 4 ของการเพาะเลี้ยงคือ 22.6-28.9 ไมโครกรัม/ลิตร หลังจากนั้นปริมาณแอมโมเนียในน้ำทั้ง 4 ชุดการทดลองมีค่าลดลงจนมีค่าต่ำที่สุดในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด (วันที่ 7) 7.11-9.26 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณแอมโมเนียที่เกิดขึ้นในน้ำในชุดการทดลองที่มีฟอสเฟตแตกต่างกันในทั้งสองวันมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 7.11-9.26 ไมโครกรัม/ลิตร หลังจากนั้นปริมาณแอมโมเนียเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอีกครั้ง ปริมาณแอมโมเนียในน้ำของชุดการทดลองที่ในอาหารมีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนทั้ง 4 ชุดนี้มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติทั้งในวันก่อนและวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด

ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วน ในน้ำมีปริมาณแอมโมเนียเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา คล้ายคลึงกับในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรทในอาหาร 14 ส่วน ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในช่วงเวลาเดียวกันของทั้งสองชุดการทดลองมีค่าไม่แตกต่างกันมาก แต่มีค่าสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในชุดการทดลองในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่วันที่ 4 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา เป็นต้นไป ตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงจนถึงวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียที่มีในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วนมีแอมโมเนียในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 34.9-

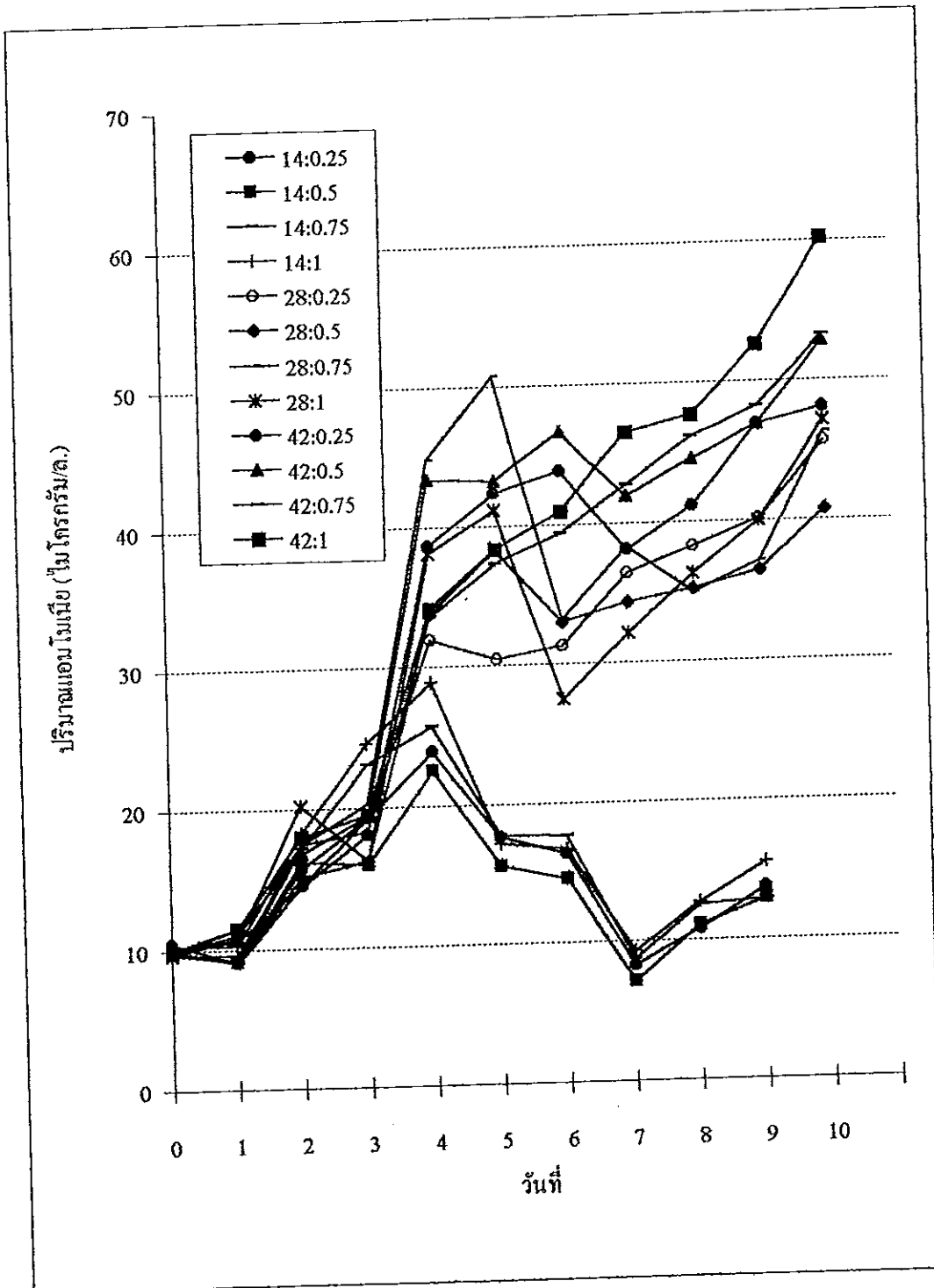
38.2 ไมโครกรัม/ลิตร การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำส้มพันธุโดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตใกล้เคียงกันมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 42 ส่วนมีแอมโมเนียในน้ำในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันมีค่า 38.1-46.5 ไมโครกรัม/ลิตร ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (ภาพที่ 22)

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 14 ส่วนในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันมีค่าสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดในทั้ง 4 ชุดการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 28 และ 42 ส่วนในน้ำมีแอมโมเนียในวันทั้งสองไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 34)

ในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลาในทั้ง 12 ชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุด ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลามีแอมโมเนียในปริมาณที่แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนมีแอมโมเนียต่ำกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองที่มีไนเตรท 28 และ 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25-28:0.75 และ 42:0.25-42:0.5 มีแอมโมเนียในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟตต่างกันทั้งในสูตรอาหารที่มีไนเตรท 14 และ 42 ส่วน

ในวันที่คลอเรลลาในทั้ง 12 ชุดการทดลองมีความหนาแน่นสูงสุด ในน้ำที่เพาะเลี้ยงมีแอมโมเนียในปริมาณที่ต่างกัน ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนมีแอมโมเนียสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียที่มีในน้ำเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรทในปริมาณ 28 และ 14 ส่วน และในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนมีแอมโมเนียสูงกว่าในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25, 28:1 และ 28:0.25 มีปริมาณแอมโมเนียเกิดขึ้นในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดไม่แตกต่างกันทางสถิติ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วนที่มีฟอสเฟต 1 ส่วน มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มี

ฟอสเฟต 0.25 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในอีกสองชุดการทดลองที่เหลือที่ซึ่งมีฟอสเฟต 0.5 และ 0.75 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียเกิดขึ้นในน้ำไม่แตกต่างกันและไม่แตกต่างกับปริมาณแอมโมเนียที่เกิดขึ้นในชุดการทดลองที่ใช้ฟอสเฟต 1 และ 0.25 ส่วน การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 28 และ 14 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกันมีแอมโมเนียในน้ำเกิดขึ้นในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 35)

ภาพที่ 22 ปริมาณแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำพะเลียงคลอโรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	10.5±0.79 ^d	9.71±0.17 ^{of}	9.81±0.29 ^{cd}	10.3±0.74 ^d	9.93±0.29 ^g	9.92±0.09 ^g	9.59±0.56 ^f	9.65±0.67 ^g	9.88±0.13 ^f	9.97±0.14 ^d	9.90±0.18 ^h	9.91±0.26 ^g
1	^c 9.10±0.38 ^d	^c 9.13±0.54 ^{of}	^c 9.23±0.45 ^{do}	^{ABC} 10.3±1.10 ^d	^c 9.04±0.18 ^g	^c 9.11±0.36 ^g	^{BC} 9.60±0.18 ^f	^{ABC} 10.8±1.43 ^g	^{ABC} 10.6±0.87 ^{of}	^A 11.4±1.42 ^d	^{AB} 11.0±1.46 ^h	^A 11.5±1.35 ^g
2	^B 15.7±1.39 ^{bc}	^B 16.2±0.31 ^b	^{AB} 17.2±1.40 ^b	^{AB} 18.3±1.71 ^b	^B 14.5±1.86 ^f	^B 15.1±1.35 ^d	^{AB} 17.5±0.35 ^e	^A 20.2±2.18 ^f	^B 14.5±1.36 ^{do}	^{AB} 16.8±1.55 ^{cd}	^{AB} 17.5±1.40 ^g	^{AB} 18.0±1.40 ^f
3	^{AB} 19.3±1.10 ^{ab}	^D 15.9±0.53 ^b	^C 23.1±1.55 ^a	^C 24.6±1.10 ^a	^{AB} 19.3±1.45 ^e	^{BC} 16.2±1.23 ^d	^A 20.3±1.80 ^g	^{BC} 16.2±0.85 ^f	^{AB} 18.1±1.51 ^d	^{AB} 19.4±1.14 ^d	^{AB} 18.3±1.64 ^g	^{AB} 19.5±1.06 ^f
4	^F 23.9±1.32 ^a	^F 22.6±2.40 ^a	^{EF} 25.7±1.91 ^a	^{DEF} 28.9±2.16 ^a	^{CDE} 31.9±1.56 ^d	^{CD} 33.7±1.86 ^{bc}	^A 44.8±1.50 ^b	^{BC} 38.1±2.36 ^{bc}	^{AB} 38.6±1.96 ^c	^{AB} 43.4±4.41 ^b	^{CD} 33.5±2.65 ^f	^{CD} 34.1±3.50 ^e
5	^D 17.7±1.15 ^b	^D 15.6±1.08 ^{bc}	^D 17.8±1.69 ^b	^D 17.2±1.14 ^b	^C 30.4±2.15 ^{cd}	^{BC} 38.3±1.57 ^{ab}	^A 50.7±2.64 ^a	^{BC} 41.1±2.15 ^b	^B 42.3±1.40 ^{bc}	^B 43.2±5.18 ^b	^{BC} 37.3±2.01 ^{ef}	^{BC} 38.3±4.51 ^{de}
6	^F 16.4±1.61 ^{bc}	^F 14.6±0.90 ^{bc}	^F 17.7±2.06 ^b	^F 16.7±1.25 ^b	^{DE} 31.3±1.36 ^d	^D 33.0±2.46 ^{bc}	^D 33.2±3.36 ^d	^E 27.5±0.90 ^g	^{AB} 43.8±2.38 ^{ab}	^A 46.6±3.21 ^{ab}	^C 39.4±2.44 ^{de}	^{BC} 40.9±2.62 ^d
7	^F 8.24±0.66 ^d	^F 7.11±0.80 ^d	^F 8.76±0.34 ^d	^F 9.26±1.02 ^d	^{DE} 36.4±2.20 ^{bc}	^{DE} 34.3±3.13 ^{bc}	^{CD} 38.3±2.15 ^c	^E 32.1±1.70 ^d	^{CD} 38.1±1.46 ^c	^{BC} 41.9±2.81 ^b	^{AB} 42.7±1.53 ^{cd}	^A 46.5±1.83 ^e
8	^E 10.8±1.57 ^d	^E 11.1±1.01 ^{de}	^E 12.5±0.91 ^{cd}	^E 12.7±2.05 ^{cd}	^{CD} 38.2±1.96 ^{bc}	^D 35.2±3.39 ^{bc}	^D 34.9±0.55 ^{cd}	^{CD} 36.3±2.96 ^{cd}	^{BC} 41.1±3.24 ^{bc}	^{AB} 44.5±4.78 ^b	^{AB} 46.1±1.11 ^{bc}	^A 47.6±1.42 ^{bc}
9	^D 13.7±1.75 ^e	^D 12.9±1.97 ^{cd}	^D 12.8±1.90 ^e	^D 15.5±2.12 ^{bc}	^C 40.1±2.70 ^b	^C 36.4±1.56 ^{abc}	^C 37.1±1.58 ^{cd}	^C 40.0±1.80 ^{bc}	^B 46.9±1.00 ^a	^B 46.9±1.32 ^{ab}	^B 48.2±2.00 ^b	^A 52.6±2.06 ^b
10	-	-	-	-	^{DE} 45.6±1.81 ^a	^E 40.7±2.20 ^a	^{DE} 46.2±1.72 ^b	^{CD} 47.1±1.52 ^a	^{BCD} 48.0±3.08 ^a	^{BC} 52.8±2.60 ^a	^B 53.2±2.88 ^a	^A 60.2±2.19 ^a

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01; วันที่ 1, P<0.05)

- ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง
- แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) และ แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน (Dmax-1)

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร	ไนเตรท		ไนไตรท์		แอมโมเนีย	
	Dmax-1	Dmax (X)	Dmax-1	Dmax	Dmax-1	Dmax
14:0.25	4.25±1.02 ^a	0.146±0.02 ^a (7)	0.063±0.01 ^a	0 ^e	16.4±1.61 ^d	8.24±0.66 ^e
14:0.5	3.42±0.30 ^a	0.146±0.03 ^a (7)	0.042±0.01 ^e	0 ^e	14.6±0.90 ^d	7.11±0.80 ^e
14:0.75	2.43±0.34 ^a	0.118±0.03 ^a (7)	0.031±0.01 ^e	0 ^e	17.7±2.06 ^d	8.76±0.34 ^e
14:1	2.11±0.15 ^a	0.090±0.02 ^a (7)	0.022±0.01 ^e	0 ^e	16.7±1.25 ^d	9.26±1.02 ^e
28:0.25	7.48±0.16 ^d	5.07±0.06 ^d (8)	67.1±2.06 ^c	42.3±1.87 ^d	36.4±2.20 ^{bc}	38.2±1.98 ^{cd}
28:0.5	9.20±0.71 ^d	6.81±0.24 ^d (8)	49.9±2.07 ^d	44.8±1.43 ^d	34.3±3.13 ^{bc}	35.2±3.39 ^d
28:0.75	9.58±0.98 ^d	6.78±0.25 ^d (8)	55.5±2.80 ^{cd}	45.6±2.51 ^d	38.3±2.15 ^{ab}	34.9±0.55 ^d
28:1	7.72±0.23 ^d	5.14±0.11 ^d (8)	51.0±5.35 ^d	44.3±3.64 ^d	32.1±1.70 ^c	36.3±2.96 ^{cd}
42:0.25	28.1±1.18 ^a	22.8±2.17 ^{ab} (8)	153.0±1.35 ^b	105.3±4.88 ^a	38.1±1.46 ^{ab}	41.1±3.24 ^{bc}
42:0.5	27.8±1.35 ^{ab}	23.9±1.88 ^a (8)	175.2±5.31 ^a	101.5±4.63 ^a	41.9±2.81 ^{ab}	44.5±4.78 ^{ab}
42:0.75	25.5±1.51 ^b	21.5±1.10 ^b (8)	155.4±8.21 ^b	84.9±4.53 ^b	42.7±1.53 ^a	46.1±1.11 ^{ab}
42:1	22.5±1.99 ^c	19.1±0.93 ^c (8)	157.5±6.13 ^b	75.1±4.86 ^c	46.5±1.83 ^a	47.6±1.42 ^a

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน (P<0.01)

2. (X) แสดงวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด

3.1.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาเมื่อเริ่มต้นแตกต่างกันตามปริมาณฟอสเฟต 4 ระดับคือ 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 ส่วนในสูตรอาหารที่มีปริมาณไนเตรททั้งสามส่วน ปริมาณของฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในทุกชุดการทดลองลดลงเป็นลำดับเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลานานขึ้น ในน้ำที่เพาะเลี้ยงมีปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำทั้งในชุดการทดลองเดียวกันเมื่อเวลาต่างกันและในระหว่างชุดการทดลองแตกต่างกันทางสถิติทุกวัน (P<0.01) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟตในอาหารเท่ากันในกลุ่มการทดลองที่ในอาหารมีปริมาณไนเตรท 14, 28 และ 42 ส่วนในช่วงเวลาเดียวกันส่วนมากไม่แตกต่าง

กันทางสถิติ ยกเว้นในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทดลองที่ใช้ในเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์มีค่าลดลงมากตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไปเมื่อเปรียบเทียบกับฟอสเฟตอนินทรีย์ที่มีอยู่ในสูตรอาหารที่มีในเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 ในช่วงเวลาเดียวกันจึงมีค่าต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในระหว่างชุดการทดลองส่วนใหญ่มีค่าแตกต่างกันตั้งแต่วันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงเป็นต้นไป (ภาพที่ 23)

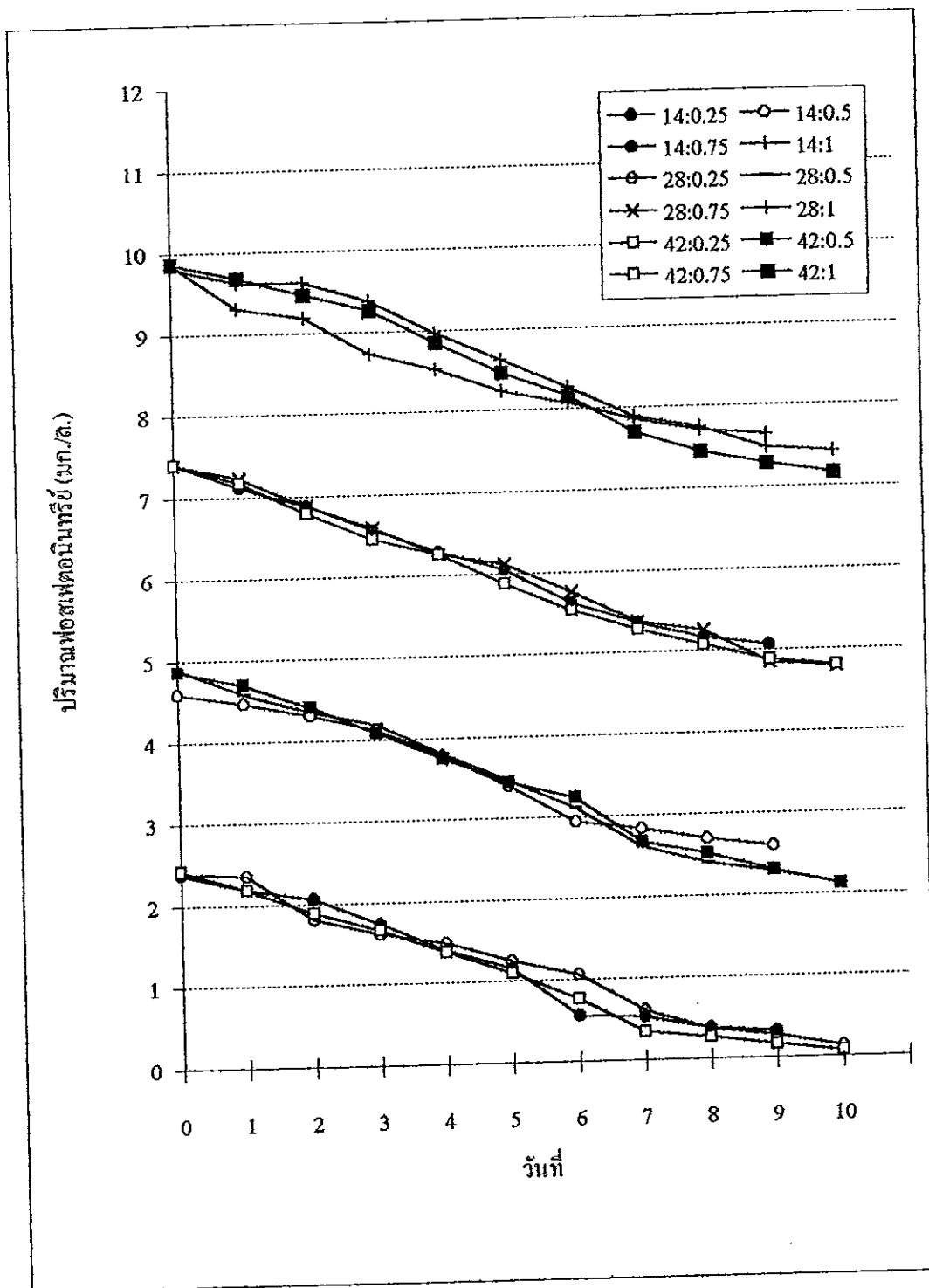
เฉพาะในชุดการทดลองที่มีปริมาณในเตรทในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา 14 และ 42 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.75 และ 1 ส่วน และในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีในเตรท 28 ส่วนมีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในวันทั้งสองในชุดการทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 และ 0.5 ส่วนที่ในน้ำมีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 36)

ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่เหลืออยู่ในน้ำของทุกชุดการทดลองทั้งในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในทำนองเดียวกันทั้งสองวัน ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่มีอยู่ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันดังกล่าวผกผันกับปริมาณในเตรทที่มีอยู่ในอาหาร แต่สัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตที่มีในอาหารเพาะเลี้ยงทุกสูตร ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตเท่ากันที่มีปริมาณในเตรทใกล้เคียงกันมากกว่ามีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ หรือมีค่าสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในสูตรอาหารที่มีปริมาณในเตรทในอาหารต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

ในวันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วนที่มีในเตรท 42 ส่วนมีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำ (0.34 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตร) ต่ำกว่าฟอสเฟตอนินทรีย์ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณในเตรท 28 และ 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีในเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25 และ 14:0.25 มีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด ($0.56-0.61$ มิลลิกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณในเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์สูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่มีปริมาณในเตรท : ฟอสเฟต 28:1 ที่มีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟต 1 ส่วนที่มีปริมาณในเตรท 14 กับ 28 ส่วน และ 28 กับ 42 ส่วนมีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยที่ฟอสเฟต-

อนินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 14 ส่วนมีค่าสูงกว่าในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 14, 28 และ 42 ส่วนที่มีฟอสเฟต 1 ส่วนมีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำ 8.07 ± 0.06 , 7.89 ± 0.05 และ 7.70 ± 0.10 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ การทดลองเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.25 มีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วันต่ำที่สุดและต่ำกว่าปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่ตรวจพบในชุดการทดลองอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด การใช้อาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วน มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่มีไนโตรเจน 14 กับ 28 ส่วน และ 28 กับ 42 ส่วนไม่แตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในทั้งสองชุดการทดลองมีค่า 0.53 ± 0.09 , 0.36 ± 0.11 และ 0.26 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนในสูตรอาหารที่มีไนโตรเจน 14 และ 28 ส่วนมีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำ (7.85 ± 0.05 และ 7.74 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตร) สูงกว่าในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 42 ส่วน (7.45 ± 0.10 มิลลิกรัม/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:1 และ 28:1 มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์เหลืออยู่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่เหลืออยู่ในน้ำในทั้งสองชุดการทดลองมีค่ามากกว่าปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.25 มีฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำต่ำที่สุดและไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่ตรวจพบในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:0.25 (ตารางที่ 38)

ภาพที่ 23 ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์เฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีปริมาณ
ไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.50	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.50	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.50	42:0.75	42:1
0	^D 2.38±0.04 ^a	^C 4.91±0.02 ^a	^B 7.41±0.04 ^a	^A 9.88±0.04 ^a	^D 2.39±0.03 ^a	^C 4.90±0.05 ^a	^B 7.40±0.03 ^a	^A 9.81±0.04 ^{ab}	^D 2.42±0.05 ^a	^C 4.86±0.06 ^a	^B 7.40±0.05 ^a	^A 9.86±0.06 ^a
1	^F 2.18±0.09 ^b	^E 4.47±0.06 ^b	^C 7.11±0.03 ^b	^B 9.31±0.11 ^b	^F 2.35±0.09 ^a	^{DE} 4.58±0.07 ^b	^C 7.23±0.09 ^a	^A 9.62±0.08 ^b	^F 2.18±0.03 ^a	^D 4.69±0.10 ^a	^C 7.17±0.08 ^b	^A 9.68±0.08 ^{ab}
2	^E 2.06±0.09 ^b	^D 4.31±0.08 ^c	^C 6.87±0.04 ^c	^B 9.18±0.02 ^b	^F 1.80±0.16 ^b	^D 4.35±0.04 ^c	^C 6.87±0.09 ^b	^A 9.61±0.09 ^c	^{EF} 1.88±0.07 ^b	^D 4.41±0.09 ^b	^C 6.78±0.10 ^c	^A 9.46±0.08 ^{bc}
3	^E 1.74±0.07 ^c	^D 4.11±0.06 ^d	^C 6.56±0.07 ^d	^B 8.72±0.13 ^c	^E 1.61±0.10 ^{bc}	^D 4.18±0.09 ^c	^C 6.59±0.07 ^c	^A 9.37±0.07 ^d	^E 1.66±0.07 ^c	^D 4.08±0.09 ^c	^C 6.45±0.04 ^d	^A 9.26±0.13 ^c
4	^E 1.39±0.08 ^d	^D 3.78±0.05 ^e	^C 6.28±0.06 ^e	^B 8.52±0.11 ^c	^E 1.48±0.11 ^{cd}	^D 3.80±0.10 ^d	^C 6.25±0.08 ^d	^A 8.96±0.06 ^e	^E 1.37±0.08 ^d	^D 3.74±0.09 ^d	^C 6.25±0.06 ^e	^A 8.85±0.05 ^d
5	^F 1.15±0.12 ^e	^E 3.39±0.05 ^f	^{CD} 6.04±0.03 ^f	^B 8.23±0.06 ^d	^F 1.25±0.11 ^{de}	^E 3.46±0.10 ^e	^C 6.11±0.10 ^d	^A 8.62±0.04 ^f	^F 1.10±0.14 ^e	^E 3.44±0.10 ^e	^D 5.87±0.07 ^f	^A 8.46±0.06 ^e
6	^G 0.56±0.09 ^f	^E 2.93±0.09 ^g	^{BC} 5.62±0.09 ^g	^A 8.07±0.06 ^d	^F 1.06±0.06 ^e	^{DE} 3.11±0.06 ^f	^B 5.75±0.05 ^e	^A 8.27±0.09 ^g	^G 0.77±0.09 ^e	^D 3.23±0.16 ^e	^C 5.53±0.04 ^g	^A 8.16±0.09 ^f
7	^{DE} 0.53±0.09 ^g	^C 2.83±0.07 ^{gh}	^B 5.36±0.06 ^h	^A 7.85±0.05 ^e	^D 0.61±0.16 ^f	^C 2.61±0.18 ^g	^B 5.37±0.13 ^f	^A 7.89±0.05 ^h	^F 0.34±0.08 ^f	^C 2.67±0.15 ^f	^B 5.27±0.03 ^h	^A 7.70±0.10 ^g
8	^F 0.38±0.07 ^{gh}	^D 2.70±0.05 ^{hi}	^C 5.16±0.07 ⁱ	^A 7.71±0.10 ^e	^F 0.36±0.11 ^g	^E 2.4±0.12 ^h	^C 5.25±0.12 ^f	^A 7.74±0.06 ^{hi}	^F 0.26±0.06 ^g	^{DE} 2.51±0.12 ^g	^C 5.07±0.06 ⁱ	^B 7.45±0.10 ^h
9	^{FD} 0.32±0.05 ^h	^D 2.59±0.06 ⁱ	^C 5.06±0.06 ⁱ	^A 7.64±0.12 ^e	^F 0.27±0.10 ^g	^B 2.28±0.11 ^h	^C 4.84±0.12 ^g	^{AB} 7.48±0.08 ^{ij}	^F 0.16±0.05 ^{gh}	^E 2.30±0.11 ^{gh}	^C 4.88±0.16 ⁱ	^B 7.28±0.15 ^{hi}
10	-	-	-	-	^E 0.12±0.03 ^g	^D 2.11±0.06 ^h	^C 4.78±0.15 ^g	^A 7.42±0.09 ^j	^E 0.07±0.03 ^h	^D 2.1±0.05 ^h	^C 4.80±0.10 ⁱ	^B 7.16±0.12 ⁱ

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

- ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง
- แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

3.1.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม

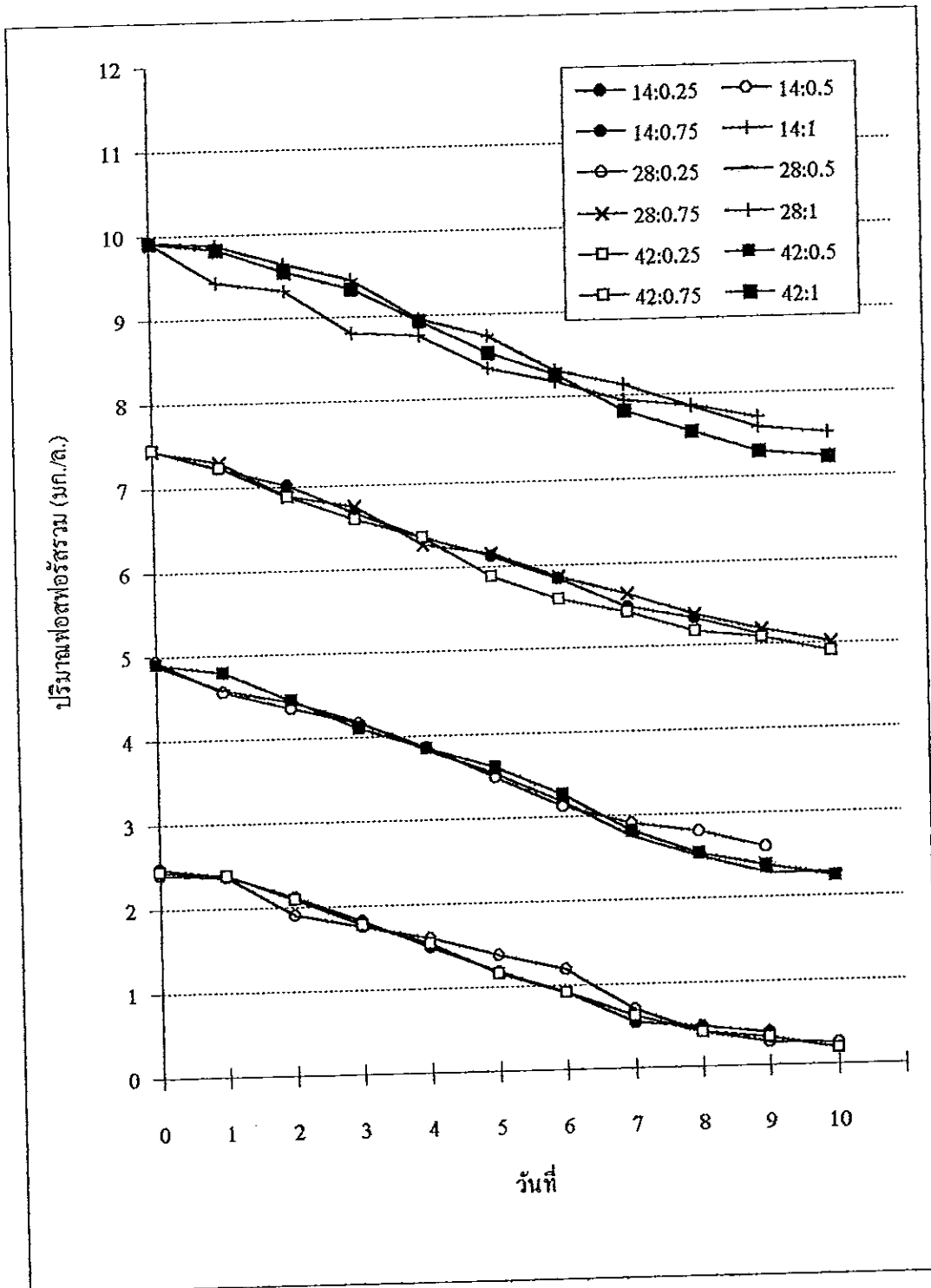
ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในทุกชุดการทดลองในวันเริ่มต้นแตกต่างกัน ($P < 0.01$) ตามปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในสูตรอาหารในทำนองเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาลดปริมาณลงเป็นลำดับในทุกชุดการทดลองเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลานานวันขึ้น ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำทั้งในชุดการทดลองเดียวกันเมื่อต่างช่วงเวลากันและในระหว่างชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในช่วงเวลาเดียวกันของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในระหว่างวันที่ 1 จนถึงวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทดลองที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีความหนาแน่นมากที่สุด (วันที่ 6) ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในชุดการทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟตในอาหารเท่ากับส่วนมากมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นในระหว่างวันที่ 1-3 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ที่ในน้ำมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมน้อยกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีอยู่ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 อย่างมีนัยสำคัญ (ภาพที่ 26)

ในน้ำมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดในปริมาณที่ผสมกับปริมาณไนเตรทที่มีในอาหารเพาะเลี้ยงแต่ละสูตร แต่สัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตในทำนองเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในระหว่างทั้งสองวันของชุดการทดลองเดียวกันแตกต่างกันทางสถิติในเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นเฉพาะในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.75 ที่ฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันทั้งสองมีค่าใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 37)

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีอยู่ในน้ำระหว่างชุดการทดลองทั้งในวันก่อนและในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตแตกต่างกันเป็นไปในทำนองเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ ในวันก่อนที่คลอเรลลาจะมีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมสูงที่สุด ค่าดังกล่าวสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 ที่มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ พบปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำมีค่าน้อยที่สุดในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 แต่เป็นปริมาณที่ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในชุดการทดลองที่มีปริมาณไนเตรท

: ฟอสเฟต 28:0.25 ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วนที่มีไนเตรท 42 ส่วนมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันนี้ (0.62 ± 0.12 มิลลิกรัม/ลิตร) ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วน (0.69 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตร) แต่มีค่าต่ำกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วน ($0.91 - 0.08$ มิลลิกรัม/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนที่มีไนเตรท 14 และ 28 ส่วนมีฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันก่อนที่คลอเรลลาจะมีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 8.17 ± 0.10 และ 8.12 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนที่มีค่า 7.81 ± 0.11 มิลลิกรัม/ลิตรอย่างมีนัยสำคัญ

ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุด การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 42:0.25 มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำสูงสุดและต่ำที่สุดตามลำดับเช่นเดียวกับในวันก่อนที่คลอเรลลาจะมีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในชุดการทดลองทั้งสองมีค่า 7.93 ± 0.04 และ 0.41 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วนที่มีไนเตรทแตกต่างกันทั้ง 3 ระดับมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 0.41-0.54 มิลลิกรัม/ลิตร ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนที่มีไนเตรท 42 ส่วนมีฟอสฟอรัสรวมในน้ำ 7.54 ± 0.07 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณฟอสฟอรัสรวมดังกล่าวต่ำกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 14 และ 28 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14 และ 28 ส่วนมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงสุดไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 7.84-7.93 มิลลิกรัม/ลิตร (ตารางที่ 38)

ภาพที่ 24 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำเพาะเลี้ยงคลอโรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.50	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.50	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.50	42:0.75	42:1
0	^D 2.48±0.07 ^a	^C 4.94±0.03 ^a	^B 7.45±0.02 ^a	^A 9.92±0.03 ^a	^D 2.41±0.09 ^a	^C 4.90±0.03 ^a	^B 7.44±0.04 ^a	^A 9.92±0.03 ^a	^D 2.44±0.04 ^a	^C 4.91±0.03 ^a	^B 7.45±0.03 ^a	^A 9.91±0.04 ^a
1	^F 2.38±0.07 ^a	^E 4.57±0.05 ^b	^C 7.21±0.06 ^b	^B 9.43±0.06 ^b	^F 2.37±0.08 ^a	^E 4.59±0.08 ^b	^C 7.29±0.15 ^a	^A 9.87±0.06 ^a	^F 2.39±0.08 ^a	^D 4.80±0.06 ^a	^C 7.23±0.12 ^a	^A 9.82±0.13 ^a
2	^E 2.11±0.06 ^b	^D 4.36±0.04 ^c	^C 7.01±0.10 ^c	^B 9.32±0.09 ^b	^F 1.90±0.10 ^b	^D 4.43±0.05 ^b	^C 6.87±0.15 ^b	^A 9.63±0.07 ^b	^E 2.09±0.06 ^b	^D 4.46±0.08 ^b	^C 6.87±0.06 ^b	^A 9.55±0.09 ^b
3	^E 1.81±0.04 ^c	^D 4.17±0.05 ^d	^C 6.66±0.06 ^d	^B 8.80±0.09 ^c	^E 1.75±0.13 ^{bc}	^D 4.18±0.09 ^c	^C 6.74±0.10 ^b	^A 9.44±0.05 ^c	^E 1.77±0.08 ^c	^D 4.10±0.07 ^c	^C 6.59±0.14 ^c	^A 9.33±0.10 ^b
4	^D 1.48±0.10 ^d	^C 3.86±0.06 ^e	^B 6.36±0.06 ^e	^A 8.76±0.07 ^c	^D 1.59±0.19 ^{cd}	^C 3.83±0.12 ^d	^B 6.27±0.18 ^c	^A 8.95±0.03 ^d	^D 1.53±0.12 ^d	^C 3.85±0.08 ^d	^B 6.36±0.09 ^c	^A 8.93±0.19 ^b
5	^F 1.18±0.07 ^e	^E 3.49±0.08 ^f	^C 6.12±0.05 ^f	^B 8.35±0.08 ^d	^F 1.37±0.07 ^{de}	^E 3.53±0.12 ^e	^C 6.15±0.03 ^c	^A 8.73±0.08 ^e	^G 1.15±0.06 ^e	^E 3.61±0.10 ^e	^D 5.87±0.15 ^d	^{AB} 8.54±0.12 ^c
6	^F 0.91±0.08 ^f	^D 3.12±0.10 ^g	^B 5.83±0.08 ^g	^A 8.17±0.10 ^d	^E 1.19±0.03 ^e	^D 3.18±0.11 ^f	^B 5.85±0.09 ^d	^A 8.30±0.06 ^f	^F 0.91±0.07 ^f	^D 3.27±0.13 ^f	^C 5.59±0.13 ^e	^A 8.26±0.09 ^d
7	^F 0.54±0.07 ^g	^E 2.90±0.06 ^h	^{CD} 5.48±0.08 ^h	^{AB} 7.93±0.04 ^e	^F 0.69±0.08 ^f	^E 2.75±0.08 ^g	^C 5.63±0.13 ^d	^A 8.12±0.06 ^g	^F 0.62±0.12 ^g	^E 2.82±0.09 ^g	^D 5.41±0.06 ^{of}	^B 7.81±0.11 ^e
8	^F 0.47±0.10 ^g	^D 2.79±0.09 ^h	^C 5.32±0.09 ⁱ	^A 7.85±0.05 ^{of}	^F 0.41±0.04 ^g	^E 2.50±0.15 ^h	^C 5.37±0.07 ^e	^A 7.84±0.06 ^h	^F 0.41±0.09 ^h	^F 2.53±0.09 ^h	^C 5.17±0.11 ^{fg}	^B 7.54±0.07 ^f
9	^F 0.39±0.07 ^g	^D 2.60±0.02 ^h	^C 5.12±0.06 ⁱ	^A 7.70±0.14 ^f	^F 0.28±0.11 ^g	^B 2.29±0.12 ^h	^C 5.18±0.09 ^{of}	^A 7.58±0.08 ⁱ	^F 0.33±0.08 ^{hi}	^E 2.38±0.11 ^{hi}	^C 5.08±0.09 ^{gh}	^B 7.29±0.11 ^{fg}
10	-	-	-	-	^D 0.25±0.09 ^g	^C 2.28±0.15 ^h	^B 5.02±0.04 ^f	^A 7.50±0.09 ⁱ	^D 0.19±0.03 ⁱ	^C 2.23±0.16 ⁱ	^B 4.91±0.16 ^h	^A 7.22±0.16 ^g

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2. ส่วนที่มีเงาเข้ม แสดงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลามีค่าสูงที่สุดในแต่ละชุดการทดลอง

3. - แสดงการสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด (Dmax) และในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน (Dmax-1)

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร	ฟอสเฟตอินทรีย์		ฟอสฟอรัสรวม	
	Dmax-1	Dmax (X)	Dmax-1	Dmax
14:0.25	0.56±0.09 ^g	0.53±0.09 ^g (7)	0.91±0.08 ^g	0.54±0.07 ^g
14:0.5	2.93±0.09 ^e	2.83±0.07 ^g (7)	3.12±0.10 ^e	2.90±0.06 ^e
14:0.75	5.62±0.09 ^c	5.36±0.06 ^c (7)	5.83±0.08 ^f	5.48±0.08 ^c
14:1	8.07±0.06 ^a	7.85±0.05 ^a (7)	8.17±0.10 ^a	7.93±0.04 ^a
28:0.25	0.61±0.16 ^g	0.36±0.11 ^{gh} (8)	0.69±0.08 ^h	0.41±0.04 ^g
28:0.5	2.61±0.18 ^f	2.34±0.12 ^f (8)	2.75±0.08 ^f	2.50±0.15 ^f
28:0.75	5.37±0.13 ^d	5.25±0.12 ^{cd} (8)	5.63±0.13 ^c	5.37±0.07 ^c
28:1	7.89±0.05 ^{ab}	7.74±0.06 ^a (8)	8.12±0.06 ^a	7.84±0.06 ^a
42:0.25	0.34±0.08 ^h	0.26±0.06 ^h (8)	0.62±0.12 ^h	0.41±0.09 ^g
42:0.5	2.67±0.15 ^f	2.51±0.12 ^f (8)	2.82±0.09 ^f	2.53±0.09 ^f
42:0.75	5.27±0.03 ^d	5.07±0.06 ^d (8)	5.41±0.06 ^d	5.17±0.11 ^d
42:1	7.70±0.10 ^b	7.45±0.10 ^b (8)	7.81±0.11 ^b	7.54±0.07 ^b

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน (P<0.01)

2. (X) แสดงวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด

3.2 การเลี้ยงไรติเฟอร์

3.2.1 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25, 14:0.5, 14:0.75, 14:1, 28:0.25, 28:0.5, 28:0.75, 28:1, 42:0.25, 42:0.5, 42:0.75 และ 42:1 ในสภาพการเพาะเลี้ยงเช่นเดียวกับหัวข้อที่ 2.2.1; หน้า 77 จนถึงวันที่จะนำไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (วันก่อนวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วัน, ผลจากการทดลองในหัวข้อที่ 3.1.1; หน้า 118 คือวันที่ 6, 7 และ 7 สำหรับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 14, 28 และ 42 ส่วนตามลำดับ ผลดังนี้

3.2.1.1 การเจริญทวิจำนวนของคลอเรลลา

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกันทั้ง 12 ชุดการทดลองสามารถเจริญทวิจำนวนได้ความหนาแน่นของเซลล์ ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า ตลอดจนขนาดของเซลล์คลอเรลลามีค่าและผลจากการเปรียบเทียบทางสถิติที่ใกล้เคียงกับผลจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในการทดลองในหัวข้อที่ 3.2.1 (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 10-12 ในภาคผนวก ค) ความหนาแน่นเฉลี่ยของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14 ส่วนในวันที่ 6 มีค่าใกล้เคียงกันคือ 9.30×10^6 - 10.05×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารดังกล่าวต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วน คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุดในวันที่ 7 เท่ากับ 11.39×10^6 - 12.38×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร ความหนาแน่นของคลอเรลลادังกล่าวนี้นี้ต่ำกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดทดลองที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.5-42:1 และ 42:1 (ชุดควบคุม) ที่มีค่า 13.40×10^6 - 13.84×10^6 เซลล์/มิลลิลิตรอย่างมีนัยสำคัญ ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงได้ไม่แตกต่างทางสถิติกับความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.5-28:1

ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลอง คลอเรลลาใช้ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเฉลี่ยในวันที่จะนำคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์ 2.173-2.246 วัน และยาวนานกว่าคลอเรลลาในชุดการทดลองอื่น ระยะเวลาดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติและไม่แตกต่างทางสถิติกับค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 และ 42:0.25 ที่มีค่า 2.155 ± 0.02 และ 2.150 ± 0.02

วันตามลำดับ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 42:1 มีระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าเท่ากันและสั้นที่สุดคือ 2.053 ± 0.02 วัน ไม่แตกต่างทางสถิติกับค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.5, 14:0.75, 42:0.5 และ 42:0.75 ที่มีค่า 2.096-2.145 วัน

ขนาดเซลล์ของคลอเรลลาในวันที่จะนำคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติในระหว่างบางชุดการทดลอง คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนมีเซลล์ขนาด (4.17-4.40 ไมครอน) ใหญ่กว่าคลอเรลลาในชุดการทดลองที่เหลือ (3.63-3.88 ไมครอน) อย่างมีนัยสำคัญ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในระหว่างชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วน ส่วนมากมีขนาดเซลล์ไม่แตกต่างกันทางสถิติ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.75 มีขนาดเซลล์เฉลี่ยเล็กที่สุด (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวน เป็นสองเท่า (G, วัน) และขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงใน อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่นำคลอเรลลาไป ใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร (วันที่ของการเพาะเลี้ยง)	คลอเรลลา		
	ความหนาแน่น	G	ขนาดเซลล์
14:0.25 (6)	9.30±0.22 ^e	2.155±0.02 ^{ab}	4.40±0.22 ^a
14:0.5 (6)	9.48±0.17 ^e	2.120±0.03 ^{bc}	4.38±0.18 ^a
14:0.75 (6)	9.59±0.37 ^e	2.096±0.05 ^{bc}	4.22±0.09 ^{ab}
14:1 (6)	10.05±0.31 ^e	2.053±0.02 ^c	4.17±0.05 ^{ab}
28:0.25 (7)	11.39±0.18 ^d	2.246±0.02 ^a	3.74±0.14 ^c
28:0.5 (7)	11.88±0.41 ^{cd}	2.235±0.03 ^a	3.86±0.05 ^{bc}
28:0.75 (7)	112.00±0.38 ^{cd}	2.230±0.04 ^a	3.63±0.05 ^c
28:1 (7)	12.38±0.90 ^{cd}	2.173±0.09 ^{ab}	3.74±0.19 ^c
42:0.25 (7)	12.60±0.22 ^{bc}	2.150±0.02 ^{abc}	3.77±0.14 ^c
42:0.5 (7)	13.40±0.46 ^{ab}	2.145±0.02 ^{bc}	3.74±0.03 ^c
42:0.75 (7)	13.53±0.59 ^{ab}	2.110±0.03 ^{bc}	3.78±0.16 ^c
42:1 (7)	13.84±0.22 ^a	2.053±0.02 ^c	3.88±0.24 ^{bc}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่าง ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งเดียวกัน ($P < 0.01$)

3.2.1.2 คุณภาพน้ำ

ปริมาณไนเตรท ไนโตรท์ แอมโมเนีย ฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัส รวมในน้ำระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารทั้ง 12 สูตรมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ในระหว่างเกือบทุกชุดการทดลองเมื่อเวลาเดียวกันและในชุดทดลองเดียวกันเมื่อต่าง ช่วงเวลากันในทำนองเดียวกับผลในหัวข้อที่ 2.1 (รายละเอียดแสดงในตารางภาคผนวกที่ ค13-ค18) ปริมาณไนเตรท ฟอสเฟตอนินทรีย์ และฟอสฟอรัสรวมในน้ำของทุกชุดการทดลองมีค่าสูงที่

สุดในวันเริ่มต้นแตกต่างกันตามปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่ใช้ในอาหารเพาะเลี้ยงและลดปริมาณลงตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยง ในขณะที่ปริมาณไนโตรเจนและแอมโมเนียในน้ำมีค่าเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารชุดทดลองที่ใช้ไนเตรทในปริมาณสูง ในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรทในปริมาณที่ต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนและแอมโมเนียเพิ่มขึ้นไม่มากนักในช่วงแรก ๆ และลดปริมาณลงหลังจากนั้นเป็นลำดับ

ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณไนเตรทแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ปริมาณไนเตรทที่ตรวจพบแปรผันโดยตรงกับปริมาณไนเตรทและแปรค่อนข้างผกผันกับปริมาณฟอสเฟตในสูตรอาหาร ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนมีปริมาณไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำ 4.50-6.55 มิลลิกรัม/ลิตร ค่าดังกล่าวต่ำกว่าปริมาณไนเตรทในชุดการทดลองอื่นที่เหลืออยู่ในวันเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วนมีปริมาณไนเตรทเหลืออยู่ในน้ำ (8.59-13.1 มิลลิกรัม/ลิตร) ต่ำกว่าปริมาณไนเตรทในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ มีปริมาณไนเตรทที่เหลืออยู่ระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในชุดการทดลองส่วนมากที่ในอาหารทดลองมีปริมาณฟอสเฟตต่ำกว่า มากกว่าในชุดการทดลองที่ในอาหารมีปริมาณฟอสเฟตสูงกว่าเมื่อมีไนเตรทอยู่ในอาหารในปริมาณที่เท่ากันมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25 มีไนเตรทเหลืออยู่ในปริมาณสูงกว่าในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 อย่างมีนัยสำคัญ ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 ตรวจพบปริมาณไนเตรทในน้ำ 33.6 ± 2.10 มิลลิกรัม/ลิตร ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณไนเตรทที่มีในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.5 แต่สูงกว่าในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.75 และ 42:1 ที่มีไนเตรทในน้ำ 30.3 ± 2.58 และ 25.0 ± 1.36 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณไนเตรทในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.5 และ 0.75 ส่วนในวันที่นำคลอเรลลาไปเลี้ยงโรติเฟอร์มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจนในวันเริ่มต้นในทุกชุดการทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติคือมีค่า 22.2-25.8 ไมโครกรัม/ลิตร ปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในน้ำในวันที่นำคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงได้ทั้ง 12 ชุดการทดลองไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์แตกต่างกัน ($P < 0.01$) โดยมีค่าแปรผันตามปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาแต่ไม่แปรผันตามปริมาณ

ฟอสเฟตที่มีไนโตรเจนที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนมีปริมาณไนโตรเจนที่ต่ำกว่า ปริมาณไนโตรเจนในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนและปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุด การทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนมีค่าต่ำกว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ อาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่มีไนเตรท 14 ส่วนทั้ง 4 ชุดการ ทดลองที่ปริมาณไนโตรเจนในน้ำลดลงและอยู่ในระดับต่ำที่สุด (1.44-1.89 มิลลิกรัม/ลิตร) ตั้งแต่วันที่ 3 ของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเป็นต้นไป ในกลุ่มการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่ มีไนเตรท 28 และ 42 ส่วน ตรวจพบไนโตรเจนในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ฟอสเฟต 1 ส่วนในปริมาณ ที่สูงกว่าในชุดการทดลองที่ใช้ฟอสเฟตต่ำกว่าเมื่อมีไนเตรทในอาหารในปริมาณเท่ากันอย่างมีนัย สำคัญ ปริมาณไนโตรเจนในชุดการทดลองที่ในอาหารเพาะเลี้ยงมีฟอสเฟต 0.25-0.75 ส่วนที่มี ปริมาณไนเตรทในอาหารเท่ากันไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในวันเริ่มต้นในทุกชุดการทดลองมีค่าไม่แตก ต่างกันทางสถิติเช่นเดียวกันคือมีค่า 7.71-8.04 ไมโครกรัม/ลิตร ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการ เลี้ยงไรติเฟอร์ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณแอมโมเนียคล้ายคลึงกับปริมาณไนโตรเจนที่มี คือมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 14 ส่วนต่ำกว่าปริมาณแอมโมเนียใน น้ำในชุดทดลองที่ใช้ไนเตรท 28 และ 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาด้วย อาหารที่มี ไนเตรท 28 และ 42 ส่วนที่มีฟอสเฟตในปริมาณที่เท่ากัน และในน้ำเพาะเลี้ยง คลอเรลลาในสูตรอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองมีปริมาณแอมโมเนียที่เกิดขึ้นใน น้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ (63.8-82.7 ไมโครกรัม/ลิตร) ยกเว้นในชุดทดลองที่ใช้อาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 ที่มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำ (66.5±1.63 ไมโครกรัม/ลิตร) ต่ำกว่าอีก สามชุดการทดลองที่มีไนเตรทในสูตรอาหารเท่ากันอย่างมีนัยสำคัญ

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วนที่มีฟอสเฟต 0.25-1 ส่วนมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับตามปริมาณฟอสเฟตในอาหารและ มีค่าจากการเปรียบเทียบทางสถิติแตกต่างกันเป็นลำดับ ในชุดทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาใน อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ในน้ำมีแอมโมเนียในวันที่นำคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์สูงที่ สุดคือ 22.5±1.75 ไมโครกรัม/ลิตร การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 มีแอมโมเนียในน้ำในปริมาณที่ต่ำที่สุดคือ 9.94±0.33 ไมโครกรัม/ลิตร ส่วนใน ชุดการทดลองที่ใช้อาหารมีไนเตรท 28 และ 42 ส่วน ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มี ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 มีแอมโมเนียเหลืออยู่เฉลี่ยมากที่สุดคือ 38.1±1.62 ไมโครกรัม/ ลิตร ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท :

ฟอสเฟต 42:0.5, 42:0.75, 28:1 และ 28:0.75 การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำมีค่าต่ำที่สุดจากการใช้อาหารที่มีไนเตรท 28 และ 42 ส่วนเพาะเลี้ยงคลอเรลลาคือ 27.3 ± 2.83 ไมโครกรัม/ลิตร ไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25, 28:0.5 และ 14:1

ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในทุกชุดการทดลองเมื่อเริ่มต้นทำการทดลองแตกต่างกันเป็นลำดับตามปริมาณฟอสเฟตที่กำหนดในสูตรอาหารคือ 2.40-9.92 มิลลิกรัม/ลิตร หลังจากนั้นจึงมีค่าลดลงในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเป็นลำดับจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ โดยมีปริมาณแปรผันโดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตและผกผันกับปริมาณไนเตรทในสูตรอาหาร ในวันที่นำคลอเรลลาไปเลี้ยงไรติเฟอร์พบปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรททั้ง 3 ค่ามีมากที่สุดในการทุกชุดที่มีฟอสเฟต 1 ส่วน และมีค่าลดลงเป็นลำดับตามปริมาณฟอสเฟต ในชุดการทดลองที่ใช้ฟอสเฟตเท่ากัน ในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 และ 28 ส่วนมีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์สูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 42 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ มีฟอสเฟตอนินทรีย์มากที่สุดในน้ำที่เพาะเลี้ยง คลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 เท่ากับ 8.36 ± 0.12 มิลลิกรัม/ลิตร และน้อยที่สุดในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 เท่ากับ 0.44 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตร

ส่วนปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำให้ผลในการทำงานของเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำทั้งในวันเริ่มต้นและในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำแปรผันตามปริมาณฟอสเฟตในสูตรอาหารทดลองและส่วนมากแปรผกผันกับปริมาณไนเตรทในสูตรอาหาร เมื่อเริ่มต้นทำการทดลองมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำ 2.41-9.94 มิลลิกรัม/ลิตร และมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำมากที่สุดในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์เท่ากับ 8.44 ± 0.09 มิลลิกรัม/ลิตรในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และต่ำที่สุด 0.62 ± 0.14 มิลลิกรัม/ลิตรในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.)

ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันเริ่มต้นและในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

(หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

คุณภาพน้ำ	วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร											
		14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
ไนเตรท	1	^C 32.5±0.70 ^a	^C 32.1±1.19 ^a	^C 31.7±0.85 ^a	^C 31.9±1.16 ^a	^B 62.0±1.72 ^a	^B 64.1±1.66 ^a	^B 63.3±1.51 ^a	^B 63.2±2.08 ^a	^A 87.0±1.38 ^a	^A 87.7±1.55 ^a	^A 88.0±2.61 ^a	^A 87.3±1.44 ^a
	2	^{FGH} 6.55±0.15 ^o	^{GH} 5.66±0.32 ^o	^{GH} 5.39±0.24 ^d	^H 4.50±0.37 ^d	^D 13.1±1.16 ^o	^{DE} 11.3±1.52 ^o	^E 9.68±0.25 ^f	^{EF} 8.59±0.21 ^g	^A 33.6±2.10 ^f	^B 30.3±2.58 ^f	^B 30.3±2.58 ^g	^C 25.0±1.36 ^g
ไนไตรท์	1	23.2±2.67 ^c	24.8±0.95 ^c	23.5±2.38 ^c	24.1±1.93 ^c	22.2±2.27 ^f	24.5±2.66 ^g	25.2±1.29 ^g	23.6±3.40 ^g	24.0±3.91 ^g	24.4±0.82 ^g	24.9±1.44 ^o	25.8±1.51 ^f
	2	^E 0.04±0.01 ^d	^E 0.04±0.01 ^d	^E 0.04±0.01 ^d	^E 0.04±0.01 ^d	^D 66.5±1.63 ^c	^D 63.8±3.22 ^{cd}	^D 71.7±2.52 ^{bc}	^C 82.7±2.49 ^c	^B 130.6±4.52 ^a	^{AB} 138.2±4.65 ^a	^B 134.6±4.19 ^a	^A 145.4±9.10 ^a
แอมโมเนีย	1	7.72±0.23 ^o	8.04±0.26 ^o	7.99±0.13 ^d	7.71±0.18 ^c	7.77±0.17 ^d	8.04±0.24 ^o	7.92±0.09 ^o	7.80±0.10 ^f	7.90±0.10 ^o	7.96±0.15 ^d	7.81±0.18 ^c	7.96±0.16 ^o
	2	^F 9.94±0.33 ^{da}	^{EF} 12.4±1.78 ^{bc}	^E 16.7±0.61 ^b	^D 22.5±1.75 ^a	^{BC} 32.0±1.91 ^a	^{BC} 31.8±4.12 ^a	^{AB} 34.1±2.59 ^b	^{AB} 37.5±2.51 ^a	^{CD} 27.3±2.83 ^{abc}	^{AB} 37.3±1.75 ^a	^{AB} 37.6±3.17 ^a	^A 38.1±1.62 ^{ab}
ฟอสเฟตอินทรีย์	1	^D 2.41±0.05 ^a	^C 4.88±0.03 ^a	^B 7.40±0.06 ^a	^A 9.92±0.06 ^a	^D 2.40±0.05 ^a	^C 4.93±0.04 ^a	^B 7.38±0.03 ^a	^A 9.87±0.06 ^a	^D 2.41±0.06 ^a	^C 4.87±0.03 ^a	^B 7.40±0.04 ^a	^A 9.88±0.03 ^a
	2	^G 0.84±0.09 ^f	^E 3.08±0.05 ^f	^C 5.72±0.09 ^g	^A 8.36±0.12 ^o	^G 0.74±0.11 ^o	^{EF} 2.84±0.11 ^f	^C 5.62±0.21 ^o	^{AB} 8.09±0.07 ^g	^H 0.44±0.09 ^o	^F 2.63±0.25 ^d	^D 5.28±0.07 ^o	^B 7.87±0.10 ^f
ฟอสฟอรัสรวม	1	^D 2.44±0.02 ^a	^C 4.93±0.04 ^a	^B 7.46±0.03 ^a	^A 9.94±0.02 ^a	^D 2.41±0.03 ^a	^C 4.94±0.04 ^a	^B 7.46±0.03 ^a	^A 9.92±0.05 ^a	^D 2.45±0.04 ^a	^C 4.91±0.04 ^a	^B 7.42±0.03 ^a	^A 9.92±0.04 ^a
	2	^F 1.06±0.05 ^o	^E 3.21±0.05 ^f	^C 5.81±0.11 ^g	^A 8.44±0.09 ^o	^G 0.72±0.05 ^g	^E 3.08±0.09 ^o	^{CD} 5.63±0.12 ^f	^A 8.28±0.15 ^d	^D 0.62±0.14 ^d	^E 3.16±0.16 ^o	^D 5.41±0.04 ^f	^B 7.90±0.23 ^f

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

(ผลจากตารางภาคผนวก ค ที่ 13-17)

2. วันที่ 1 = วันเริ่มต้นเพาะเลี้ยงคลอเรลลา, วันที่ 2 = วันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

3.2.2 การเลี้ยงโรติเฟอร์

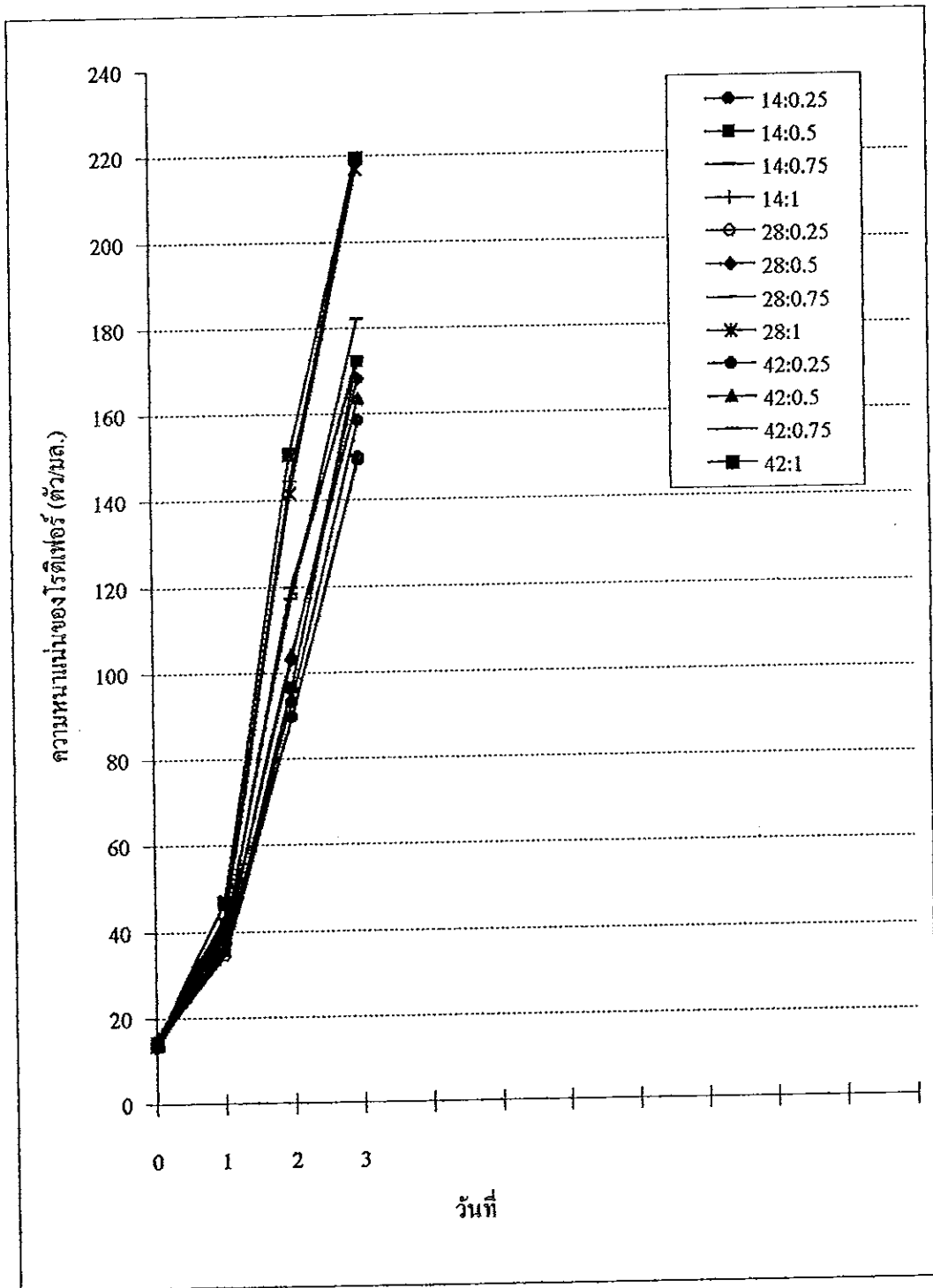
โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.1) ใช้คลอเรลลาเริ่มต้น 4.5×10^6 เซลล์/โรติเฟอร์ 15 ตัว/มิลลิลิตร เลี้ยงโรติเฟอร์ในที่มีดื่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน อุณหภูมิ 28-32 องศาเซลเซียส และความเป็นกรดเป็นด่าง 8 ± 0.3 ได้ผลดังนี้

3.2.2.1 การเจริญของโรติเฟอร์

3.2.2.1.1 ความหนาแน่นของโรติเฟอร์

โรติเฟอร์ที่ได้จากการเลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 12 สูตรมีความหนาแน่นแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) เกิดขึ้นทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดทดลองเดียวกันเมื่อช่วงเวลาต่างกันตั้งแต่วันที่ 1 ของการเลี้ยงเป็นต้นไป ความหนาแน่นของโรติเฟอร์แปรผันโดยตรงกับระยะเวลาของการเลี้ยงและปริมาณของฟอสเฟตในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

ความหนาแน่นของโรติเฟอร์ในทุกชุดการทดลองมีค่าสูงที่สุดในวันที่ 3 อันเป็นวันสุดท้ายของการทดลอง โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาจากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตเท่ากันในสูตรอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มการทดลองมีความหนาแน่นในแต่ละวันที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนในสูตรอาหารที่มีไนเตรททั้ง 3 กลุ่มมีความหนาแน่นสูงกว่าความหนาแน่นของโรติเฟอร์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตต่ำกว่าเกือบทุกสูตรตั้งแต่วันที่ 2 ของการเลี้ยงเป็นต้นไปอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.75 ที่มีความหนาแน่นในวันที่ 3 ไม่แตกต่างกับความหนาแน่นของโรติเฟอร์ที่ได้จากการเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนทั้ง 3 สูตร ความหนาแน่นของโรติเฟอร์ใน 3 ชุดการทดลองที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนในวันสุดท้ายมีค่า 216.7-219.3 ตัว/มิลลิลิตร ส่วนความหนาแน่นของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.75 เท่ากับ 181.9 ± 15.6 ตัว/มิลลิลิตร ความหนาแน่นของโรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่เหลือในวันที่ 3 มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 149.2-173.0 ตัว/มิลลิลิตร (ภาพที่ 25 และ ตารางที่ 41)

ภาพที่ 25 ความหนาแน่นเฉลี่ยของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเคลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยง
ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

3.2.2.1.2 ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า

โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารทดลองทั้ง 12 สูตรมีค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดทดลองเดียวกันเมื่อช่วงเวลาต่างกัน ส่วนใหญ่ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของโรติเฟอร์มีค่าเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเลี้ยงจนมีค่าสูงที่สุดในวันที่ 3 ของการเลี้ยง ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนในทั้ง 3 กลุ่มการทดลองที่มีไนเตรทในอาหารแตกต่างกันมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ และส่วนมากสั้นกว่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วนยกเว้นระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในวันที่ 1 ของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 และ 42 ส่วนที่มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25 มีระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่ายาวนานที่สุดคือ 0.783 ± 0.10 , 0.753 ± 0.05 และ 0.887 ± 0.08 วันในวันที่ 1, 2 และ 3 ของการเลี้ยงตามลำดับ การเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 มีระยะเวลาในการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าในวันที่ 1 และวันที่ 2 สั้นที่สุดคือ 0.579 ± 0.02 และ 0.584 ± 0.01 วันตามลำดับ (ตารางที่ 41)

3.2.2.1.3 จำนวนไข่โรติเฟอร์

โรติเฟอร์มีปริมาณไข่ทั้งหมดเมื่อเริ่มต้นทำการทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติ โรติเฟอร์มีการสร้างไข่เฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากวันเริ่มต้นจนถึงวันที่ 2 หลังจากนั้นปริมาณไข่มีปริมาณลดลง จำนวนไข่ทั้งหมดในแต่ละวันของโรติเฟอร์ในชุดการทดลองเดียวกันแตกต่างกัน ($P < 0.01$) ปริมาณไข่ทั้งหมดที่โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรสร้างขึ้นในวันที่ 1 แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตในสูตรอาหารเท่ากันและมีปริมาณไนเตรทต่างกันมีการสร้างไข่ทั้งหมดไม่แตกต่างกันทางสถิติ จำนวนไข่ที่ได้จากการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.25 ส่วนในทั้ง 3 กลุ่มการทดลองที่มีปริมาณไนเตรทในอาหารแตกต่างกันเฉลี่ยมีน้อยกว่าจำนวนไข่ที่โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟต 1 ส่วนในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 และ 42 ส่วน

อย่างมีนัยสำคัญ และเป็นค่าที่ต่ำที่สุดคือ 34.4-37.1 ฟอง/มิลลิลิตร ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน 28 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองเลี้ยงโรติเฟอร์ โรติเฟอร์มีปริมาณไข่ในวันที่ 3 ทั้งหมดไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 7.00-11.7 ฟอง/มิลลิลิตร (ตารางที่ 41)

3.2.2.1.4 ขนาดของตัวโรติเฟอร์

โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรมีขนาดความกว้างและความยาวของเกราะหุ้มลำตัวเฉลี่ยตลอดการเลี้ยงไม่แตกต่างกันทางสถิติ โรติเฟอร์มีความกว้างของเกราะหุ้มลำตัว 109.7-133.1 ไมครอน และความยาว 160.9-185.9 ไมครอน (ตารางที่ 42)

3.2.2.1.5 ปริมาณคลอเรลลาที่เหลือ

มีปริมาณคลอเรลลาเหลือตลอดการเลี้ยงโรติเฟอร์ลดลงเป็นลำดับตามระยะเวลาของการเลี้ยง เหลือคลอเรลลาอยู่ในแต่ละวันจากการเลี้ยงโรติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดทดลองเดียวกันเมื่อช่วงเวลาต่างกันตั้งแต่วันที่ 1 ของการเลี้ยงเป็นต้นไป

ในวันที่ 1 โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน 14 และ 28 ส่วนและในอาหารสูตรที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.75, 42:1 เหลือปริมาณคลอเรลลาไม่แตกต่างกันทางสถิติ มีปริมาณคลอเรลลาที่เหลือในการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตเท่ากันและมีปริมาณไนโตรเจนต่างกันไม่แตกต่างกันในวันที่ 2 และวันที่ 3 โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชุดทดลองที่ใช้ฟอสเฟต 1 ส่วนที่มีปริมาณไนโตรเจนในสูตรอาหารแตกต่างกัน เหลือคลอเรลลาในปริมาณที่น้อยที่สุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติ เหลือคลอเรลลาในวันที่ 3 ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดการทดลองน้อยที่สุด (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (ตัว/มล.) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) และความหนาแน่นของไซโรติเฟอร์ (ฟอง/มล.) ระหว่างการเลี้ยง โรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159)

ค่า	วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
		14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
ตัว	0	14.2±0.17 ^d	14.3±0.65 ^d	15.3±0.65 ^d	15.0±1.18 ^c	14.1±0.72 ^c	13.2±1.15 ^c	13.8±1.36 ^d	13.5±0.68 ^d	13.7±1.19 ^c	14.6±1.03 ^d	15.3±0.85 ^d	14.0±0.89 ^c
	1	^{BC} 35.8±2.50 ^c	^{BC} 35.5±1.97 ^c	^{ABC} 40.2±0.50 ^c	^{AB} 43.1±5.61 ^c	^C 34.5±2.66 ^c	^{BC} 37.5±1.66 ^c	^{ABC} 39.1±2.30 ^c	^{ABC} 41.9±2.38 ^c	^{BC} 36.1±1.59 ^c	^{BC} 38.5±4.02 ^c	^{ABC} 40.0±0.30 ^c	^A 46.6±5.31 ^c
	โรติ	^C 89.7±4.16 ^b	^C 96.4±1.80 ^b	^B 117.1±4.55 ^b	^A 144.4±8.24 ^b	^C 89.6±8.61 ^b	^{BC} 103.1±7.57 ^b	^B 118.2±12.2 ^b	^A 141.6±6.99 ^b	^C 93.1±4.87 ^b	^{BC} 104.2±6.86 ^b	^B 119.7±11.2 ^b	^A 150.7±8.08 ^b
เฟอร์	3	^B 149.2±9.36 ^a	^B 172.0±13.3 ^a	^{AB} 181.9±15.6 ^a	^A 218.9±18.0 ^a	^B 150.0±26.9 ^a	^B 168.2±17.6 ^a	^B 173.0±12.1 ^a	^A 216.7±18.1 ^a	^B 158.5±16.5 ^a	^B 163.6±15.1 ^a	^B 172.1±7.31 ^a	^A 219.3±23.4 ^a
G	1	^{AB} 0.753±0.05 ^b	^{AB} 0.766±0.01 ^b	^{ABC} 0.719±0.04 ^b	^{ABC} 0.667±0.09 ^{ab}	^A 0.783±0.10	^{ABC} 0.669±0.08 ^b	^{ABC} 0.669±0.08 ^b	^{BC} 0.612±0.02 ^b	^{ABC} 0.716±0.07 ^b	^{ABC} 0.716±0.03 ^b	^{ABC} 0.723±0.04 ^b	^C 0.579±0.02 ^b
	2	^A 0.752±0.02 ^b	^{AB} 0.727±0.02 ^c	^{BC} 0.682±0.01 ^b	^{DE} 0.613±0.03 ^b	^A 0.753±0.05	^{BCD} 0.676±0.04 ^b	^{CDE} 0.646±0.03 ^b	^E 0.590±0.01 ^b	^{AB} 0.723±0.03 ^b	^{ABC} 0.705±0.01 ^b	^{BCD} 0.666±0.03 ^b	^E 0.584±0.01 ^b
	3	^A 0.885±0.02 ^a	^{ABCD} 0.836±0.02 ^a	^{ABC} 0.842±0.02 ^a	^{BCD} 0.777±0.03 ^a	^A 0.887±0.08	^{ABCD} 0.819±0.06 ^a	^{ABCD} 0.823±0.03 ^a	^D 0.749±0.01 ^a	^{AB} 0.848±0.02 ^a	^{AB} 0.861±0.01 ^a	^{AB} 0.859±0.02 ^a	^{CD} 0.757±0.02 ^a
ไซ	0	6.90±0.72 ^c	7.43±0.51 ^c	7.67±0.65 ^b	7.33±0.65 ^b	7.33±0.55 ^b	8.00±0.89 ^b	6.90±0.72 ^b	7.90±0.17 ^b	7.23±0.50 ^b	8.10±1.56 ^b	8.23±1.08 ^b	7.90±1.59 ^b
	1	^C 35.9±3.50 ^b	^{ABC} 45.0±1.87 ^b	^{AB} 50.4±4.46 ^a	^A 51.8±8.65 ^a	^C 34.4±3.01 ^a	^{ABC} 38.8±2.34 ^a	^{ABC} 44.9±8.77 ^a	^{ABC} 46.6±4.45 ^a	^{BC} 37.1±1.31 ^a	^{ABC} 41.4±6.79 ^a	^{ABC} 42.5±8.49 ^a	^A 52.8±4.84 ^a
	โรติ	2	52.0±2.86 ^a	54.1±4.07 ^a	54.7±13.3 ^a	50.4±3.80 ^a	46.2±8.39 ^a	45.5±4.63 ^a	46.5±4.21 ^a	49.3±4.93 ^a	47.0±12.2 ^a	42.5±4.51 ^a	43.7±8.21 ^a
เฟอร์	3	9.00±1.00 ^c	7.87±1.50 ^c	7.00±1.18 ^b	8.67±2.03 ^b	11.7±2.99 ^b	11.6±5.03 ^b	9.03±3.21 ^b	9.10±2.31 ^b	11.5±2.66 ^b	7.00±0.89 ^b	7.63±1.23 ^b	8.77±2.14 ^b

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนของค่าพารามิเตอร์เดียวกันตามลำดับ (P<0.01; ค่า G ในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:0.5 ในแนวตั้ง, P<0.05)

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดความกว้าง-ความยาวของเกราะหุ้มลำตัวของไรติเฟอร์ (ไมครอน) และปริมาณคลอโรลลาที่เหลือ ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159)

ค่า	วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร											
		14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
ความกว้าง เกราะหุ้ม ตัว	0	125.9±15.0	123.3±5.76	125.9±5.14	127.6±1.99 ^a	119.9±3.70 ^a	118.6±8.36	125.0±5.81	123.3±4.81	121.2±9.41	119.9±3.33	133.1±3.35 ^a	118.6±2.94
	1	118.2±10.7	117.3±3.23	122.9±1.30	121.2±3.22 ^{ab}	125.9±2.65 ^b	117.8±2.19	115.4±8.16	119.5±6.09	120.7±16.0	125.9±2.65	113.9±3.38 ^b	116.1±0.75
	2	119.9±7.47	116.1±10.3	112.2±10.4	109.7±2.65 ^c	112.2±3.92 ^{ab}	121.6±5.57	122.0±5.20	114.3±12.3	110.9±3.92	116.5±4.63	113.1±6.56 ^b	116.5±8.37
	3	126.7±7.76	122.5±7.39	121.2±4.47	117.3±5.14 ^{bc}	116.1±3.71 ^{ab}	122.9±6.77	126.7±5.55	116.5±7.79	114.8±4.12	118.6±5.76	119.9±3.22 ^b	120.7±8.36
ความยาว เกราะหุ้ม ตัว	0	175.8±8.96	172.8±5.61	173.2±9.61	172.8±7.14	173.2±0.75	174.1±2.59	174.5±3.22	158.3±5.37	185.2±5.76	175.4±5.61 ^{ab}	185.9±3.95	180.5±2.19
	1	178.8±5.36	170.7±1.50	180.1±3.23	171.1±4.83	176.6±4.63	174.1±11.2	178.3±6.44	175.4±5.61	175.4±8.37	181.8±3.38 ^a	180.1±5.32	175.4±4.63
	2	179.2±12.3	178.3±4.47	173.2±7.06	160.9±13.5	171.1±2.94	177.5±10.3	172.4±13.6	164.3±14.8	172.4±9.41	168.5±16.1 ^b	173.2±8.70	179.2±4.59
	3	171.5±6.40	177.5±6.03	177.9±2.55	176.2±3.22	172.4±2.34	177.9±5.10	157.8±11.9	176.6±14.3	171.1±11.5	172.4±3.92 ^{ab}	172.8±5.86	180.1±4.86
ปริมาณ คลอโรลลา ที่เหลือ	1	^c 3.70±0.21 ^b	^{ABC} 3.77±0.08 ^a	^{BC} 3.67±0.06 ^a	^{BC} 3.63±0.07 ^a	^{ABC} 3.80±0.09 ^a	^{ABC} 3.76±0.07 ^a	^{BC} 3.70±0.10 ^a	^C 3.59±0.03 ^a	^{AB} 3.84±0.04 ^a	^A 3.94±0.12 ^a	^C 3.68±0.01 ^a	^{BC} 3.62±0.04 ^a
	2	^A 1.30±0.04 ^b	^B 1.15±0.02 ^b	^{CD} 0.74±0.02 ^b	^D 0.68±0.04 ^b	^A 1.38±0.11 ^b	^B 1.11±0.06 ^b	^{CD} 0.73±0.04 ^b	^{CD} 0.69±0.01 ^b	^A 1.30±0.05 ^b	^B 1.14±0.04 ^b	^C 0.81±0.07 ^b	^D 0.67±0.06 ^b
	3	^{ABC} 0.047±0.02 ^c	^{BC} 0.033±0.02 ^c	^{BCD} 0.030±0.02 ^c	^D 0.010±0.01 ^c	^A 0.073±0.01 ^c	^{AB} 0.063±0.01 ^c	^{ABC} 0.050±0.01 ^c	^{BCD} 0.030±0.02 ^c	^{ABC} 0.060±0.02 ^c	^{AB} 0.063±0.01 ^c	^{BCD} 0.027±0.02 ^c	^{CD} 0.023±0.01 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนของค่าพารามิเตอร์เดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$; ความยาวของเกราะหุ้มตัวในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.5 ในวันที่ต่างกัน, $P < 0.05$)

3.2.2.2 คุณภาพน้ำ

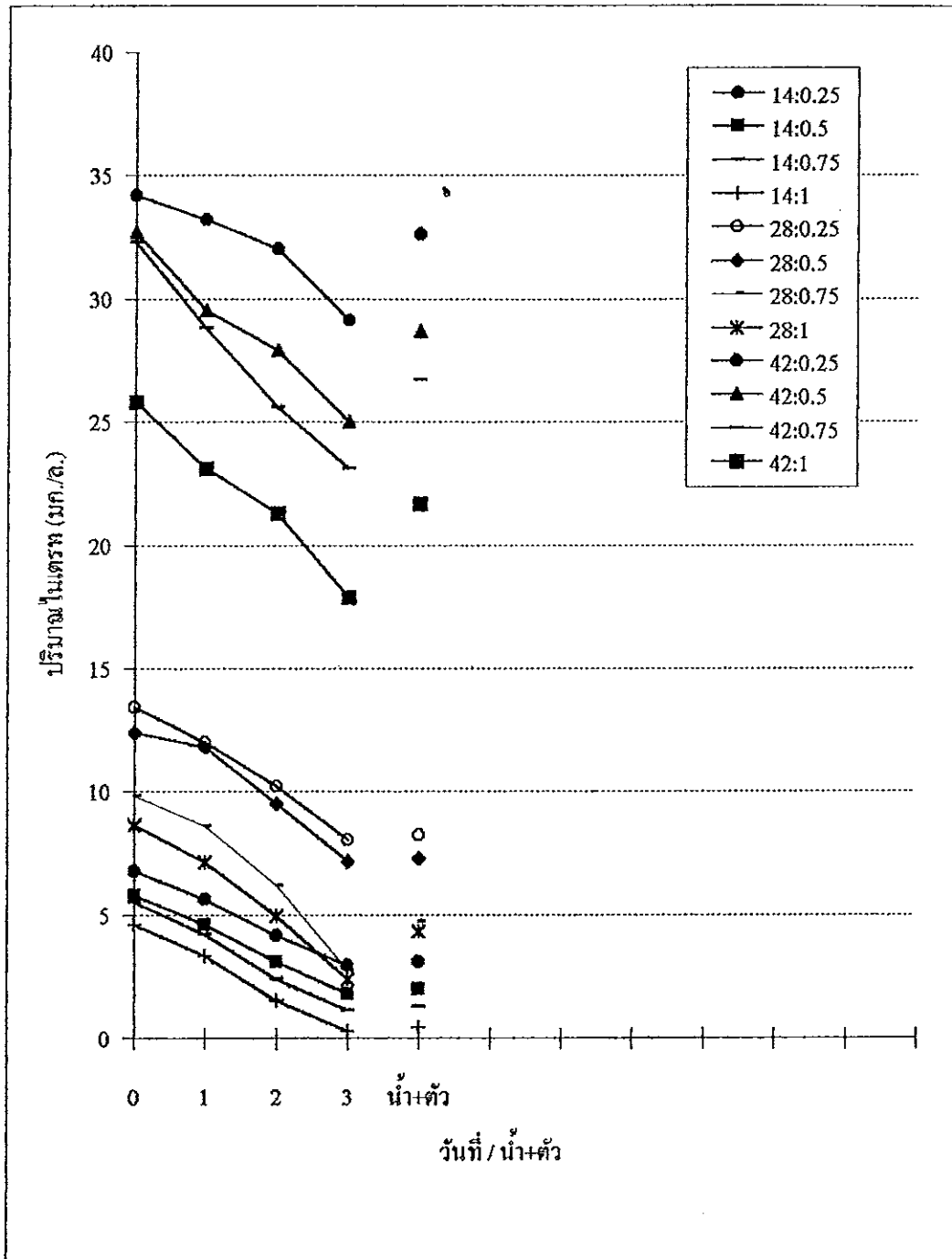
ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ แอมโมเนีย ฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในน้ำระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรมีค่าและผลของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบทางสถิติ ($P < 0.01$) สอดคล้องกับผลการทดลองในหัวข้อ 3.2.1; หน้า 152 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.2.2.1 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน

ปริมาณไนเตรทเฉลี่ยในน้ำเมื่อเริ่มต้นในแต่ละชุดการทดลองมีค่าแตกต่างกัน ($P < 0.01$) ตามปริมาณไนเตรทในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเป็นผลมาจากปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในหัวข้อ 3.2.1; หน้า 152 ที่มีค่าแตกต่างกัน ปริมาณไนเตรทในน้ำเกือบทุกชุดการทดลองลดปริมาณลงเป็นลำดับในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ ปริมาณไนเตรทในน้ำและในส่วนที่รวมกับในตัวโรติเฟอร์ในระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองบางชุดในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดการทดลองเดียวกันในบางวัน ปริมาณไนเตรทที่ตรวจพบในน้ำยังมีปริมาณที่แปรผันตามปริมาณไนเตรทในสูตรอาหารที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาและแปรผกผันกับปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในสูตรอาหารที่มีไนเตรทเท่ากัน

ไนเตรทในน้ำและที่มีในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนมีค่าสูงกว่าปริมาณไนเตรทในน้ำและที่มีในน้ำรวมกับตัวโรติเฟอร์จากชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วนและชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วนมีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ในกลุ่มการทดลองที่มีปริมาณไนเตรทในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาเท่ากันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วน ในน้ำและในน้ำรวมกับตัวโรติเฟอร์ที่โรติเฟอร์เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีฟอสเฟตในปริมาณที่ต่ำกว่า พบว่ามีไนเตรทในน้ำสูงกว่าที่มีในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีฟอสเฟตสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในน้ำและในน้ำรวมกับตัวโรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีปริมาณฟอสเฟตใกล้เคียงกันในกลุ่มการทดลองที่มีไนเตรท 28 และ 14 ส่วน อย่างไรก็ตามปริมาณไนเตรททั้งในน้ำและที่มีในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์ในทั้งสองกลุ่มการทดลองก็มีค่าสัมพันธ์เช่นเดียวกัน

ปริมาณไนเตรทในน้ำและที่มีในน้ำรวมกับตัวโรติเฟอร์มีค่าสูงที่สุดในการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 คือ 29.1 ± 0.75 และ 32.6 ± 0.75 มิลลิกรัม/ลิตร และมีค่าต่ำที่สุดเมื่อเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 เท่ากับ 0.28 ± 0.09 และ 0.44 ± 0.08 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ในการทดลองที่โรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.75-42:1 มีปริมาณไนเตรทเฉพาะในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์ในวันที่ 3 ต่ำกว่าปริมาณไนเตรทที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในการทดลองอื่นที่เหลือมีปริมาณไนเตรททั้งสองค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 26 และ ตารางที่ 43)

ภาพที่ 26 ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

3.2.2.2 ปริมาณไนโตรเจนในไตรท์-ไนโตรเจน

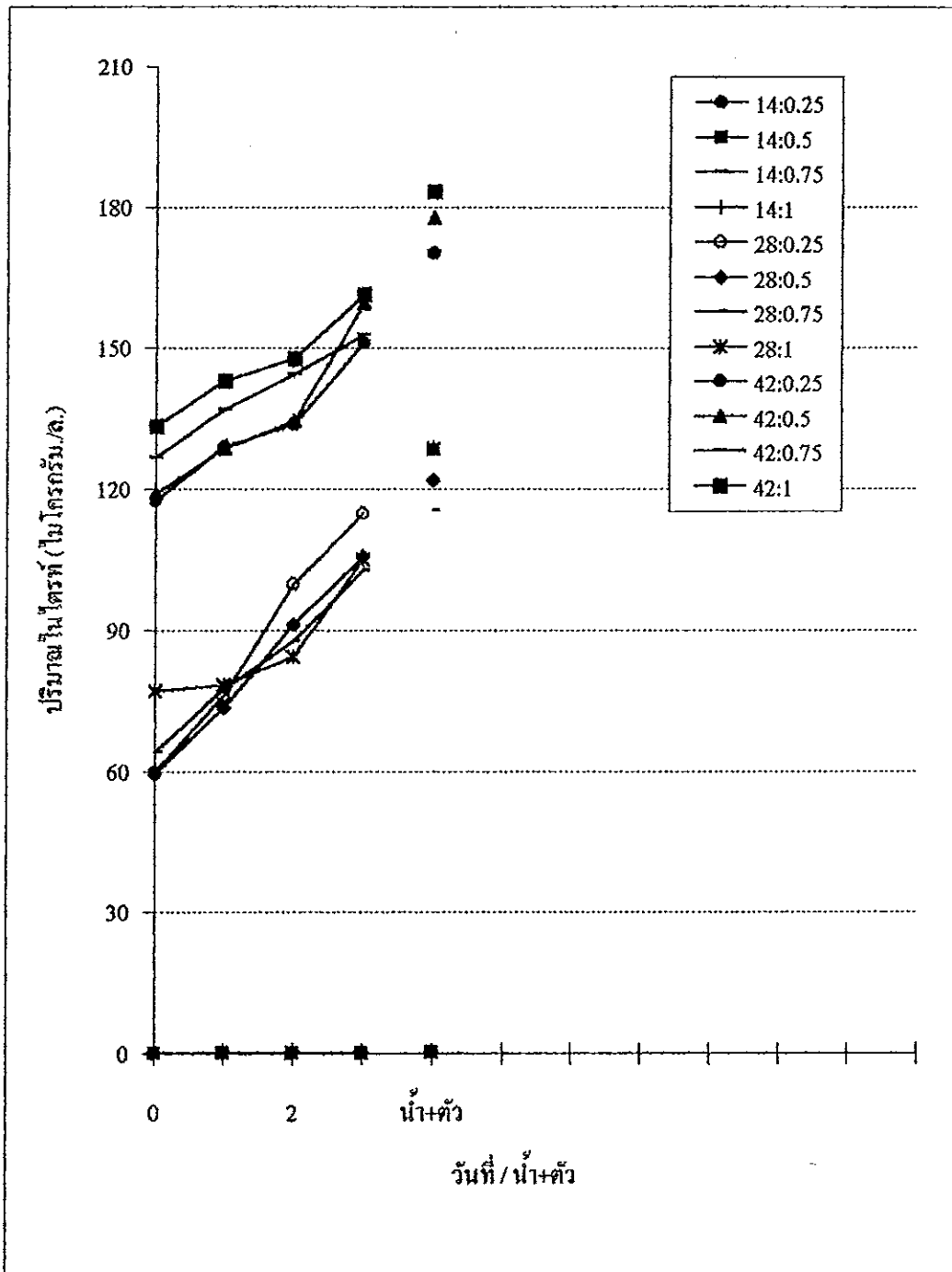
ปริมาณไนโตรเจนเฉลี่ยในน้ำในวันเริ่มต้นเลี้ยงโรติเฟอร์ในทั้ง 12 ชุดการทดลองมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) เป็นผลมาจากความแตกต่างของปริมาณไนโตรเจนในน้ำในวันสุดท้ายของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152) ปริมาณไนโตรเจนในน้ำทุกชุดการทดลองเพิ่มปริมาณขึ้นตามระยะเวลาการเลี้ยงโรติเฟอร์ ปริมาณไนโตรเจนที่ตรวจพบในน้ำและที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำยังคงแปรผันโดยตรงกับปริมาณไนโตรเจนในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ให้แกโรติเฟอร์และมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดการทดลองเดียวกันเมื่อช่วงเวลาต่างกัน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 42 ส่วนมีไนโตรเจนเกิดขึ้นในน้ำและที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนทั้งสองค่าที่วัดได้ในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน 28 และ 14 ส่วนและในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน 28 ส่วนมีปริมาณไนโตรเจนดังกล่าวสูงกว่าในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน 14 ส่วนอย่างมีนัยสำคัญ

มีปริมาณไนโตรเจนทั้งในน้ำและในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำมีค่าสูงที่สุดในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:1 คือ 161.3 ± 3.00 และ 183.3 ± 7.75 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ มีปริมาณไนโตรเจนทั้งสองค่าดังกล่าวมีค่าต่ำที่สุดในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน 42 ส่วนเท่ากันในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในชุดทดลองที่ใช้ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.25 ที่ในน้ำมีปริมาณไนโตรเจน 151.1 ± 2.04 ไมโครกรัม/ลิตร ส่วนในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์มีไนโตรเจน 170.1 ± 2.70 ไมโครกรัม/ลิตร ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับปริมาณไนโตรเจนทั้งสองค่าในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:0.5 และ 42:0.75 ในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:0.25, 28:0.5 และ 28:1 มีปริมาณไนโตรเจนทั้งที่มีในน้ำและที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติคือ 105.0-114.9 และ 122.0-128.6 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ส่วนการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในชุดทดลองที่ใช้ไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:0.75 มีปริมาณไนโตรเจนทั้งสองค่าดังกล่าวต่ำที่สุดในชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน 28 ส่วนเท่ากัน เท่ากับ 102.7 ± 1.95 และ 115.5 ± 2.90 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ในชุด

การทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรเลลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนทั้ง 4 ชุดการทดลองมีปริมาณไนโตรเจนในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์ในช่วงเวลาเดียวกันและปริมาณไนโตรเจนที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำตลอดการเลี้ยงไม่แตกต่างกันทางสถิติ และมีอยู่ในปริมาณที่ต่ำที่สุดคือ 0.075-0.100 และ 0.264-0.319 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ

ปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำมีค่าสูงกว่าปริมาณไนโตรเจนที่มีในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์เกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25 ที่ปริมาณไนโตรเจนทั้งสองค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 27 และ ตารางที่ 43)

ภาพที่ 27 ปริมาณไนโตรเจนที่ละลายในน้ำ และปริมาณไนโตรเจนที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรต : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

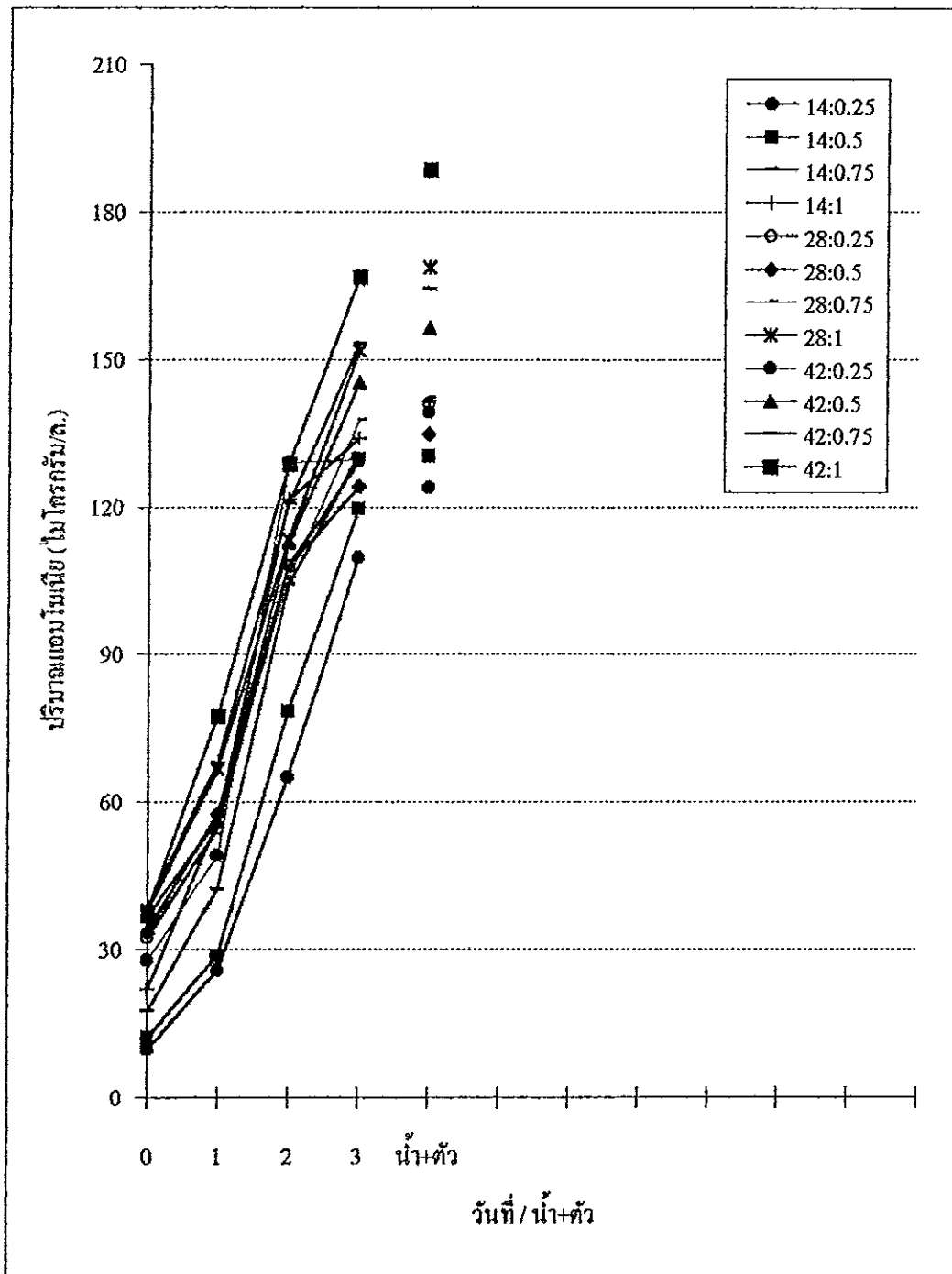
3.2.2.3 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน

ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดการทดลองเดียวกันในช่วงเวลาที่ต่างกัน ความแตกต่างกันของปริมาณแอมโมเนียในน้ำระหว่างชุดการทดลองเมื่อเริ่มต้นสอดคล้องกับปริมาณแอมโมเนียจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในวันสุดท้าย (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152) มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำเพิ่มปริมาณขึ้นเป็นลำดับตามระยะเวลาของการเลี้ยงโรติเฟอร์และส่วนใหญ่แปรผันโดยตรงกับปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่มีอยู่ในสูตรอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

ในวันที่เก็บเกี่ยวโรติเฟอร์ ในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 มีแอมโมเนียมากที่สุดเท่ากับ 166.7 ± 2.51 ไมโครกรัม/ลิตรซึ่งเป็นปริมาณที่มากกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่ตรวจพบในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาคือแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1, 42:0.5 และ 42:0.75 ที่มีค่า 145.1-153.2 ไมโครกรัม/ลิตร ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างกันทางสถิติในระหว่างชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 42 ส่วนเท่ากัน โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.5 และ 0.75 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำและที่มีในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำและในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วนที่มีปริมาณแอมโมเนียในน้ำ 129.7 ± 9.78 และ 139.3 ± 10.6 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับอย่างมีนัย-สำคัญปริมาณแอมโมเนียมีค่าน้อยที่สุดในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 เท่ากับ 109.5 ± 3.75 ไมโครกรัม/ลิตร ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างทางสถิติกับปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.5 แต่สูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดการทดลองที่โรติเฟอร์ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14 ส่วนอีก 2 สูตรที่เหลือ (14:0.75 และ 14:1) ส่วนในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 28 ส่วน ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 1 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียทั้งสองค่าเท่ากับ 151.7 ± 3.77 และ 168.7 ± 5.18 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ สูงกว่าปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณ

ฟอสเฟตอีก 3 สูตรที่เหลือที่มีไนเตรทเท่ากัน (28:0.75, 28:0.5 และ 28:0.25) อย่างมีนัยสำคัญ ในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:0.25-28:0.75 มีปริมาณแอมโมเนียทั้งในน้ำและที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณแอมโมเนียในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 ไม่แตกต่างกับปริมาณแอมโมเนียที่ได้ในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.5 และ 42:0.75 ในชุดการทดลองที่ใช้คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 ส่วนที่มีปริมาณไนเตรท 28 และ 42 ส่วนและในชุดการทดลองที่ใช้ไนเตรท 28 ส่วนที่มีปริมาณฟอสเฟต 0.25 และ 0.5 ส่วนมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำไม่แตกต่างกันทางสถิติ

เมื่อสิ้นสุดการทดลองปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ในชุดการทดลองส่วนมากมีค่าสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำเลี้ยงอย่างเดียวน่าจะมีนัยสำคัญ ในชุดการทดลองที่ปริมาณแอมโมเนียในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์สูงกว่าแอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำ แต่ค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติได้แก่ในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 28:0.25, 28:0.75, 42:0.25 และ 42:0.5 (ภาพที่ 28 และ ตารางที่ 43)

ภาพที่ 28 ปริมาณแอมโมเนียเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณแอมโมเนียที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (NO₃⁻; มก./ล.) ไนไตรท์ (NO₂⁻; ไมโครกรัม/ล.) และแอมโมเนีย (NH₃; ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ และที่มีไนโตรเจนในน้ำ รวมทั้งที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159)

คุณภาพน้ำ	วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร											
		14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
NO ₃ ⁻	0	^F 6.77±0.06 ^a	^F 5.78±0.08 ^a	^F 5.51±0.13 ^a	^F 4.58±0.06 ^a	^D 13.4±0.06 ^a	^D 12.4±0.35 ^a	^E 9.83±0.07 ^a	^E 8.64±0.09 ^a	^A 34.2±1.25 ^a	^{AB} 32.7±1.30 ^a	^B 32.3±0.10 ^a	^C 25.8±1.20 ^a
	1	^G 5.60±0.13 ^b	^{GH} 4.58±0.14 ^b	^{GH} 4.18±0.02 ^b	^H 3.33±0.12 ^b	^D 12.0±0.60 ^b	^D 11.8±0.60 ^b	^E 8.60±0.09 ^b	^F 7.13±0.06 ^b	^A 33.2±0.57 ^a	^B 29.5±1.05 ^{ab}	^B 28.8±0.68 ^b	^C 23.1±1.30 ^{ab}
	2	^{GH} 4.14±0.13 ^c	^{HI} 3.07±0.10 ^c	^I 2.35±0.10 ^c	^J 1.51±0.11 ^c	^E 10.2±0.20 ^c	^E 9.49±0.12 ^b	^F 6.18±0.11 ^c	^{FG} 4.95±0.06 ^c	^A 32.0±0.71 ^a	^B 27.9±1.33 ^{bc}	^B 25.6±1.27 ^c	^C 21.3±0.86 ^b
	3	^F 2.91±0.10 ^d	^{FGH} 1.78±0.14 ^d	^{GH} 1.09±0.07 ^d	^H 0.28±0.09 ^d	^E 8.04±0.12 ^d	^E 7.15±0.12 ^c	^F 2.72±0.08 ^c	^{FG} 2.38±0.11 ^c	^A 29.1±0.75 ^b	^B 25.0±1.41 ^c	^C 23.1±0.70 ^d	^D 17.9±0.90 ^c
	น้ำ+ตัว	^{GH} 3.07±0.07 ^d	^{HI} 1.99±0.09 ^d	^I 1.28±0.09 ^d	^J 0.44±0.08 ^d	^E 8.23±0.11 ^d	^E 7.29±0.15 ^c	^F 4.70±0.06 ^d	^{FG} 4.32±0.06 ^d	^A 32.6±0.75 ^b	^B 28.7±1.00 ^b	^C 26.7±0.83 ^{bc}	^D 21.7±1.30 ^b
NO ₂ ⁻	0	^E 0.04±0.01 ^c	^E 0.03±0.01 ^c	^E 0.03±0.01 ^c	^E 0.03±0.01 ^c	^D 59.8±4.21 ^d	^D 59.4±5.24 ^d	^{CD} 64.0±4.20 ^d	^C 77.1±2.21 ^c	^B 117.6±11.7 ^d	^{AB} 118.9±12.7 ^c	^{AB} 126.7±6.57 ^d	^A 133.4±6.69 ^c
	1	^D 0.05±0.01 ^{bc}	^D 0.05±0.02 ^{bc}	^D 0.05±0.01 ^c	^D 0.05±0.02 ^c	^C 75.9±4.84 ^c	^C 73.4±1.21 ^d	^C 77.5±2.72 ^d	^C 78.2±9.83 ^c	^B 129.0±1.66 ^{cd}	^B 128.5±3.10 ^c	^{AB} 136.9±1.75 ^c	^A 142.9±2.46 ^{bc}
	2	^F 0.07±0.02 ^{bc}	^F 0.07±0.02 ^{bc}	^F 0.08±0.01 ^b	^F 0.07±0.01 ^{bc}	^C 99.8±4.47 ^b	^D 91.2±1.29 ^c	^{DE} 87.6±1.95 ^c	^E 84.4±2.05 ^c	^B 133.8±2.97 ^c	^B 134.5±3.95 ^c	^A 144.5±2.65 ^{bc}	^A 147.8±1.36 ^b
	3	^F 0.08±0.02 ^b	^F 0.08±0.01 ^b	^F 0.09±0.01 ^b	^F 0.10±0.02 ^b	^D 114.9±7.12 ^{ab}	^E 105.6±2.95 ^b	^E 102.7±1.95 ^b	^F 105.0±3.71 ^b	^C 151.1±2.04 ^b	^B 159.4±4.26 ^b	^{BC} 152.8±2.65 ^b	^{AB} 161.3±3.00 ^b
	น้ำ+ตัว	^E 0.27±0.02 ^a	^E 0.26±0.01 ^a	^E 0.29±0.01 ^a	^E 0.32±0.03 ^a	^C 128.4±7.95 ^a	^{CD} 122.0±1.64 ^a	^D 115.5±2.90 ^c	^C 128.6±1.67 ^a	^B 170.1±2.70 ^a	^{AB} 177.6±1.72 ^a	^B 170.5±2.79 ^a	^A 183.3±7.75 ^a
NH ₃	0	^H 9.83±0.13 ^a	^H 12.1±0.71 ^a	^G 17.5±1.47 ^a	^F 21.9±1.55 ^d	^D 32.5±1.65 ^d	^{CD} 33.4±1.70 ^e	^{BCD} 34.8±1.25 ^d	^{AB} 37.7±1.18 ^e	^E 27.8±1.92 ^d	^{ABC} 36.7±1.63 ^d	^A 38.4±0.87 ^e	^{AB} 37.7±1.54 ^e
	1	^E 25.7±1.70 ^d	^E 28.7±1.72 ^d	^D 42.1±1.35 ^d	^C 55.8±6.11 ^c	^C 54.5±4.11 ^c	^C 57.5±2.44 ^d	^C 56.9±3.84 ^c	^B 66.7±3.51 ^d	^{CD} 49.1±3.86 ^c	^C 56.1±5.28 ^c	^B 67.9±2.87 ^d	^A 77.3±2.30 ^d
	2	^G 65.0±3.07 ^c	^F 78.4±2.78 ^c	^E 104.2±2.08 ^c	^{AB} 121.5±3.54 ^b	^{DE} 108.0±4.10 ^b	^{DE} 108.0±3.24 ^c	^{DE} 105.5±4.11 ^{bc}	^{BCD} 113.4±4.53 ^c	^A 129.0±3.39 ^b	^{CDE} 112.6±3.80 ^b	^{ABC} 120.7±4.52 ^c	^A 128.6±2.20 ^c
	3	^G 109.5±3.75 ^b	^{FG} 119.5±3.62 ^b	^{DEF} 130.7±3.59 ^b	^{CDE} 133.9±2.39 ^a	^{DEF} 129.3±7.11 ^a	^{EF} 124.0±3.33 ^b	^{CD} 137.6±7.52 ^{ab}	^B 151.7±3.77 ^b	^{DEF} 129.7±9.78 ^{ab}	^{BC} 145.1±4.46 ^a	^B 153.2±1.91 ^b	^A 166.7±2.51 ^b
	น้ำ+ตัว	^D 123.8±2.75 ^a	^{CD} 130.3±3.85 ^a	^C 141.3±3.18 ^a	^C 141.1±3.38 ^a	^C 140.9±4.67 ^a	^{CD} 134.9±3.19 ^a	^C 142.2±9.27 ^{ab}	^B 168.7±5.18 ^b	^C 139.3±10.6 ^a	^B 156.4±5.16 ^b	^B 164.2±3.39 ^a	^A 188.6±1.41 ^a

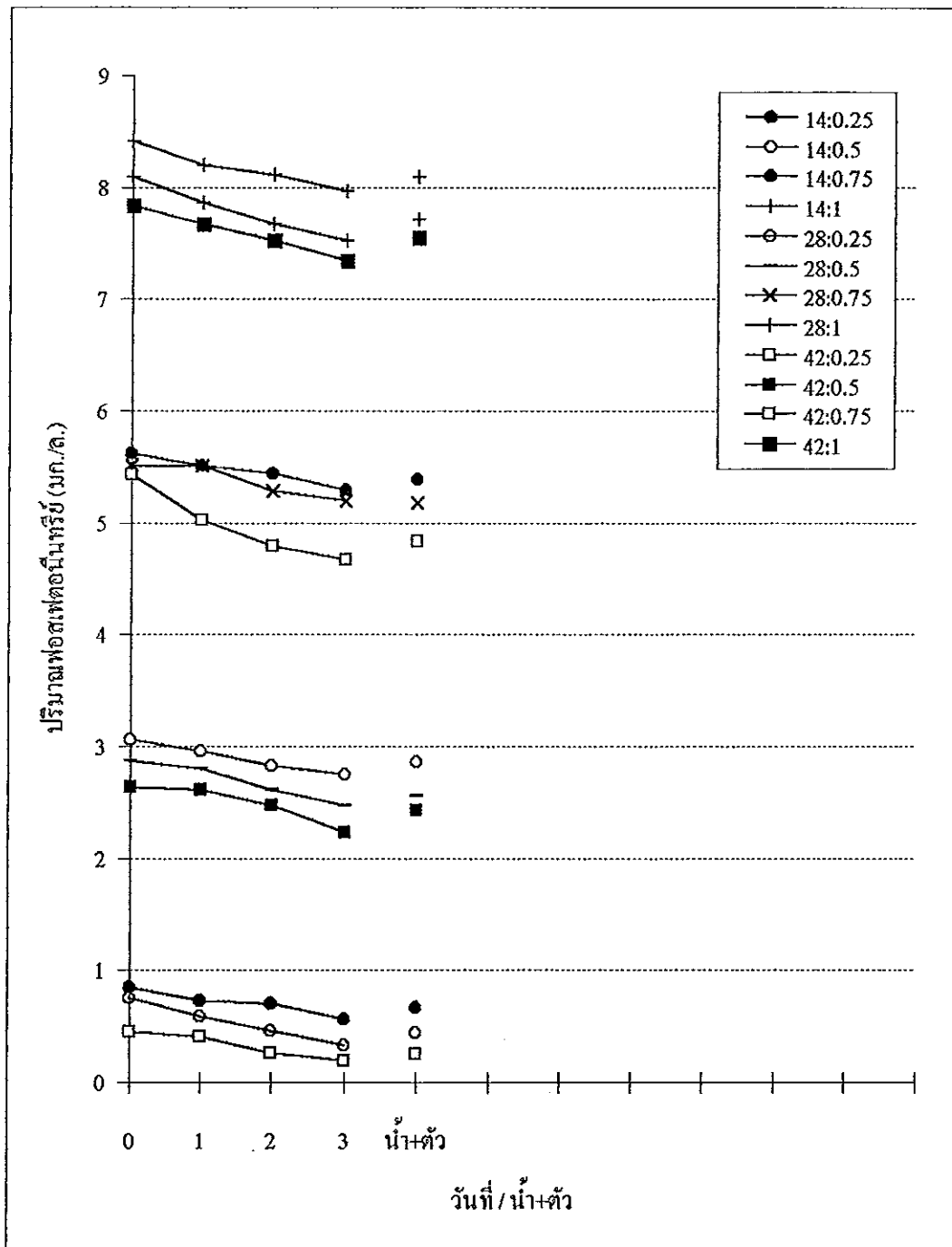
หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนของค่าพารามิเตอร์เดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

3.2.2.2.4 ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์

ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์เฉลี่ยในน้ำเมื่อเริ่มต้นทำการทดลองแตกต่างกันตามปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่มีอยู่ในน้ำจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152) และลดลงเป็นลำดับตามระยะเวลาของการเลี้ยงโรติเฟอร์ ฟอสเฟตอนินทรีย์ที่ตรวจพบระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกันมีอยู่ในปริมาณที่แปรผันตามปริมาณฟอสเฟต แต่แปรผกผันกับปริมาณไนเตรทในสูตรอาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ให้แกโรติเฟอร์ในทำนองเดียวกับเมื่อทำการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ที่ตรวจพบในทั้งในน้ำและในน้ำรวมกับในตัวโรติเฟอร์แตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกัน และในชุดการทดลองเดียวกันเมื่อช่วงเวลาแตกต่างกัน ยกเว้นในชุดทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 ที่ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ตลอดการเลี้ยงมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

การเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณ ไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำและที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำตลอดการเลี้ยงมากที่สุดคือ 7.96 ± 0.11 และ 8.09 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในชุดการทดลองอื่นในช่วงเวลาเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 ที่มีฟอสเฟตอนินทรีย์ทั้งสองเท่ากับ 7.34-7.52 และ 7.55-7.70 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ รองลงมาเป็นลำดับได้แก่ปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำและในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทต่ำไปในชุดการทดลองที่มีไนเตรทสูงกว่า ที่มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์มากไปค่าต่ำกว่าเป็นลำดับ โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 มีปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำและที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำน้อยที่สุดคือ 0.28 ± 0.09 และ 0.38 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ

ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในตัวอย่างโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ
เลี้ยงโรติเฟอร์ในชุดการทดลองเดียวกันมีค่าสูงกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์
แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติเกือบทุกชุดการทดลอง ยกเว้นในชุดการทดลองที่มีการเลี้ยงโรติเฟอร์
ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่ใช้ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต 28:0.25 ที่ปริมาณ
ฟอสเฟตอินทรีย์ในน้ำมีค่าต่ำกว่าปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ที่มีในตัวอย่างโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ
อย่างมีนัยสำคัญ (ภาพที่ 29 และ ตารางที่ 44)

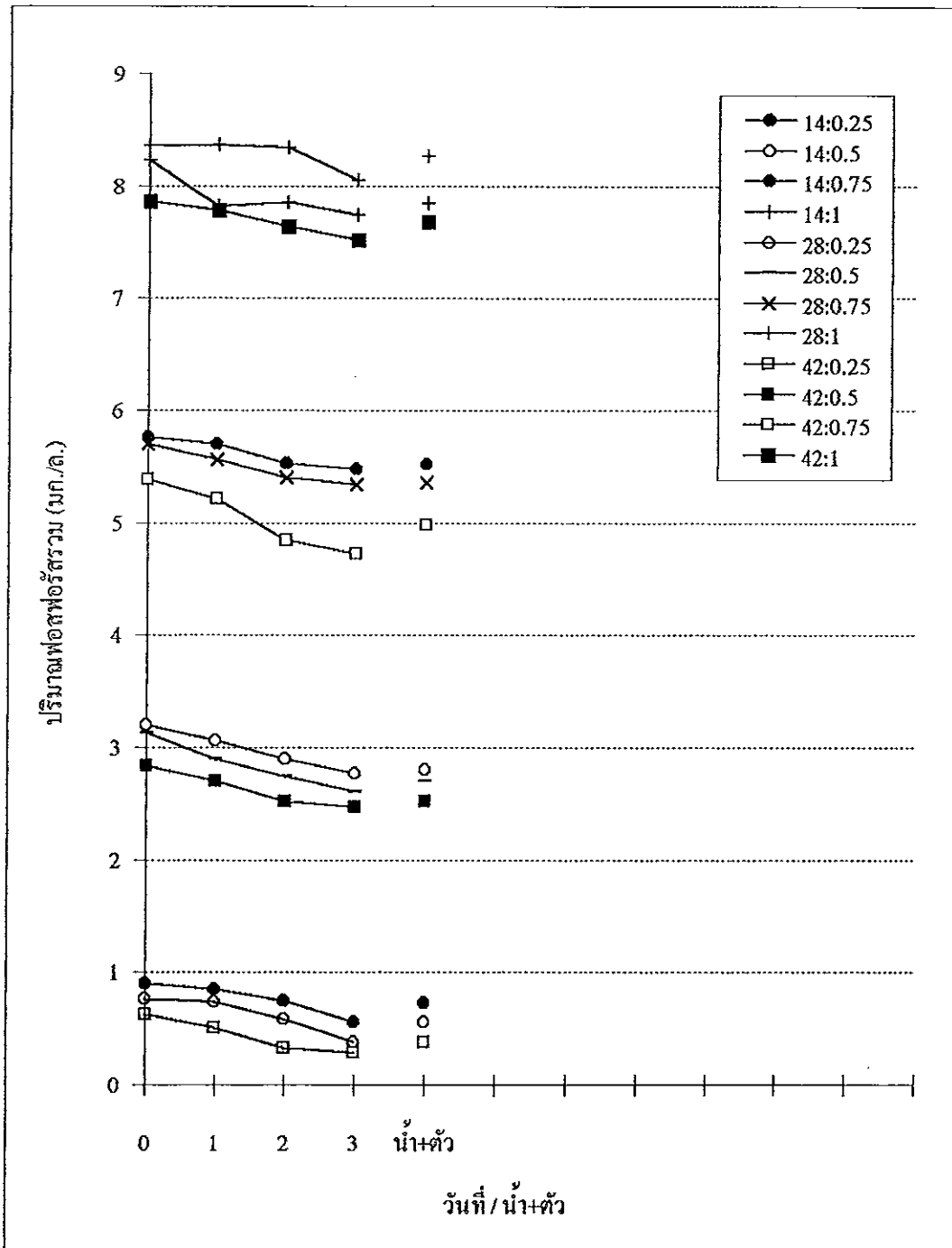
ภาพที่ 29 ปริมาณฟอสเฟตในปัสสาวะที่เปลี่ยนแปลงในน้ำ และปริมาณฟอสเฟตในปัสสาวะที่มีในตัวโรติเฟอร์ร่วมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

3.2.2.2.5 ปริมาณฟอสฟอรัสรวม

ฟอสฟอรัสรวมที่ตรวจพบมีอยู่ในปริมาณที่แปรผันตามปริมาณฟอสเฟตและแปรผกผันกับปริมาณไนเตรทในสูตรอาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ให้แกโรติเฟอร์ในทำนองเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ เมื่อเริ่มต้นมีปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำแตกต่างกัน ($P < 0.01$) อันเป็นผลมาจากปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่เหลือในน้ำในวันสุดท้ายของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมลดลงตามระยะเวลาของการเลี้ยงโรติเฟอร์และมีปริมาณแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) ทั้งในระหว่างชุดการทดลองที่ต่างกันในช่วงเวลาเดียวกันและในชุดการทดลองเดียวกันในวันที่ต่างกันในการทำนองเดียวกับเมื่อเริ่มต้นทำการทดลอง

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมทั้งที่มีอยู่ในน้ำและที่มีอยู่ในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำตลอดการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 มีค่ามากที่สุดคือ 8.05 ± 0.05 และ 8.26 ± 0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ค่าดังกล่าวสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมในชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ในชุดทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1 และ 42:1 ที่มีฟอสฟอรัสรวมทั้งสองค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติเท่ากับ 7.52-7.74 และ 7.68-7.84 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ รองลงมาเป็นลำดับได้แก่ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำและในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำในชุดการทดลองที่เลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทต่ำไปในชุดการทดลองที่มีไนเตรทสูงกว่า ที่ปริมาณฟอสฟอรัสรวมในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์ที่ได้รับคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในแต่ละสูตรอาหารมีค่าสูงไปหาค่าที่ต่ำกว่าเป็นลำดับเช่นเดียวกับปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์ โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 มีปริมาณฟอสฟอรัสรวมทั้งในน้ำและในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำต่ำที่สุดคือ 0.28-0.09 และ 0.38-0.06 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ

ปริมาณฟอสฟอรัสรวมทั้งที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับในน้ำเลี้ยงโรติเฟอร์มีค่าสูงกว่าปริมาณฟอสฟอรัสรวมทั้งที่มีอยู่เฉพาะในน้ำในชุดการทดลองเดียวกัน แต่มีค่าแตกต่างกันทางสถิติเพียงในชุดการทดลองที่โรติเฟอร์เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 และ 42:0.75 (ภาพที่ 30 และ ตารางที่ 44)

ภาพที่ 30 ปริมาณฟอสฟอรัสรวมเฉลี่ยในน้ำ และปริมาณฟอสฟอรัสรวมที่มีในตัวโรติเฟอร์ รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอเคลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (OP, มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (TP, มก./ล.) ในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ และที่มีในตัวโรติเฟอร์รวมกับที่มีอยู่ในน้ำ ระหว่างการเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยคลอโรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร (หัวข้อ 3.2.2; หน้า 159)

คุณภาพน้ำ	วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
		14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
OP	0	^G 0.85±0.14	^E 3.06±0.05 ^a	^D 5.62±0.10 ^a	^A 8.41±0.08 ^a	^G 0.75±0.05 ^a	^F 2.87±0.11 ^a	^D 5.52±0.07 ^a	^B 8.09±0.09 ^a	^G 0.45±0.13 ^a	^F 2.64±0.13 ^a	^D 5.43±0.07 ^a	^C 7.83±0.09 ^a
	1	^G 0.73±0.10	^E 2.96±0.11 ^{ab}	^C 5.51±0.10 ^{ab}	^A 8.20±0.09 ^{ab}	^{GH} 0.59±0.12 ^{ab}	^{EF} 2.80±0.08 ^{ab}	^C 5.51±0.10 ^{ab}	^B 7.86±0.07 ^{ab}	^H 0.41±0.09 ^{ab}	^F 2.61±0.14 ^a	^D 5.02±0.08 ^b	^B 7.67±0.08 ^{ab}
	2	^G 0.70±0.11	^E 2.83±0.10 ^{bc}	^C 5.44±0.05 ^{abc}	^A 8.11±0.08 ^{bc}	^H 0.46±0.06 ^{bc}	^F 2.61±0.07 ^{ab}	^C 5.28±0.09 ^b	^B 7.67±0.10 ^{bc}	^I 0.26±0.07 ^{ab}	^F 2.47±0.08 ^{ab}	^D 4.79±0.10 ^{bc}	^B 7.52±0.05 ^{bc}
	3	^H 0.56±0.16	^E 2.75±0.11 ^c	^C 5.29±0.04 ^c	^A 7.96±0.11 ^c	^{HI} 0.33±0.08 ^c	^F 2.47±0.04 ^b	^C 5.20±0.09 ^b	^B 7.52±0.12 ^c	^I 0.19±0.07 ^b	^G 2.23±0.14 ^b	^D 4.67±0.09 ^c	^B 7.34±0.10 ^c
	น้ำ+ตัว	^H 0.67±0.11	^F 2.86±0.13 ^{bc}	^C 5.39±0.04 ^{bc}	^A 8.09±0.06 ^{bc}	^I 0.44±0.05 ^b	^G 2.56±0.07 ^b	^D 5.18±0.08 ^b	^B 7.70±0.09 ^{bc}	^J 0.25±0.04 ^{ab}	^G 2.43±0.07 ^{ab}	^E 4.83±0.09 ^{bc}	^B 7.55±0.07 ^{bc}
TP	0	^G 0.90±0.05 ^a	^E 3.20±0.05 ^a	^C 5.76±0.09 ^a	^A 8.36±0.06 ^a	^{GH} 0.76±0.08 ^a	^E 3.13±0.05 ^a	^C 5.70±0.05 ^a	^A 8.23±0.08 ^a	^H 0.63±0.08 ^a	^F 2.84±0.15 ^a	^D 5.38±0.09 ^a	^B 7.86±0.08 ^a
	1	^G 0.85±0.07 ^a	^E 3.06±0.06 ^{ab}	^C 5.70±0.09 ^{ab}	^A 8.37±0.13 ^a	^G 0.74±0.10 ^a	^{EF} 2.90±0.07 ^b	^C 5.56±0.07 ^{ab}	^B 7.82±0.15 ^b	^H 0.51±0.09 ^{ab}	^F 0.70±0.10 ^{ab}	^D 5.21±0.04 ^a	^B 7.78±0.08 ^{ab}
	2	^H 0.75±0.06 ^{ab}	^F 2.90±0.09 ^{bc}	^D 5.53±0.07 ^{bc}	^A 8.34±0.05 ^a	^H 0.58±0.07 ^{ab}	^F 2.74±0.08 ^{bc}	^D 5.40±0.10 ^{bc}	^B 7.85±0.05 ^b	^I 0.33±0.08 ^{bc}	^G 2.52±0.07 ^b	^E 4.84±0.12 ^{bc}	^C 7.64±0.07 ^{bc}
	3	^H 0.56±0.09 ^b	^F 2.77±0.08 ^c	^D 5.48±0.04 ^c	^A 8.05±0.05 ^b	^I 0.38±0.11 ^b	^{FG} 2.61±0.08 ^c	^D 5.34±0.07 ^c	^B 7.74±0.04 ^b	^I 0.28±0.09 ^c	^G 2.47±0.08 ^b	^E 4.72±0.08 ^c	^C 7.52±0.08 ^c
	น้ำ+ตัว	^G 0.73±0.11 ^{ab}	^E 2.80±0.12 ^c	^C 5.52±0.05 ^{bc}	^A 8.26±0.06 ^a	^G 0.56±0.07 ^{ab}	^E 2.70±0.07 ^c	^C 5.36±0.03 ^c	^B 7.84±0.09 ^b	^H 0.38±0.06 ^{bc}	^F 2.52±0.06 ^b	^D 4.98±0.06 ^b	^B 7.68±0.06 ^{abc}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

วิจารณ์

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท 14, 28 และ 42 ส่วน (33.2, 66.5 และ 100 มิลลิกรัม/ลิตร, ภาคผนวก ก; หน้า 203) ที่มีฟอสเฟต 0.25, 0.5, 0.75 และ 1.0 ส่วน (2.5, 5, 7.5 และ 10 มิลลิกรัม/ลิตร, ภาคผนวก ก; หน้า 203) ในช่วง 4 วันแรกคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทุกสูตรมีความหนาแน่นเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ความแตกต่างเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 5 เป็นต้นไป ในส่วนนี้คล้ายกับผลจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหาร 7 สูตรที่ผ่านมาที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารทุกสูตรเจริญทวีจำนวนได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติในช่วง 5 วันแรกของการเพาะเลี้ยง ในส่วนนี้จึงยืนยันได้อีกครั้งหนึ่งว่าปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่แตกต่างกันในอาหารเพาะเลี้ยงไม่มีผลต่อการเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลาในช่วง 4-5 วันแรกของการเพาะเลี้ยงเมื่อความหนาแน่นเริ่มต้นเท่ากัน (Fox, 1983; Smith *et al.*, 1993) ระยะเวลาเจริญทวีจำนวนได้อย่างรวดเร็ว ความหนาแน่นของคลอเรลลาแตกต่างกันตามปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่มีในอาหารเช่นเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงเป็นหลัก ปริมาณฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารมีอิทธิพลต่อความสามารถในการใช้ในไนเตรทที่มีในการเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลาด้วยเมื่อในอาหารเพาะเลี้ยงมีปริมาณไนเตรทสูงอยู่ในระดับหนึ่ง (66.5-100 มิลลิกรัม/ลิตร)

ในการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วน (100 มิลลิกรัม/ลิตร) ได้คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นสูงกว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารทดลองชุดอื่นที่มีปริมาณไนเตรทต่ำกว่า (Oviatt *et al.*, 1995) เช่นเดียวกับผลที่ได้จากการทดลองเมื่อใช้อาหารเพาะเลี้ยง 7 สูตร การใช้ฟอสเฟต 0.25-1.0 ส่วนในอาหารเพาะเลี้ยงทำให้คลอเรลลาแพร่ขยายพันธุ์ออกไปได้หนาแน่นแตกต่างกันทางสถิติ ความหนาแน่นของคลอเรลลามีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตที่มีในอาหาร จากผลที่ปรากฏเมื่อทดลองเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนที่มีระดับฟอสเฟตเท่ากัน ประกอบกับผลในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าสำหรับคลอเรลลา นอกจากปริมาณไนเตรทที่มีในอาหารจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญของคลอเรลลาแล้ว ปริมาณไนเตรทที่มีในอาหารเพาะเลี้ยงปริมาณหนึ่ง (ในที่นี้มีค่าระหว่าง 66.5-100 มิลลิกรัม/ลิตร, ในอาหารที่มีไนเตรท 28 และ 42 ส่วนตามลำดับ) ยังมีอิทธิพลในการกำหนดปริมาณการใช้ฟอสเฟตที่จะมีผลต่อการเจริญทวีจำนวนของคลอเรลลาโดยตรงอีกด้วย อย่างไรก็ตามการเจริญของคลอเรลลาขึ้นกับปริมาณไนเตรทในอาหารมากกว่าฟอสเฟตที่มี (Carpenter and Capone, 1983; สุวรรณภา ภาณุตระกูล, 2540)

ในวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารแต่ละสูตรมีความหนาแน่นสูงมากที่สุด ในอาหารที่มีไนโตรเจน 14 ส่วน ความหนาแน่นของคลอเรลลาที่ได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ คลอเรลลามีความหนาแน่นมากที่สุด 10.29-10.67 เซลล์/มิลลิลิตร (74-76 เปอร์เซ็นต์ของความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 42:1, ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง หน้า 225) คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน 14 ส่วนทั้ง 4 สูตรเจริญทวิจำนวนได้ความหนาแน่นมากที่สุดเร็วกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนโตรเจน 28 และ 42 ส่วนทุกสูตร 1 วัน เช่นเดียวกับผลในการทดลองช่วงแรก ไนโตรเจนที่มีอยู่เกือบทั้งหมดในน้ำเมื่อเริ่มต้นถูกดึงเอาไปใช้จนทำให้เหลือไนโตรเจนในวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลาสูงที่สุดในน้ำ <1 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณไนโตรเจนที่เคยมีเมื่อเริ่มต้นทำการทดลองรวมทั้งที่เกิดขึ้นในน้ำในระหว่างการเพาะเลี้ยงถูกดึงเอาไปใช้จนเหลืออยู่ในปริมาณที่ไม่สามารถตรวจวัดค่าได้ในวันที่คลอเรลลาหนาแน่นมากที่สุด คล้ายคลึงกันกับที่เกิดขึ้นกับแอมโมเนียที่มี/ที่เกิดขึ้นในน้ำที่เหลือเพียง 7.11-9.26 ไมโครกรัม/ลิตร กระทั่งถึงวันที่ความหนาแน่นของคลอเรลลาสูงที่สุด ปรากฏความแตกต่างของปริมาณสารที่ได้กล่าวมาในน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟตทั้งสี่ระดับน้อยมาก กระทั่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเลยในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด (วันที่ 7) ปริมาณที่แตกต่างกันของฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงที่มีไนโตรเจน 14 ส่วนไม่ได้ทำให้ผลผลิตของคลอเรลลาแตกต่างกัน (Oviatt et al, 1995; Taylor et al, 1995)

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:0.25, 14:0.5 14:0.75 และ 14:1 (ไนโตรเจน : ฟอสฟอรัส 25:1, 12.6:1, 8.4:1 และ 6.3:1 ตามลำดับ, หัวข้อที่ 2.1.2.2 หน้า 21) ได้คลอเรลลา 74-76 เปอร์เซ็นต์ของความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอเรลลาในชุดควบคุม (ตารางที่ 3 ในภาคผนวก ง หน้า 227) ในวันที่มีความหนาแน่นสูงที่สุดมีปริมาณไนโตรเจน ไนโตรเจนและแอมโมเนียเหลืออยู่ในน้ำไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ คือมีไนโตรเจนเหลืออยู่ในน้ำเพียง 0.15, 0.15, 0.12 และ 0.09 มิลลิกรัม/ลิตร ตามลำดับ มีปริมาณแอมโมเนีย 8.24, 7.11, 8.76 และ 9.26 ไมโครกรัม/ลิตร (17.3, 14.9, 18.4 และ 19.5 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณแอมโมเนียในชุดควบคุม) ตามลำดับ ในขณะที่มีเพียงชุดการทดลองที่ใช้ฟอสเฟต 0.25 ส่วนเท่านั้นที่มีฟอสเฟต-อนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในปริมาณที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำคือ 0.53 และ 0.54 มิลลิกรัม/ลิตร ส่วนอีกสามชุดการทดลองที่ใช้ไนโตรเจน 14 ส่วนเท่ากันมีฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในระดับที่เป็นอันตรายมากขึ้นตามปริมาณฟอสเฟตที่ใช้ การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 14:0.25 มีฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมที่เหลืออยู่ในน้ำ

ต่ำกว่าชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:1 ประมาณ 98 เปอร์เซ็นต์ แต่มีผลผลิตต่ำกว่าเพียง 2 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น (ตารางที่ 3 ในภาคผนวก ง)

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วน ที่มีปริมาณฟอสเฟตที่ระดับไนเตรท 64.3-73.5 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่ใส่ลงไปถูกนำไปใช้กระทั่งคลอเรลลาเจริญได้ความหนาแน่นมากที่สุด ซึ่งมีค่าสูงกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท 14 ส่วน แต่ความหนาแน่นสูงที่สุดของคลอเรลลาเจริญที่จำนวนในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วนทั้ง 4 สูตรไม่แตกต่างกันทางสถิติ เพียงแต่มีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่าการใช้อาหารชุดนี้คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตสูงกว่าเจริญที่จำนวนได้ดีกว่าในอาหารที่มีฟอสเฟตต่ำกว่า ในขณะที่ในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วน พบว่านอกจากความหนาแน่นของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงได้ในอาหารที่มีฟอสเฟตทั้งสี่ระดับจะมีความหนาแน่นสูงกว่าคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรทต่ำกว่าทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญแล้ว ความหนาแน่นคลอเรลลาที่ได้ยังแปรผันโดยตรงกับปริมาณฟอสเฟตที่มีในอาหารอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการใช้ฟอสเฟตที่มีในอาหารของคลอเรลลาสำหรับการเจริญที่จำนวนถูกจำกัดด้วยปริมาณไนเตรทที่มีด้วย ในที่นี้คลอเรลลาจะสามารถใช้ฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารในการเจริญเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันก่อนวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุด 1 วัน และ ในวันที่คลอเรลลาที่มีความหนาแน่นมากที่สุด เมื่อในอาหารมีไนเตรทตั้งแต่ 66.5 มิลลิกรัม/ลิตร (ไนเตรท 28 ส่วน) เป็นต้นไป

ในอาหารที่มีไนเตรท 28 ส่วน มีไนโตรเจน และแอมโมเนียที่เกิดขึ้นของในระหว่างการเพาะเลี้ยงยังไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติด้วย ปริมาณไนโตรเจนที่เกิดขึ้นถูกคลอเรลลาดึงเอาไปใช้เป็นแหล่งของไนโตรเจนสำหรับการเจริญเติบโตเมื่อปริมาณไนเตรทในน้ำเพาะเลี้ยงลดต่ำลงเหลือ 17.8-24.6 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งเป็นในเวลาเดียวกันกับที่แอมโมเนียที่มีอยู่ในน้ำเพาะเลี้ยงลดลง ปริมาณไนเตรทดังกล่าวถือว่าเป็นปริมาณต่ำที่สุดในสภาวะนั้น ๆ ที่เมื่อมีไนเตรทในน้ำในระดับที่ต่ำกว่าจะเกิดภาวะขาดแคลนสำหรับคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยง

เมื่ออาหารมีฟอสเฟต 0.5-1 ส่วน (5-10 มิลลิกรัม/ลิตร) มีแอมโมเนียในน้ำเกิดเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาการเพาะเลี้ยงจนกระทั่งถึงวันที่ 5 แล้วจึงลดปริมาณลง การลดปริมาณลงของแอมโมเนียในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ใช้อาหารที่มีฟอสเฟต 0.5 ส่วน (5 มิลลิกรัม/ลิตร) น้อยกว่าแอมโมเนียที่ลดลงในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีฟอสเฟต 0.25 ส่วนที่ยังคงเพิ่มปริมาณไปเรื่อย ๆ แม้ว่าในวันที่คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงมีความหนาแน่นสูงจะมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำ (34.9-38.2 ไมโครกรัม/ลิตร) ที่เกือบไม่แตกต่างกันทางสถิติก็ตาม ผลในส่วนนี้ชี้ให้เห็นอิทธิพลโดย

ตรงของปริมาณฟอสเฟตที่มีต่อการดึงเอาสารประกอบไนโตรเจนไปใช้ของคลอเรลลา ถึงแม้ว่าในที่สุดทั้งไนโตรเจนและแอมโมเนียที่เหลือในน้ำไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ (Boyd, 1990) ก็ตาม ส่วนที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าเริ่มมีความแตกต่างเกิดขึ้นในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา เมื่อในอาหารเพาะเลี้ยงมีไนเตรท 28 ส่วน (66.5 มิลลิกรัม/ลิตร) และมีฟอสเฟตในปริมาณ 0.25-1.0 ส่วน (2.5-10 มิลลิกรัม/ลิตร) ความสำคัญของปริมาณฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาจึงถูกจำกัดโดยตรงด้วยปริมาณไนเตรทที่มีด้วยอัตราการนำสารละลายฟอสฟอรัสไปใช้ของคลอเรลลาแปรผันตามทั้งความเข้มข้นของสารละลายฟอสฟอรัสเอง และความเข้มข้นของไนโตรเจนที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงที่จะต้องอยู่ในระดับที่สูงพอ (สุวรรณภาณุตระกูล, 2540)

การใช้ฟอสเฟตในอาหาร 0.5-1 ส่วนที่มีไนเตรท 14 และ 28 ส่วนเพาะเลี้ยงคลอเรลลามีฟอสเฟตตกค้างในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด สูงกว่าปริมาณฟอสเฟตในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีฟอสเฟต 0.25 ส่วน 26.57-99.07 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ง) ในขณะที่ได้คลอเรลลาหนาแน่นมากกว่ากันเพียง 0.2-0.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา 0.5-1.0 ส่วน (5-10 มิลลิกรัม/ลิตร) จึงเป็นปริมาณที่มากเกินไปจนความจำเป็นที่คลอเรลลาจะสามารถดึงเอาไปใช้ ที่ล้วนเป็นเหตุหนึ่งที่น่าอกเหนือจะเป็นการสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์แล้ว ยังทำให้มีฟอสเฟตลงมาปนเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำธรรมชาติมากเกินไปจนที่สุดในที่สุด

ไนเตรท ไนโตรเจน และแอมโมเนียในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 42 ส่วนสูงกว่าในระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท 14 และ 28 ส่วนในทำนองเดียวกับในการทดลองชุดแรก การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารเพาะเลี้ยงที่ไนเตรท 42 ส่วนที่มีฟอสเฟตทั้ง 4 ระดับเหลือไนเตรทอยู่ในน้ำในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุดสูง 19-22 มิลลิกรัม/ลิตร การใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 และ 42:0.5 มีไนโตรเจนเกิดขึ้นในน้ำ 105.3 และ 101.5 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ การใช้อาหารที่มีไนเตรทเท่ากันที่มีฟอสเฟต 0.75 และ 1.0 ส่วนมีไนโตรเจนในน้ำ 84.9 และ 75.1 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ที่อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ แสดงให้เห็นว่าแม้คลอเรลลาจะสามารถใช้ฟอสเฟตที่มีอยู่อย่างเหลือเฟือในอาหารได้เพียงเล็กน้อย ปริมาณฟอสเฟตที่นอกจากจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการใช้นิเตรทที่มีแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อการที่ไนโตรเจนที่เกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงแอมโมเนียที่จะถูกดึงเอาไปใช้โดยตรงอีกด้วย ในชุดการทดลองกลุ่มนี้มีแอมโมเนียในน้ำในระดับที่จัดว่าปลอดภัยคือ 7.11-47.6 ไมโครกรัม/ลิตร ส่วนปริมาณฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมเหลืออยู่ในน้ำในปริมาณมาก

อยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตที่ดำรงอาศัยอยู่ในน้ำ ยกเว้นชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 ที่มีฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมในระดับที่ปลอดภัย การใช้อาหารเพาะเลี้ยงที่มีไนเตรท 42 ส่วน ส่วนมากจึงยังคงทำให้เกิดไนเตรทและไนไตรท์เกินมาตรฐานน้ำทิ้ง ส่วนแอมโมเนียในน้ำแม้จะไม่อยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำแต่ก็มีปริมาณมาก

การเลี้ยงโรติเฟอร์

การนำคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหาร 12 สูตรไปใช้เลี้ยงโรติเฟอร์ โรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรทและฟอสเฟตในระดับที่สูงกว่าสามารถเจริญได้ดีกว่า ทำให้มีความหนาแน่นมาก และยังมีการสร้างไข่ได้มากกว่า สอดคล้องกับผลการทดลองที่ได้ในการทดลองเลี้ยงโรติเฟอร์ในช่วงแรก กล่าวคือโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 มีความหนาแน่นมากและมีการสร้างไข่ได้มากที่สุด ในขณะที่ความหนาแน่นของโรติเฟอร์ที่เลี้ยงด้วยคลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 มีความหนาแน่นต่ำที่สุดและมีการสร้างไข่ในระหว่างการเลี้ยงน้อยที่สุด ความแตกต่างของปริมาณโรติเฟอร์ที่เลี้ยงได้และไข่ที่โรติเฟอร์สร้าง เนื่องจากเหตุผลในทำนองเดียวกับที่ได้กล่าวมาแล้วในการเลี้ยงโรติเฟอร์ในชุดการทดลองที่ 1 (หน้า 83 และ 89) ปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่ต่างกันในสูตรอาหารที่ใช้เพาะเลี้ยงคลอเรลลาไม่มีผลต่อขนาดของตัวของโรติเฟอร์ แต่มีผลต่อระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่าของคลอเรลลาบ้าง

ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียที่เหลืออยู่ในน้ำและที่ควรจะเป็นส่วนที่มีในตัวของโรติเฟอร์มีค่าเพิ่มขึ้นตามปริมาณของไนเตรทและฟอสเฟตในอาหาร ในขณะที่ฟอสเฟตอินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมที่มีในน้ำที่เลี้ยงโรติเฟอร์ที่ได้มาจากขั้นตอนการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่ให้โรติเฟอร์กินรวมทั้งส่วนที่ควรจะมีสะสมในตัวของโรติเฟอร์ ลดปริมาณลงเมื่อมีไนเตรทในอาหารเพิ่มมากขึ้นและเมื่อลดฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาลง ผลในส่วนนี้ยืนยันอิทธิพลและความสัมพันธ์ที่ปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตในอาหารมีต่อกันที่ ณ ปริมาณหนึ่งของไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารเพาะเลี้ยงที่คลอเรลลาจะสามารถใช้ฟอสเฟตที่มีอยู่ในการเจริญทวีจำนวนได้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่ได้รายงานมาแล้วครั้งหนึ่ง (หน้า 113) จากการที่มีสารตกค้างในน้ำเพาะเลี้ยงและในตัวของโรติเฟอร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารประกอบไนโตรเจนสูงกว่าเมื่อเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วยอาหารที่มีไนเตรทมากกว่า แม้ว่าจะมีปริมาณสารที่สะสมในตัวของโรติเฟอร์ไม่มากนัก เมื่อพิจารณาคุณภาพน้ำที่จะระบายทิ้งหลังจากการเลี้ยงโรติเฟอร์เป็นประเด็นสำคัญเช่นเดียวกับในช่วงของการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

แม้ผลของการทดลองจะแสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนของไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 (ไนโตรเจน : ฟอสฟอรัส 19:1) จะดีที่สุดที่คลอเรลลาสำหรับการนำไปใช้ในการเจริญเติบโต แต่ในเวลาเดียวกันผลก็ได้ชี้ให้เห็นผลพลอยได้ที่ไม่พึงปรารถนาที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของน้ำทิ้ง ตลอดจนส่วนที่มีสะสมอยู่ในแพลงก์ตอนที่เพาะเลี้ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของน้ำหลังจากการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาอยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำจึงไม่เหมาะสมจะนำมาใช้กันอีกต่อไป ผลการทดลองแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ในการที่จะลดปริมาณการใช้ทั้งไนเตรทและฟอสเฟตที่เคยใช้ในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลา ด้วยเหตุผลและข้อมูลที่ได้จากการทดลองและที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งในด้านที่เกี่ยวกับผลผลิต คุณภาพน้ำที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลา ต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 3 ในภาคผนวก ง) และที่สำคัญที่สุดในขณะนี้คือความพยายามที่จะชะลอหรือลดการเพิ่มขึ้นของมลพิษที่จะเกิดขึ้นกับแหล่งน้ำธรรมชาติลง จะเห็นได้ว่าสามารถใช้อาหารทดลองที่มี ไนเตรท 14 ส่วนทั้ง 4 สูตร หรือการใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28 : 0.25 ส่วนสำหรับการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณจะใช้จะนำมาพิจารณาเป็นเบื้องต้น เช่น ปัจจัยหลักเกี่ยวกับสารที่ต้องการจำกัดว่าเป็นกลุ่มใด แทนปริมาณสารที่ใช้กันอยู่ในอาหารสูตรปัจจุบันได้ โดยที่จะสามารถให้ผลในแง่ของการอนุรักษ์ที่ดีกว่าอย่างเห็นได้ชัด เชื่อว่าในอนาคตหากได้มีการศึกษาปรับปรุงต่อไปในรายละเอียดของการใช้อาหารเพาะเลี้ยง มีการปรับพัฒนาเกี่ยวกับเรื่องของการจัดการผลผลิตที่ต้องการได้ครบวงจรประกอบกันไป ควรจะเกิดมลภาวะจากกิจกรรมการเพาะเลี้ยงอาหารมีชีวิตในส่วนนี้ลงได้มากกว่าที่ทำกันอยู่ในปัจจุบันมาก จะเป็นการช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์สภาวะแวดล้อมในปัจจุบันที่เป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่ทุกฝ่ายต้องให้ความสนใจและให้ความร่วมมือโดยเร่งด่วนได้ทางหนึ่ง

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

1. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา และการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วย

คลอเรลลาที่ได้

คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรซาโตและเชริกาวามีความหนาแน่นสูงที่สุดในวันที่ 8 คือ 15.26×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร และได้ไรติเฟอร์สูงที่สุด 198.3 ตัว/มิลลิลิตรในวันที่ 3 เหลือไนเตรท ไนไตรท์ ฟอสเฟตอนินทรีย์และฟอสฟอรัสรวมทั้งในวันที่เก็บเกี่ยวคลอเรลลาและไรติเฟอร์อยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ ส่วนแอมโมเนียระหว่างการเพาะเลี้ยงคลอเรลลาอยู่ในระดับที่ปลอดภัย คลอเรลลาใช้ไนเตรทและฟอสเฟตที่มีในอาหารไปในการเจริญทิวี่จำนวนประมาณ 80 และ 20 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

2. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรทแตกต่างกัน และการเลี้ยง

ไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้

คลอเรลลาที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรได้แก่ อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1, 7:1, 14:1, 28:1, 42:1, 56:1 และ 70:1 พบว่าความหนาแน่นของคลอเรลลาและไรติเฟอร์ที่ได้แปรผันโดยตรงกับปริมาณไนเตรทที่มีอยู่ในอาหารและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) ผลผลิตของทั้งคลอเรลลา ไรติเฟอร์ และคุณภาพน้ำใกล้เคียงหรือดีกว่าชุดควบคุมเมื่อใช้อาหารที่มีไนเตรท 14 และ 28 ส่วน คลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงได้มีความหนาแน่นมากที่สุด 10.18×10^6 , 10.43×10^6 , 12.69×10^6 , 14.17×10^6 , 15.54×10^6 , 18.89×10^6 และ 19.57×10^6 เซลล์/มล. ในวันที่ 6, 6, 7, 8, 8, 9 และ 9 ส่วนไรติเฟอร์ที่กินคลอเรลลาที่ได้หนาแน่นมากที่สุด 190.3, 195.6, 201.0, 203.3, 207.7, 221.4 และ 232.9 ตัว/มล.พร้อมกันในวันที่ 3 ตามลำดับ ปริมาณไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียในวันที่คลอเรลลาหนาแน่นมากที่สุดและในวันที่เก็บเกี่ยวไรติเฟอร์แปรผันตามปริมาณไนเตรท ส่วนฟอสเฟตแปรผันกับปริมาณไนเตรทในอาหาร เหลือปริมาณไนเตรทในวันที่คลอเรลลาหนาแน่นมากที่สุดและในวันที่เก็บเกี่ยวไรติเฟอร์ต่ำมากถึงขั้นเกือบตรวจวัดไม่ได้ถึงตรวจวัดไม่ได้ในชุดทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 คือ 0.02-0.54 และ 0 มิลลิกรัม/ลิตร เหลือแอมโมเนีย 14.3-26.4 และ 0-133.9 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ ในขณะที่การใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 เหลือไนเตรทในน้ำ 3.40-58.8 และ 1.44-50.5 มิลลิกรัม/ลิตร และเหลือแอมโมเนีย 32.7-67.6 และ

161.0-261.8 ไมโครกรัม/ลิตรตามลำดับ แอมโมเนียในน้ำมีปริมาณลดลงในชุดการทดลองที่เพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 3.5:1-14:1 แต่จะมีปริมาณสูงขึ้นเมื่อใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 28:1-70:1 ปริมาณฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาและในระหว่างการเลี้ยงไรติเฟอร์ทั้งเจ็ดชุดการทดลองมีปริมาณลดลงตามจำนวนวันของการเลี้ยง แต่ยังคงเหลือฟอสเฟตในทั้งสองช่วงอยู่ในระดับที่เป็นอันตรายต่อสิ่งที่มีชีวิตในน้ำ คือ 7.16-8.56 และ 7.12-8.28 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ

การใช้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท 14, 28 และ 42 ส่วน (33.2, 66.5 และ 100 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ) ได้ผลผลิตคลอเรลลาและไรติเฟอร์ที่กินคลอเรลลา และในน้ำเหลือไนเตรท ไนไตรท์ และแอมโมเนียค่อนข้างต่ำเมื่อพิจารณาทั้งผลผลิตและคุณภาพน้ำประกอบกัน จึงให้อาหารทดลองที่มีไนเตรททั้งสามระดับนี้ในการทดลองต่อไป

3. การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรท : โคโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตแตกต่างกัน และการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้

การเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณฟอสเฟตแตกต่างกัน ให้อาหารทดลอง 12 สูตร ได้แก่อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25, 14:0.5, 14:0.75, 14:1.0, 28:0.25, 28:0.5, 28:0.75, 28:1.0, 42:0.25, 42:0.5, 42:0.75 และ 42:1.0 (ชุดควบคุม) (N:P 25:1, 12.6:1, 8.4:1, 6.3:1, 50.5:1, 25:1, 16.8:1, 12.6:1, 76:1, 38:1, 13.3:1 และ 19:1 ตามลำดับ) พบว่าปริมาณฟอสเฟตในอาหารเพาะเลี้ยงมีอิทธิพลต่อความหนาแน่นของคลอเรลลาเมื่อในอาหารมีไนเตรทตั้งแต่ 28 ส่วนเป็นต้นไป ความหนาแน่นของคลอเรลลาและไรติเฟอร์แปรผันโดยตรงตามปริมาณไนเตรทและฟอสเฟตที่มีอยู่ในอาหารและแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.01$) คลอเรลลาและไรติเฟอร์เจริญได้ความหนาแน่นสูงสุดในอาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:1 เท่ากับ 13.99×10^6 เซลล์/มล. ในวันที่ 8 และ 219.3 ตัว และต่ำที่สุดเมื่อในอาหารมีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 เท่ากับ 10.29×10^6 เซลล์/มล. ในวันที่ 7 และ 149.2 ตัว/มล. ตามลำดับ ปริมาณไนเตรทและไนไตรท์ที่เหลือในน้ำในวันที่คลอเรลลาและไรติเฟอร์หนาแน่นมากที่สุดแปรผันตามปริมาณไนเตรท แต่แปรผกผันกับปริมาณฟอสเฟตที่ใส่ในอาหาร แอมโมเนียแปรผันตามทั้งไนเตรทและฟอสเฟต ส่วนฟอสเฟตที่เหลือแปรผันตามปริมาณฟอสเฟตในอาหารแต่แปรผกผันกับไนเตรท เหลือฟอสเฟตอนินทรีย์ในน้ำต่ำและสูงที่สุดเมื่อใช้อาหารที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 42:0.25 และ 14:1 ตามลำดับ การให้อาหารเพาะเลี้ยงคลอเรลลาที่มีไนเตรท : ฟอสเฟต 14:0.25 และการเลี้ยงไรติเฟอร์ด้วยคลอเรลลาที่ได้ ได้ผลผลิตที่เพียงพอ โดยที่เหลือปริมาณสารตกค้างที่เกิดในระหว่างการเพาะเลี้ยงทั้งสองช่วงต่ำที่สุด

เอกสารอ้างอิง

กาญจนพานิช ลีวมนิมนต์. 2527. สหรัย. กรุงเทพฯ : คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
หน้า 62-239.

กองควบคุมและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ. 2541. วิกฤตการณ์การขาดแคลนอาร์ทีเมีย (*Artemia*) ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำวัยอ่อนและแนวทางแก้ไข. เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรกฤษฎี
ในการอนุบาลสัตว์น้ำในยุคน้ำจืดขาดแคลน ณ สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
จังหวัดสงขลา วันที่ 23 มกราคม 2541 หน้า 14-19.

คณิต ไชยคำ, สิริ ทุกขวิภาศ, ยงยุทธ ปรีดาสัมพะบุตร, พุทธิ ส่องแสงจินดา และ ดุสิต
ตันวิไลย. 2537. คุณภาพน้ำเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง. สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. 109 หน้า.

โชติมา วณโกสุม, ครรชิต เพ็ชรจำรัส, สุชาติ พิลาดเดช และ จารุรินทร์ กุลพันธ์. 2533. การผลิต
แพลงก์ตอนเพื่อการอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนในสถานีประมงน้ำกร่อยจังหวัดระยอง. เอกสาร
วิชาการสถานีประมงน้ำกร่อยจังหวัดระยอง กรมประมง จังหวัดระยอง. หน้า 118-121.

ถนอม พิมลจินดา. 2529. โรติเฟอร์. เอกสารวิชาการสถานีประมงน้ำกร่อยจังหวัดภูเก็ต กรม
ประมง จังหวัดภูเก็ต. 21 หน้า.

ธิดา เพชรมณี. 2523. ศึกษาวงจรชีวิตของโรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis*. การประชุมวิชาการ
ประมงน้ำกร่อย กรมประมง. 5 หน้า.

ธิดา เพชรมณี. 2526ก. การทดลองเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis* O.F. Muller ด้วย
อาหารชนิดต่าง ๆ. รายงานผลงานทางวิชาการปี 2526 สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. หน้า 157-180.

ธิดา เพชรมณี. 2526ข. ศึกษาปริมาณโรติเฟอร์ที่จะให้ลูกปลากระพงขาวในระยะเริ่มกินอาหาร.
รายงานผลงานทางวิชาการปี 2536 สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง
จังหวัดสงขลา. หน้า 193-204.

ธิดา เพชรมณี. 2529. การทดลองเลี้ยงโรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis* O.F. Muller ด้วยอาหาร
ชนิดต่าง ๆ. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัด
สงขลา. 15 หน้า.

ธิดา เพชรมณี. 2530. โรติเฟอร์-อาหารสัตว์น้ำวัยอ่อน. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการเรื่อง
การวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจของประเทศไทย โรงแรมเมอร์ลิน เมือง
พัทยา ชลบุรี วันที่ 15-17 กรกฎาคม 2530 หน้า 1-5.

- ธิดา เพชรมณี. 2531. ความเป็นไปได้ในการใช้ไรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis* เป็นอาหารระยะแรกของลูกปลากระรัง *Epinephelus malabaricus*. เอกสารวิชาการฉบับที่ 4/2531 สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. 10 หน้า.
- ธิดา เพชรมณี. 2534. อาหารสัตว์น้ำวัยอ่อน. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. หน้า 2-10.
- ธิดา เพชรมณี. 2541. การเพาะเลี้ยงแพลงก์ตอนอื่นเพื่อใช้แทนอาร์ทีเมีย. เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรกฤษฎีในการอนุบาลสัตว์น้ำในยุคอาร์ทีเมียขาดแคลน ณ สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลา วันที่ 23 มกราคม 2541 หน้า 11-13.
- ธิดา เพชรมณี และ มาวิทย์ อัครวารีย์. 2536. คุณค่าทางโภชนาการของไรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis* เมื่อให้กิน emulsified oils ที่อุดมไปด้วย ω -3 HUFA. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. หน้า 521-525.
- ธิดา เพชรมณี และ มาวิทย์ อัครวารีย์. 2537. การตกตะกอนคลอโรลลาน้ำเค็มเพื่อนำไปเพาะเลี้ยงในบ่อกุ้งกุลาดำ. รายงานการสัมมนาวิชาการประจำปี สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ บางเขน กรมประมง ระหว่างวันที่ 19-21 กันยายน 2537 หน้า 35-37.
- ธิดา เพชรมณี และ มาวิทย์ อัครวารีย์. 2539. ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มจำนวนของไรน้ำกร่อย *Diaphanosoma* sp. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. 18 หน้า.
- บัญญัติ มณฑิยธราธร. 2533. แพลงก์ตอนวิทยาเบื้องต้น. เชียงใหม่ : ภาควิชาเทคโนโลยีการประมง คณะผลิตกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. 303 หน้า.
- พิศมัย สมสืบ และ สุธีวัฒน์ สมสืบ. 2534. ผลของความเค็มต่ออัตราการเจริญเติบโตของไรติเฟอร์. ว. การประมง 44(5):447-452.
- ภาณุ เทวรัตน์มณีกุล, ทวี วิพุทธานูมาศ, วีระ วัชรกรโยธิน และ ทศนีย์ สุขสวัสดิ์. 2532. การเพาะไรแดง. เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 9/2532 การถ่ายทอดเทคโนโลยี โครงการวิจัยการเพาะเลี้ยงปลาญี่ปุ่น ประมงน้ำจืดจังหวัดปทุมธานี กองประมงน้ำจืด กรมประมง จังหวัดปทุมธานี. 14 หน้า.
- มนูดี หังสพฤกษ์. 2532. สมุทรศาสตร์เคมี. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 329 หน้า.

- มาวิทย์ อัครอารีย์, และ ธิดา เพชรมณี. 2534. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการเพิ่มจำนวนของคลอโรลลาในห้องปฏิบัติการ. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. 10 หน้า.
- มาวิทย์ อัครอารีย์, และ ธิดา เพชรมณี. 2538. ขนาดของไรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis* สายพันธุ์ต่างๆ ที่พบในประเทศไทย. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. 10 หน้า.
- มันลิน ตันจุลเวศม์ และ ไพพรรณ พรประภา. 2538. การจัดการคุณภาพน้ำ (เล่ม 1) กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 319 หน้า.
- ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และ จารุวรรณ สมศิริ. 2528. คุณสมบัติของน้ำและวิธีวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางการประมง. ฝ่ายวิจัยสิ่งแวดล้อมสัตว์น้ำ สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. หน้า 62-82.
- ลัดดา วงศ์รัตน์. 2523. แพลงก์ตอนวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาชีววิทยาประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 329 หน้า.
- ลัดดา วงศ์รัตน์. 2538. แพลงก์ตอนสัตว์. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาชีววิทยาประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 671 หน้า.
- ลัดดา วงศ์รัตน์. 2539. คู่มือการเลี้ยงแพลงก์ตอน. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาชีววิทยาประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 131 หน้า.
- วิทย์ ธารชลานุกิจ. 2538. ไรอาร์ทีเมีย. เอกประกอบคำบรรยายการสัมมนาวิชาการ แนวทางการแก้ไขวิกฤตการณ์อาร์ทีเมีย. โรงแรมมารวยการ์เดน กรุงเทพฯ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2538. หน้า 1-12.
- สาธิต โกวิทที และ อรนุช ดีช่วย. 2531. ผลตอบสนองของจำนวนไรติเฟอร์ *Brachionus plicatilis* (Muller) ที่เลี้ยงด้วยสาหร่าย *Chlorella* sp., *Chaetoceros* sp., ยีสต์ขนมปัง และมูลไก่. เอกสารวิชาการสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. 25 หน้า.
- สิริ ทุกขวินาศ. 2528. การวิเคราะห์น้ำเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง. เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 4/2528 สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. หน้า 115-142.

- สันติชัย รั้งสิยาภิรมย์ และ ทวีป แก้วเกลี้ยง. 2537. การใช้ *Chlorella* sp. บำบัดน้ำทิ้งของโรงงานแปรรูปอาหารทะเล. เอกสารวิชาการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง จังหวัดสงขลา. 28 หน้า.
- สุนีย์ สุภิกพันธ์. 2516. อิทธิพลของแสงต่อการเจริญเติบโตของไรติเฟอร์, *Brachionus plicatilis*. ว.การประมง 26(3):353-360.
- สุพิศ ทองรอด และ อนันต์ ต้นสุตะพานิช. 2541. การใช้อาหารสำเร็จรูปเลี้ยงกุ้งกุลาดำวัยอ่อนโดยใช้เครื่องกวนอาหารอัตโนมัติ. เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรกฤษฎีในการอนุบาลสัตว์น้ำในยุคน้ำที่เมืงหาดคลอง สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลา วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2541. หน้า 11-13.
- สุมาลี สุทธิประคษฐ์. 2536. เอกสารคำสอนวิชาความอุดมสมบูรณ์ของดิน. ภาควิชาธรณีศาสตร์. คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สงขลา. 349 หน้า.
- สุวรรณภา ภาณุตระกูล. 2540. ผลของสารละลายฟอสฟอรัสและไนโตรเจนต่อการเจริญเติบโตของ *Chlorella* sp. ในน้ำทะเลชายฝั่ง. เอกสารวิชาการฉบับที่ 10/2540 สถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล ภูเก็ต กรมประมง. 16 หน้า.
- Becker, E. W. and L. V. Venkataraman. 1982. Biotechnology and Exploitation of Algal - The Indian Approach. Eschborn : German Agency for Technical Cooperation (GTE). 216 p.
- Boyd, C. E. 1990. Water Quality in Pond for Aquaculture. Alabama Agricultural Experiment University, Auburn University, Alabama : Birmingham Publishing Co., Ltd. 482 p.
- Boyd, C. E. and C. S. Tucker. 1992. Water Quality and Pond Soil Analyses for Aquaculture. Alabama : Auburn University. 183 p.
- Boonyaratpalin, M. 1987. Larval feed. Songklanakarin J. Sci. Technol. 9(2):285-291.
- Borowitzka, M. A. and L. J. Borowitzka. 1988. Micro-Algal Biotechnology. New York : Cambridge University Press. 476 p.
- Capenter, E. J., D. G. Capone. 1983. Nitrogen in the Marine Environment. Academic. 900 p.

- Cohen, D., A. Finkiland and M. Sussman. 1976. On the role of algae in larviculture of *Macrobrachium rosenbergii*. *Aquaculture* 8:199-207.
- Cole, G. A. 1994. Text Book of Limnology (4 ed). Illinois : Waveland Press Inc. 381 p.
- Darley, W. M. 1982. Algal Biology : A physiological approach. In *Basic Microbiology*. (ed. J. F. Wilkinson), vol. IX, pp. 1-168. Oxford : Blackwell Scientific Publications.
- Dhesprasith, D., T. Pechmanee and M. Iizawa. 1986. Effect of food density on food consumption of juvenile seabass, *Lates calcarifer*. Report Thailand and Japan Joint Coastal Aquaculture Research Project, Songkhla, Thailand, Apr. 1984 -Jan. 1986 pp.12-19.
- Ducan, D. W. 1955. Multiple-range and multiple F-tests. *Biometrics* 11:1-42.
- Fermin, A. C. and Ma. E. C. Bolivar. 1994. Feeding live or frozen *Molna macrocopa* (Strauss) to Asian seabass, *Lates calcarifer* (Bloch), larvae. *ISR. J. Agua. Bamidgeh* 46(3):132-139.
- Fogg, G. E. 1966. *Algal Cultures and Phytoplankton Ecology*. Wisconsin : The University of Wisconsin Press, Ltd. 126 p.
- Fogg, G. E. 1975. *Algal Cultures and Phytoplankton Ecology* (2nd ed). The United States of America : The University of Wisconsin Press, Ltd. 175 p.
- Fu, Y., K. Hirayama and Y. Natsukari. 1991a. Morphological differences between two types of the rotifer *Brachionus plicatilis* O.F. Muller. *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.* 151:29-41.
- Fu, Y., K. Hirayama and Y. Natsukari. 1991b. Genetic divergence between S and L type Strains of the rotifer *Brachionus plicatilis* O.F. Muller. *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.* 151:43-56.
- Fukusho, K. and H. Iwamoto. 1982. Strain and size of the rotifer, *B. plicatilis*, being cultured in Southeast Asian Countries. *Bull. Natl. Res. Inst. Aqua.* 3:107-109.
- Gatesoupe, J. F. and P. Lequet. 1981. Practical diet for mass culture the rotifer, *Brachionus plicatilis* : Application to larval rearing of seabass, *Dicentrarchus labrax*. *Aquaculture* 22:145-163.

- Gilbert, J. J. and P. L. Starkweather. 1977. Feeding in the rotifer (*Brachionus calyciflorus*). *Oecologia*. 28:125-131.
- Hagiwara, A., T. Kotani, T. W. Snell, M. Assava-Aree and K. Hirayama. 1995. Morphology, reproduction, genetics, and mating behavior of small, tropical marine *Brachionus* strains (Rotifera). *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.* 194:25-37.
- Helm, M. M. and P. F. Millican. 1977. Experiments in the hatchery rearing of Pacific oyster larvae (*Crassostrea gigas* Thunberg). *Aquaculture* 11:1-12.
- Hino, A. and R. Hirano. 1977. Ecological studies on the mechanism of bisexual reproduce in the rotifer, *Brachionus plicatilis* II - Effect of cumulative parthenogenetic generation on the frequency of bisexual reproduction. *J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish.* 43(10):1147-1155.
- Hirata, H. 1974. An attempt to apply an experimental microcosm for the mass culture of marine rotifer, *Brachionus plicatilis* Muller. *Mem. Fac. Fish., Kagoshima Univ.* 33:163-172.
- Hirata, H. 1980. Culture methods of marine rotifer, *Brachionus plicatilis*. *Min. Rev. Data File Fish. Res.* 1:27-46.
- Hirayama, K. and T. Kusano. 1972. Fundamental studies on physiology of rotifer for its mass culture-II - influence of water temperature on population growth of rotifer. *J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish.* 38(12):1357-1363.
- Hirayama, K. and I. F. M. Rumengan. 1993. The fecundity patterns of S and L type rotifers of *Brachionus plicatilis*. *Hydrobiol.* 255/226:153-157.
- Hirayama, K. and K. Takagi and H. Kimura. 1978. Nutritional effect of eight species of marine phytoplankton on population growth of rotifer, *Brachionus plicatilis*. *J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish.* 45(1):11-16.
- Hirayama, K. and K. Watanabe. 1973. Fundamental studies on the physiology of rotifer in mass culture-IV, nutritional effect of yeast on population growth of rotifers. *J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish.* 39:1129-1133.

- Ito, S., H. Sakamoto, M. Hori, K. Hirayama. 1981. Morphological characteristic and suitable temperature for the growth of several strains of the rotifer, *Brachionus plicatilis*. Bull. of the Faculty of Fisheries, Nagasaki Uni. Japan. 51:1-16.
- James, M. C. and T. S. Abu-Rezeq. 1989. An intensive premostat culture system for the production of rotifer for aquaculture. *Aquaculture* 81:291-301.
- Juario, J. V. and V. Storch. 1984. Biological evaluation of phytoplankton, *Chlorella* sp., *Tetraselmis* sp. and *Isochrysis galbana* as food for milkfish, *Chanos chanos* fry. *Aquaculture* 40:193-198.
- Kaplan, D., A. E. Richmond, Z. Dubinsky and S. Aaronson. 1986. Algal nutrition. In *CRC Handbook of Microalgal Mass Culture*. (ed. A. Richmond), pp. 147-198 Florida : CRC Press.
- Kitajima, C., S. Fujita, F. Oowa, Y. Yone and T. Watanbe. 1979. Improvement of dietary value of red seabream larvae of rotifer, *Brachionus plicatilis* cultured with baker's yeast, *Saccharomyces cerevisiae*. *J. Bull. Japan. Soc. Fish.* 45:469-471.
- Kitajima, C, M. Yoshida and T. Watanabe. 1980. Dietary value for Ayu, *Plecoglossus altivelis* to rotifer, *Brachionus plicatilis* cultured with baker's yeast, *Saccharomyces cerevisiae* supplemented with cuttle fish liver oil. *J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish.* 46 (1):47-50.
- Kumar, H. D. and H. N. Singh. 1971. *A Textbook on Algae*. New Delhi, India : Affiliated East - West Press PVT. Ltd. 200 p.
- Malis-Arad, S. and R. E. Mc Gowan. 1982. Alkalinity-induced aggregation in *Chlorella vulgaris* II changes in the cell wall during the cell cycle. *Plant and Cell Physiol.* 23 (1):11-17.
- Marsot, P., A. D. Cembella and J. C. Colombo. 1991. Intracellular and extracellular amino acid pools of the marine diatom *Phaeodactylum tricoratum* (Bacillariophyceae) grown on unenriched seawater in high-cell-density dialysis culture. *J. Phycol.* 27:478-491.
- Mitchell, S. S. and J. H. B. Joubert. 1986. Effect of elevated pH on the survival and reproduction of *Brachionus calyciflorus*. *Aquaculture* 55:215-220.

- Nakamura, Y. and S. Miyachi. 1982. Effect of temperature on starch degradation in *Chlorella vulgaris* 11 cell. *Plant and Cell Physiol.* 23(2):333-341.
- Nyonjie, B. and J. Radull. 1991. The effect of feeding freshwater, *Chlorella*, baker's yeast and culture selco on the culture of rotifer, *Brachionus* sp. In *Larvi' 91 - Fish & Crustacean Larviculture* (eds. P. Lavens, P. Sorgeloss, E. Jaspers and F. Ollevier) No.XV, pp.106-109. Gent, Belgium : European Aquaculture Society.
- Oviatt, C., P. Doering, B. Norwicki, L. Reed, J. Cole, J. Frithsen. 1995. An ecosystem level experiment on limitation in temperate coastal marine environments. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* 116:171-179.
- Pechmanee, T. and M. Assavaaree. 1996. Factors affecting the population growth of new strain rotifer, *Brachionus plicatilis*, for feeding Grouper larvae, *Epinephelus malabaricus*. (ed., R. E. Creswell) The 1996 Annual Meeting of The World Aquaculture Society, Queen Sirikit National Convention Center, Bangkok, Thailand, January 29 - February 2 1996 pp. 302.
- Raymont, J. E. G. 1980. *Plankton and Productivity in the Oceans.* (2nd ed.) vol. 1 : Phytoplankton. London : Pergamon Press Ltd. 477 p.
- Richmond, A. 1986. Microalgae of economic potential. In *CRC Handbook of Microalgal Mass Culture* (ed., A. Richmond), pp. 199-212. Florida : CRC Press.
- Ruangpanit, N. 1993. *Technical Manual for Seed Production of Gouper (Epinephelus malabaricus)*. Songkhla, Thailand : Mongkol. 46 p.
- Russell-Hunter, W. D. 1970. *Aquatic Productivity : An Introduction to Some Basic Aspects of Biological Oceanography and Limnology.* New York : Collier - Macmillan Ltd., p. 153-182.
- Sadakane, H., K. Ishibashi, M. Yoshimoto and S. Hatano. 1981. Effect of low temperature, light and O₂ on chilling-sensitive and resistant strain in *Chlorella ellipsoidea*. *Plant and Cell Physiol.* 22(4):657-666.
- Sato, T. and M. Serikawa. 1978. Mass culture of marine diatom, *Nitzschia closterium*. *Bull. Plankton Soc. Japan* 15(1):13-16.
- Sawyer, C. N. 1966. Basic concepts of eutrophication. *J. WPCF.* 38(4):737-744.

- Schindler, D. W. 1974. Eutrophication and recovery in experimental lake, implication for lake management. *Science*. 84:897-898.
- Scott, A. P. and S. M. Baynes. 1978. Effect of algae diet and temperature on the biochemical composition of the rotifer, *Brachionus plicatilis*. *Aquaculture* 14:237-260.
- Segers, H. 1995. Nomenclatural consequences of some recent studies on *Brachionus plicatilis* (Rotifera, Brachionidae). *Hydrobiol.* (in press).
- Shilo, M. 1967. Formation and mode of action of algal toxin. *Bact. rev.* 31:180-193.
- Smith, L. L., J. M. Fox and D. Treece. 1993. Intensive algal culture techniques. In *CRC Handbook of Mariculture ; Crustacean Aquaculture*, 2nd ed. vol. 1 (ed. McVey, J. P.), pp. 3-13. Florida : CRC Press, Inc.
- Snell, T. W. and K. Carrillo. 1984. Body size variation among strain of rotifer, *Brachionus plicatilis*. *Aquaculture* 37:359-367.
- Taylor, D., S. Nixon, S. Granger, B. Buckley. 1995. Nutrient limitation and the eutrophication of coastal lagoons. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* 127:235-244.
- Theilacker, G. H. and M. F. Mc-Master. 1971. Mass culture of the rotifer, *Brachionus plicatilis* and its evaluation as a food for larval anchovies. *Marine Biology International Journal on Life in Oceans and Coastal Water*. 10(2):183-188.
- Thin, L. V. and D. J. Griffiths. 1975. Amino acid composition of autotrophic and heterotrophic cultures of the emerson strain of *Chlorella*. *Plant and Cell Physiol.* 17:193-196.
- Torkelson, J. D., J. A. Lynnes and H. G. Weger. 1995. Extracellular peroxidase-mediated oxygen consumption in *Chamydomonas reinhardtii* (Chlorophyta). *J. Phycol.* 31:562-567.
- Walpole, R. E. and R. H. Myers. 1978. *Probability and Statistics for Engineers and Scientists* (2nd Ed). New York : Macmillan Publishing Co., Inc. 580 p.

- Watanabe, T., C. Kitajima, T. Arakawa, K. Fukusho and S. Fujita. 1978. Nutritional quality of rotifer, *Brachionus plicatilis*, as a living food from the view point of essential fatty acids for fish. J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish. 44:1109-1114.
- Watanabe, T. 1988. Nutrition and Mariculture. Tokyo : Department of Aquatic Biosciences, Tokyo University of Fisheries. 146 p.
- Weisz, H. and B. Paul. 1968. Elements of Zoology. New Yor : Mcgraw-Hill Black Company. 486 p.
- Yu, J.P. and K. Hirayama. The effect of Un-ionized ammonia on the population growth of the rotifer in mass culture. J. Bull. Japan. Soc. Sci. Fish. 52(9):1509-1513.
- Zmora, O. 1991. Management, production and disease interaction in rotifer culture. In Larvi' 91 - Fish & Crustacean Larviculture (eds., P. Lavens, P. Sorgeloss, E. Jaspers and F. Ollevier) No.XV, pp.104-105 Gent, Belgium : European Aquaculture Society.

ภาคผนวก

ก. สูตรอาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงคลอเรลลา

1 : อาหารสูตรซาโตะและเซริกาวา (Sato & Serikawa Medium, 1978)

อาหารเหลวสูตรซาโตะและเซริกาวามีส่วนประกอบสำหรับอาหารปริมาณ 1 ลิตร ดังต่อไปนี้
คือ

1) โซเดียมไนเตรท (NaNO_3)	100	มิลลิกรัม
2) โซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต (NaHCO_3)	168	"
3) ไดโซเดียมเมทาสิลิเกตแอนไฮดรัส (Na_2SiO_3)	4	"
4) ไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต ($\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$)	10	"
5) ไดโซเดียมเอทิลีนไดอะมีนเตตระอะซิเตท (Na_2EDTA)	3	"
6) เฟอริกคลอไรด์ ($\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$)	0.24	"
7) สังกะสีคลอไรด์ (ZnCl_2)	0.03	"
8) แมงกานีสคลอไรด์ ($\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)	2.70	ไมโครกรัม
9) ทองแดงซัลเฟต ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$)	0.40	"
10) กรดบอริก (H_3BO_3)	3.44	มิลลิกรัม

1.1 การเตรียมชุดสารละลายอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา

การเตรียมชุดสารละลายดังกล่าวจะประกอบด้วย 5 ชุดสารละลาย คือ

สารละลายชุดที่ 1 โซเดียมไนเตรท 50 กรัม เติมน้ำกลั่นให้ครบ 1 ลิตร

สารละลายชุดที่ 2 โซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต 16.8 กรัม เติมน้ำกลั่นให้ครบ 1 ลิตร

สารละลายชุดที่ 3 ไดโซเดียมเมธาซิลิเกตแอนไฮดรัส 2 กรัม เติมน้ำกลั่นให้ครบ 1 ลิตร

สารละลายชุดที่ 4 ไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต 5 กรัม เติมน้ำกลั่นให้ครบ 1 ลิตร

สารละลายชุดที่ 5 ประกอบด้วย

1) เอทิลีนไดอะมีนเตตระอะซิติกแอซิก	3	กรัม
2) เฟอริกคลอไรด์	0.24	"
3) ซิงค์คลอไรด์	0.03	"
4) แมงกานีสคลอไรด์	0.27	มิลลิกรัม
5) คอปเปอร์ซัลเฟต	0.40	"
6) กรดบอริก	3.44	กรัม

เติมน้ำกลั่นให้ครบ 1 ลิตร

1.2 วิธีการเตรียมอาหาร

ใช้สารละลายชุดที่ 1, 3 และ 4 ชนิดละ 2 มิลลิลิตร สารละลายชุดที่ 2 ปริมาตร 10 มิลลิลิตร และสารละลายชุดที่ 5 ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เติมนลงในน้ำทะเลที่ผ่านการกรองและมีความเค็ม 15 ส่วนในพัน ต่อปริมาตร 1 ลิตร นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งไฟฟ้าอัตโนมัติที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์/ตารางนิ้ว นาน 15 นาที

2 : อาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตร

นำอาหารสูตรชาโตะและเชริกาวาจากภาคผนวก ก ข้างต้น (หน้า 200) มาเปลี่ยนแปลงปริมาณของโซเดียม ไนเตรทให้แตกต่างกัน 7 ระดับ (มีทั้งปริมาณไนเตรทที่เพิ่มขึ้นและลดลงจากปริมาณไนเตรทเดิมที่มีในสูตรชาโตะและเชริกาวา) จึงได้เป็นอาหารที่มีปริมาณโซเดียมไนเตรท : ไตโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตแตกต่างกัน 7 สูตร คือ 3.5:1, 7:1, 14:1, 28:1, 42:1, 56:1 และ 70:1

ใช้สารที่เป็นองค์ประกอบของอาหารสูตรชาโตะและเชริกาวาเกือบทุกตัวเช่นเดิม ยกเว้นโซเดียมไนเตรทที่จะมีปริมาณที่เปลี่ยนแปลงไปตามสูตรอาหารทดลอง ดังต่อไปนี้

1) อาหารทดลองสูตรที่ 1 (3.5:1) ใช้โซเดียมไนเตรท	8.31	มิลลิกรัม/ลิตร
2) "-----" 2 (7:1) "-----"	16.62	"
3) "-----" 3 (14:1) "-----"	33.24	"
4) "-----" 4 (28:1) "-----"	66.48	"
5) "-----" 5 (42:1) "-----"	100.00	"
6) "-----" 6 (56:1) "-----"	132.96	"
7) "-----" 7 (70:1) "-----"	166.20	"

2.1 การเตรียมอาหารทดลอง

ใช้สารละลายชุดที่ 2, 3, 4 และ 5 เช่นเดียวกับการเตรียมอาหารสูตรชาโตะและเชริกาวา ยกเว้นสารละลายชุดที่ 1 ที่ใช้โซเดียมไนเตรทในอาหารแต่ละสูตรดังนี้

1) อาหารทดลองสูตรที่ 1 ใช้โซเดียมไนเตรท	4.155	กรัม/ 1 ลิตร
2) "-----" 2 "-----"	8.31	"
3) "-----" 3 "-----"	16.62	"
4) "-----" 4 "-----"	33.24	"
5) "-----" 5 "-----"	50.00	"
6) "-----" 6 "-----"	66.48	"
7) "-----" 7 "-----"	83.10	"

2.2 วิธีการเตรียมอาหาร

ปริมาณการใช้สารละลายทั้ง 5 ชุด วิธีการเตรียมเช่นเดียวกับข้อ 1.2 ของภาคผนวก ก (หน้า 201) เตรียมอาหารทดลองตามปริมาณที่กำหนด

3 : อาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร ใช้สารที่เป็นองค์ประกอบของอาหารสูตรซาโตะและเซริกาวาเกือบทุกตัวเช่นเดิม ยกเว้นปริมาณโดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตที่เปลี่ยนแปลงไปตามสูตรอาหารทดลองดังต่อไปนี้

ไนเตรท:ฟอสเฟต	โซเดียมไนเตรท (มิลลิกรัม/ลิตร)	โดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (มิลลิกรัม/ลิตร)
1. 14:0.25	33.24	2.5
2. 14:0.5	33.24	5.0
3. 14:0.75	33.24	7.5
4. 14:1	33.24	10.0
5. 28:0.25	66.48	2.5
6. 28:0.5	66.48	5.0
7. 28:0.75	66.48	7.5
8. 28:1	66.48	10.0
9. 42:0.25	100.0	2.5
10. 42:0.5	100.0	5.0
11. 42:0.75	100.0	7.5
12. 42:1	100.0	10.0

3.1 การเตรียมอาหารทดลอง

ใช้สารละลายชุดที่ 2, 3 และ 5 เช่นเดียวกับการเตรียมอาหารสูตรซาโตและเชริกาวา (หน้า 200) และใช้สารละลายชุดที่ 1 เช่นเดียวกับการเตรียมอาหารที่มีไนเตรท 14, 28 และ 42 ส่วน (หน้า 202) ยกเว้นสารละลายชุดที่ 4 ที่ใช้โคโคเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟตในอาหารทดลองแต่ละสูตรดังต่อไปนี้

1) อาหารสูตรที่	1 (14:0.25)	ใช้โคโคเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต	1.25	กรัม/ 1 ลิตร
2) "-----"	2 (14:0.5)	"-----"	2.5	"
3) "-----"	3 (14:0.75)	"-----"	3.75	"
4) "-----"	4 (14:1)	"-----"	5.0	"
5) "-----"	5 (28:0.25)	"-----"	1.25	"
6) "-----"	6 (28:0.5)	"-----"	2.5	"
7) "-----"	7 (28:0.75)	"-----"	3.75	"
8) "-----"	8 (28:1)	"-----"	5.0	"
9) "-----"	9 (42:0.25)	"-----"	1.25	"
10) "-----"	10 (42:0.5)	"-----"	2.5	"
11) "-----"	11 (42:0.75)	"-----"	3.75	"
12) "-----"	12 (42:1)	"-----"	5.0	"

3.2 วิธีการเตรียมอาหาร

ปริมาณการใช้สารละลายทั้ง 5 ชุด วิธีการเตรียมเช่นเดียวกับข้อ 1.2 ของภาคผนวก ก (หน้า 201) เตรียมอาหารทดลองตามปริมาณที่กำหนด

ข. สารเคมีและวิธีการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำ

1: สารเคมี

1.1 การวิเคราะห์ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน

- 1.1.1 แอมโมเนียมคลอไรด์ (NH_4Cl)
- 1.1.2 แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ (NH_4OH)
- 1.1.3 เกล็ดแคดเมียม (Cadmium granule)
- 1.1.4 ทองแดงซัลเฟต (CuSO_4)
- 1.1.5 ไตรโซเดียมเอทิลีนไดอะมีนเตตระอะซิเตท (NaEDTA)
- 1.1.6 กรดเกลือ (HCl)
- 1.1.7 โพตัสเซียมไนเตรท (KNO_3)

1.2 การวิเคราะห์ปริมาณไนไตรท์-ไนโตรเจน

- 1.2.1 แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์
- 1.2.2 กรดเกลือ
- 1.2.3 N-(1-แนฟทิล) เอทิลีนไดอะมีนไดไฮโดรคลอไรด์
(n-(1-naphthyl) ethylenediamine dihydrochloride)
- 1.2.4 กรดฟอสฟอริก (H_3PO_4)
- 1.2.5 โซเดียมไนไตรท์ (Na_2NO_2)
- 1.2.6 ซัลฟานิลลาไมด์ (Sulfanilamide)

1.3 การวิเคราะห์ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน

- 1.3.1 ฟีนอล (Phenol, $\text{C}_6\text{H}_5\text{OH}$)
- 1.3.2 เอทิลแอลกอฮอล์ ($\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$)
- 1.3.3 โซเดียมไนโตรพรัสไซด์ [Sodium nitroprusside, $\text{Na}_2\text{Fe}(\text{CN})_5\text{NO}\cdot 2\text{H}_2\text{O}$]
- 1.3.4 ไตรโซเดียมซิเตรท [$\text{C}_3\text{H}_4\text{OH}(\text{COONa})_3\cdot 2\text{H}_2\text{O}$]
- 1.3.5 โซเดียมไฮดรอกไซด์
- 1.3.6 โซเดียมไฮโปคลอไรด์ (NaOCl)
- 1.3.7 โซเดียมไธโอซัลเฟต ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3\cdot 5\text{H}_2\text{O}$)
- 1.3.8 โพตัสเซียมไอโอดด์ (KI)
- 1.3.9 กรดเกลือ
- 1.3.10 แอมโมเนียมซัลเฟต [$(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$]
- 1.3.11 คลอโรฟอร์ม (Chloroform)

1.4 การวิเคราะห์ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์

- 1.4.1 แอมโมเนียมโมลิบเดต $[(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24}\cdot 4\text{H}_2\text{O}]$
- 1.4.2 วิตามินซี (Ascorbic acid)
- 1.4.3 คลอโรฟอร์ม
- 1.4.4 เซททิลแอลกอฮอล์
- 1.4.5 ฟีนอล์ฟทาเลอิน $\text{C}_6\text{H}_4\text{COOC}(\text{C}_6\text{H}_4\text{-4-OH})_2$
- 1.4.6 โบตัสเซียมแอนติโมนิเตราเตรท $[\text{K}(\text{SbO})\text{C}_4\text{H}_4\text{O}_6\cdot 1/2\text{H}_2\text{O}]$
- 1.4.7 โบตัสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4)
- 1.4.8 โซเดียมไฮดรอกไซด์
- 1.4.9 กรดกำมะถัน (H_2SO_4)

1.5 การวิเคราะห์ปริมาณฟอสฟอรัสรวม

- 1.5.1 โบตัสเซียมเปอร์ซัลเฟต $(\text{K}_2\text{S}_2\text{O}_8)$
- 1.5.2 วิตามินซี
- 1.5.3 เซททิลแอลกอฮอล์
- 1.5.4 ฟีนอล์ฟทาเลอิน
- 1.5.5 โบตัสเซียมแอนติโมนิเตราเตรท
- 1.5.6 โซเดียมไฮดรอกไซด์
- 1.5.7 กรดกำมะถัน
- 1.5.8 แอมโมเนียมโมลิบเดต

2 : การเตรียมสารละลายและวิธีการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำ

ตามวิธีการของ Boyd and Tucker (1992)

ค. ตารางผลการทดลอง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น ($\times 10^6$ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	1.28±0.02 ^f	1.29±0.06 ^d	1.34±0.05 ^d	1.32±0.06 ^o	1.30±0.03 ^f	1.29±0.02 ^g	1.37±0.04 ^g
1	2.55±0.10 ^e	2.52±0.14 ^{cd}	2.51±0.14 ^{cd}	2.52±0.09 ^{de}	2.57±0.17 ^{cf}	2.45±0.21 ^g	2.46±0.36 ^g
2	3.16±0.48 ^d	3.30±0.58 ^c	3.24±0.18 ^{cd}	2.98±0.30 ^{de}	3.24±0.59 ^{de}	3.02±0.23 ^g	3.41±0.38 ^{ef}
3	5.46±0.00 ^c	4.36±1.15 ^{bc}	4.21±0.67 ^{bc}	4.02±0.66 ^{cd}	4.79±0.08 ^{cd}	4.52±0.41 ^{ef}	4.68±0.35 ^{de}
4	6.29±0.00 ^b	5.78±0.77 ^b	5.86±0.76 ^b	5.52±0.15 ^c	5.75±0.80 ^c	5.58±0.24 ^e	5.91±0.32 ^d
5	9.76±0.00 ^a	8.17±0.99 ^a	9.16±1.31 ^a	8.88±0.78 ^b	9.70±0.70 ^b	9.75±0.51 ^d	9.76±0.86 ^c
6	-	-	10.27±1.97 ^a	10.44±0.87 ^{ab}	11.22±1.22 ^b	11.56±1.18 ^c	11.26±1.72 ^c
7	-	-	-	^b 11.95±1.36 ^{aAB}	^A 14.20±1.11 ^a	^{bAB} 15.33±1.01 ^b	^{AB} 14.66±0.79 ^b
8	-	-	-	-	-	17.40±1.45 ^B	16.86±1.09 ^a

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$)
2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (G, วัน) ของคลอเรลลา ที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลา ไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	0 ^d	0 ^c	0 ^d	0 ^d	0 ^d	0 ^g	0 ^f
1	1.007±0.05 ^c	1.048±0.16 ^b	1.105±0.05 ^c	1.086±0.14 ^c	1.029±0.10 ^c	1.095±0.13 ^f	1.231±0.24 ^e
2	2.037±1.37 ^{ab}	1.529±0.27 ^{ab}	1.576±0.08 ^b	1.715±0.12 ^b	1.577±0.30 ^b	1.646±0.18 ^e	1.532±0.14 ^d
3	1.431±0.00 ^b	1.799±0.42 ^a	1.860±0.29 ^{ab}	1.917±0.29 ^{ab}	1.596±0.02 ^b	1.667±0.10 ^{de}	1.696±0.07 ^{cd}
4	1.737±0.00 ^a	1.865±0.20 ^a	1.891±0.12 ^{ab}	1.938±0.04 ^{ab}	1.889±0.18 ^{ab}	1.890±0.05 ^{bcd}	1.899±0.08 ^{bc}
5	1.704±0.00 ^{ab}	1.890±0.15 ^a	1.814±0.10 ^{ab}	1.824±0.10 ^b	1.728±0.07 ^{ab}	1.717±0.03 ^{cde}	1.766±0.07 ^{bcd}
6	-	-	2.065±0.16 ^a	2.019±0.10 ^{ab}	1.937±0.10 ^{ab}	1.899±0.07 ^{bc}	1.987±0.13 ^{ab}
7	-	-	-	2.273±0.01 ^a	2.031±0.07 ^a	1.963±0.04 ^{ab}	2.044±0.04 ^{ab}
8	-	-	-	-	-	2.135±0.05 ^a	2.214±0.05 ^a

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	3.68±0.09 ^c	3.70±0.30 ^c	4.00±0.18 ^{bc}	3.63±0.16 ^c	3.92±0.16 ^b	3.95±0.08 ^{bc}	3.91±0.16 ^b
1	3.69±0.17 ^c	3.82±0.18 ^{bc}	3.89±0.12 ^c	3.96±0.20 ^{bc}	3.91±0.22 ^b	3.67±0.08 ^c	3.95±0.10 ^b
2	3.91±0.20 ^{bc}	3.91±0.16 ^{bc}	4.04±0.10 ^{bc}	4.06±0.09 ^b	4.13±0.05 ^{ab}	4.31±0.33 ^{ab}	4.17±0.10 ^{ab}
3	4.20±0.00 ^{ab}	4.25±0.27 ^{ab}	4.26±0.24 ^{ab}	4.05±0.14 ^b	4.10±0.18 ^{ab}	4.28±0.23 ^{ab}	4.02±0.14 ^{ab}
4	^B 4.07±0.00 ^{abc}	^{AB} 4.19±0.09 ^{abc}	^B 4.08±0.03 ^{bc}	^B 4.09±0.07 ^b	^B 4.06±0.03 ^{ab}	^{AB} 4.32±0.14 ^{ab}	^A 4.43±0.30 ^{ab}
5	4.37±0.00 ^a	4.60±0.41 ^a	4.09±0.13 ^{abc}	4.04±0.12 ^b	4.26±0.05 ^{ab}	4.40±0.28 ^{ab}	4.22±0.22 ^{ab}
6	-	-	4.36±0.18 ^a	4.63±0.23 ^a	4.46±0.35 ^a	4.46±0.27 ^a	4.47±0.18 ^a
7	-	-	-	4.48±0.19 ^a	4.49±0.30 ^a	4.31±0.04 ^{ab}	4.53±0.23 ^a
8	-	-	-	-	-	4.40±0.46 ^{ab}	4.47±0.32 ^a

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$; ขนาดเซลล์ของคลอเรลลาในชุดการทดลองที่ใช้อาหารที่มีไนโตรเจน : ฟอสเฟต 7:1, 14:1, 42:1 และ 56:1 และขนาดเซลล์ของคลอเรลลาทั้ง 7 ชุดการทดลองในวันที่ 4, $P < 0.05$)
2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^G 8.25±0.04 ^a	^F 16.4±0.15 ^a	^E 33.5±1.11 ^a	^D 63.5±0.65 ^a	^C 86.1±1.91 ^a	^B 123.1±1.46 ^a	^A 144.2±1.65 ^a
1	^G 5.42±0.08 ^b	^F 16.1±0.25 ^a	^E 32.1±1.23 ^a	^D 56.0±2.15 ^b	^C 85.8±1.27 ^a	^B 114.1±1.25 ^b	^A 136.3±1.20 ^b
2	^G 1.37±0.06 ^c	^F 6.13±0.06 ^b	^E 15.9±0.92 ^b	^D 36.4±0.31 ^c	^C 65.3±1.10 ^b	^B 102.3±2.31 ^c	^A 119.0±1.35 ^c
3	^F 0.47±0.00 ^d	^F 3.49±0.17 ^c	^E 7.05±0.03 ^c	^D 32.2±1.77 ^d	^C 57.2±1.06 ^c	^B 97.3±1.11 ^d	^A 109.7±2.46 ^d
4	^E 0.18±0.00 ^e	^E 1.52±0.08 ^d	^E 5.10±0.10 ^d	^D 19.0±0.31 ^e	^C 42.9±1.59 ^d	^B 87.6±2.06 ^e	^A 100.6±2.67 ^e
5	^F 0.04±0.00 ^e	^F 0.25±0.04 ^e	^E 3.51±0.04 ^d	^D 13.9±1.07 ^f	^C 37.1±1.76 ^e	^B 72.4±1.89 ^f	^A 87.2±1.60 ^f
6	-	-	^C 1.21±0.17 ^e	^C 9.84±0.09 ^g	^B 31.8±1.45 ^f	^A 66.6±1.37 ^g	^A 81.7±1.63 ^g
7	-	-	-	^D 5.80±0.18 ^h	^C 22.2±1.89 ^g	^B 52.9±1.07 ^h	^A 72.8±1.72 ^h
8	-	-	-	-	-	^B 44.7±3.99 ⁱ	^A 61.2±2.35 ⁱ

- หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)
2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สัปดาห์จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	18.0±1.34 ^a	18.5±0.80 ^b	20.1±2.00 ^c	18.6±1.50 ^e	18.0±1.53 ^g	20.6±1.70 ^h	17.9±2.26 ^f
1	^E 19.3±0.62 ^a	^D 25.5±1.73 ^a	^{CD} 30.1±2.19 ^b	^{BC} 33.1±3.16 ^d	^{CD} 30.2±1.75 ^f	^{AB} 37.3±1.42 ^g	^A 38.4±1.80 ^e
2	^D 12.0±1.51 ^b	^D 18.8±2.87 ^b	^C 47.2±4.15 ^a	^{AB} 59.1±2.40 ^c	^B 54.5±3.47 ^e	^A 62.7±2.81 ^f	^{AB} 60.6±2.75 ^d
3	^D 0 ^c	^D 0.054±0.01 ^c	^D 0.123±0.06 ^d	^A 101.7±4.95 ^b	^B 85.5±3.90 ^d	^B 81.1±2.93 ^e	^C 66.2±3.67 ^d
4	^D 0 ^c	^D 0.090±0.01 ^c	^D 0.063±0.005 ^d	^A 120.5±4.76 ^a	^{AB} 113.5±4.56 ^c	^C 101.9±3.40 ^d	^{BC} 106.1±5.64 ^c
5	^D 0 ^c	^D 0.072±0.01 ^c	^D 0.088±0.01 ^d	^B 127.6±2.68 ^a	^A 137.5±4.50 ^b	^C 119.5±3.34 ^c	^C 113.2±3.03 ^c
6	-	-	^D 0.065±0.02 ^d	^C 110.0±5.73 ^b	^A 150.7±5.39 ^a	^B 130.7±4.78 ^b	^A 143.8±4.20 ^b
7	-	-	-	^B 101.6±4.59 ^b	^A 126.8±8.32 ^a	^A 136.2±2.35 ^{ab}	^A 138.4±2.01 ^{ab}
8	-	-	-	-	-	^A 143.2±2.98 ^a	^A 151.0±3.16 ^a

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลา
 ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการ
 เลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	^C 8.87±0.09	^{AB} 9.11±0.10 ^c	^A 9.16±0.06 ^c	^{BC} 8.94±0.14 ^e	^{ABC} 9.03±0.15 ^f	^C 8.89±0.14 ^f	^{BC} 8.93±0.09 ^f
1	^C 4.82±0.12	^C 4.65±0.08 ^e	^C 6.21±0.17 ^d	^{AB} 10.7±0.72 ^e	^A 12.2±1.31 ^{ef}	^A 12.2±0.87 ^f	^B 9.68±0.73 ^f
2	^C 5.89±0.12	^C 5.85±0.12 ^d	^B 16.6±0.68 ^{ab}	^B 18.4±1.17 ^d	^B 17.5±1.05 ^{cd}	^A 24.2±2.08 ^{de}	^A 23.5±1.85 ^e
3	^D 7.37±0.00	^D 8.17±0.11 ^c	^C 15.3±0.35 ^b	^C 16.4±1.00 ^d	^C 15.9±0.91 ^{de}	^A 28.6±1.46 ^{de}	^B 24.5±1.19 ^{de}
4	^E 10.7±0.00	^D 14.3±0.67 ^b	^{CD} 17.2±0.80 ^{ab}	^{BC} 18.0±1.50 ^d	^B 20.7±1.59 ^c	^A 28.8±1.95 ^d	^A 28.5±1.31 ^d
5	^D 13.9±0.00	^C 24.4±0.70 ^a	^D 16.4±1.21 ^{ab}	^C 24.3±1.90 ^c	^B 30.3±2.54 ^b	^A 39.2±3.21 ^{bc}	^A 36.0±1.32 ^c
6	-	-	^C 18.1±1.28 ^a	^{AB} 35.2±2.41 ^b	^B 33.4±3.30 ^b	^A 40.7±0.55 ^{bc}	^A 40.3±2.21 ^c
7	-	-	-	^B 40.2±1.50 ^a	^A 48.0±2.05 ^a	^A 48.5±0.55 ^{ab}	^A 48.5±1.20 ^b
8	-	-	-	-	-	^A 54.3±1.87 ^a	^A 60.2±4.67 ^a

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ
 ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)
 2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลา
ในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการ
เลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	9.75±0.03 ^a	9.79±0.04 ^a	9.83±0.05 ^a	9.84±0.03 ^a	9.79±0.03 ^a	9.82±0.06 ^a	9.85±0.06 ^a
1	^B 9.58±0.04 ^b	^A 9.70±0.05 ^a	^{AB} 9.63±0.03 ^b	^{AB} 9.65±0.05 ^b	^B 9.60±0.07 ^b	^{AB} 9.62±0.04 ^b	^A 9.70±0.03 ^a
2	^{AB} 9.37±0.06 ^c	^A 9.51±0.09 ^b	^A 9.51±0.08 ^b	^A 9.47±0.03 ^c	^B 9.27±0.05 ^c	^A 9.46±0.11 ^b	^{AB} 9.43±0.05 ^b
3	^{DE} 9.02±0.00 ^d	^{BC} 9.16±0.05 ^c	^{AB} 9.21±0.04 ^c	^A 9.30±0.04 ^d	^{CDE} 9.06±0.05 ^d	^E 8.97±0.06 ^c	^{CD} 9.10±0.05 ^c
4	^{AB} 8.80±0.00 ^e	^A 8.90±0.03 ^d	^A 8.87±0.03 ^d	^{AB} 8.78±0.08 ^e	^{AB} 8.77±0.07 ^e	^B 8.69±0.09 ^d	^B 8.69±0.04 ^d
5	^A 8.61±0.00 ^f	^A 8.60±0.05 ^e	^{BC} 8.49±0.06 ^e	^{AB} 8.56±0.06 ^f	^C 8.45±0.06 ^f	^{BC} 8.46±0.07 ^e	^{BC} 8.47±0.08 ^e
6	-	-	^A 8.35±0.06 ^f	^{AB} 8.33±0.09 ^g	^C 8.19±0.03 ^g	^C 8.18±0.07 ^f	^{BC} 8.21±0.08 ^f
7	-	-	-	^A 8.00±0.05 ^h	^{AB} 7.94±0.06 ^h	^{BC} 7.85±0.08 ^g	^C 7.80±0.09 ^g
8	-	-	-	-	-	7.58±0.08 ^g	7.59±0.11 ^h

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ
ระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)
2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 2.2.1; หน้า 77)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร						
	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
0	9.86±0.08 ^a	9.90±0.05 ^a	9.91±0.04 ^a	9.90±0.04 ^a	9.87±0.03 ^a	9.87±0.03 ^a	9.92±0.04 ^a
1	^{AB} 9.72±0.06 ^b	^A 9.80±0.04 ^a	^{AB} 9.77±0.04 ^b	^{AB} 9.77±0.03 ^b	^B 9.66±0.06 ^b	^{AB} 9.70±0.04 ^b	^A 9.82±0.06 ^a
2	^C 9.33±0.10 ^c	^A 9.61±0.08 ^b	^A 9.56±0.03 ^c	^A 9.64±0.06 ^c	^{BC} 9.39±0.05 ^c	^{AB} 9.52±0.04 ^c	^{AB} 9.53±0.04 ^b
3	^{CD} 9.18±0.00 ^d	^{AB} 9.34±0.07 ^c	^{AB} 9.34±0.04 ^d	^A 9.43±0.05 ^d	^{CD} 9.14±0.05 ^d	^D 9.06±0.07 ^d	^{BC} 9.25±0.07 ^c
4	^A 8.96±0.00 ^e	^A 8.95±0.02 ^d	^A 8.95±0.03 ^e	^A 8.94±0.03 ^e	^{AB} 8.85±0.06 ^e	^B 8.78±0.07 ^e	^{AB} 8.86±0.09 ^d
5	^A 8.77±0.00 ^f	^A 8.81±0.06 ^e	^{AB} 8.73±0.05 ^f	^{ABC} 8.69±0.05 ^f	^{CD} 8.57±0.03 ^f	^D 8.46±0.07 ^f	^{BC} 8.62±0.09 ^e
6	-	-	^A 8.43±0.04 ^g	^{AB} 8.41±0.06 ^g	^{AB} 8.37±0.04 ^g	^B 8.28±0.06 ^g	^{AB} 8.32±0.04 ^f
7	-	-	-	^A 8.15±0.05 ^h	^A 8.16±0.07 ^h	^B 7.99±0.06 ^h	^B 7.86±0.04 ^g
8	-	-	-	-	-	7.70±0.05 ⁱ	7.72±0.11 ^g

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ ($P < 0.01$; วันที่ 1 และวันที่ 6, $P < 0.05$)

2. - แสดงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม/ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ในหัวข้อ 2.2.1; หน้า 77

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร (วันที่ของการเพาะเลี้ยง)	ไนเตรท	ไนไตรท์	แอมโมเนีย	ฟอสเฟตอินทรีย์	ฟอสฟอรัสรวม
3.5:1 (5)	^E 0.04±0.00 ^e	^E 0 ^d	^D 13.9±0.00 ^f	^A 8.61±0.00 ^a	^A 8.77±0.00 ^a
7:1 (5)	^E 0.25±0.04 ^e	^E 0.072±0.008 ^d	^C 24.4±0.70 ^g	^A 8.60±0.05 ^a	^A 8.81±0.06 ^a
14:1 (6)	^E 1.21±0.17 ^{de}	^E 0.065±0.02 ^d	^C 18.1±1.28 ^f	^B 8.35±0.06 ^b	^B 8.43±0.04 ^b
28:1 (7)	^D 5.80±0.18 ^d	^D 101.6±4.59 ^c	^B 40.2±1.50 ^d	^C 8.00±0.05 ^c	^C 8.15±0.05 ^c
42:1 (7)	^C 22.2±1.89 ^c	^A 126.8±8.32 ^b	^B 48.0±2.05 ^c	^C 7.94±0.06 ^c	^C 8.18±0.07 ^c
56:1 (8)	^B 44.7±3.90 ^b	^C 143.2±2.98 ^a	^A 54.3±1.87 ^b	^D 7.58±0.08 ^d	^D 7.70±0.05 ^c
70:1 (8)	^A 61.2±2.35 ^a	^B 143.2±2.98 ^a	^A 60.2±4.67 ^a	^D 7.59±0.11 ^d	^D 7.72±0.11 ^d

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ (P<0.01) ระหว่างค่าเฉลี่ย
 -ในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด 1 วัน ในหัวข้อ 2.1.1; หน้า 44
 -ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ ในหัวข้อ 2.2.1; หน้า 77 ตามลำดับ

2. ค่าตัวเลขในช่องคุณภาพน้ำทั้งห้าค่าเป็นค่าของผลจากการทดลองในหัวข้อ 2.2.1; หน้า 77

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ความหนาแน่น (x10⁶ เซลล์/มล.) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	1.35±0.01 ^f	1.31±0.04 ^f	1.32±0.02 ^f	1.32±0.03 ^g	1.33±0.02 ^h	1.35±0.05 ^h	1.35±0.02 ^g	1.32±0.05 ^g	1.31±0.01 ^g	1.36±0.01 ^h	1.36±0.02 ^g	1.31±0.03 ^h
1	2.94±0.20 ^o	2.98±0.06 ^o	2.83±0.36 ^o	2.64±0.02 ^f	2.96±0.23 ^g	2.74±0.14 ^g	2.99±0.26 ^f	2.72±0.21 ^f	2.88±0.26 ^f	2.72±0.30 ^g	2.72±0.21 ^f	2.89±0.17 ^g
2	3.36±0.15 ^o	3.54±0.05 ^o	3.36±0.24 ^o	3.49±0.16 ^o	3.37±0.20 ^f	3.35±0.15 ^f	3.36±0.08 ^f	3.43±0.14 ^{of}	3.52±0.16 ^o	3.58±0.07 ^f	3.49±0.20 ^{of}	3.57±0.05 ^f
3	3.99±0.08 ^d	4.43±0.19 ^d	4.07±0.16 ^d	4.30±0.20 ^d	4.28±0.13 ^o	4.41±0.05 ^o	4.33±0.11 ^o	4.22±0.29 ^o	3.93±0.35 ^o	4.45±0.13 ^o	4.89±0.58 ^o	4.35±0.29 ^o
4	5.44±0.12 ^c	5.09±0.63 ^c	5.48±0.35 ^c	5.32±0.19 ^c	5.42±0.08 ^d	5.32±0.12 ^d	5.49±0.34 ^d	5.63±0.53 ^d	5.51±0.26 ^d	5.52±0.14 ^d	5.81±0.32 ^d	5.70±0.14 ^d
5	^{cd} 7.47±0.28 ^{bd}	^b 7.43±0.18 ^{cd}	^{cd} 7.53±0.11 ^b	^{cd} 7.88±0.17 ^b	^{cd} 7.49±0.12 ^c	^{cd} 7.50±0.22 ^c	^{cd} 7.55±0.41 ^c	^{cd} 7.91±0.26 ^c	^{cd} 7.63±0.14 ^c	^{bc} 8.08±0.14 ^c	^{ab} 8.60±0.31 ^c	^a 8.73±0.31 ^c
6	^f 9.30±0.22 ^a	^e 9.48±0.17 ^a	^e 9.59±0.37 ^a	^{de} 10.05±0.31 ^a	^f 9.58±0.09 ^b	^e 9.69±0.39 ^b	^{bc} 10.84±0.24 ^b	^{bc} 10.87±0.63 ^b	^{cd} 10.54±0.11	^{abc} 11.19±0.32 ^b	^{ab} 11.47±0.18 ^b	^a 11.76±0.28 ^b
7	-	-	-	-	^c 11.39±0.18 ^a	^c 11.88±0.41 ^a	^c 12.00±0.38 ^a	^{bc} 12.38±0.90 ^a	^{bc} 12.60±0.22 ^a	^{ab} 13.40±0.46 ^a	^{ab} 13.53±0.59 ^a	^a 13.84±0.22 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ระยะเวลาการเพิ่มจำนวนเป็นสองเท่า (วัน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
1	0.900±0.08 ^d	0.840±0.01 ^d	0.931±0.14 ^d	1.002±0.04 ^o	0.875±0.11 ^o	0.980±0.06 ^o	0.886±0.12 ^o	0.982±0.18 ^d	0.894±0.10 ^d	1.023±0.19 ^o	1.009±0.09 ^c	0.879±0.05 ^o
2	^{AB} 1.530±0.08 ^c	^B 1.389±0.02 ^c	^{AB} 1.491±0.11 ^c	^{AB} 1.431±0.06 ^d	^A 1.500±0.16 ^d	^{AB} 1.532±0.09 ^d	^{AB} 1.527±0.06 ^d	^{AB} 1.458±0.12 ^c	^B 1.408±0.06 ^c	^B 1.423±0.03 ^d	^{AB} 1.474±0.09 ^b	^B 1.385±0.02 ^d
3	1.922±0.04 ^b	1.701±0.03 ^b	1.849±0.08 ^b	1.768±0.04 ^c	1.783±0.06 ^c	1.761±0.05 ^c	1.793±0.06 ^c	1.796±0.15 ^b	1.910±0.16 ^b	1.755±0.05 ^c	2.021±0.30 ^a	1.735±0.08 ^c
4	1.989±0.03 ^b	2.054±0.14 ^a	1.953±0.09 ^{ab}	1.998±0.03 ^{ab}	1.972±0.07 ^b	2.026±0.06 ^b	1.989±0.12 ^b	1.925±0.15 ^{ab}	1.963±0.02 ^b	1.976±0.05 ^{ab}	1.915±0.07 ^a	1.884±0.02 ^b
5	^A 2.030±0.04 ^b	^A 1.993±0.01 ^a	^A 1.993±0.02 ^{ab}	^{AB} 1.942±0.03 ^b	^A 2.007±0.04 ^b	^A 2.016±0.04 ^b	^A 2.022±0.08 ^b	^{AB} 1.940±0.08 ^{ab}	^{AB} 1.972±0.03 ^{ab}	^{AB} 1.942±0.03 ^b	^{BC} 1.882±0.03 ^a	^C 1.828±0.02 ^b
6	^A 2.155±0.02 ^a	^{AB} 2.100±0.02 ^b	^{AB} 2.096±0.05 ^a	^{BC} 2.053±0.02 ^a	^{AB} 2.105±0.03 ^b	^{AB} 2.110±0.03 ^b	^{CD} 2.002±0.03 ^b	^{DE} 1.946±0.04 ^{ab}	^{CD} 1.998±0.02 ^{ab}	^D 1.972±0.03 ^{ab}	^{DE} 1.950±0.01 ^a	^E 1.897±0.01 ^b
7	-	-	-	-	^A 2.246±0.02 ^a	^{AB} 2.235±0.03 ^a	^{AB} 2.230±0.04 ^a	^{ABC} 2.173±0.09 ^a	^{BCD} 2.150±0.02 ^a	^{BCD} 2.145±0.02 ^a	^{CD} 2.110±0.03 ^a	^D 2.057±0.02 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ขนาดเซลล์ (ไมครอน) ของคลอเรลลาที่เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรจนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงไรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	4.26±0.14 ^{ab}	4.38±0.10 ^a	4.21±0.23 ^a	4.38±0.21 ^a	4.43±0.08 ^a	4.31±0.16 ^a	4.15±0.07 ^a	4.19±0.19 ^{ab}	4.19±0.05 ^a	4.28±0.21 ^a	4.18±0.04 ^a	4.26±0.12 ^a
1	^A 4.09±0.03 ^{abc}	^A 4.11±0.05 ^{ab}	^A 4.11±0.20 ^a	^{AB} 4.10±0.07 ^{ab}	^{ABC} 3.73±0.15 ^b	^C 3.61±0.11 ^b	^C 3.47±0.15 ^c	^{ABC} 3.73±0.11 ^c	^{ABC} 3.71±0.12 ^b	^{ABC} 3.88±0.04 ^{bc}	^{ABC} 3.80±0.16 ^{ab}	^{BC} 3.66±0.11 ^{cd}
2	3.91±0.15 ^{cd}	3.63±0.21 ^c	3.75±0.09 ^{ab}	3.75±0.27 ^{bc}	3.47±0.33 ^b	3.53±0.18 ^b	3.50±0.12 ^c	3.56±0.11 ^c	3.63±0.13 ^b	3.55±0.06 ^d	3.26±0.16 ^c	3.48±0.07 ^d
3	3.69±0.12 ^d	3.67±0.09 ^c	3.58±0.14 ^b	3.56±0.22 ^c	3.84±0.13 ^b	3.73±0.21 ^b	3.65±0.12 ^{bc}	3.70±0.09 ^c	3.69±0.08 ^b	3.68±0.09 ^{cd}	3.67±0.29 ^{bc}	3.72±0.10 ^{cd}
4	^A 4.02±0.08 ^{bcd}	^{CD} 3.61±0.22 ^c	^{ABCD} 3.62±0.24 ^b	^{CD} 3.73±0.10 ^{bc}	^{ABCD} 3.85±0.21 ^b	^{ABCD} 3.88±0.11 ^b	^D 3.49±0.05 ^c	^{ABCD} 3.87±0.12 ^{bc}	^{AB} 3.91±0.06 ^{ab}	^{ABC} 3.94±0.09 ^{bc}	^D 3.69±0.18 ^{bc}	^{CD} 3.76±0.12 ^{cd}
5	4.00±0.03 ^{bcd}	3.78±0.18 ^{bc}	3.80±0.17 ^{ab}	3.85±0.23 ^{bc}	3.85±0.13 ^b	3.72±0.14 ^b	3.89±0.20 ^{ab}	3.90±0.15 ^{bc}	3.96±0.08 ^{ab}	3.85±0.16 ^c	3.89±0.08 ^{ab}	3.84±0.12 ^{bcd}
6	4.40±0.22 ^a	4.38±0.18 ^a	4.22±0.09 ^a	4.17±0.05 ^a	4.59±0.17 ^a	4.47±0.15 ^a	4.15±0.06 ^a	4.28±0.12 ^a	4.45±0.06 ^a	4.15±0.12 ^{ab}	4.39±0.42 ^{ab}	4.14±0.15 ^{ab}
7	-	-	-	-	3.74±0.14 ^b	3.86±0.05 ^b	3.63±0.05 ^{bc}	3.74±0.19 ^c	3.77±0.14 ^b	3.74±0.03 ^{cd}	3.78±0.16 ^{ab}	3.88±0.24 ^{bc}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01; ในวันที่ 4, P<0.05)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.50	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.50	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.50	42:0.75	42:1
0	^c 32.5±0.70 ^a	^c 32.1±1.19 ^a	^c 31.7±0.85 ^a	^c 31.9±1.16 ^a	^b 62.0±1.72 ^a	^b 64.1±1.66 ^a	^b 63.3±1.51 ^a	^b 63.2±2.08 ^a	^A 87.0±1.38 ^a	^A 87.7±1.55 ^a	^A 88.0±2.61 ^a	^A 87.3±1.44 ^a
1	^c 28.9±1.39 ^b	^c 29.9±1.46 ^b	^c 27.1±1.46 ^b	^c 27.6±1.66 ^{ab}	^B 51.8±1.48 ^b	^B 53.0±2.48 ^b	^B 52.6±1.78 ^b	^B 55.5±2.03 ^b	^A 85.3±1.96 ^a	^A 86.2±1.37 ^a	^A 85.4±1.72 ^b	^A 85.2±1.32 ^a
2	^D 26.3±1.08 ^b	^D 24.2±0.95 ^c	^D 24.4±3.98 ^b	^D 24.3±3.57 ^b	^C 51.2±1.99 ^b	^C 51.0±4.88 ^b	^C 50.5±2.52 ^b	^C 52.4±1.81 ^b	^{AB} 78.9±2.58 ^b	^A 82.1±2.82 ^a	^B 76.4±2.05 ^c	^B 75.1±1.30 ^b
3	^D 18.6±1.15 ^c	^D 18.7±0.55 ^d	^D 17.3±2.04 ^c	^D 14.7±3.61 ^e	^C 50.3±2.60 ^b	^C 49.8±3.06 ^{bc}	^C 49.8±3.91 ^b	^C 48.2±1.70 ^c	^A 70.7±2.43 ^c	^A 72.6±2.21 ^b	^A 71.9±1.29 ^c	^B 63.5±4.55 ^c
4	^D 17.9±1.56 ^c	^{DE} 15.9±0.70 ^e	^{DE} 15.2±0.47 ^e	^E 12.6±1.96 ^c	^C 37.1±2.48 ^c	^C 41.2±1.17 ^d	^C 40.4±1.35 ^c	^C 38.4±2.10 ^d	^A 64.8±3.60 ^c	^A 65.7±2.77 ^c	^{AB} 61.2±1.42 ^d	^B 57.7±1.91 ^d
5	^E 11.7±0.95 ^d	^{EF} 9.59±0.34 ^f	^{EF} 9.37±0.24 ^d	^F 6.69±0.46 ^d	^D 27.7±1.86 ^d	^D 27.8±2.17 ^e	^D 26.5±2.46 ^d	^D 23.6±1.81 ^e	^{AB} 54.8±1.96 ^d	^A 57.3±3.20 ^d	^B 55.2±2.84 ^e	^C 47.1±1.70 ^e
6	^E 6.55±0.15 ^e	^E 5.66±0.32 ^g	^E 5.39±0.24 ^d	^E 4.50±0.37 ^d	^C 22.7±2.45 ^d	^{CD} 19.9±2.46 ^f	^{CD} 19.2±1.17 ^e	^D 16.9±0.75 ^f	^A 43.6±3.50 ^e	^B 37.9±1.32 ^e	^B 35.5±2.17 ^f	^B 38.1±1.47 ^f
7	-	-	-	-	^D 13.1±1.16 ^e	^{DE} 11.3±1.52 ^g	^{DE} 9.68±0.25 ^f	^E 8.59±0.21 ^g	^A 33.6±2.10 ^f	^{AB} 30.3±2.58 ^f	^{BC} 30.3±2.58 ^g	^C 25.0±1.36 ^g

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนโตรเจน (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	23.2±2.67 ^e	24.8±0.95 ^e	23.5±2.38 ^e	24.1±1.93 ^e	22.2±2.27 ^f	24.5±2.66 ^g	25.2±1.29 ^g	23.6±3.40 ^g	24.0±3.91 ^g	24.4±0.82 ^g	24.9±1.44 ^g	25.8±1.51 ^f
1	^B 32.3±2.12 ^b	^{AB} 37.7±1.12 ^b	^{AB} 35.0±1.91 ^b	^A 41.8±2.30 ^b	^A 40.9±3.27 ^c	^{AB} 36.0±2.45 ^f	^{AB} 35.1±1.88 ^f	^A 39.3±3.00 ^f	^{AB} 36.6±3.05 ^f	^A 40.3±4.08 ^f	^A 40.8±3.71 ^d	^{AB} 36.8±1.32 ^g
2	46.8±1.93 ^a	50.5±1.92 ^a	52.0±1.57 ^a	51.2±1.89 ^a	53.5±3.52 ^d	52.1±2.86 ^e	51.7±4.00 ^e	54.5±1.51 ^e	50.7±3.95 ^e	49.7±3.27 ^e	51.2±3.58 ^d	47.2±2.00 ^{de}
3	^D 1.44±0.18 ^d	^D 1.89±0.14 ^d	^D 1.76±0.14 ^d	^D 1.83±0.14 ^d	^{AB} 66.4±1.92 ^c	^C 57.9±2.21 ^{de}	^{BC} 60.0±2.11 ^d	^A 70.6±2.49 ^d	^A 69.6±7.02 ^d	^{ABC} 63.6±3.06 ^d	^{ABC} 65.6±2.44 ^c	^{ABC} 63.0±5.85 ^d
4	^E 1.05±0.04 ^d	^E 1.21±0.08 ^d	^E 1.07±0.06 ^d	^E 1.13±0.07 ^d	^{BC} 74.5±2.93 ^b	^D 66.9±2.82 ^c	^{CD} 68.1±2.40 ^c	^{BC} 74.0±2.20 ^d	^A 84.6±4.02 ^c	^{BC} 74.4±2.76 ^c	^B 76.4±5.10 ^c	^A 87.3±2.85 ^c
5	^C 0.088±0.01 ^d	^C 0.082±0.01 ^d	^C 0.065±0.02 ^d	^C 0.060±0.03 ^d	^B 85.9±1.25 ^a	^B 83.7±1.78 ^a	^B 89.5±3.96 ^a	^A 104.3±4.80 ^a	^A 106.8±5.29 ^b	^A 112.6±4.20 ^b	^A 113.3±9.30 ^b	^A 116.4±13.1 ^b
6	^D 0.043±0.01 ^d	^D 0.042±0.01 ^d	^D 0.040±0.01 ^d	^D 0.036±0.01 ^d	^C 73.8±3.57 ^b	^C 73.5±1.47 ^b	^C 75.3±2.81 ^b	^B 91.7±2.64 ^b	^A 117.3±4.96 ^b	^A 117.4±6.27 ^b	^A 119.5±6.07 ^b	^A 116.3±9.92 ^b
7	-	-	-	-	^D 66.5±1.63 ^c	^D 63.8±3.22 ^{cd}	^D 71.7±2.52 ^{bc}	^C 82.7±2.49 ^c	^B 130.6±4.52 ^a	^{AB} 138.2±4.65 ^a	^{AB} 134.6±4.19 ^a	^A 145.4±9.10 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณแอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
0	7.72±0.23 ^o	8.04±0.26 ^c	7.99±0.13 ^d	7.71±0.18 ^c	7.77±0.17 ^d	8.04±0.24 ^o	7.92±0.09 ^o	7.80±0.10 ^f	7.90±0.10 ^o	7.96±0.15 ^d	7.81±0.18 ^o	7.96±0.16 ^o
1	^C 11.2±0.95 ^{cd}	^C 10.9±1.40 ^{bc}	^{BC} 12.5±1.50 ^c	^{ABC} 15.8±1.62 ^b	^C 11.7±1.17 ^d	^{BC} 12.9±2.18 ^{cd}	^{ABC} 15.8±2.78 ^d	^{ABC} 15.9±0.66 ^e	^{AB} 17.4±0.95 ^d	^A 20.8±2.14 ^c	^{AB} 16.9±1.71 ^b	^A 20.6±4.03 ^d
2	^D 13.5±0.79 ^{bc}	^{CD} 15.2±1.92 ^{ab}	^{BCD} 16.9±1.46 ^b	^{AB} 23.0±2.72 ^a	^{BCD} 17.4±1.53 ^c	^{ABCD} 18.6±2.15 ^{cd}	^{ABC} 20.2±2.10 ^{cd}	^A 24.8±3.12 ^d	^{AB} 23.2±2.62 ^c	^A 24.9±1.65 ^{bc}	^{AB} 22.1±1.87 ^b	^A 24.2±5.17 ^{cd}
3	^D 14.9±1.47 ^{ab}	^D 13.1±2.25 ^b	^{CD} 15.7±1.31 ^b	^{AB} 24.9±1.61 ^a	^{AB} 24.3±2.29 ^b	^{AB} 24.5±2.81 ^{bc}	^{AB} 26.3±2.26 ^c	^{AB} 25.1±2.50 ^d	^{AB} 25.6±3.20 ^{bc}	^A 28.1±2.19 ^b	^{BC} 20.8±2.82 ^b	^{AB} 23.4±3.06 ^{cd}
4	^F 17.2±1.00 ^a	^F 18.0±1.44 ^a	^{EF} 21.5±1.18 ^a	^{DE} 26.9±1.55 ^a	^{CD} 30.1±2.00 ^a	^{CD} 30.7±2.77 ^{ab}	^{AB} 39.9±4.37 ^{ab}	^D 27.6±2.25 ^{cd}	^{CD} 32.0±1.31 ^a	^A 42.5±3.05 ^a	^{BC} 35.8±2.46 ^a	^{CD} 30.8±2.40 ^{bc}
5	^E 13.7±1.37 ^{bc}	^E 15.0±1.35 ^{ab}	^E 18.1±1.47 ^b	^D 25.1±1.03 ^a	^C 31.0±2.36 ^a	^{BC} 33.3±3.15 ^a	^A 42.2±2.70 ^a	^{BC} 32.3±2.06 ^{bc}	^{CD} 3.00±3.50 ^{ab}	^A 4.11±3.08 ^a	^{AB} 36.9±1.76 ^a	^A 39.1±3.30 ^a
6	^G 9.94±0.33 ^{cd}	^{FG} 12.4±1.78 ^{bc}	^F 16.7±0.61 ^b	^E 22.5±1.75 ^a	^{BC} 34.7±1.85 ^a	^{CD} 31.6±2.46 ^a	^{BC} 36.3±3.38 ^{ab}	^{BC} 36.7±1.74 ^{ab}	^D 28.6±1.89 ^{abc}	^{AB} 39.4±2.70 ^a	^{AB} 38.8±1.34 ^a	^A 42.0±3.16 ^a
7	-	-	-	-	^{AB} 32.0±1.91 ^a	^{AB} 31.8±4.12 ^a	^{AB} 34.1±2.59 ^b	^A 37.5±2.51 ^a	^B 27.3±2.83 ^{abc}	^A 37.3±1.75 ^a	^A 37.6±3.17 ^a	^A 38.1±1.62 ^{ab}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.50	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.50	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.50	42:0.75	42:1
0	^D 2.41±0.05 ^a	^C 4.88±0.03 ^a	^B 7.40±0.06 ^a	^A 9.92±0.06 ^a	^D 2.40±0.05 ^a	^C 4.93±0.04 ^a	^B 7.38±0.03 ^a	^A 9.87±0.06 ^a	^D 2.41±0.06 ^a	^C 4.87±0.03 ^a	^B 7.40±0.04 ^a	^A 9.88±0.03 ^a
1	^F 2.12±0.08 ^b	^D 4.46±0.11 ^b	^B 7.17±0.05 ^b	^A 9.79±0.09 ^a	^{EF} 2.36±0.17 ^a	^{CD} 4.73±0.10 ^{ab}	^B 7.17±0.06 ^a	^A 9.69±0.10 ^{ab}	^E 2.51±0.33 ^a	^C 4.82±0.10 ^a	^B 7.15±0.07 ^a	^A 9.63±0.15 ^a
2	^F 2.00±0.05 ^b	^E 4.23±0.12 ^c	^C 6.91±0.09 ^c	^A 9.80±0.13 ^a	^F 2.00±0.14 ^b	^{DE} 4.49±0.07 ^{bc}	^C 6.78±0.14 ^b	^B 9.39±0.05 ^{bc}	^F 2.11±0.17 ^{ab}	^D 4.60±0.13 ^a	^C 6.68±0.25 ^b	^B 9.36±0.08 ^b
3	^E 1.63±0.10 ^c	^D 3.92±0.09 ^d	^B 6.63±0.08 ^d	^A 9.36±0.10 ^b	^E 1.83±0.13 ^{bc}	^C 4.28±0.11 ^c	^B 6.71±0.09 ^{bc}	^A 9.24±0.16 ^{cd}	^E 1.74±0.16 ^{bc}	^{CD} 4.13±0.13 ^b	^B 6.56±0.17 ^{bc}	^A 9.10±0.08 ^b
4	^D 1.44±0.08 ^d	^C 3.64±0.13 ^e	^B 6.36±0.06 ^e	^A 8.92±0.03 ^c	^D 1.53±0.12 ^{cd}	^C 3.78±0.16 ^d	^B 6.47±0.09 ^c	^A 8.98±0.24 ^{de}	^C 1.52±0.13 ^{cd}	^D 3.86±0.09 ^b	^B 6.34±0.04 ^c	^A 8.83±0.16 ^c
5	^E 1.21±0.05 ^e	^D 3.28±0.09 ^f	^B 5.93±0.09 ^f	^A 8.61±0.11 ^d	^E 1.25±0.15 ^d	^D 3.55±0.15 ^{de}	^B 6.17±0.14 ^d	^A 8.68±0.10 ^{ef}	^E 1.17±0.12 ^d	^D 3.52±0.08 ^c	^C 5.76±0.15 ^d	^A 8.53±0.14 ^d
6	^D 0.84±0.09 ^f	^C 3.08±0.05 ^f	^B 5.72±0.09 ^f	^A 8.36±0.12 ^e	^D 0.88±0.10 ^e	^C 3.30±0.15 ^e	^B 5.81±0.10 ^e	^A 8.36±0.17 ^{fg}	^D 0.70±0.14 ^e	^C 3.31±0.15 ^c	^B 5.68±0.09 ^d	^A 8.19±0.08 ^e
7	-	-	-	-	^E 0.74±0.11 ^e	^D 2.84±0.11 ^f	^B 5.62±0.21 ^e	^A 8.09±0.07 ^g	^E 0.44±0.09 ^e	^D 2.63±0.25 ^d	^C 5.28±0.07 ^e	^A 7.87±0.10 ^f

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร จนถึงวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ (หัวข้อ 3.2.1; หน้า 152)

วันที่	ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟตในอาหาร											
	14:0.25	14:0.50	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.50	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.50	42:0.75	42:1
0	^D 2.44±0.02 ^a	^C 4.93±0.04 ^a	^B 7.46±0.03 ^a	^A 9.94±0.02 ^a	^D 2.41±0.03 ^a	^C 4.94±0.04 ^a	^B 7.46±0.03 ^a	^A 9.92±0.05 ^a	^D 2.45±0.04 ^a	^C 4.91±0.04 ^a	^B 7.42±0.03 ^a	^A 9.92±0.04 ^a
1	^D 2.28±0.09 ^{ab}	^C 46.2±0.13 ^b	^B 7.18±0.09 ^b	^A 9.84±0.09 ^a	^D 2.34±0.06 ^a	^C 4.80±0.08 ^a	^B 7.31±0.08 ^{ab}	^A 9.79±0.04 ^a	^D 2.20±0.14 ^a	^C 4.83±0.07 ^a	^B 7.11±0.08 ^b	^A 9.75±0.06 ^a
2	^F 2.05±0.04 ^b	^E 4.45±0.06 ^b	^C 7.11±0.07 ^b	^A 9.75±0.05 ^{ab}	^F 2.11±0.07 ^b	^E 4.65±0.18 ^{ab}	^C 7.09±0.08 ^{bc}	^B 9.41±0.05 ^b	^G 1.81±0.15 ^b	^E 4.55±0.07 ^b	^D 6.80±0.18 ^b	^B 9.43±0.04 ^b
3	^E 1.75±0.13 ^c	^D 4.14±0.07 ^c	^C 6.72±0.17 ^c	^A 9.51±0.13 ^b	^E 1.88±0.10 ^c	^D 4.37±0.12 ^b	^C 6.85±0.12 ^c	^{AB} 9.32±0.13 ^b	^E 1.75±0.14 ^b	^D 4.37±0.17 ^b	^C 6.56±0.10 ^{cd}	^B 9.15±0.08 ^{bc}
4	^D 1.49±0.08 ^d	^C 3.72±0.10 ^d	^B 6.44±0.07 ^c	^A 9.02±0.17 ^c	^D 1.62±1.33 ^d	^C 3.99±0.21 ^c	^B 6.46±0.10 ^d	^A 9.16±0.11 ^b	^D 1.51±0.10 ^{bc}	^C 3.92±0.05 ^e	^B 6.35±0.13 ^d	^A 8.88±0.12 ^{cd}
5	^E 1.16±0.16 ^e	^D 3.46±0.06 ^e	^B 6.87±0.11 ^d	^A 8.76±0.08 ^d	^E 1.33±0.10 ^e	^D 3.67±0.20 ^{cd}	^C 6.26±0.18 ^d	^A 8.82±0.13 ^c	^E 1.25±0.08 ^e	^D 3.73±0.12 ^c	^C 6.06±0.05 ^e	^A 8.63±0.12 ^d
6	^D 1.06±0.05 ^e	^C 3.21±0.05 ^f	^B 5.81±0.11 ^e	^B 8.44±0.09 ^e	^D 0.95±0.03 ^f	^C 3.38±0.15 ^{de}	^B 5.93±0.14 ^e	^A 8.59±0.13 ^c	^D 0.81±0.14 ^d	^C 3.45±0.13 ^d	^B 5.59±0.18 ^f	^A 8.35±0.12 ^e
7	-	-	-	-	^E 0.72±0.05 ^f	^D 3.08±0.09 ^e	^C 5.63±0.12 ^f	^A 8.28±0.15 ^d	^E 0.62±0.14 ^d	^D 3.16±0.16 ^e	^C 5.41±0.04 ^f	^B 7.90±0.23 ^f

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง-นอนเดียวกันตามลำดับ (P<0.01)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) ปริมาณไนเตรท (มก./ล.) ไนไตรท์ (ไมโครกรัม /ล.) แอมโมเนีย (ไมโครกรัม/ล.) ฟอสเฟตอินทรีย์ (มก./ล.) และฟอสฟอรัสรวม (มก./ล.) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ในหัวข้อ 3.2.1; หน้า 152

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟตในอาหาร (วันที่ของการเพาะเลี้ยง)	ไนเตรท	ไนไตรท์	แอมโมเนีย	ฟอสเฟตอินทรีย์	ฟอสฟอรัสรวม
14:0.25 (6)	^E 6.65±0.15 ^{gh}	^E 0.043±0.01 ^a	^D 9.94±0.33 ^f	^G 0.84±0.09 ^g	^C 1.06±0.05 ^f
14:0.5 (6)	^E 5.66±0.32 ^{gh}	^E 0.042±0.01 ^e	^D 12.4±1.78 ^{ef}	^E 3.08±0.05 ^e	^E 3.21±0.05 ^e
14:0.75 (6)	^E 5.39±0.24 ^{gh}	^E 0.040±0.01 ^e	^D 16.7±0.61 ^e	^C 5.72±0.09 ^c	^C 5.81±0.11 ^c
14:1 (6)	^E 4.50±0.37 ^h	^E 0.036±0.01 ^e	^D 22.5±1.75 ^d	^A 8.36±0.12 ^a	^A 8.44±0.09 ^a
28:0.25 (7)	^D 13.1±1.16 ^d	^C 66.5±1.63 ^d	^{BC} 32.0±1.91 ^{bc}	^G 0.74±0.11 ^g	^H 0.72±0.05 ^g
28:0.5 (7)	^D 11.3±1.52 ^{de}	^D 63.8±3.22 ^d	^{BC} 31.8±4.12 ^{bc}	^F 2.84±0.11 ^{ef}	^F 3.08±0.09 ^e
28:0.75 (7)	^D 9.68±0.25 ^{ef}	^{CD} 71.7±2.52 ^d	^{AB} 34.1±2.59 ^{ab}	^D 5.62±0.21 ^c	^C 5.63±0.12 ^{cd}
28:1 (7)	^D 8.59±0.21 ^{eg}	^D 82.7±2.49 ^c	^C 37.5±2.51 ^{ab}	^{AB} 8.09±0.07 ^{ab}	^A 8.28±0.15 ^a
42:0.25 (7)	^A 33.6±2.10 ^a	^B 130.6±4.52 ^b	^{AB} 27.3±2.83 ^{cd}	^H 0.44±0.09 ^h	^H 0.62±0.14 ^g
42:0.5 (7)	^{AB} 30.3±2.58 ^b	^A 138.2±4.65 ^{ab}	^{AB} 37.3±1.75 ^{ab}	^F 2.63±0.25 ^f	^F 3.16±0.16 ^e
42:0.75 (7)	^B 30.3±2.58 ^b	^B 134.6±4.19 ^b	^A 37.6±3.17 ^{ab}	^D 5.28±0.07 ^d	^D 5.41±0.04 ^d
42:1 (7)	^C 25.0±1.36 ^c	^B 145.4±9.10 ^a	^A 38.1±1.62 ^a	^B 7.87±0.10 ^b	^B 7.90±0.23 ^b

หมายเหตุ 1. ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก-ใหญ่ที่ต่างกันกำกับ แสดงความแตกต่างทางสถิติ

(P<0.01) ระหว่างค่าเฉลี่ย

-ในวันก่อนที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงสุด 1 วันในหัวข้อที่ 3.1.1; หน้า 118

-ในวันที่นำคลอเรลลาไปใช้ในการเลี้ยงโรติเฟอร์ในหัวข้อที่ 3.2.1; หน้า 152 ตามลำดับ

2. ค่าตัวเลขในช่องคุณภาพน้ำทั้งห้าค่าเป็นผลจากการทดลองในหัวข้อที่ 3.2.1; หน้า 152

ง : ตารางเปรียบเทียบผลผลิตและคุณภาพน้ำ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลผลิตคอกเรลลา และการเปลี่ยนแปลงของไนเตรท (NO₃), ไนไตรท์ (NO₂), แอมโมเนีย (NH₃), ฟอสเฟตอินทรีย์ (OP) และฟอสฟอรัสรวม (TP) ในน้ำเพาะเลี้ยงคอกเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 7 สูตรในวันที่คอกเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต		3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
ผลผลิต		66	67	82	91	100	121	126
NO ₃ ⁻	ปริมาณที่มี ¹⁾	9.5	19	36.4	71.5	100	142.7	172.1
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	9.48	18.9	35.8	67.5	79.8	93.7	103.7
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	99.8	99.4	98.3	94.5	79.8	65.7	60.3
NO ₂ ⁻	ปริมาณที่มี ¹⁾	94	95.2	94.4	99.2	100	95.6	100
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	↓ 93.8	↓ 95	↓ 94.3	72 ↑	415.5 ↑	393.5 ↑	441.8 ↑
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	↓ 99.8	↓ 99.78	↓ 99.91	264.3 ↑	415.5 ↑	411.7 ↑	441.8 ↑
NH ₃	ปริมาณที่มี ¹⁾	92.3	90.0	95.4	91.9	100	100	102.2
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	↓ 102.8	↓ 238.6	↓ 82.7	315.3 ↑	337.1 ↑	724.4 ↑	723.3 ↑
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	↓ 107.8	↓ 265.1	↓ 86.7	343.1 ↑	337.1 ↑	724.4 ↑	723.4 ↑
OP	ปริมาณที่มี ¹⁾	99.7	99.6	100.3	100.1	100	99.9	100.1
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	11.30	12.30	16.94	19.94	21.90	23.35	26.14
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	11.30	12.34	16.89	19.92	21.90	23.37	26.11
TP	ปริมาณที่มี ¹⁾	100.1	99.69	100.6	100.7	100	100.1	100.6
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	11.64	10.93	15.63	20.12	20.63	23.80	24.0
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	11.63	10.96	15.53	19.98	20.63	23.78	23.86

- หมายเหตุ 1) หมายถึง เปรียบเทียบของสารที่มีหรือที่เหลืออยู่ในชุดการทดลองนั้น ๆ เมื่อเทียบกับชุดควบคุม
 2) หมายถึง เปรียบเทียบของสารที่ถูกใช้ไปในชุดการทดลองนั้น ๆ เมื่อเทียบกับชุดควบคุม
 3) หมายถึง เปรียบเทียบของสารที่ถูกใช้ไปเมื่อเทียบกับปริมาณที่ให้ในวันเริ่มต้น

ตารางที่ 2 ราคาต้นทุนและเปอร์เซ็นต์ต้นทุนของอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนโตรเจนแตกต่างกัน 7 สูตร

ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต	3.5:1	7:1	14:1	28:1	42:1	56:1	70:1
ราคาต้นทุนอาหารเพาะเลี้ยง (บาท/ตัน)	66.8	71.2	80.8	97.6	115.4	132.9	150.5
เปอร์เซ็นต์ต้นทุนอาหารเพาะเลี้ยง (เปอร์เซ็นต์)	57.9	61.7	70.0	84.6	100	115.2	130.4

ตารางที่ 3 เปรอร์เซ็นต์ผลผลิตคลอเรลลา และการเปลี่ยนแปลงของไนเตรท (NO_3^-), ไนไตรท์ (NO_2^-), แอมโมเนีย (NH_3), ฟอสเฟตอินทรีย์ (OP) และฟอสฟอรัสรวม (TP) ในน้ำเพาะเลี้ยงคลอเรลลาในอาหารที่มีปริมาณไนเตรทแตกต่างกัน 12 สูตรในวันที่คลอเรลลามีความหนาแน่นสูงที่สุด

ปริมาณไนเตรท : ฟอสเฟต		14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
ผลผลิต		74	74	75	76	91	91	92	94	96	97	98	100
NO_3^-	ปริมาณที่มี ¹⁾	35.3	34.8	35.9	33.6	71.1	71.1	72.2	70.2	99.0	101.2	103.2	100
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	35.1	34.6	35.8	33.5	60.0	63.5	64.7	64.5	73.6	74.6	79.2	78.7
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	99.53	99.52	99.60	99.70	92.1	89.3	89.5	91.8	74.3	73.68	76.78	78.7
NO_2^-	ปริมาณที่มี ¹⁾	106.9	98.9	98.9	106.9	98.3	99.4	101.1	103.4	99.4	100	100.6	100
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	106.9	98.9	98.9	106.9	143.4	156.5	159.4	149.7	502.1	480	384.7	329.1
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	100	100	100	100	145.9	157.5	157.6	144.8	505.2	480	382.4	329.1
NH_3	ปริมาณที่มี ¹⁾	106	98.0	99.0	103.9	100.2	100.1	96.8	97.4	99.7	100.6	99.9	100
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	22.8	26.2	10.6	10.5	285.3	255.1	247.7	269.0	315.0	348.4	365.3	380.3
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	21.5	26.8	10.7	10.1	284.7	254.8	263.8	276.2	316.0	346.3	365.7	380.3
OP	ปริมาณที่มี ¹⁾	24.1	49.8	75.2	100.2	24.2	49.7	75.1	99.5	24.5	49.3	75.1	100
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	18.7	21.1	20.8	20.6	20.6	25.4	21.8	21.0	21.9	23.8	23.6	24.4
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	77.7	42.4	27.7	20.5	84.9	51.0	29.1	21.1	89.3	48.4	31.5	24.4
TP	ปริมาณที่มี ¹⁾	25.0	49.8	75.2	100.1	24.3	49.4	75.1	100.1	24.6	49.5	75.2	100
	ถูกใช้ไปของชุดควบคุม ²⁾	19.6	20.6	19.9	20.08	20.2	24.2	20.9	21.0	20.5	24.0	23.0	23.9
	ถูกใช้ไปจากที่มีอยู่เมื่อเริ่มต้น ³⁾	78.2	41.3	26.4	20.06	83.0	49.0	27.8	21.0	83.2	48.5	30.6	23.9

หมายเหตุ 1) หมายถึง เปรอร์เซ็นต์ของสารที่มีหรือที่เหลืออยู่ในชุดการทดลองนั้น ๆ เมื่อเทียบกับชุดควบคุม

2) หมายถึง เปรอร์เซ็นต์ของสารที่ถูกใช้ไปในชุดการทดลองนั้น ๆ เมื่อเทียบกับชุดควบคุม

3) หมายถึง เปรอร์เซ็นต์ของสารที่ถูกใช้ไปเมื่อเทียบกับปริมาณที่ให้ในวันเริ่มต้น

ตารางที่ 4 ราคาต้นทุนและเปอร์เซ็นต์ต้นทุนของอาหารเพาะเลี้ยงที่มีปริมาณไนโตรเจนและฟอสเฟตแตกต่างกัน 12 สูตร

ปริมาณไนโตรเจน : ฟอสเฟต	14:0.25	14:0.5	14:0.75	14:1	28:0.25	28:0.5	28:0.75	28:1	42:0.25	42:0.5	42:0.75	42:1
ราคาต้นทุนอาหารเพาะเลี้ยง (บาท/ตัน)	77.4	78.6	79.7	80.4	93.2	99.3	96.2	97.6	112.0	113.2	114.3	115.4
เปอร์เซ็นต์ต้นทุนอาหารเพาะเลี้ยง (เปอร์เซ็นต์)	67.1	68.1	69.1	69.7	80.8	86.0	83.4	84.6	97.1	98.1	99.0	100

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายจักรพงษ์ ศรีพนมยม
วัน เดือน ปีเกิด 10 กันยายน 2515

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต (การประมง)	สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้	2538